

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

LES LAPIDAIRES

DE L'ANTIQUITÉ ET DU MOYEN AGE

OUVRAGE PUBLIÉ

SOUS LES AUSPICES DU MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE
ET DE L'ACADÉMIE DES SCIENCES

PAR F. DE MÉLY

TOME II

Premier Fascicule

LES LAPIDAIRES GRECS

TEXTE

AVEC LA COLLABORATION

DE M. CH.-ÉM. RUELLE

PARIS

ERNEST LEROUX, ÉDITEUR

28, RUE BONAPARTE, 28

1898

DU MÊME AUTEUR

PUBLICATIONS RELATIVES

A L'HISTOIRE DE LA MINÉRALOGIE DANS L'ANTIQUITÉ ET AU MOYEN AGE

Le poisson dans les pierres gravées. Paris, Leroux, 1889, in-8.

La table d'or de Don Pèdre de Castille (L'escarboucle). Paris, Picard, 1889-1891, in-8.

Les reliques du lait de la Vierge et la galactite. Paris, Leroux, 1890, in-8.

Les pierres chaldéennes d'après le Lapidaire d'Alphonse X le Sage. Paris, Imprimerie nationale, 1891, in-8.

Les lapidaires de l'Antiquité et les cachets d'oculistés. Paris, Klincksieck, 1892, in-8.

Le traité des Fleuves de Plutarque. Paris, Leroux, 1892, in-8.

Les lapidaires grecs dans les lapidaires arabes. Paris, Klincksieck, 1893, in-8.

Strabon et le phylloxéra : l'ampelitis. Paris, Société des Agriculteurs de France, 1893, in-8.

Du rôle des pierres gravées au Moyen Age. Lille, Desclée, 1893, in-4.

Le Grand Camée de Vienne. Toulouse, Société archéologique du midi de la France, 1894, in-4.

Le Lapidaire d'Aristote. Paris, Leroux, 1894, in-8.

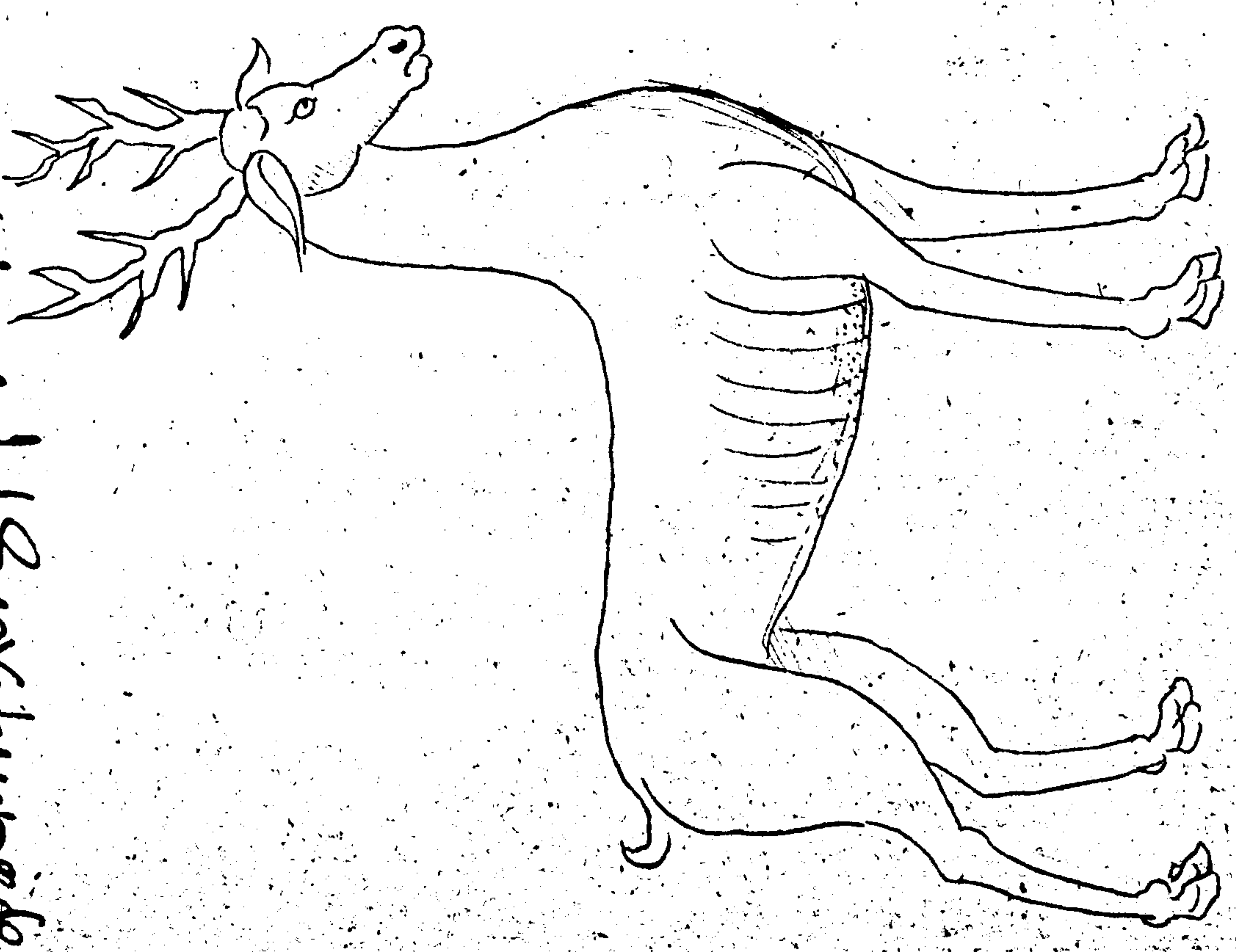
Les pierres de foudre chez les Chinois et les Japonais. Paris, Leroux, 1895, in-8.

L'alchimie chez les Chinois et l'alchimie grecque. Paris, Imprimerie nationale, 1895, in-8.

Les Lapidaires de l'Antiquité et du Moyen Age. T. I. Les Lapidaires Chinois, Paris, Leroux, 1896, 1 vol. in-4 de LXVI-446 p.

ποριεζαρου:ο
λαπος. ζωνεσι πασι γρασον. ζυζυδια
μια αυτη εν τη. εν σισυλων κρησκων αυτων δε
σαρπιτι μαλα οσον κορασκον, εν, παση μελι
δεσμηιτις. εν τη ημορα ε πα. λευχοντιρο
ληνω οδωλεω, τη γωσ λευπαθουσα ε παση
λασα. ομοιας και λευξο μελιτι πασι ομοι
παληασινα. και εντην παση κρη. η δε παση
λευξο μελιτι, οξιο παση κρη. παση δε σαπυια
πορουτο μελι κρησι διω με παση, συληνη
ομοιου μελιος ορμαση και η δωλε. κοραση α
λου κη και μελιον λεω δε δι οινου και πορι παση
θεν, οδν λευσα παση ομοιοισι. μετα δε ζωνη και
παληασι, λευκω παση και κωλη και ομοιοισι
παση. λευκω παση και ομοιοισι. διω μελιον παση, κρη
δω. παση δε παληασι γρασον κρη, και ορθω παση
παση μαλα. ε δε εν παση κρη και ομοιοισι
ομοιοισι παση και ομοιοισι, παση και κρη

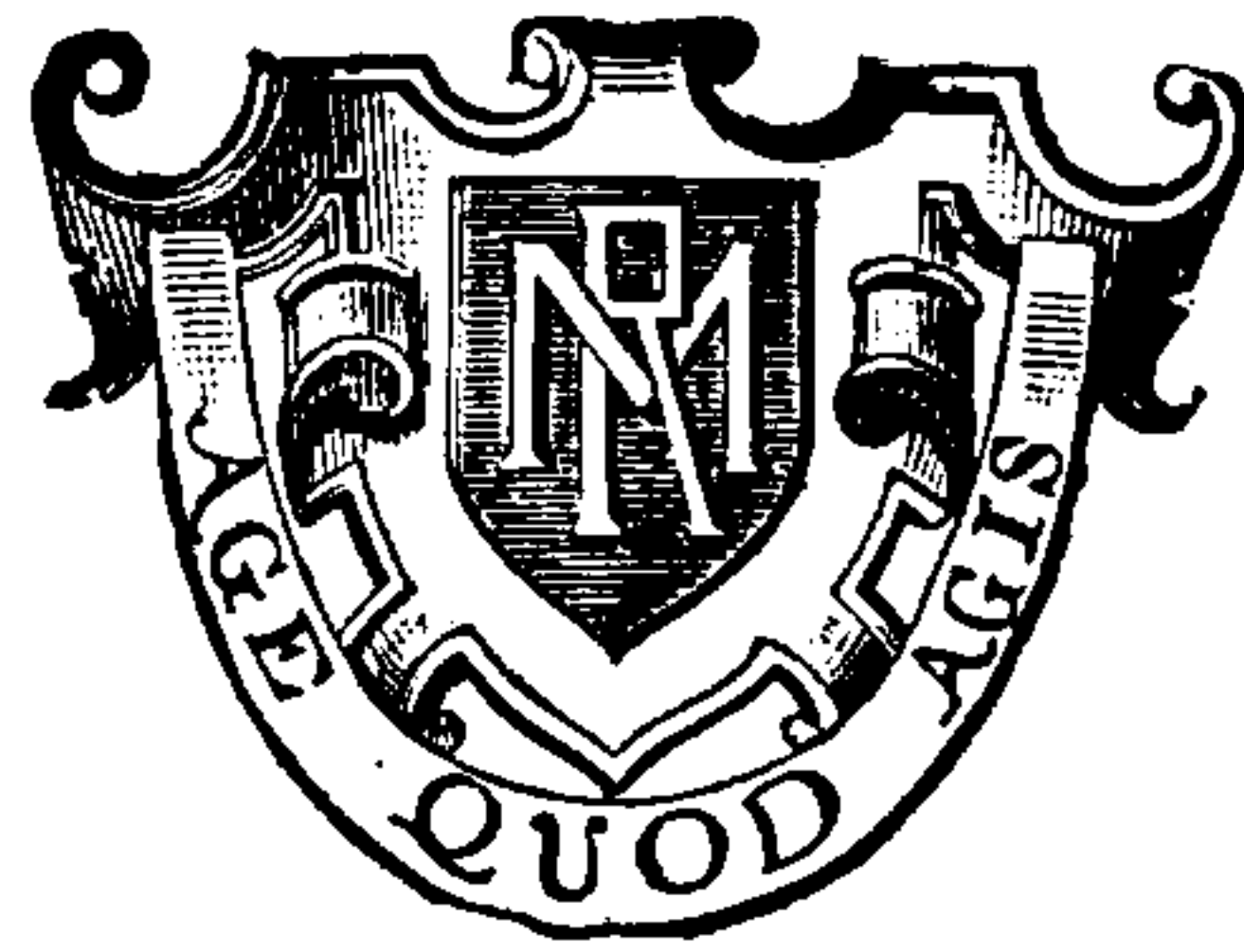
και χασ αυτη εν τη. ο δε μελιος αυτων λευκω
ποση ορθω παση και ομοιοισι. και παση
μελιος, λευκω παση και ομοιοισι. και παση
ομοιοισι. και ομοιοισι. και ομοιοισι.

HISTOIRE DES SCIENCES

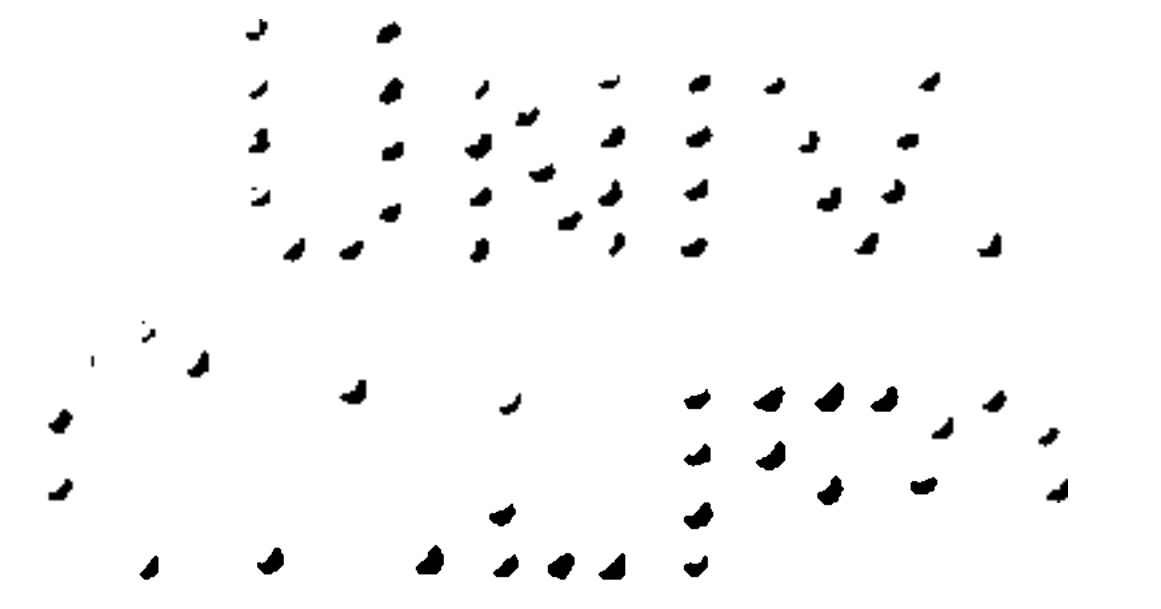
LES LAPIDAIRES GRECS

LE PUY-EN-VELAY

IMPRIMERIE RÉGIS MARCHESOU

HISTOIRE DES SCIENCES

LES LAPIDAIRES

DE L'ANTIQUITÉ ET DU MOYEN AGE

OUVRAGE PUBLIÉ

SOUS LES AUSPICES DU MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE
ET DE L'ACADÉMIE DES SCIENCES

PAR F. DE MÉLY

TOME II

LES LAPIDAIRES GRECS

Premier Fascicule

TEXTE

AVEC LA COLLABORATION

DE M. CH.-ÉM. RUELLE

PARIS

ERNEST LEROUX, ÉDITEUR

28, RUE BONAPARTE, 28

NOTICE

BIBLIOGRAPHIQUE ET PALÉOGRAPHIQUE

Les *Cyranides* (Βίβλοι κυρανίδες, *alias* κοιρανίδες) sont données dans plusieurs manuscrits comme les « filles de Cyranos ou Coiranos, roi de Perse ». Ce texte fut publié pour la première fois sous la forme d'une vieille traduction latine anonyme, avec ce titre : « *Kirani* « *Kiranides et ad eas Rhyakini Koronides*, quorum ille in quaternario « tam librorum quam elementari, e totidem linguis, primo de gemmis « xxiv, herbis xxiv, avibus xxiv ac piscibus xxiv, quadrifariam « semper et fere mixtim ad tetrapharmacum constituendum agit ; inde « libro II de animalibus < quadrupedibus > xl, lib. III de avibus xliv, « sigillatim, et lib. IV de lxxiv piscibus iterum, eorumque viribus « medicamentosis. Hic vero studio pariter quadrifido ms. post semi- « millenarium annorum ex inemendatissimo primum edidit, 2. notis « interspersis subjunctisque illustravit, 3. praefatione isagogica « ornavit, et 4. denique indicibus auxit. » Puis, après la préface de l'éditeur : « Liber physico-medicus Kiranidum Kirani, i. e. Regis « Persarum, vere aureus gemmeusque, post D fere annos nunc pri- « mum e membranis latine editus cum notis. Qui multis adhuc « seculis ante syriace, arabice et graece scriptus et versus extitit. » Suit cette note : « Cum autem reliquae translationes interciderint, « haec semibarbara non omnino sepelienda, nec ita totum opus- « culum oblitterandum fuit. De quo quid sentiendum sit, requiratur « in C. Barthii Advers. [XI, 17] et Lexico Harpocratonis. » (Lipsiae), Aera C. MDC XXX VIII. Petit vol. in-8°, rarissime.

La préface du vieil interprète latin porte en suscription : « Pruden- « tissimo domino magistro *** RA. PA. infimus clericus. » — Une

I
Cyranides.

seconde édition partielle parut à Francfort en 1681 sous ce titre :
 « *Mysteria physico-medica ob augustissimos Suos Natales uberrimamque rerum haud quotidianarum, quibus referta sunt, segetem, curioso obtutu quam maxime veneranda, multis abhinc seculis Syriace, Arabice et Graece conscripta; iterata nunc vice e membranis latinis publicae luci exposita.* » (Bibliothèque nationale, S 1345, p. 8°.)
 L'éditeur de cette traduction latine, Rhyakinus (de ῥύαξ, ruisseau), nommé plus généralement Rivinus (du latin *rivus*), n'est autre que l'érudit allemand André Bachmann (Rivi homo), qui soutint de rudes polémiques avec Reinesius (Voir l'*Onomasticon* de Saxius). Il ne nous semble pas qu'il ait eu sous les yeux aucun manuscrit du texte original. Il a fait son édition d'après un manuscrit unique existant aujourd'hui à la bibliothèque Pauline de Leipzig. La traduction latine, tantôt plus, tantôt moins complète que le texte grec constitué dans notre publication, nous a été, malgré ses nombreuses incorrections, d'un grand secours pour déchiffrer les parties contenues dans le seul manuscrit 2537, base principale de notre édition. Elle est datée en ces termes par le vieil interprète lui-même : « Transfertur iste liber Constantinopoli Manuele imperante anno mundi VI. M^{mo} sexcentesimo LXXVII^{mo}, anno vero Christi MCLXVIII, indictione secunda. » Or, nous apprenons précisément par M. Constantin Sathas ¹, que, sous Manuel Ier, se propagèrent des livres astrologiques païens. A ce propos, M. Sathas publie ² un petit traité écrit en latin, mais conservé, par une main du xve siècle, dans le manuscrit grec IV, 57, de la bibliothèque de Saint-Marc à Venise, et intitulé : *Tractatus de septem herbis et de septem eorum (sic?) praelibatis attributis*, que l'auteur, « Flaccus Africus discipulus Belbenus », a dédié « Claudeo Atheniensi Epilogico ». On y remarque cette phrase fort curieuse et non moins obscure : « Post antiquorum Kiranidarum volumina tibi nota et a Patricio consodali tuo relationem, inveni in civitate Trojana in monumento reclusum praesentem libellum cum ossibus primi regis Kiranidis qui Compendium intitulatur; eo quod per distinctionem perficiam a majore Kiranidis volumine cum diligentia compilatum est studio vehementi. Tractat enim de septem herbis, etc. » Si la conjecture proposée par M. Sathas était fondée, ce Claudeus

1. *Documents inédits relatifs à l'histoire de la Grèce au Moyen Age*, t. VII, p. LII.

2. *Ibid.*, p. LXIII.

Atheniensis serait Claude Hérode Atticus, ce qui ferait remonter l'origine de nos *Cyranides* au temps de Marc-Aurèle. Nous n'en posséderions qu'une rédaction postérieure¹.

L'Harpocraton qui figure dans les *Cyranides* est, selon toute vraisemblance, l'ami et le correspondant de Libanius, c'est-à-dire Valérius Harpocraton d'Alexandrie. C'était aussi l'opinion de Charles Graux².

Les *Cyranides* ont été citées rarement dans l'antiquité. La *Collection des alchimistes grecs* contient (p. 101, l. 4) le mot πυραμίδι qu'un manuscrit de Paris (Bibl. nat., n° 2249) convertit en Κυρανίδι; quelques lignes plus loin, on nomme l'ἀρχαϊκὴ βίβλος, titre connu pour être celui du premier livre des *Cyranides*, et Georges le Syncelle³ réunit la mention des Γενικά hermétiques et celle des Κυρανίδες. Il n'est pas douteux pour nous que les quatre livres des *Cyranides* doivent être compris dans cette littérature physico-médicale dont les produits portent le nom d'Hermès Trismégiste.

Le texte que nous publions était resté inédit, sauf le premier livre, publié par le cardinal Pitra⁴.

*Manuscrits des Cyranides*⁵.

Ces manuscrits peuvent être divisés en trois classes : 1° ceux où le texte n'a subi d'autres réductions que par le fait de copistes, négligents ou non, pourvus d'originaux complets; 2° manuscrits expurgés; 3° manuscrits où le traité est donné sous le nom d'Hermès Trismégiste.

Bibliothèque nationale, ms. 2537. Anciens numéros : CIJ IO XLV,

Ms. A.

1. Hermann Haupt (*Zu den Kyraniden des Hermes Trismegistos*, dans le *Philologus*, t. XLVIII, 1889, p. 371) n'admet aucune relation entre ce traité latin, probablement traduit du grec, et notre traité des *Cyranides*. Il cite une autre copie du texte publié par M. Sathas, que possède la Bibliotheca Amploniana d'Erfurt, sous la cote Q 17.

2. *Revue de philologie*, 1878, p. 65. — *Textes grecs*, p. p. Ch. Graux, p. 99. — Cp. Barthius, *Adversaria*, XI, 17.

On ne relira pas sans intérêt, les articles consacrés aux *Cyranides* par J. A. Fabricius (*Bibliotheca graeca*, t. I, 1708, pp. 62 et suiv.), dans l'édition Harles (t. I, 69, IV, 250 et XII,

755), enfin dans J. A. Fabricius, *Opusculorum Sylloge*, I, *Decas decadum sive plagiariorum et pseudonymorum centuria*, Hamb. 1738, p. 71.

3. *Chronographia*, p. 35 C-D et 52 A-B, Goar.

4. *Analecta sacra Spicilegio Solesmensi parata*, t. V.

5. Le manque d'espace nous oblige à ne mentionner, dans les manuscrits, que les parties relatives à nos *lapidaires*. On trouvera la description détaillée et complète des manuscrits de Paris dans l'*Inventaire sommaire* de M. Henri Omont, et celle des autres manuscrits dans les catalogues auxquels nous devrons renvoyer.

NOTICE BIBLIOGRAPHIQUE ET PALÉOGRAPHIQUE

1680, mediceus-regius 3482, numéro sous lequel il est signalé par Montfaucon¹ qui a reproduit la souscription du copiste, Jean Prespeinos. Il est daté de l'an 6780 (1272 de notre ère) et ne renferme que le texte en question. On jugera d'après notre fac-similé, de grandeur naturelle, combien l'écriture en est fine. Un bibliothécaire du xviie siècle, par une note insérée sur un feuillet liminaire, l'a justement qualifié « fere illegibilis ». Il a perdu au livre IV, avant la pagination, un de ses feuillets entre ceux qui portent les n°s 118 et 119. Le ms. de Paris 2510 (S) nous en a procuré le contenu aux §§ 344-378 d'un recueil médical en 693 articles (il n'en reste que 664). Nous reparlerons de ce manuscrit à propos du *Lapidaire* de saint Épiphane. Le ms. A omet, entre autres lacunes, dans le premier livre, la fin de la lettre Π et les lettres Ρ et Σ, puis, dans le livre II, la fin de la lettre Λ et la totalité des lettres Μ, Ν, Ξ, Ο².

Ms. N^m. Le seul dérivé de A est, du moins à notre connaissance, le Codex Marcianus Venetus IV, 36, olim Nanius 258, d'une main italienne du xve-xvie siècle, décrit par Mingarelli³. Sauf de légères différences, il se termine comme le ms. A.

Ms. R. Le manuscrit de Paris 2419, que l'on peut dater conjecturalement de 1460, est un vaste *Corpus astrologicum* qui nous a fourni de bonnes leçons et des additions importantes. Outre l'*Inventaire sommaire* de M. H. Omont, l'introduction de M. Berthelot à la *Collection des alchimistes grecs* en contient (pp. 205-211) une ample description. Il appartient à la même famille que le ms. A, mais la rédaction y est souvent différente. Il présente dans le livre Ier la même lacune que le ms. A; mais il nous rend, en partie, au livre II, le texte des lettres Λ, Μ, Ν, Ο. Ses derniers mots correspondent, dans ce livre, au § 20 de la lettre Υ.

Nous reproduisons l'épigramme insérée dans ce manuscrit en tête du premier livre. Elle paraît être adressée par Harpocraton à sa fille. Du reste, dans son état actuel, ce n'est autre chose que la versification plus ou moins régulière du § 2 du Πρόλογος.

1. *Palaeographia graeca*, p. 65.

2. Sauf avis contraire, celles des notes marginales de A que nous avons reproduites sont de première main.

3. *Graeci codices manu scripti apud Nanius patricios venetos asservati*, Bononiae, 1784, in-4°. Le nom de l'auteur ne se trouve que dans l'imprimatur.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

Θεοῦ δῶρον μέγιστον ἀγγέλλων λαοῖς
 Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος ἀνθρώποις πᾶσιν
 δέκτικοῖς ἔγραψεν μυστικὸν βιβλίον [τόδε].
 Μῆ-[οὔν] μεταδῆης ἀνδράσιν ἀγνώμοσιν,
 ἀλλ' ἔχε παρ' αὐτῇ ὡς κτῆμα μέγιστον,
 τέκνοις [δὲ] μόνοις μετάδος πρὸς ἐνέργειαν
 ἀντὶ χρυσίου, ὄρκοῦσα αὐτοὺς μόνον ἀσφάλῳς ἔχειν,
 ὦ τέκνον, ἱερόν· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον
 φυτοῦ [ἢ] βοτάνης, πτηνοῦ, λίθου [καὶ] ἰχθύος.

Le ms. de Paris, fonds Coislin n° 158, *olim* 123, du xvie siècle, ne renferme que la partie du livre Ier comprise entre les lettres A et le commencement de la lettre Y; il est de plus entaché de lacunes continuelles que nous n'avons pas jugé utile de signaler; mais c'est à lui que nous devons la partie du livre Ier omise dans les mss. A et R.

Ms. C.

La « Biblioteca nacional » de Madrid possède, sous la cote N. 110, un manuscrit contenant, entre autres articles, une copie des *Cyranides* dont Iriarte a publié le double prologue¹. Ce manuscrit a été copié par le célèbre Constantin Lascaris, à Messine, en 1474. La collation de ce fragment a fourni plusieurs variantes qui portent plutôt sur la forme que sur le fond du texte. Le manuscrit de Madrid est à rapprocher, comme l'a observé Iriarte, de celui que Fabricius a mentionné².

Ms. I.

Une autre famille paraît avoir pour origine le Codex Marcianus Venetus V, 13 (*olim* Nanianus 247), exécuté en 1377. Mingarelli (*o. c.*) en a donné les cinquante premières lignes. On voit par le début de ce fragment que le copiste a retranché des extraits d'Harpocration tout ce qui avait un caractère inconvenant, magique ou impie³.

Ms. N.

La notice de Mingarelli montre que les quatre livres des *Cyranides* s'y succèdent dans l'ordre suivant : I, III, II, IV.

Notre publication était terminée lorsque, d'après une information

1. *Regiae bibliothecae matritensis codices graeci mss.*, vol. prius [unique]. Matriti, 1769, in-folio.

2. *Biblioth. gr.*, t. I, p. 63, art. XII.

3. Ἐκ τῶν τοῦ Ἀρποκρατίωνος... ἃ ἔγραψε πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα, παρελειφθέντων ὑφ'

ἡμῶν ὅσα ἐν αὐτοῖς εὔρηται ἀπεμφαίνοντα καὶ μὴ προσήκοντα τῇ καθ' ἡμᾶς εὐσεβείᾳ· ἧγουν ὅσα δι' ἐπιδῶν ἢ χαρακτήρων ἀποτελοῦνται, καὶ ὅσα τῶν ἀποτελεσμάτων αἰσχρά τε εἰσι καὶ τῇ τῆς ψυχῆς καταστάσει λυμαίνονται.

Ms. D.

recueillie dans l'article précité de Herm. Haupt, nous avons pu consulter à la Bibliothèque nationale le ms. 2256, *olim* 3140, 2, copié au xve siècle par Démétrius Pépagomène¹. Nous avons tout lieu de croire que cette copie dérive, peut-être directement, du ms. N. On y retrouve au premier livre le texte omis dans A, et celui de beaucoup d'autres lacunes. Cette importante copie fera l'objet d'une publication ultérieure. A cette famille appartiennent encore, autant qu'on peut en juger par les indices recueillis dans les catalogues :

1° Le ms. Palatinus de Rome n° 226, du xve siècle² ;

2° Un manuscrit de la Bibliothèque synodale de Moscou des xvie et xviiie siècles³. Ce volume contient, outre les *Cyranides*, plusieurs des textes que renferment le ms. de Paris 2256 et le Marcianus V, 13.

La troisième famille n'a jusqu'ici que deux représentants connus :

Ms. M.

1° Le ms. 2502 de Paris, *olim* 168, 2038, 3155, Mazarinaeus regius 3159, du xvie siècle. Ce volume dont nous reproduisons les f°s 62 v° et 63 r°, illustré d'élégantes figures d'animaux, contient les livres III, II et IV des *Cyranides*, mais ce titre n'y figure pas, ce qui explique comment il nous a échappé dans la préparation de notre travail. Le livre III, qui forme ici la première partie de notre texte, a pour premier titre : Βίβλος ἰατρικὴ σύντομος τοῦ Τρισμεγίστου Ἑρμοῦ κατὰ μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ φυσικῆς ἀπορροίας τῶν < πετηνῶν > ζώων, ἐκδοθεῖσα πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Ἀσκληπίον (sic). Ἀρχή · περὶ ἀετοῦ, ἦτοι τῶν πτηνῶν.

Un titre analogue est attribué aux livres II et IV, relatifs, l'un aux quadrupèdes, l'autre aux poissons.

2° Ces trois mêmes livres se retrouvent, dans le même ordre, parmi les textes que renferme le Vindobonensis medicus graecus 50⁴.

Nous nous réservons de publier prochainement la collation du ms. M en même temps que celle de D.

1. Il provient de la bibliothèque du Sérail et fut rapporté de Constantinople en 1688 par l'ambassadeur Girardin. Voir, sur ce manuscrit, Costomiris, dans la *Revue des Études grecques*, t. X, 1897, p. 425-428.

2. Sylburg, *Catalogus codicum palatinorum*, p. 69. — H. Stevenson, *Bibliotheca apostolica vaticana. Codices palatini graeci*. 1885, in-4°, nr. 226 (p. 122). Premiers mots : Ἀμπελος λεύκη, ἦτις καὶ βρυονία λέγεται (page 6, l. 11 de notre édition). — Derniers mots : τὰ δὲ ἀράχνια ὡς

ὑποθυμιάμενα ἢ περιεπτόμενα γίνεται (p. 79, l. 13). — Ce manuscrit ne contient probablement que les livres I, III et II.

3. C. F. Matthaei, *Accurata codd. gr. mss. bibliothecarum mosquensium sanctissimae Synodi notitia et recensio*; t. II, 1805, in-8°, p. 302, n° VII, in-4° de la seconde bibliothèque synodale.

4. *Olim codex philos. et philol.* 272 (Catalogue de Nessel, IV, p. 33); — Lambécius et Kollar, l. VI, 2e partie, p. 373 et suiv.

La bibliothèque de l'Escurial a possédé un manuscrit des *Cyranides*, qui fut détruit dans l'incendie de 1671 ¹.

On trouve dans Fabricius ² la mention d'un texte intitulé Ἐπιτομὴ γρυσέη ἢ τὸ βιβλίον τῶν ἀρχαίων κυρανίδων, contenu dans un manuscrit cité, dit-il, par Grelot.

Nous donnons d'abord les fragments de Damigéron contenus dans les *Geoponica* d'après l'édition de cette compilation établie par M. H. Beck et faisant partie de la *Bibliotheca Teubneriana*. Beck a consulté les plus anciens manuscrits. Eug. Abel, dans les *Prolégomènes* de son « Damigéron », publié d'après une version latine médiévale, prétend que l'auteur de ces fragments n'a aucun rapport avec celui du *Lapidaire*. Mais, si rien ne prouve l'identité des deux écrivains, nous estimons que rien ne la contredit absolument.

Les autres fragments de Damigéron, empruntés tous à son *Lapidaire*, nous ont été conservés dans le livre II du *Recueil médical* d'Aétius, recueil dont une édition trois fois séculaire ne renferme que les huit premiers livres ³. Valentin Rose les a réunis dans un article de l'*Hermès* ⁴.

Le poème dit orphique des *Lithica* eut de nombreuses éditions avant celle qui figure dans notre collection. En voici la nomenclature : à Venise, Alde, 1517 ; à Florence, Junte, 1519 ; à Paris, Henri Estienne, 1566 ; Eschenbach, 1689 ; J. M. Gesner et G. Chr. Hamberger, 1764 ; Th. Tyrwhitt, 1781 ; Godefroid Hermann « *cum notis variorum* », 1805 ; Eug. Abel en 1881 puis en 1885. Un helléniste français peu connu, Perdrier, en publia une traduction latine. Gesner en joignit une autre à son édition. La traduction française de Falconet laisse à désirer ; plus élégante que fidèle, on ne pourra la reproduire qu'après une revision sévère, facilitée d'ailleurs par une comparaison minutieuse avec les autres *Lapidaires*. Un Byzantin du xve siècle, Démétrius,

1. Ch. Graux, *Essai sur les origines du fonds grec de l'Escurial*, p. 319 ; Miller, *Catalogue des manuscrits de l'Escurial*, p. 355.

2. *Bibliotheca græca*, éd. de 1708, t. I, p. 64 ; éd. Harles, t. I, p. 73. — On ne trouve pas cette citation dans le livre de Guill. Grelot : *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople*, 1689, in-4.

3. Ch. Daremberg a édité en partie le livre XI d'Aétius, dont nous avons complété la publication dans les *Œuvres de Rufus d'Éphèse* (Paris, Baillièrre, 1879). Le Dr Costomiris a donné une édition critique du livre XII (Paris, Klincksieck, 1892).

4. T. IX, pp. 490 et suivantes.

fils du Démétrius Moschus le commentateur de Pindare, a fait précéder une sienne copie des *Lithica* d'une analyse sommaire que lui avait demandée le savant Pic de la Mirandole. Nous la reproduisons d'après Abel. L'opinion de Tyrwhitt est que la composition des *Lithica* ne peut être remontée au-delà de l'empereur Constantin, ni descendue au-dessous du règne de Valens II (364-378). Le même savant nous apprend que leur attribution au légendaire Orphée se rencontre pour la première fois dans les écrits du Byzantin Jean Tzetzés (xiie siècle).

IV
Épitomé orphique.

Quant à la *Paraphrase du Lapidaire orphique*, elle fut mise au jour par Eug. Abel dans son édition des *Lithica* et de Damigéron. Tyrwhitt l'avait consultée dans le Baroccianus 131, de la bibliothèque bodléienne, à Oxford, au moment de terminer son édition du poème, et l'utilisa dans ses additions, en la désignant sous le nom d'*Epitoma*, qui lui est resté. Abel la publia intégralement d'après le Vaticanus 578 (V) et l'Ambrosianus 95 de Milan (A). Nous-même en avons retrouvé un fragment dans le ms. 2419 de la Bibliothèque nationale. Au lieu de procéder comme le premier éditeur, nous avons donné successivement les textes contenus dans ces diverses copies. Nous publions celui du Baroccianus (malheureusement illisible à la fin), d'après un facsimilé photographique qu'a fait exécuter M. de Mély.

V
Socrate et Denys.

Le *Lapidaire* qui porte les deux noms de Socrate et Denys se trouve uniquement dans le Vaticanus précité, à la suite de l'*Épitomé orphique*. Le regretté M. Geffroy, alors directeur de l'École française de Rome, avait bien voulu, sur la demande de M. de Mély, faire lever une copie de ce texte en faveur de l'édition des *Lapidaires grecs*.

VI
Pseudo-Dioscoride.

Le *Lapidaire* du Pseudo-Dioscoride n'est connu que par le ms. N. 110 de la « Biblioteca nacional » de Madrid et la publication peu correcte qu'en a donnée Iriarte dans le catalogue de cette bibliothèque, tome Ier et unique. Il porte dans le manuscrit le titre suivant : « Περὶ λίθων. Διοσκουρίδους ». Iriarte voyait, dans ce morceau, l'œuvre directe de Dioscoride, interpolée par un anonyme qui connaissait l'arabe; mais nous sommes disposés à le considérer comme une simple compilation dans laquelle l'auteur a fait de nombreux emprunts au traité Περὶ ἰατρικῆς ὕλης. Nous avons signalé ces emprunts par des ren-

vois qui permettront d'établir une comparaison continuelle et intéressante avec l'ouvrage de Dioscoride.

L'attribution d'un *Lapidaire* au père de la médecine grecque est purement fictive et le nom de Pseudo-Hippocrate, que nous avons adopté, ne doit pas faire supposer qu'il se trouve un seul rapprochement possible avec les textes hippocratiques. Le ms. 2316 de la Bibliothèque nationale, d'où nous l'avons tiré (H), est, croyons-nous, le seul, qui le contienne. C'est un volume in-4°, écrit sur papier au xve siècle, qui renferme un grand nombre de pièces et de traités relatifs à la médecine, notamment, fol. 51 v° à 132 v°, un recueil en 341 articles numérotés, formé par l'iatrosophiste Jean. Le *Lapidaire* que nous en avons extrait, a quelques parties qui lui sont communes, soit avec l'*Epitomé orphique*, soit avec les *Notha* de Dioscoride, et il offre cette particularité que bon nombre de pierres y sont décrites en grec vulgaire. Nous devons des remerciements à M. Emile Legrand, sans l'obligeant concours duquel nous n'aurions pu éditer en toute sécurité cette partie du *Lapidaire*. Signalons en passant, dans ce manuscrit, un morceau de quelques pages (folios 70 et suivants), où se rencontrent des mots italiens et français écrits en caractères grecs.

Nous laissons, sous toutes réserves d'ailleurs, le nom d'Astrampsychus à un court *Lapidaire nautique*, dans lequel des vertus magiques sont attribuées à certaines pierres. Il a été publié par le cardinal Pitra et par Hermann Graf. On y retrouve parfois la trace du texte grec perdu de Damigéron¹.

Saint Épiphane (310-403) avait adressé à son ami Diodore, évêque de Tyr, une longue lettre dont le texte ne nous est parvenu, et encore incomplètement, que sous la forme d'une vieille traduction anonyme, publiée par Foggini². Notre texte grec est un abrégé compris dans les œuvres de saint Épiphane, mais publié d'abord par Conrad Gesner

1. Voir, sur les manuscrits, la première note de notre page 191.

2. *S. Epiphaniï ... de XII gemmis rationalis summi sacerdotis Hebraeorum liber ad Diodorum*. Romae, 1743, in-4°. Foggini avait trouvé

ce manuscrit, du xviie siècle, sous le n° 817 de la bibliothèque de Corsini. Ce serait, suivant lui, la copie du Vaticanus latinus 4991, du xie siècle, provenant de la bibliothèque du cardinal Sirlet.

VII
Pseudo-Hippocrate

VIII
Lapidaire nautique
d'Astrampsychus.

IX
Saint Epiphane

en 1565 ¹. Un autre abrégé, encore plus sommaire, figure dans les *Quaestiones* de saint Anastase. Nous l'avons retrouvé dans le ms. 2510 de Paris, au fol. 132 r°, sans nom d'auteur, dans un texte intitulé : Τὰ (sic) ἰβ' λίθοι τὰ εἰσὶν εἰς τὴν ἰατρικὴν τέχνην. Mais il n'offre pas de variantes assez importantes pour que nous le reproduisions. Il se lit aussi dans le ms. N. 110 de Madrid, fol. 153 ², sous ce titre : Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου περὶ τῶν ἰβ' λίθων, et anonyme, croyons-nous, au fol. 174 du ms. 326 de la Bibliothèque synodale à Moscou, exécuté au xve siècle.

x

Michel Psellus

Le *Lapidaire* de Michel Psellus, polygraphe le plus fécond du xie siècle, avait tous droits à figurer dans notre collection. Il fut édité par Maussac, avec traduction latine, à Toulouse, en 1615, reproduit successivement par Étienne Bernard, à Leyde, en 1745, dans la *Patrologie grecque latine* de Migne, t. CXXII, col. 887 et suiv., enfin par Ideler dans son recueil *Physici et Medici græci minores*; mais, sur une indication de Boissonade ³, nous avons collationné avec profit le ms. 1630 de la Bibliothèque nationale (Z), du xive siècle, fol. 223. Nous rapportons en outre, dans les *Additions*, la partie utile d'une collation qu'un jeune savant de Göttingue, M. W. Kronert, a faite spontanément pour nous sur le ms. 105 de Munich (Mⁿ).

xi

Méliténote.

Le dernier document lapidaire compris dans notre collection est un extrait du poème en vers politiques d'un Byzantin, Méliténote, inconnu d'ailleurs. Ce poème, qui compte 3,062 vers et a pour sujet la glorification de la Tempérance, Σωφροσύνη, contient une longue énumération de pierres précieuses. Il a été publié en 1858 par Emmanuel Miller, avec un riche commentaire explicatif, d'après la seule copie connue, le n° 1720 de la Bibliothèque nationale, manuscrit exécuté au xve siècle par Manuel Démétrius.

Nous avons adopté les règles suivantes pour la constitution des parties inédites (*Cyranides*, Socrate et Denys, Pseudo-Hippocrate) : le texte est publié d'après le ou les manuscrits consultés, sauf nos

1. Il figure encore dans le ms. 1630 de Paris, fol. 70-73.

2. Iriarte, *op. cit.*, p. 430.

3. *Notices et extr. des mss.*, t. X, p. 241.

— Cp. Boissonade, *Anecdota gr. nova*, p. 390; et du même, *L. Holstenii Epistolae. Accedit editoris commentatio*, etc., p. 438.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

LES

LAPIDAIRES GRECS

TEXTES

NOTE PRÉLIMINAIRE

SUR LES ABRÉVIATIONS, LES SIGLES DES MANUSCRITS, ETC.

Les variantes et autres remarques paléographiques sont indiquées par les abréviations usuelles des mots latins *addit* (add.), *omittit* (om.), *correxit* (corr.), *fortasse legendum* (f. l.), *fortasse melius* (f. mel.), *fortasse delendum* (f. del.). — Corr. conj. désigne une correction conjecturale ; mg. à la suite d'un sigle, une annotation marginale.

Folio est abrégé f. ; *recto*, r. ; *page*, p., *ligne*, l. ; *manuscrit*, ms.

SIGLES.

A, ms. 2537 de la Bibliothèque Nationale.

R, ms. 2419. —

C, ms. 158 du fonds Coislin, —

N, ancien Nani 247 ; ms. V, 13 de la Bibliothèque Saint-Marc à Venise.

N^m, ancien Nani 258 ; ms. IV, 36 de la même bibliothèque.

I, ms. N 110 de la Bibliothèque nationale de Madrid (variantes données d'après la transcription d'Iriarte).

v. i., texte, latin ou grec, du vieil interprète latin.

Conformément à l'usage adopté généralement aujourd'hui, les mots placés entre crochets droits [] sont ceux dont on propose la suppression ; les mots placés entre crochets obliques < >, ceux que l'on propose de suppléer.

< ΚΥΡΑΝΙΣ ΠΡΩΤΗ >

< ΠΡΟΛΟΓΟΣ >

(Ms. A, fol. 1 r.) 1] Βίβλος αὕτη Κυρανοῦ . . Ἑρμείας θεὸς (?) ἀφικλιτὴν (?) τὰ τρία ἐξ ἀμφοτέρων. Βίβλος φυσικῶν δυνάμεων, συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν συνταχθεῖσα ἐκ δύο βίβλων, ἕκ τε τοῦ Κυρανοῦ βασιλέως Περσῶν τῆς πρώτης βίβλου τῶν Κυρανίδων, καὶ ἐκ τῶν Ἀρποκρατίωνος Ἀλεξανδρέως πρὸς τὴν οἰκείαν θυγατέρα · εἶχε δὲ ἡ πρώτη Κυρανοῦ βίβλος τοῦτο, καθὼς καὶ ὑπεθήκαμεν. 5

2] Θεοῦ δῶρον μέγιστον ἀγγέλων λαθῶν Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος θεὸς ὁ ἀνθρώποις πᾶσιν μετέδωκεν νοητικοῖς. Μὴ οὖν μετὰδος ἀνδράσιν ἀγνώμοσιν, ἀλλ' ἔχε ἐν ἑαυτῷ ὡς κτῆμα μέγα · μόνον δὲ τέκνοις σου, εἰ δυνηθείης, μετὰδος σὺ πατήρ ἀντὶ χρυσίου πολυτίμου κτῆμα μέγα πρὸς ἐνέργειαν · (f. 1 v.) Καὶ ὄρκον αὐτοῖς δοῦς μόνον ἀσφαλῶς ἔχειν, τέκνον ἱερόν. 10

3] Αὕτη ἡ βίβλος συριακοῖς ἐγκεχαραγμένη γράμμασιν ἐν στήλῃ σιδηρᾷ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ αὐτῆς ἀρχαϊκῇ ὑπ' ἐμοῦ ἐρμηνευθεῖσα · ἐν ταύτῃ δὲ τῇ καλουμένῃ κυρανίδι ἐγράφη περὶ λίθων κδ', πτηνῶν κδ', βοτανῶν κδ', καὶ ἰχθύων κδ'.

4] Τούτων οὖν ἐκάστη δύναμις συγκραθεῖσα καὶ μιγεῖσα ταῖς λοιπαῖς δυνάμεσι σώματος θνητοῦ θεραπείας ἔνεκεν · οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τέρψεως καὶ φύσεως εὔρεμα 15 παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος, τοῦ παντοδυνάμου διὰ τῆς αὐτοῦ σοφίας, βοτανῶν καὶ λίθων καὶ ἰχθύων καὶ πτηνῶν ἐνεργείας, καὶ λίθων δυνάμιν καὶ ζώων καὶ θηρίων

Ligne 2. Les mss. C et N^m commencent avec les mots βίβλος φυσικῶν δυνάμεων κ. τ. λ. (variantes sans valeur).

6. Le ms. I commence avec notre § 2, précédé des mots Ἑρμοῦ τρισμεγίστου τοῦ Αἰγυπτίου. — ἀγγέλλων] Ἀγγέλλων A; Agarenorum v. i. — λαθῶν] λαοῖς R, I. — °O] ὄν A. Corr. conj.

7. Après πᾶσιν] μυστικόν βιβλίον τόδε add. I.

10. τέκον i. A; ὦ τέκνον i. R; ut filium sacrum v. i. — Notre § 2 est placé dans R à la suite de notre § 10 (voir plus loin).

14. Début et titre de R : Ἀποτέλεσμα τῆς βίβλου κυρανίδος. (R a toujours la forme κυρανίς, Κοιρανός.) Noter que, dans l'hymne orphique à Hermès (h. xxviii, vers 2), on lit κοίρανε θνητῶν. — οὖν om. R.

φύσιν · ἔτι τε καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους μίξεις τε καὶ ἐναντιώσεις καὶ ἰδιότητας · ἥτις θεόθεν ἤκεν εἰς ἀνθρώπους γνῶσις τε καὶ πολυπειρία.

5 5] Εἰς τρεῖς οὖν [όθεν] διελὼν κυρανίδας τὸ πᾶν σύνταγμα ἐσαφήνισα κατὰ στοι-
χεῖον, ὡς [ἐ]μεμνημόνευται, τὰ πράγματα. Κυρανίδες εἴρηνται διὰ τὸ τῶν ἄλλων
γραφεισῶν βίβλων βασιλίσσας εἶναι ταύτας · εὔρομεν δὲ Κυρανοῦ < τοῦ > βασι-
λέως Περσῶν, ὧν ἡ πρώτη αὕτη. Οὗτος μὲν ὁ τούτου (f. 2 r.) πρόλογος, τοῦ δὲ
Ἄρποκρατίονος εἶχεν οὕτως.

6] Βίβλος <κυρανίς> ἀπὸ Συρίας θεραπευτική. Τῇ οἰκείᾳ θυγατρὶ ὁ Ἄρποκρατίων
γεγράφηκε τάδε. Ὀδοιπορίας μοί τινος γενομένης περὶ τὴν Βαβυλωνίαν χώραν, πόλις
10 ἐστὶν τις ἐκεῖσε Σελεύχεια καλουμένη. Ἱστορίας ἐκεῖθεν ἀπῆρον. Ἡμεῖς δὲ τὰ περὶ
τῆς πόλεως ἐκείνης ὡς ἐκεῖνος μακρῶ λόγῳ, οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἀναγράφειν, ἵνα μὴ
ἀεὶ ἐν τοῖς προοιμίοις ἐνασχολώμεθα · ὁμῶς ἐπὶ τὸ προκείμενον τοῦ σκοποῦ ἐπανέλ-
θωμεν. Ἔτι δὲ καὶ ἄλλην ἔφη θεάσασθαι πόλιν πρὸ δεκαεπτὰ Σελευκίας σχοινίων,
ἣν Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ὑποστρέφων κατέστρεψεν. Καὶ ἔκτισεν
15 ἑτέραν Σελεύκειαν ὑπὸ Περσῶν κειμένων, ὡς εἶναι περσογενῆ. καλεῖται δὲ πρώτη
Ἀλεξάνδρεια ἢ πρὸς Βαβυλῶνα.

7] Ταῦτα μὲν, ὧ τέκνον, ἰστόρησαι · συνέτυχον δὲ καὶ τρίτον ἐπιξένῳ γέροντι
πεπαιδευμένῳ λίαν καὶ ἐν τοῖς Ἑλλήνων γράμμασιν · ἔλεγεν δ' αὐτὸν Σύρον μὲν
εἶναι τῷ γένει, αἰχμάλωτον δὲ γενόμενον, ἐκεῖ διατρίβειν. Οὗτος οὖν πᾶσαν τὴν
20 πόλιν σὺν ἐμοὶ περιερχόμενος ἐπεδείκνυεν ἕκαστα · ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τινος τόπου ἀπέ-
χοντος τῆς πόλεως ὡσεὶ μίλια τέσσαρα, στήλην ἐκεῖ ἐθεασάμην μετὰ πύργων
μεγίστην, ἣν οἱ ἐπιχώριοι (f. 2 v.) ἀπὸ Συρίας ἔλεγον κεκομισθαι καὶ ἀνατεθεισθαι
πρὸς θεραπείαν τῶν ἐνοικούντων ἀνδρῶν τῇ πόλει. Ἀτενίσας οὖν γράμμασι περσι-
κοῖς ἐγκεχαραγμένην εὔρον. Εὐθέως οὖν τοῦ πρεσβύτου δεηθεὶς εὐπειθῆ πρὸς τὴν
25 ἐπίδειξιν ἔχων, ἤκουον δὲ αὐτοῦ προδιηγουμένου τὰ περὶ τὴν στήλην. Καὶ ἡρμη-
νεύσατο ἀφθόνως ἐλλάδι φωνῇ τὰ τῶν βαρβάρων γράμματα. Ὁρᾶς δὲ, ἔφασκεν, ὧ
τέκνον, πάντας τοὺς κειμένους πύργους τρεῖς, ὧν ὁ μὲν ὡς μίλια πέντε ἐκτέταται, ὁ
δὲ ὡς δύο ἡμισυ, ὁ δὲ ὡς δ', τούτους ὠκοδομησθαι παρὰ γιγάντων ἐθελόντων εἰς τοὺς
οὐρανοὺς ἀνελθεῖν · ἐκ δὲ τῆς ἀσεβοῦς ταύτης μανίας τῶν μὲν κεραυνῶ βληθέντων,
30 τῶν δὲ ἑαυτοὺς ἡγνοηκότων, εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, καὶ τῶν

4. διὰ τὸ. ~ Κυρανοῦ] rédaction de R : διὰ τὸ τῶν
ἄλλων γραφέντων (sic) πυκτίδων βασιλικωτέρας
ταύτας εἶναι [τῶν ἄλλων πυκτίδων] · εὔρηται δὲ
παρὰ Κοιρανοῦ...

5. βιβλίον A. Corr. conj. — τοῦ add. R.

8. κυρανίς (χοιρανίς ms.) add. R. — Début et
titre dans I : Ἄρποκρατίωνος βίβλος ἀπὸ Συρίας
θεραπευτική.

9. Après χώραν] εἰς θέαν οἶόν τι συνήντησε τόδε
add. R.

10. καλουμένη ~ ἀπῆρον] Réd. de R : ἀφ' ἧς τὰς
ἱστορίας ἀνείλομεν.

17. ταῦτα] Haec autem Syria est historia v. i.
— τέκνον A. — Ἐνέτυχον δὲ καὶ τρίτῳ < ἐνιαυ-
τῷ? > I; tertio anno v. i. — Τρίτον] πρῶτον
R. — Ἐπὶ ξένους, A, R, ἐπὶ ξένῃς I. Corr. conj.

18. ἐλληνικοῖς I, f. mel.

21. πύργους A. Corr. R.

23. παροίκοις R, I.

24. εὐπειθῶς I, f. mel.

λοιπῶν πάντων ἐφ' ὄλην τὴν κρητικὴν νῆσον πεπτωκότων, εἰς ἣν δὲ ὑπερέβαλεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς χολούμενος αὐτοῖς.

8] Ἐκέλευσεν οὖν μετὰ ταῦτα ὁ πρεσβύτης σχοινίῳ διαμετρῆσαι τὸν λίθον τὸν πρὸς ἀνατολὰς μέγεθος τυγχάνοντα. Καὶ γὰρ μετρήσας τὸν πλησίον εὖρον ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος πηχῶν χκβ', τὸ δὲ πλάτος σή' ἦσαν δὲ (f. 3 r.) καὶ ὄρυγαὶ ἀνατάσσουσαι 5 ὄκτω. Ἐθεασάμην δὲ καὶ ἱερόν. Ὁ δὲ μέσον τοῦ ἱεροῦ ναὸς κλίμακας εἶχεν τξε' ἀργυρᾶς καὶ ἑτέρας χρυσᾶς ξ', εἰς ἃς ἀνεληλύθαμεν προευξόμενοι τῷ θεῷ · καὶ ἔλεγεν μυρίας τοῦ θεοῦ δυνάμεις, ἃς οὐ χρὴ καταλέγειν, ἔφη. Ἐγὼ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐξετάζειν προαιρούμενος, τὰ μὲν ἄλλα παρεπεμπόμην, τὰ δὲ τῆς στήλης μόνης ἀκούειν ἠξίου. Ὁ δὲ πρεσβύτης ἀφελὼν τὸ καλύπτον τὴν στήλην βύσμα 10 ἐδείκνυε παροίκοις γράμμασιν αὐτὴν ἐγκεχαραγμένην. Ἐγὼ δὲ τῶν γραμμάτων ἄπειρος ὢν ἐδεόμην ἀφθόνως ἕκαστα μανθάνειν · ἐτύγχανον δὲ τὰ ἐν τῇ στήλῃ ἀναγιγνωσκόμενα οὕτως ἔχοντα.

9] Μῦθος πολυφθεγγής. Πολλὰ ἰδὼν ἀθανάτων βουλαῖς ὅπως ἔσται δευτέρα βίβλος τοῦνομα λέξα: θεοῦ ἢ κυρανίς, δευτέρα βίβλος ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχαϊκῆς [δ] συριάδος 15 οὔσα, ὅπου ῥοαὶ χύνονται ποταμοῦ Εὐφράτου.

10] (Στήλαις σιδηραῖς κεχαραγμένα γράμματα ταῦτα) ὅσα πρὶν ἐγράφα καὶ μέλλοντα πάλιν ἀναζεύξας ἐν δυνάμεσι λίθους, (σὺν αὐτοῖς καὶ φυτὰ γαίης, ἐκ βυθοῦ (f. 3 v.) (τε ἰχθυόεντα, καὶ ὄρνεα ἀερόεντα, συγκρίνας δύναμιν δυνάμει) ἐν τετράδι μείζονι, ταῦτα μὲν ἀνθρώποις γεγαῶσι καὶ μέλλουσι. Ὡ ψυχὴ ἀθάνατε θνητὸν σῶμα 20 φοροῦσα, ἀχθεῖσα ἀερόθεν δεσμοῖσι κακῆς ὑπ' ἀνάγκης, ὡς Θεὸς αὐτὸς ἔφρασεν, θνητοῖς σώμασιν ἐκυθέρνας στέργειν ἐναμάρτοις καὶ μοιρῶν ἀνάγκης τε μετάκλωσμα. / Ὡσπερ γὰρ ἐν συνόχῳ ὁ ἀνὴρ ἐνὼν καὶ δεσμοῖσιν, οὕτως ἄρα καὶ σὺ δεσμοῖς κρατῆ καρτεροῖς ὑπ' ἀνάγκης. Ἐξελθοῦσα δὲ θνητοῦ καὶ δυσαχθοῦς σώματος, ὄντως ὄψει δεσπύζοντα ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλεσιν, ὅς βροντάς, σφυγμοὺς αἰεὶ 25 γαίης ἐπάγει, ἀστραπῆς τε κεραυνοὺς καὶ μέλη γαίης κινεῖ καὶ κῦμα πόντου. Ταῦτα ἔσται ἔργα Θεοῦ παμμήτορος, αἰωνίου / πάντα βροτοῖς κατέδειξεν ὁ Θεὸς καὶ ἐναντία πάντα.

11] Ἀλλ' αὕτη ἡ βίβλος κατεχώσθη ἐν λίμνῃ τῆς Συρίας ἐγκεχαραγμένη

5. χκβ'] μβ' I; cubitorum xxxii. Latitudinis autem lxxix. Erant autem ei et gradus ducenti octo v. i. — Ὀρυγες et au-dessus: ὄρυγαὶ I. — Ἀνατάσσοντα A. Corr. R. F. I. ἀνατασσόμενα.
7. ξε' (?) A; ξ R, I; LXV. v. i.
9. τὰ δὲ] περὶ δὲ I.
10. τὰ καλύπτοντα τ. στ. βύσσινα R, I, f. mel.
12. ἔμπυρος A; ἔμπειρος I, α au-dessus de ἔμ de la main du copiste (C. Lascaris). Corr. R.
14. πολυφθεγγές A, R. Correxi. Réd. de v. i.: Tabula (l. Fabula) veri exempli multiplex

ista, semper habens et sciens et praecavens divinitatis immissiones.

15. δ om. R.

16. οὔσα] exiens v. i. F. I. ioῦσα.

20. μείζω A, I. Corr. R. — Γε ἄσαι A; γεγόνασι R; γεγαῶσι I. Corr. conj.

25. σφυγμοὺς] σεισμοὺς R.

26. μέλη] θεμέλια R, I; fundamenta v. i.

27. αἰώνισι (?) A; οἰωνοῖσι ταῦτα R, f. mel.; αἰώνια I: aeterni v. i. — Si on lit: κατέδειξε Θεός, les mots πάντα κ. τ. λ. formeront un vers.

< στήλη > ὀλοστόμῳ σιδηρᾷ, ὡς προεῖρηται ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ καλουμένην ἀρχαϊκῇ · ἐν δὲ ταύτῃ τῇ καλουμένην κυρανίδι ἐγγραφή περὶ λίθων καὶ πτηνῶν καὶ ἰχθύων θαλασσίων καὶ βοτανῶν καὶ. Τούτων (f. 4 r.) ἐκάστη δύναμις συγκραθεῖσα μιγῆσεται ταῖς λοιπαῖς δυνάμεσιν, ὅπως τὸ θνητὸν σῶμα
 5 λοιπὸν παρηγορήσαντες ὑγείας εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολαύσωμεν. Οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπῳ πνεῦμα δωρήσεται ἢ Θεός. Πάντα δὲ ἐγγραφή ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου συντάξεως. Ἔστιν δὲ ἡ ἀρχὴ τάδε · οὕτως μὲν οὖν αἱ τῶν ἀμφοτέρων ἀρχαὶ ἤγουν οἱ πρόλογοι τὴν διαφωνίαν ἔχουσιν, ἀπεντεῦθεν < δὲ > ὡς ἐκ συμφώνου τὴν ἀπαρχὴν πεποιήκασιν ἀπὸ τοῦ πρώτου στοιχείου οὕτως.

10

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

1] Α. Ἄμπελος λευκὴ.

Β. Ἄετός, πτηνόν.

Γ. Ἄετίτης, λίθος.

Δ. Ἄετός, ἰχθύς ἀλέπιδος καὶ οὔτος θαλάσσιος.

15 Ἄμπελος λευκὴ ἱερωτάτη, ἡ πρώτη καὶ θαυμαστὴ βοτάνη, ἥτις ἡ θεία ἡ λεγομένη βρουωνία. Ἄετός ἄρσην, βασιλεὺς πτηνῶν πάντων. Ἄετίτης, λίθος ἔγκυος ὁ κτυπῶν. Ἄετός, ἰχθύς ἀλέπιδος παρόμοιος ἰέρακος, μελανώτερος δὲ, εἰκῶς κατὰ πάντα τρυγόνι.

2] Τῆς μὲν βοτανῆς ἡ ῥίζα περιαιπτομένη τῷ (f. 4 v.) τραχήλῳ σπαστικούς καὶ
 20 ἐπιληπτικούς ἴαται · τῶν δὲ φύλλων ὁ γυλός, ὅσον κύαθος εἰς ὠθεῖς τινί, δυσεντερία περιελημμένους ἀπαλλάξει.

3] Ἰγυῖς δὲ τις βουλόμενος πολυποσιᾶ χρήσασθαι τοῦ γυλοῦ τῶν φύλλων οὕγγ.

1. στήλη add. I, v. i. — ἀλαστόμῳ A. Corr. R, I.

3. A, marge supérieure, d'une main plus récente : Πίναξ · συναγωγὴ παντοδαπῶν φυσικῶν δυνάμεων κατὰ στοιχεῖον ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου καὶ Ἀρποκρατίωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως.

9. Après οὕτως]. Titre dans R : βίβλος κοιρανῶν φυσικῶν δυνάμεων λαοῖς, σύνταγμα Κοιρανῶν βασιλέως Περσῶν <ἐκ> τῆς πρώτης τῶν κοιρανίδων καὶ ἐκ τῶν Ἀρποκρατίου τοῦ Ἀλεξανδρέως πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ θυγατέρα, (sic). Ἐπίγραμμα. Suit le texte Θεοῦ δῶρον κ. τ. λ. (ci-dessus, § 2) disposé métriquement. (Voir la notice des manuscrits, ms. R.)

10. Début et titre du ms. N (et du ms. de Moscou ?) : Ἐκ τῶν τοῦ Ἀρποκρατίωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ φυσ. δυν. ζώων τε, φυτῶν καὶ λίθων, ἃ ἔγραψε πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα, παραλειφθέν-

των ὑφ' ἡμῶν κ. τ. λ. (Voir la suite dans la notice des manuscrits, ms. N.) — Début et titre dans C : Βιβλίον Ἀρποκρατίωνος · σύνθεσις δὲ Κυρανοῦ βασιλέως περὶ καὶ λίθων, πτηνῶν τε καὶ ἰχθύων καὶ βοτανῶν κατὰ ἀλφάβητον · ὧδε περιέχει. — Ἀρχὴ τοῦ Α στοιχείου · κεφαλαῖον πρῶτον · περὶ ἀμπέλων λευκῆς καὶ μελαίνης, τουτέστιν ἡ καλουμένη βρουωνία.

14. Début du ms. Palatin-Vatican 226 : Ἄμπελος λευκὴ, ἥτις βρουωνία λέγεται.

16. ἔγκυος A, C; ἔγγυος R; ἔγγειος N; gravidus v. i. F. I. ἔγκυος ἐκτύπων?

19. A, marge inférieure, d'une écriture plus récente que celle du texte, mais plus ancienne que celle de la marge supérieure : Οἱ μὲν Ἀρποκρατίωνος Ἀλεξανδρέως, οἱ δὲ Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων κατὰ στοιχεῖον.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

τῆς κληματίδος τὸ ἐξερχόμενον ὑγρὸν περίχριε, ἢ δὸς πιεῖν, καὶ πεσοῦνται πᾶσαι. Τοῦτο μηδὲνα δίδασκε. Ὅμοίως δὲ καὶ ἡ κόπρος τοῦ ἀετοῦ περιχριομένη ἀπαλλάσσει. Καὶ ὁ λίθος ὁ περιαφθείς ἢ τὸ στέαρ τοῦ ἰχθύος διαχριομένον διασώζει.

5 14] Πρὸς τὰς σηπεδόνας τῶν οὐλῶν καὶ τῶν μύλων, καὶ < τὰς > ἐν ὄλῳ τῶ σώματι γινομένας σήψεις, καὶ ἔλκη φαγηδαινικὰ ἢ νεμόμενα, τοῦ (f. 5 v.) χυλοῦ τῶν φύλλων οὕγγ. γ', στυπτηρίας οὕγγ. δ', μίσιος ὠμοῦ δραχμ. η', μάννης κοτ. δ' (?), ἴρεως ἰλλυρικοῦ οὕγγ. α', χαλκάνθου κοκ. δ' · λειώσας ἕως οὗ ξηρὰ γίνηται · τοῦτο καθαίρει, ἀναπληροῖ, στέλλει τὸ ἐπιφερόμενον ρεῦμα, καὶ καθόλου τοῦτο
10 μέγιστόν ἐστιν.

15] Ἱστορήσαμεν δὲ τι μέγιστον, θεασάμενοι ἐπὶ γλώσση σηπεδόνας, ὥστε ἀπονεκρωθῆναι τὰ οὐλα · τοῦ χυλοῦ τῶν φύλλων μετὰ μέλιτος καὶ μίσυος ὠμοῦ προσενεγκῶν ἐκαθαρίσθη. Εἶτα ἴριν ξηρὰν ἐπιπάσας ἀνεπλήρωσεν.

16] Πρὸς δὲ τὰς ὀζαίνας καὶ ὄχθους καὶ πολύποδας καὶ ἀναβρώσεις τε καὶ κατα-
15 βρώσεις, νομάς τε καὶ χίμετλα (f. 7 r.) καὶ ὅσα περὶ τοὺς μυκτῆρας, τὸ θεῖον φάρμακον · < Λάβε > τοῦ χυλοῦ τῶν φύλλων οὕγγ. μίαν, χαλκάνθου, λιβάνου, χαλκίτεως, ἀριστολογίας, ἀνά κοκ. γ', λειοῦ τε ἕως ξηρὸν γένηται, καὶ ὡς θειοτάτης δυνάμεως χρῶ.

17] Πρὸς δὲ τὰς μαδαρώσεις καὶ ἐκκρίσεις τῶν τριχῶν, ἔλκη τε πίτυρά τε καὶ
20 ὄχθους καὶ ὅσα ἐν κεφαλῇ πάθη, τοῦ χυλοῦ τῆς βοτάνης καὶ χυλοῦ ποταμογείτυνος καὶ σεύτλου χυλοῦ ἴσα κατάχριε, μίξας ἐπὶ ἡμέρας γ'. Τοῦτο λίαν κάλλιστον.

18] Μύλας δὲ ἀσήπτους καὶ ἀκινήτους ποιῆσαι καὶ ἀβρότους, ἐνθεόν ἐστιν φάρ-
μακον (καὶ μὴ σε (f. 7 v.) παραδραμέτω) · τοῦ χυλοῦ τῶν βοτρύων κοτύλας β',
ρίζης φλοιοῦ μορέας οὕγγ. σ'. Ἐψε ἕως ἂν < εἰς > τὸ ἡμισυ ἔλθῃ, καὶ δίδου διὰ
25 κλύσμα ἐπὶ ἡμέρας γ' < ἢ ε' ἢ ζ', καὶ οὐδέποτε μύλας πονήσει > ἢ οὐλους.

19] Ἐὰν οὖν τις θέλῃ εὐτυχῶς ἐπινοῆσαι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἢ ἄμπελος θεραπεύει τὰ πάθη, ἢ θεοδώρητος βοτάνη.

20] Ὁ μὲν Κυρανὸς καὶ Ἀρποκρατίων ἕως τοῦ παρόντος ὠμορφώνησαν · ὅθεν δὲ ὁ Κυρανὸς μεταλλάσσω λέγει.

30 21] Τῆς οὖν βοτάνης οἱ ἀσπάραγοι κατὰ τὴν πρώτην ἐκθλάστησιν ἐφθοὶ ἐσθιώμενοι, οὔρα τε καὶ κοιλίαν κινουῦσιν. — Δύναμιν δὲ ἔχει τὰ φύλλα καὶ ἡ ρίζα καὶ ὁ καρπὸς (f. 8 r.) θερμοτάτην τε καὶ δριμεῖαν · ἔχει δὲ καὶ ἄλλην ἄρρητόν

5. τὰς add. N.

7. γ'] κ' N. — δ'] α' N, puis : καλακάνθης α', μάννης κοτύλην α' · ταῦτα λειώσας καὶ ξηρὰνας ἐπίπασσε · τοῦτο γὰρ καθ., ἀναπλ. καὶ ἀναστέλλει τὸ ἐπιφ. ρεῦμα. (Derniers mots du texte reproduit par Mingarelli.)

11. ἱστορήσομεν A. Corr. R.

12. τοῦ χυλοῦ τ. φ.] manque l'indication de la dose.

17. λειοῦται A; tere v. i. Corr. conj.

22 καὶ ἀβρότους ~ παραδραμέτω] texte illisible dans A, suppléé par R et v. i.

25. < > texte omis dans A, suppléé par R et v. i.

29. λεγ A; φησιν R; dicit v. i.

τέ τινα καὶ θείαν ἐνέργειαν · ἰᾶται γὰρ τὰ χοιρώνια, ἔλκη καὶ γαγγραίνας καὶ φαγαιδαίνας καὶ τὰ ἔλκη τὰ σαπρά, μετὰ γάλακτος καὶ ἄμμου καταπλασσόμενος.

22] Ἡ δὲ ρίζα αὐτῆς ὀπτῆς χρῶτας καὶ ἐφήλεις καὶ τέτανον καὶ ἐσπιλωμένον πρόσωπον καὶ νεφέλας ἀποκαθαίρει · ἰόνθους καὶ φακούς καὶ ἄλφους καὶ ὑπώπια καὶ πτερύγια ἐν δακτύλοις, καὶ τὰς φλεγμονὰς τὰς μελαίνας σὺν ὀροβίου ἀλεύρω⁵ καὶ τήλει μιγνυμένη καθάρει. Ἐψηθεῖσα δὲ σὺν ἐλαίῳ ἕως κηρωθῆ πρὸς τὰ αὐτὰ ἀρμόζει · τὰ δὲ ὑπώπια καὶ πτερύγια τὰ ἐν δακτύλοις στέλλει σὺν οἴνῳ καταπλασθεῖσα · (f. 8 v.) διαφορεῖ δὲ καὶ φλεγμονάς.

23] Πρὸς δὲ ἐπιληψίας πίνεται [καθ' ἡμέραν] κοκ. δ' πρὸς ἐνιαυτὸν καθ' ἡμέραν σὺν ὄξυμέλιτι · ὠφελεῖ δὲ καὶ ἀποπληκτικούς καὶ σκοτωματικούς ὁμοίως· διδομένη¹⁰ κοκ. β' · ἐχεοδήκτοις δὲ βοηθεῖ ὁμοίως. Ἐμβρυα δὲ φθείρει · ὑποταράσσει δὲ καὶ τὴν διάνοιαν, ἐνίοτε καὶ προστεθεῖσα δευτέρια ἐπισπᾶται καὶ οὔρα πινομένη. Σπλῆνα δὲ τήκει τριόβολον ποθὲν σὺν ὄξει ἐπὶ ἡμέρας λ' · καταπλάσσεται δὲ καὶ μετὰ σύκων χρησίμως πρὸς τὸ αὐτό · ἀφεψεῖται δὲ καὶ πρὸς ἐγκαθίσματα καθαρτικὰ ὑστέρας · ἔστι δὲ καὶ εὐκοίλιον.¹⁵

24] Ὁ δὲ καρπὸς μόνος ποιεῖ πρὸς ἰχῶρας καὶ λέπρας συγχριόμενος καὶ καταπλασσόμενος. Ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς (f. 9 r.) χυλισθείσης ὅλης μετὰ ροφίσματός τε ποθείς γάλα κατασπᾶ. Ἀρμόζει δὲ παραλυτικοῖς ποθείς τε καὶ συγχρισθείς σὺν ἐλαίῳ, ἐπειδὴν ἐλκωθῶσιν.

25] Τὰ δὲ φύλλα σὺν οἴνῳ καταπλασσόμενα καὶ πρὸς ρεύματα ὁμοίως ἀρμόζει²⁰ ἐπιτεθειμένα, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, καθόλου ἐστὶ χρήσιμος πρὸς πάντα τοὺς σεμνῶς αὐτῇ χρωμένους.

26] Δύο δὲ αὐτῆς εἰσιν εἶδη · ἡ μὲν πρώτη ἄμπελος λευκή, ἣν τινες βρυωνίαν καλοῦσιν, οἱ δὲ ὄφρεως σταφυλήν, οἱ δὲ χελιδόνα, οἱ δὲ μύλιθρον, οἱ δὲ ψίλωθρον, οἱ δὲ ἀρχιζώστην, οἱ δὲ κέχεδρον. Ταύτης τὰ κλήματα καὶ τὰ φύλλα καὶ αἱ ἔλικες²⁵ ὅμοια ἀμπέλου ἡμέρου, δασύτερα δέ · καὶ ἐμπλέκεται τοῖς παρακειμένοις (f. 9 v.) θάμνοις ἐπιλαμβανομένη ταῖς ἔλιξιν · καρπὸν δὲ ἔχει βοτρυώδη, πυρρόν, ᾧ φιλοῦνται τὰ δέρματα.

27] Ἡ δὲ δευτέρα ἄμπελος μέλαινα καλεῖται, καὶ αὐτὴν βρυωνίαν ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ χειρώνειον. Φύλλα ἔχει κισσοειδῆ, μᾶλλον ὅμοια σμίλακος, μείζονα³⁰ δέ, ἐπιλαμβανομένη καὶ αὐτῇ τῶν δένδρων ταῖς ἔλιξι · καρπούς δὲ βοτρυοειδεῖς, χλωρούς μὲν κατ' ἀρχάς, ἐπειτα δὲ μέλανας μὲν ἔξωθεν, ἔσωθεν δὲ πυξώδεις.

1. τὰ χρόνια καὶ χοιρώνια ἔλκη R; scrophula, et ulcera v. i. F. I. χρόνια ἔλκη. — C om. ἰᾶται ~ καταπλάσσομενος.

2. μετὰ γαλ. κ. μελ.] cum aristolochia v. i. — καταπλασσόμενος (scil. ὁ καρπός).

9. κοκ. δ'] ξ 1 v. i. (F. I. κοκ. ?)

12. πινομένος A. Corr. R, C.

13. λ'] τέσσαρας ἢ πένται (I. πέντε) C.

24. μάλωθρον C; μίλητον v. i. F. I. μυλωθρόν.

25. ἀρχισωστικὴν v. i. F. I. ἀρχισώστην.

26. δασιτικά A; δυσαντικά R; δασύτερα C; densiora v. i.

31. ἐπιλαμβανόμενος A. Corr. R, C.

32. ἐπ' ἀνθῆ(?) A; εἶτα R; maturi v. i. Corr. conj.

Καὶ ταύτης δὲ οἱ καυλοὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκθλάστησιν λαχανεύονται · εἰσὶ δὲ διουρητικοὶ καὶ καταμηνίων ἀγωγοί, σπληνὸς ἰαματικοί, ἀρμόδιοι σπληνικοῖς, μάλιστα αἱ ρίζαι · καὶ πᾶσα δὲ ἡ βοτάνη ἀρμόδιος ἐπιληπτικοῖς καὶ σκοτωματικοῖς · ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς (f. 10 r.) τῶν ὑπορογίων λόφους ἐλκουμενοὺς τὰ φύλλα σὺν
 5 οἴνῳ καταπλασθέντα, καὶ πρὸς στρέμματα καὶ παρέσεις καὶ καθόλου ὁμοίαν ἔχει τὴν δύναμιν τῆς πρὸ αὐτῆς.

28] Ἡ δὲ λευκὴ ἄμπελος ἔχει καὶ ἄλλας ἐνεργείας κοσμικὰς καὶ χαριεστάτας, ὥστε ἐν πότοις μὴ μόνον νηφάλαιον εἶναί τινα, ἀλλὰ καὶ εὐωχίαν ἔχειν.

29] Ἐως ἐνταῦθα μὲν ὁ Κυρανὸς οὕτως · ἀπὸ δὲ τῆς ἀνωτέρω γραφείσης τῶν
 10 ἀμφοτέρων διαφωνίας εἶχεν · ἐκεῖ οὕτως ὁ τοῦ Ἀρποκρατίωνος λόγος:

30] Μάκαιρα βοτάνη, τῶν θεῶν ἡγητεῖρα, γαίης κρατοῦσα, οὐρανοῦ καὶ ἀέρος, νόον λύουσα βοτρυοφόρῳ πότῳ, ὡς ἐπιλύειν πᾶν μέλος, ποιούσα δὲ ὕπνον, οὐδεὶς οὐ λόγῳ, οὐ σώματι ἰατὴρ τις, (f. 10 v.) οὐδεὶς πρὸς σὲ δυνήσεται, ἀλλ' ἐλέγχεις ὅσα ἐν ψυχαῖς βροτῶν [τῶν] ἐγκρύφως ἔχουσιν μυστικὰς φρένας, τὴν ἀρρήτως ἔχων,
 15 ἄμπελε, πάντ' ἐκφανεῖς μόναις ὅσα γραφαῖς, ἢ φαρμάκοις γίνεται, ἢ φασγάνῳ, ἢ πελέκει ὅσα τοιαῦτα κρύβεται · ταῦτα μὲν λελέγθῳ ἀμπέλου μυστήρια. Ἐχει δὲ ἄλλα κοσμικὰ, ὡς ἐν βροτοῖς μὴ φαῦλον εἰπεῖν.

31] Λέγει δὲ οὕτως ἐντεῦθεν ὁ ἱερός λόγος, καθὼς περ [γὰρ] εἶχεν καὶ ἡ κυρανίς · Μάκαιρα ἐκ θεοῦ ἄνασσα, ἐκ θεοῦ βοτρυοφόρε μητὴρ ἀπάσης θείας φύσιος εὐαγοῦς ἐν
 20 φυτοῖς · τῇ πρώτῃ ἐάων ἱερεῖ · εὔ . . . ντο ὀλύμπιος οὔσα.

32] Ταῦτα εἶπας εἰς ποτήριον βάλε εἰς κεράμιον, ὅθεν πίνουσιν ἅπαντες, (f. 11 r.) καὶ ἀναλύουσιν εὐφρανθέντες, μηδενὸς συζητήσαντος.

33] Ἐὰν οὖν θέλωμεν φράσαι περὶ ἀμπέλου ὅσα δύναται, βιβλίον ὄλον οὐκ ἀρκέσεται ἡμῖν.

25 34] Πινόμενος γὰρ ὁ χυλὸς τοῦ βότρου εὐωχίας μεγίστας ποιεῖται. Φύττει αὐτὴν εἰς πάντα τόπον · οὔτε γὰρ ἐορτῆ θεῶν ἢ θνητῶν ἤδη πέρας ἐσχηκότων τοῦ βίου, ἢ

4. ὑπορογίων] Ita A, Amg. C; ὑπορροῖων R; superereminentes carnes excisas v. i. F. l. ὑπορωγίων (?) (mot supposé).

9. ὡς ταῦθα A; καὶ ταύτας R; sicut... v. i. Corr. conj. F. l. καὶ ταῦτα.

11. Titre dans R: "Ἕμνος εἰς βρουωνίαν.

12. νόον] potestatem v. i.

13. προσὲ A, R, C; contra te v. i.

14. τὴν ἀρρήτως ἔχουσιν ἄμπελον R; redarguis quaecumque sunt in animis mortalium et quae absconditae habent mysteria mentis v. i. Tout ce § 30 offre un texte altéré.

17. Après εἰπεῖν] ἀλλὰ εὐ<ω>χίαν ἔχειν · λέγε C; quae mortalibus non sunt inutilia

imo delectationem et gaudium praestant v. i.

18. γὰρ om. R, C. — ὁ Κυρανός C. Puis titre en rouge dans R: "Ἐτερος ὕμνος εἰς βρουωνίαν. — A la fin de l'hymne, A mg.: πρὸς εὐωχίαν ὕμνος καὶ εὐφροσύνη.

20. ἐάων pour ἐήων, bonorum (?). — ἱερεῖ A (?), R. F. l. ἴδρει? — ... ντο] piqûre de ver A; εὖς το ὄλ. R. — Rédaction de l'hymne dans C: Μάκαιρα ἐκ θεῶν ἄνασσα, μητὴρ θεῖα εὐηρεα ἐν φ. ἢ πρώτη εὖεα, ὀλυμπον οὔσα. — Dans v. i.: Beata a Deo donata Regina, ex Deo botrum ferens, mater sacerrima et diviniior omnibus plantis, natura prima botrum affectat, botrus vinum caeleste fecit.

εἰς τὸν βίον ἐτεληλυθότων ἢ ἀπὸ σπορᾶς βίου ὀρμώντων, ἢ γεωργίας ἢ φυτείας, ἢ ἕτερόν τι τῶν ἐν βίῳ γιγνομένων δυνήσεται ἄνευ τοῦ φυτοῦ τούτου.

35] Ἔτι δὲ λείπει μοι περὶ τίνος κακοῦ δαίμονος, ὅς ἐστιν τεταρταῖος, ὡς ἐπιπέμπεται ἀνδράσι καὶ (f. 11 v.) γυναιξίν, ὑπὸ δεκανοῦ τοῦ πρώτου αἰγοκέρω μὴ ταχέως πειθομένου, διότι οὐ βλέπει οὔτε ἀκούει, ὑπάρχει γὰρ ἀκέφαλος. 7

36] Λαβὼν οὖν σταφίδας ἐχούσας γίγαρτα δ' ἐκκόκισον αὐτὰ τοῖς ὄνουξι, καὶ μὴ τῷ στόματι, καὶ βαλὼν αὐτὰ εἰς ῥάκος περιάπτε τῷ τραχήλῳ ἀγνοοῦντι ἀγνὸς ὢν, καὶ ἀπαλλάξεις Θεοῦ χάριτι.

37] Καὶ ὁ λίθος ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἰχθύος περιεπτόμενος ἀπαλλάσσει τοὺς τετραΐζοντας. 5

38] Ἡ δὲ τοῦ Κυρανοῦ περὶ εὐφρασίας στήλη εἶχεν οὕτως · Ὡς θειοτάτη βοτάνη βοτρουφόρε, ἄμπελος λευκή, ἢ μητὲρ τῶν βοτανῶν, εὔδιε κυβαληφόρε, γῆς ἐν φυτοῖς ἢ πρώτη. Λέγε εἰς ποτήριον τοὺς (f. 12 r.) λόγους τούτους · εὐηὶ εὐοινὸν (sic?), φρενῶν μου τήρησον ἀβλάβειαν εἶναι εὐηιῆ, ὀλυμπία οὔσα, συντήρησόν μου νοδὸς φρένας, εὐθυμος οὔσα, καὶ θειοτάτη καὶ ὑγιής. Ὑπὲρ εὐὶ ἰαυῶ ἀέ κιεῶ · ἐάωε. 10

Ταῦτα εἰς ποτήριον οἴνου ἐπειπὼν, βάλε εἰς κεράμιον οἴνου, ὅθεν πίνουσιν ἅπαντες καὶ ἀναλύουσιν ἅπαντες εὐφρανθέντες οἱ φίλοι, μηδενὸς συζητήσαντος.

39] Λαβὼν οὖν ἀετίτην λίθον γλύψον ἀετόν, καὶ ὑπὸ τὸν λίθον ὑπόθεσ γίγαρτον σταφυλῆς, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ πτεροῦ τοῦ ἀετοῦ εἴτε ἰέρακος, καὶ κατακλείσας φόρει · διαφυλάξει σε γὰρ ἀπὸ πάντων τῶν (f. 12 v.) προειρημένων παθῶν. Ἔτι μὴν καὶ 15

ἀξιόλογον καὶ προσφιλῆ συντυχίαις δυναστῶν, καὶ μεγάλων ἀνδρῶν καὶ περιεχόντων χάριν παρέξει · καὶ ἐπὶ ἐτέρων πολλῶν [ἄλλων] ὧν οὐ χρεῖα ἐστὶν λέγειν ποιήσῃ, καὶ οὕτως πέρας εἴληφεν τὸ πρῶτον στοιχεῖον ἄλφα.

2. δυνηθήσεται A. Corr. R, C.

7. τῷ τραχήλῳ] βραχίονι δεξιῷ C.

10. τετραΐζοντας A partout; τεταρταΐζοντας R, C.

11. A mg. : Ὑμνος εἰς εὐφρασίαν πρὸς αὐτήν.

Titre dans R : Ὑμνος εὐφρασία εἰς αὐτήν. Le § 38 manque dans C et dans v. i.

12. κυβ. vel κριβαληφόρε? A; κη βοληφόρε R. F.

1. κυβεληφόρε? Cp. οὐσιριφόρ<ος> chez Wessely, Neue griechische Zauberpapyri, p. 55, ligne 1043.

13. εὐοινόν] F. 1. εὔοινον.

15. ευεῖ ευαε ἰαυῶ ηιαῶ ἢ ἀυὲ R. Sur le chant des sept voyelles grecques, voir mes deux

notes dans la *Revue des études grecques*, t. II, 1889, p. 38 et 393.

18. Titre dans R : ἀποτέλεσμα γλυ<πτικόν> en tête du § 39 et, sauf avis spécial, en tête de tous ceux où est décrite la gravure d'une pierre-amulette.

19. Après φορεῖ] Rédaction de R : Τοῦτο δόκιμον θεραπευτικόν (puis avec A mg.) : εἰς πᾶν πάθος καὶ εἰς τὸ εἶναι σε ἀξιόλογον καὶ πρὸς συντυχίας (φιλίαν A) μεγάλων ἀνδρῶν καὶ ἀξιότιμον ἄρχουσιν, καὶ περίδοξον. (R seul) : διαφυλάξει σε γὰρ ἀπὸ τῶν προειρημένων παθῶν καὶ περιεχόντων, κ. τ. λ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΟ Β.

1] Βράθυος, βοτάνη ὁμοία κυπαρίσσου.

Βρύσις, ὄρνειον ὃ ἐστὶν κορώνη.

Βήρυλλος, λίθος λευκός.

5 Βύσσα, ὃ ἐστὶν κάραβος.

2] Ἡ θεόγνωστος δεινδρική καλουμένη ὁμοία κυπαρίσσῳ · καλεῖται δὲ βράθυ, αὕτη θυμιᾶται τοῖς θεοῖς ἀντὶ λιθάνου.

Βρύσις, κοινὸν ζῶν ἐστὶν κορώνη ζῶν (f. 13 r.) ἐτῶν ἕως φ'.

Βήρυλλος, λευκὸς λίθος πολύγνωστος καὶ βαρύτιμος.

10 Βύσσα ἐστὶν κάραβος θαλάσσιος · ἐκλήθη δὲ βύσσα διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν βυσσάλων.

3] Πρὸς οὖν δυσπνοιχοὺς καὶ ὀρθοπνοιχοὺς καὶ ἀσθματικοὺς βράθυος < ο α', βουτύρου < ο δ', μέλιτος γο β'. Ἐκλεγμα ποιήσας νήσκει δίδου.

4] Τοῦ δὲ κάραβου οἱ ὀφθαλμοὶ περιεπτόμενοι ἰῶνται τὸ πάθος.

— 15 5] Τῆς δὲ κορώνης τοῦ πτηνοῦ ἡ φύσις ἐστὶ τοιαύτη · ἐὰν γὰρ ἡ θήλεια τελευτήσῃ, ὁ ἄρρην ἑτέρα οὐχ ἄπτεται. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ θήλεια τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Ὁ δὲ ἀνὴρ ἐὰν φορήσῃ τοῦ ἄρρενος τὴν καρδίαν, ἡ δὲ γυνὴ τῆς θηλείας, εὐνοήσουσιν ἑαυτοῖς τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνον · τοῦτο ἀνυ- (f. 13 v.) πέρβλητον θαῦμα.

6] Λαβὼν οὖν βηρύλλιον λίθον, γλύψον κορώνην καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆς 20 κάραβον · καὶ κατακλείσας βράθυ βραχὺ καὶ ὀλίγον τῆς καρδίας τοῦ πτηνοῦ καὶ τὴν λεγομένην ἀφροδίτην τοῦ κάραβου, καὶ φόρει ὡς βούλει.

7] Ποιεῖ γὰρ πρὸς δυσπνοιχοὺς, ἥπατικοὺς καὶ νεφριτικούς · ἐστὶν γὰρ Διὸς θεοῦ ὁ λίθος. Τὸν δὲ φοροῦντα ποιήσει ἐπίχαριν, ἐπιτευκτικὸν εἰς ὃ ἂν ἐπιβάληται, ποιεῖ δὲ καὶ εὐνοίαν εἰς τοὺς γαμοῦντας, καὶ ὁμόνοιαν εἰς τὰ ἀνδρόγυνα ὡς λίαν κάλλιστον.

1. Titre dans C: Ἀρχὴ τοῦ βῆτα στοιχείου · κεφαλαῖον δεύτερον.

2. F. l. βράθυ. — κυπαρίσσου] κυπαρίττω R, puis : λεπτόφυλλος καὶ βοστρυχώδης οὔσα τοῖς φύλλοις καὶ ἀκανθώδης δρυμοῦ πειρατική, ἢ σὺν οἴνῳ ποθεῖσα ὁδοποιήσκει τὰ νεμόμενα, ἢ προστεθεῖσα ἔμβρυα κατασπᾶ καὶ διὰ οὔρον αἷμα ἄγει. — A mg. : Λεπτόφυλλον, κυπαρισσοειδές, βοστρυχώδες ὄν τ. φ. κ. ἀκανθωδέστερον δρυμοῦ, πηρωτικόν (f. l. πυρρωτικόν). Ὀδοπ. τ. νεμ. σ. ο. ποθέν · ἢ προστεθέν ε. κ. καὶ δι'

οὔρον α. ἄγει. — Les lignes 2-7 manquent dans le v. i.

3. βρύσις] βροσίης C; βοροσίτης v. i.

8. φ'] φνά' R. quingentos v. i. F. l. ρ'.

9. λευκὸς λίθος, πολύτιμος, γνωστός R.

11. βησάλων A; βησά R; βισάλων C. Corr. conj. — Propter similitudinem et colorem βησάλων, i. tegularum, scil. rubearum v. i.

13. εἴληγμα A. Corr. R.

23. ἐπιστευτικόν A; ἐμπιστευτικόν R; ἐπιτευτικόν C; divitem v. i. Corr. conj.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Γ.

1] Γλυκυσίδα, βοτάνη · οί δὲ παιωνίαν.

Γλαῦκος, πτηνόν.

Γνάθος, λίθος.

Γλαῦκος, ἰχθύς ὁ πασίγνωστος.

5

2] Γλυκυσίδα βοτάνη ἐστὶν ἡ παιωνία · ἐκλήθη (f. 14 r.) δὲ παιωνία διὰ τὸ τὸν παίωνα αὐτὴν εὐρηκέναι · ἔχει δὲ καρπὸν ὡσεὶ στύρακα ἀμιγδάλης. Τὰ μὲν οὖν ἀποστήματα αὐτῆς ἐστὶν μεμυκότα, ἃ δὲ κεχηνότα.

3] Ἔστι πτηνόν τοῦτο ὅπερ τῇ Ἀθηνᾶ ἀναγράφεται · βασιλείον ἔχει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πτερωτόν, ὀφθαλμοὺς δὲ νυκτικόρακος μεγάλους, ἐν ἀγροῖς διατρίβων.

10

4] Γνάθος λίθος ἐστὶν σκληρὸς ὡς μυλίτης ὁμοίως γνάθου.

5] Γλαῦκος, ἰχθύς θαλάσσιος πασίγνωστος.

6] Τῆς οὖν βοτάνης εἶδη εἰσὶν δύο, ἡ μὲν ἄρρενική, ἡ δὲ θηλυκή.

7] Ἐὰν οὖν γυναικὸς μὴ κατέχη μήτρα τὸ ἐσπαρμένον, θέλη δὲ συλλαβεῖν, < λαβῶν > θεῖον βλάστημα, περιζωννύσθω καρπὸν μεμυκότα, δήσας αὐτὸν ἐν 15 ῥάκει λινῷ βεβαμμένον (f. 14 v.) ἑπτὰ χροιάς, περὶ τὸ ἥτρον δὲ ζωννύσθω.

7 bis] Ἐὰν θέλης μὴ τίκτειν γυναῖκα, μολύνας κρίθας εἰς τὰ καταμήνια αὐτῆς δὸς μήλου φαγεῖν, καὶ οὐ τίκτει ποτέ · Ὅμοίως καὶ ἄνθρακας ζῶντας σβέσον εἰς τὰ ἄμηνα αὐτῆς, καὶ οὐ τίκτει. Ἄς ἄρη δεόντως ἄνθρακα, καὶ φύλαττε · ὅταν δὲ θέλης πάλιν τίκτη, ἄς ἄψη αὐτὸν ἐν πυρί, καὶ τίκτει.

20

8] Εἰ δὲ οὐ συλλαβεῖν ἐθέλει, τοῦ κεχηνότος σπέρματος τῆς γλυσίδος τῆς βοτάνης μετὰ ῥύπου ὡτὸς ἡμιόνου περιαιπτέσθω ἐφ' ὅσον ἂν θέλη χρόνον.

9] Εἰ δὲ ἐν ὡδῖσιν ἐστὶν τίκτουσα καὶ ἔχει κίνδυνον, κεχηνὸς σπέρμα τῆς βοτάνης εἰς ἔλαιον βαλὼν ἄλειφε τὴν ὀσφύνην καὶ τὸ ὑπογάστριον, καὶ ἀλύπως τέξεται.

10] Ἐπιθυμιωμένη δὲ ἡ ρίζα ἢ ποτιζομένη δαίμονας ἀπελαύνει καὶ φαντάσματα 25 πάντα φορουμένη.

11] Γλαύκου οὖν τοῦ ὀρνέου καὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος τοὺς ὀφθαλμοὺς λειώσας μεθ' ὕδατος ὀλίγου θαλασίου ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἀγγεῖῳ. Κάλλιον δὲ ἐστὶν καὶ τὰς χολὰς

6. Après παιωνία] οί δὲ πετνόροβον C.

10. A mg. (addition byzantine) : Πρὸς τὸ γνῶναι γυναῖκα ἢ (l. εἰ) ἄρρεν τίκτει ἢ θῆλυ. Τὸ γάλα αὐτῆς βαλὼν εἰς ὕδωρ, ἐὰν ἐπιπλεύσει (sic), θῆλύ ἐστὶν · εἰ δὲ βουλήσῃ, ἄρρεν. — Βουλήσῃ, de βουλώ, néo-grec, synonyme de βυθιάω.

16. βεβαιωμένον A ; βεβαμένον R. Corr. conj. (F. 1. βεβαμμένω.) — Ἴτρον A ; ὕστρον R. Corr. conj.

17. notre § 7 bis est une addition byzantine (témoin les formules ἄς ἄρη, ἄς ἄψη) placée sur les marges supérieure et de droite du ms. A.

18. μήλου] f. suppl. <μετὰ> μήλου.

22. ἐφ' ὅσον κἂν θέλει A. Corr. conj.

25. Après ποτιζομένη] C ajoute : νεκρὰ ἔμβρυα κατασπᾶ.

(f. 15 r.) τῶν ἀμφοτέρων συλλειῶσαι καὶ ἐπιτιθέναι ἐν ἀγγείῳ ὑελίνῳ καὶ ἀποθέσθαι.

12] Ὅταν οὖν θέλῃς θαυμάσαι τὴν δύναμιν τῆς φύσεως, γράψον ἐκ τοῦ προειρημένου ὑγροῦ κολλουρίου ἐν καθαρῷ ἀγράφῳ χάρτι, καὶ ἡμέρας οὐχ ὀρασθήσεται, σκοτείας δὲ γεναμένης ἀναγνωσθήσεται τὸ γραφέν. Εἰ δὲ εἰς τοῖχον θέλῃς ζωγράφεσθαι ζῷδιον ὅσον θέλεις καὶ νυκτὸς γενομένης, οἱ θεωροῦντες ἐν τῇ σκοτεία φεύξονται, δοκοῦντες δαίμονας ἢ θεοὺς εἶναι.

13] Ἐὰν δέ τις εἰς γνάθιον λίθον γλύψῃ γλαῦκα τὸ ὄρνεον καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας γλαῦκαν τὸν ἰχθύν, τούτου δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποκατακλείσας φορήσει, ἀπεχόμενος 10 χοιρείου κρέατος (f. 15 v.) καὶ πάσης ῥυπαρίας, σκοτείας δὲ γεναμένης φανήσεται γενναῖος ὡς ἄνθρωπος · δόξουσιν γὰρ οἱ ὀρῶντες ἔνθεόν σε εἶναι · εἰς δὲ τὴν ἡμέραν ὃ ἂν εἴπῃ πιστευθήσεται, εἰς κοίτην δὲ φορούμενος ὄραμα ἀληθὲς δείκνυσιν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Δ.

1] Δρακόντιος, βοτάνη.

15 Δενδροκολάπτης, πτηνόν.

Δράκων, ἰχθύς.

Δενδρίτης, λίθος εὐγνωστος.

2] Δρακόντιος βοτάνη ἐστὶν ἔχουσα σπέρμα ὡς ὀφθαλμοὺς δράκοντος, φύλλα πλατέα, πονηρὰ δὲ ἐν παντί.

20 3] Δενδροκολάπτης πτηνόν ἐστὶ πασίγνωστον τῷ μεγέθει ὡς ὄρτυξ. Κολάπτει δὲ τὰς δρυῖς, ἐλάτας τε καὶ καρύας, ἵνα νοσσεύσῃ ἔνδον τοῦ στελέχους.

4] (f. 16 r.) Δράκων θαλάσσιός ἐστὶν ἰχθύς ἀλέπιδος ἀληθῶς · ἐὰν ὑπερμεγέθης γένηται καὶ θελήσῃ δυναστεύειν, τοῦτον ἀρπάζουσιν αἱ νεφέλαι εἰς τὸν ἀέρα καὶ ῥίπτουσιν εἰς τὰ ὄρη, κατὰ μέλος αὐτοῦ διαιρουμένου ὅπως μὴ ὑπάρχη. Ἡ δὲ 25 γλῶσσα αὐτοῦ οὔσα διδυμωτή, ὡς θρῖξ ἰππεῖα παμμεγεθῆς, ἔχουσα μῆκος δακτύλων δύο, ἣν περιβαλὼν εἰς ἔλαιον, ἔχε. Περιεπτόμενος παισὶν ἀβασκάντους καὶ ἀνόστους τηρήσει.

5] Εἶδον δὲ τὴν ἱστορίαν ταύτην ἐν τοῖς παραθαλασσίοις τόποις τῆς Συρίας <καὶ> τῆς Ἀσσυρίων χώρας.

4. ἀγράφῳ] glose de καθαρῷ interpolée?

13. Titre dans C: Ἀρχὴ τοῦ Δ στοιχείου · κεφάλαιον δ'.

15. δρυοκολάπτης R (variante constante). — Après εὐγνωστος] addition en marge de A (presque illisible) et dans le texte de R: Δρακοντία δύο εἰσίν, ἢ μία ἀγρία, ὑπερεκνός (πρεκνός A), καὶ ἡ ἑτέρα οἰνοβίκη, ὃ ἐστὶν τὸ ἀγριο-

λάχανον ἢ καὶ ἀρμινολάχανον · ἡδε βοτάνη ὅμοιον δράκοντων ἔχουσα τὸ σπέρμα καὶ ὀφθαλμοὺς δρακοντιαίους (δρακοντικούς A) · αὕτη δὲ λέγεται κρεῖττον ἢ χολοβοτάνη, ἣ ἔχει τὰ φύλλα πλατέα ὅμοια πλατάναις. Ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῆς τῆς βοτάνης ἐξέρχεται τὸ κόκκινον ἔλαιον ὃ ὀρκολάχανον καὶ δρακοντία καλεῖται.

19. A mg. : ὃ παρὰ Λατίνων σερπεντάρια.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ἐν θεοῖς, ὄντα τε κλειῖθρα ἀνοίξεις καὶ δεσμούς λύσεις πάντας · θῆρας δὲ πάντας ἡμερώσεις, βουλήματι τοῦ ἐν οὐρανοῖς κῦμα δῖνον παύσεις ἀγριούμενον · ἅπας δὲ δαίμων φεύξεταί σε πάντοτε, ἀγαθὸς δὲ φανήσῃ πᾶσιν ἀνθρώποις μόνος.

16] Τραπήσομεν δὲ ἐφ' ἑτέραν συμβουλίαν · εἰ δὲ ὡς εἰκὸς μὴ εὐρέθη ἡ βοτάνη εἰς τὴν νοσσιάν, ἀνοίξας ὑποκατάκλειε τῷ γεγλυμμένῳ λίθῳ ἀκρόπτερον τοῦ πτηνοῦ καὶ τὴν καρδίαν, καὶ κόκκωνα τοῦ σπέρματος τῆς δρακοντίου βοτάνης καὶ λίθον ἢ μύελον τοῦ ἰχθύος · οὗτος γὰρ φορούμενος ὀξυωπίαν παρέχει, καὶ κεφαλαλγίαν ἰᾶται, καὶ ἀπλῶς εὐπαθῆ ἔνεκεν τῆς κεφαλῆς (f. 18 v.) καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ποιεῖ τὸν φοροῦντα · ἔτι δὲ καὶ ἐπιτευκτικὸν καὶ φοβερὸν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις δείκνυσιν.

10

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ε.

1] Εὐζωμος, βοτάνη.

Εὐβοή, πτηνὸν ὃ ἐστὶν ἀηδῶν.

Ἐχῖνος, ἰχθυώδης.

Εὐανθος λίθος ἐστί.

15 2] Εὐζωμος βοτάνη ἐστὶν ἐσθιόμενον λάχανον παρὰ πᾶσι γνωστόν. Εὐβοή πτηνὸν ἐστὶν ἀηδῶν ὑπὸ πάντων γινωσκόμενος. Ἐχῖνος θαλάσσιος ὑπὸ πάντων γινωσκόμενος. Εὐανθος λίθος ἐστί πάγχρυσος · οὗτος ἀνῆκε τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτι πολύχρωμός ἐστι.

3] Τὸ οὖν εὐζωμον θερμαίνει · ἐπιπλάνη ἐστὶ παρὰ πολλοῖς μὴ νοοῦσι τὰς φύσεις μιᾶς ἐκάστης βοτάνης. Τὸ οὖν εὐζωμον καὶ τὸ πήγανον καὶ τὸ ἀγνὸν οἱ ἱερεῖς ἐσθίουσιν ἀγνείας χάριν. Τὸ μὲν γὰρ χλωρὸν εὐζωμον ψύχει τὰς συνουσίας, καὶ οὐκ ἔᾱ πολλὰ συνουσιάζειν, οὔτε πυκνῶς ὀρθιᾶν, οὔτε ὄνειριάζειν · διὸ οἱ ἐν τοῖς ἱεροῖς προσιόντες ἱερεῖς τοῦτο πυκνῶς ἐσθιόμενον παρ' αὐτῶν οὐ συγχωρεῖ ὄνειριάζειν.

25 4] (f. 19 r.) Τούτου τοῦ σπέρματος <ο δ', πέπεριν <ο δ', μετὰ μέλιτος πρῶι καὶ ὀψὲ λαμβανόμενος ὅσον δακτύλων β' ὀρθιᾶν ποιεῖ.

5] Ἐὰν δέ τις τὴν ἡλικίαν ἐστὶ προβεβημένος καὶ τὸ μόριον ἔχη παρείμενον, ποιείτω τοῦτο · εὐζώμου σπέρματος <ο ις', κυμίνου <ο η', πέπεριν <ο δ', ἀνδράχνης σπέρματος <ο β', λεία <σὺν> μέλιτι ἀναλαβὼν δίδου ὀψὲ καὶ πρῶι ·
30 Τοῦτο ἀσύγκριτόν ἐστιν.

1. ὄντα τε] F. I. πάντα τε.

6. κόκωνα A; κόκκων ἐν R. Corr. conj. F. I. κόκκων α'.

9. ἐπιτευκτικὸν A, R. Correxi.

10. Titre dans R, C : Ἀρχὴ τοῦ Ε στοιχείου. — κεφάλαιο, ε' add. C.

13. ἰχθυώδης] ἰχθύδιον R, f. mel.

18. Après ἐστι] addition de R : καὶ ἀερώδης ἥως (l. ἦτοι) κυανὸς ἔχων (f. l. κυάνεος, ἔχων) χρυσᾶς ἴνας.

22. F. I. πολλάκις.

27. προβεβηκῶς R, f. mel.

28. τοῦτο τὸ σύνθεμα · τοῦ εὐζώμου... R.

29. ταῦτα λεία σὺν μέλιτι R.

6] Τοῦ <δὲ> ἀηδόνας οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ καρδία περιεπτόμενοι ἐν κραβάτῳ ἀύπνους ποιοῦσι τοὺς ἀνακειμένους.

7] Ἐὰν δέ τις λειώσας δῶῃ τινὶ πιεῖν λάθρα, ἄυπνος ἀποθανεῖται · λύσιν δὲ οὐκ ἔχει.

8] Ἐχίνου θαλασσίου τὸ μεσομφάλιον ἐὰν λειώσας δώσῃς ἐπιληψία πει-⁵ ραζομένοις, παραυτίκα κουφηθήσονται · δίδου δὲ μόνον μετὰ μέλιτος πλει-
στάκις.

9] Εἰς δὲ τὸν εὐάνθη λίθον τὸν πάγχρυστον γλύφεται Ἀφροδίτη τὰς τρίχας καὶ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμουμένη, καὶ ὑποβάλλεται ῥίζα τῆς (f. 19 v.) βοτάνης καὶ ἀηδόνας γλῶσσα, καὶ κατακλείσας φόρει, καὶ ἔσθ, πᾶσιν ἀνθρώποις¹⁰ φιλητὸς καὶ γνωστός, καὶ ἡδύλαλος οὐ μόνον ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ δαίμοσιν · πᾶν δὲ θηρίον φεύξεταί σε.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ζ.

1] Ζμῖλαξ, βοτάνη.

Ζῶκος, πτηνόν.

Ζμύρνα θαλασσία.

| Ζμάραγδος, λίθος τίμιος, πράσινος. |

2] Ζμῖλαξ ἐστὶ βοτάνη ἰσχυροτάτη ὡς κισσόφυτον · ἐὰν δέ τις στέψη μετ' αὐτοῦ γυναῖκα δυστοκοῦσαν, παραυτὰ τέξεται ἀπόνως.

3] Ἐὰν δὲ ἐν ταῖς καθάρσεσι δυσκολαίνῃ τις μετ' ἀλγηδόνων, καὶ περιζώσας²⁰ αὐτὴν τὴν βοτάνην, καθαρθήσεται ἀπόνως.

4] Ἐὰν δὲ τοῦ χυλοῦ τῶν φύλλων κο. α' καὶ μέλιτος γο. α' μίξας δώσῃς ὑδρω-
πικῶ, ἀκινδύτως κενωθήσεται (f. 20 r.). Γυνὴ δὲ γευσταμένη αἱμορραγήσει.

5] Ζῶκος ἐστὶ πτηνόν · οἱ δὲ ζῳγιόν φασι, οἱ δὲ ἄρπην. Ἔστι δὲ εἶδος λευκοῦ
γυπὸς νεκροβόρου.

Ζμύρνα θαλασσία γνωστὴ πᾶσιν.

Ζμάραγδος, λίθος πᾶσι γνωστός.

6] Τῆς οὖν ἄρπης τὸ ἔντερον ἐὰν δώσῃς τινὶ φαγεῖν ἐν βρώματι, ὁ τοῦτο λαβὼν
ῥαγήσεται ἐσθίων · ἔσται γὰρ ἀχόρταστος.

1. δὲ add. R, C.

3. λάθρα ~ ἔχει] ποιήσει ἀποθανεῖν αὐτὸν καὶ
λύσιν οὐκ ἔχει R.

12. Le ms. R place ici le texte Ἐποψ ~ ἐτέλε-
σεν intercalé dans A entre les lettres H et Θ
(lettre H, §§ 11-19).

13. Titre dans C : Ἀρχὴ τοῦ Ζ στοιχείου · κεφ-
λαίον ζ'.

15. ζαῦκος C, partout.

18. κισσόφυτον] χρυσόφυτον R. F. 1. κισσόφυ-
λον.

23. γυνὴ δὲ τούτῳ (I. τοῦτο) γευσταμένη R, f. mel.

24. οἱ δὲ ζῳγιόν καλοῦσι R.

28. δώσῃς] δόσις A; δώεις R; δόγς C. Cor-
recti.

7] Τὸ δὲ κωλέντερον τοῦ πτηνοῦ ἐὰν δόξης λείον πιεῖν ἢ ὀπτὸν φαγεῖν κωλικῶ, τελείως σωθήσεται.

8] Στέαρ δὲ συγχριόμενον μετ' ἐλαίου μύρου τετραΐζοντας ἀπολύει · κόπρος δὲ λέπρας παύει μετ' ὄξους καταχρισμένη · τὸ δὲ ἦπαρ διδόμενον ὅσον ἂν βούλη
5 φθείρει τὰ ἔντερα πάντα.

9] Ὁ δὲ ζμάραγδος λίθος ἐστὶν χλωρός, βαρύτιμος.

Γλύψον (f. 20 v.) οὖν ἐν αὐτῶ τὴν ἄρπην, καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ τὴν ζμύ-
ραιναν, καὶ ὑπὸ τὸν λίθον κατάκλεισον < τὴν > ῥίζαν τῆς βοτάνης, καὶ φόρει πρὸς
παραχῶδη ἐνύπνια καὶ θάμβη καὶ ὅσα σεληνιαζομένους ἀνῆκε · παύει καὶ κωλικούς
10 Κάλλιον δὲ εἰ καὶ στέαρ ζμυραίνης ὑποβληθῆ · τοῦτο ἐνθεὸν ἐστίν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Η.

1] Ἡρύγγιος, βοτάνη.

Ἡλίου ζωή, ὁ φαινικόπτερος.

Ἡφαιστίτης, λίθος.

15 Ἡδονίς · οἱ δὲ ἀφύδιον.

2] Ἡρύγγιος βοτάνη ἐστὶν ὡς κάλαμος φουμένη, ἀκανθώδης, ἢ καὶ γοργόνιος λέγεται, δυνάμεως ἔχεται τοιαῦδε · ἐὰν γὰρ τις τὴν ῥίζαν φορῆ, δαίμονος πείραν οὐχ ἔξει ποτέ.

3] Ἐὰν δὲ τις πνεῦμα ἔχη ἀερῶδες, τὴν δὲ ῥίζαν ὑποθήσει ὑπὸ τὰς ἐσθῆτας
20 αὐτοῦ, (f. 21 r.) ἐξομολογήσεται ὁποῖός ἐστι καὶ πόθεν καὶ φυγάδευθήσεται · ξένος, γὰρ ὢν.

4] Ἡ δὲ ὅλη βοτάνη σὺν ταῖς ῥίζαις ποτιζομένη < ἐν > ὕδατι καὶ μέλιτι κωλικούς παύει.

5] Ἐὰν δὲ μετ' οἰνομέλιτος ἐκζεσθῆ, καὶ ποτίσης λιθιῶντας, στραγγουριῶντας
25 καὶ νεφριτικούς, ἀπαλλάξεις τοῦ πόνου · πινέτωσαν δὲ ἐπὶ ἡμέρας ἰς πρῶτὴ καὶ εἰς κοίτην. Ἐὰν δὲ καὶ σίδια ῥοᾶς συζέσης αὐτοῖς, κρεῖσσον ὠφελήσεις.

6] Τὸ δὲ φοινικόπτερον τοῦ ἐχίνου, ἐὰν ζέσας δώσεις λάθρα, κρεῖσσον ποιήσεις.

1. κωλικός A, C; κωλικοῖς corrigé en κωλικῶ R.

3. τετρατρίζοντας R, C, f. mel. — ἀπολύει A, C; θεραπεύει R.

8. τὴν add. C. — καὶ φόρει πρὸς τράχηλον R.

9. σεληνιαζομένοις C, f. mel.

11. Titre dans C : Ἀρχὴ τοῦ II στοιχείου · κεφάλαιον ζ'.

15. Ἀφύδιον A, ici et plus bas; ἀμφίβιον R, ici et plus bas. — οἱ δὲ ἀ., om. C.

16. γοργόρηχος R.

20. F. l. ξένος γε ὢν.

23. Après παύει] addition de R : Ἐὰν δὲ καὶ φλοιούς ῥοιδίων συζῆς (l. συζέσης) αὐτοῖς, κρεῖσσον ὠφελήσει τὸν (sic) κῶλον. Cp. plus bas, l. 26.

24. F. l. ἐκζέσης.

26. σίδια A. Corr. C. — συζέσας A. Corr. conj.

27. τοῦ δὲ φοίνικος σπόρου τὸν ἐχίνον C. — Le § 6 est omis dans le v. i.

7] Ἡδονίς δὲ ἡ θαλάσσιος, τὸ καὶ ἀφύδιον λεγόμενον συχνῶς ἐσθιόμενος τὰς γιγνομένας νομάς ἐν τοῖς νεφροῖς ἀποθεραπύει.

8] Εἰς δὲ τὸν ἡφαιστίτην λίθον τὸν καὶ (f. 21 v.) πυρίτην λεγόμενον ἐὰν γλύψῃς φοινικόπτερον, παρὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτοῦ σκορπίον, καὶ ὑποβάλλῃς δὲ τῷ λίθῳ [μέρος] ῥίζιου τοῦ φυτοῦ μικρόν, ἕξεις φυλακτήριον πάντων ζώων ἰοβόλων · ἀπο- 5 στρέφει δὲ καὶ ἰνδαλμούς νυκτερινούς · ποιεῖ δὲ καὶ ἐπὶ λιθιῶντας, βασκοσύνην δὲ πᾶσαν ἀποστρέφει.

9] ὙΜΝΟΣ. Κεδνᾶς ἀκεδνῶ χάριν καὶ δεινοὶ βροτοῖσιν ἅπασιν αὐτὸς ἐφόρει Κρονίδης καὶ φάος ἐν ἄστροις γαίᾳ καὶ κτήσει χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐξολοθρεύειν νόσον καὶ πενίαν δεινὴν δεσμοῖς κακὴν ὑπ' ἀνάγκης · Οὐ κόραφος ἐὼν ἀγαθός, ἀλλ' 10 ἔστιν ἀναγκάσων γαίαν ἅπασαν καὶ οὐρανὸν [καὶ] ἀστερόεντα, μαστίζων μοίραις (f. 22 r.) βροτοὺς ἀγχοπανάγκης αὐτὸς ἄναξ · Κρονίδης τις ὁ κοιρανὸς ἐν ἐνὶ κόσμῳ ῥομβοῖς ἀφθάρτοις κυλινδούμενος, πορείαις κυκλίσκων τὰ ἅπαντα ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δυσμᾶς ἐπτάπολις, ἀρκτοῖς δὲ συγκινοόμενα πάντα. Λισσομένη ψυχῇ ἀρκείσθω ὅσα συγκάμενοι λυομένῳ καιρῷ · εἰ καὶ μετὰ τὸ ἐγκύσαι ὄντως ἐσθίς θεὸν γινώσκουσα ἐν 15 ἀέρι καὶ νεφέλεσι νοσοῦν ὑπερφυγέουσα εἰς ὃν οἰκήσασθαι ἐκολάσθης. ὦ ψυχὴ σὺ μάκαιρα, ἀθάνατος, ἀπὸ τόπου οὔσα παῦσον σοὺ κάματον ἐν σώματι, μηκέτι κάμνε ὡς ἐπιζητεῖν τίς οὐρανός ἐστιν, ὕδωρ καὶ πῦρ, ἄστρα τὰ φαινόμενα, καὶ σκότος ἐστίν, ὑπὲρ θεοῖς αὐτοῖς ἀλάλητον (f. 22 v.), καὶ σφαῖρα κυλινδουμένη ἀπ' ἀνατολῆς ἕως δυσμᾶς, ὀδύνη δὲ ἄυπνος ἢ ἀνέμων κινουῦσα ἅπαντα ἐκ πόντου πρηστήρ 20 ἀνάγει, καὶ [εἰς] αἰθέρα λύει, ἐκπαταγῶν βροντὴν, καὶ ἀστεροπὴν πυρὸς ἄγει, καὶ

1. ἀφύδιον C.

4. τοῦ λίθου A. Corr. R.

. ῥίζιον A. Corr. conj.

8. κεδνᾶς [βροτοῖσιν] ita A, R; μαίδνας ἀκιδνοχάρην C; Prudentiae gratiam donat et virtutem gestatus. Ipse gestavit Saturnins et Phaos... v. i. F. I. κεδνίας (? mot supposé) ἀκιδνοῖς χάριν καὶ δειλοῖς βροτοῖς. — φόρει C, f. mel.

9. κτίσει R.

10. οὐκόραφος A; οὐ κέραφος R; οὐ κόραφος C; non Oraphos dimittens (ἐὼν?) bonus v. i. (Quid Oraphos?).

11. ἀναγγάσιον A, R; ἀναγκάσιον C; cogens v. i. Corr. conj.

12. ἀγχοπανάγγ R; ἀγχο ὑπανάγκης C; in tractibus ligans v. i. et, dans les notes : in necessitatibus eos ligans. F. I. ἄγγων ὑπ' ἀνάγκης. — κυρανὸς A; κοιρανὸς τις R; τυρανὸς (l. τύραννος?) C. Rédaction du v. i. : Rex Saturnius quidam Kiranis in uno medio (l. mundo) mutationibus incorruptis et indefectis Κυλινδράτης...

14. ἐπτάπολις] ἐπταπόλλοις R; ἐπταπόλοιο C; in septem arcticis i. borealibus v. i. F. I. ἐπτά πόλοισ. Cp. dans Wessely, *Neue griech. Zauberraryri*, p. 66 : ὀρκίζω αὐτὸ τοῦ <ς ἐπτά κύκλους> τοῦ οὐρανοῦ. Cp. ci-dessous, p. 27, l. 6.

15. συγκάμενοι] συγκάμνει C; in his quae agis v. i. F. I. συγκάμνεις. — ἐγγύσαι A; ἐγγίσαι R; post praegnationem v. i. Corr. conj. — ἐσθίς] ἐσθῆς R; ἔσθι C; mox v. i. F. I. εὐθύς.

16. νοσοῦν A, R; νοῦσον C. F. I. νόσον, vel νοσοῦν <σῶμα>.

17. ἀπο τόπου] ἀπὸ τότε C; extunc v. i.

18. Après οὐρανός] addition de C, trad. par le v. i. : ἢ πόθεν ὕδωρ, εἰ δὲ (f. I. εἴ γε) θέλεις μαθεῖν, φράζω ὅσα κελεύεις · οὐρανός...

19. ὑπὲρ θ. α. ἀλ.] super divinos ipsos inenarrabiles v. i. F. I. ὑπερ θ. α. ἀλάλητον. — ἀνάλυτον R.

20. ὀδύνη] δύνη C (pour δύνει); occidit v. i. F. I. ἡ δῖνη δὲ ἄ. ἢ ἀν. κιν. π. ἐκ. π. πρηστήραν ἄγει (sicut C) καὶ [εἰς] αἰθ. λύει, ἐκπατάγουσα βροντὴν.

ὄμβρον, ὑδάτων γλυκερῶν ροίζήματα · γαία μητρὶ ἀπαντοτρόφῳ δεκτῆρι, γασ-
 τέρει θείᾳ κρύπτουσα τὰ πάντα ὅσα εἰς γαλήνην καθικνεῖται, ρίζας βοτανῶν,
 γαίης πολυάνθεα τέκνα, φύουσιν ἄς περὶ [τετράσι], τετράποσι πτηνῶν καὶ
 νεπόδων πάντων καὶ φωλευόντων ἀπλῶς πάντα βρότων πέφυκεν, εὖωχρα δὲ πάντα
 5 ἔοικεν.

10] Ἀρκείσθω ὅσα προεῖπον · πεζῶ δὲ (f. 23 r.) λόγῳ καταλέξω καὶ δεῖξω τῆς
 ψυχῆς τὰ προμάντια · ὧν τὰ ὀρατὰ ὅσα προεῖπον · ἐπεσόμενα δὲ ἄλλα φράσειεν ·
 ἔφρασα δὲ τοὺς μέλλοντας στίχους περὶ τῆς προγνώσεως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ λοιπῶν
 οὕτως ζῶων.

11] [Ἐποψ] ζῶόν ἐστιν ἐν ἀέρι πτώμενον ὃ καλεῖται ἔποψ, ἐπτάχρωμον βασίλειον
 ἔχον μήκει δακτύλων β', ἀπλούμενον καὶ συστελλόμενον · αὐτὸ δὲ τετράχρωμον,
 ὡς εἰπεῖν, πρὸς τὰς δ' τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ · οὗτος καλεῖται κουκούφας καὶ ποῦπος,
 ὡς ἐγράφη τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ πρώτῃ τῇ βίβλῳ ἀρχαϊκῇ καλουμένη · ἔστι
 δὲ τὸ ζῶον ἱερόν.

12] Λαβῶν οὖν τὴν τούτου καρδίαν ἔτι παίρουσαν (f. 23 v.) κατάπιε ἀντίκρου
 τοῦ ἡλίου ὥρας πρώτης ἀρχομένης ἢ ὀγδόης ἀρχομένης · ἔστω δὲ ἡμέρα Κρόνου,
 σελήνης ἀνατολικῆς οὔσης · καὶ ἐπίπιε γάλα βοῦς μελαίνης μετ' ὀλίγου μέλιτος ἐκ
 τοῦ σύνθεματος αὐθωρόν, ἵνα ἡ καρδία ὑγιῆς καταποθῆ, καὶ ἔση προγινώσκων τὰ
 ἐν οὐρανῷ καὶ γῆ, καὶ εἴ τις κατὰ ψυχὴν ἔχει τι καὶ ὅσα κατὰ τὰ κλίματα καὶ
 20 κατὰ πόλεις γίνεται καὶ τὰ μέλλοντα ἀπασίν ἀνθρώποις · ἔστι δὲ τὸ τοῦ μέλιτος
 σύνθεμα τοῦτο ·

13] Μέλιτος κοτύλην α' S, καὶ μαγνήτου ζῶντος λειοτάτου <ο β', καὶ τῆς βοτάνης
 ἡρυγγίου καρδίας ἐπτά · ταῦτα λεῖα μίγνυε (f. 24 r.) τῷ μέλιτι · ἔχεις δὲ ἕτερον
 μαγνήτην εἰς ὃν τὸ ὄρνεον γέγλυπται τοῦτο, ὃν δεῖ ἐν τῷ μέλιτι ἐν τῷ συνθέματι
 25 ἐμβρέχεσθαι. Ὅταν δὲ θέλης προγινώσκειν εἴ τι βουλευθῆς, πρόγευσαι δάκτυλον
 ἕνα, καὶ περίθου τὸν γεγλυμμένον μαγνήτην, καὶ φόρει ἐν τῷ τραχήλῳ, καὶ προ-
 γνώσεις πάντα περὶ ὧν θέλεις.

14] Ἐὰν δὲ καὶ ἑτέραν καρδίαν καὶ ἦπαρ ἔποπος βάλῃς ἐν τῷ συνθέματι, κρεῖττον

3. πτηνῶν...] F. suppl. <ἐκάστῳ τε> πτηνῶν...

4. βροτῶν] βροτοῖσι C, l. m. l. Pro hominibus v.
 i. Les mots πάντα ἔοικεν forment un vers
 hexamètre. — εὖωχρα A, R; ἐχρά C; bene
 colorata v. i. F. l. εὖχρωτα. (Texte altéré).

7. Après προμάντια, traduit par divinationes,
 le v. i. ajoute : de omnibus virtutibus, et
 continue ainsi : quae cum aperta, alia dicam.
 — ὄντα ὀρατὰ C. — ἀλλὰ mss. ; alia v. i. —
 φράσοιμι R. F. l. ἐπεσόμενα δὲ <τις> ἄλλα
 φράσειεν · ἔφρ. δὲ.

10. Ἐποψ ζῶόν ἐστι...] Ἐποψ om. R. (voir p. 17,

note de la ligne 12). — ὄρνεόν ἐστι λοβικόν
 (f. l. λωβικόν) R. (Cp. plus bas, p. 21, l. 2).

12. κούκουφας A; κούκουφος R; κούκουφας C.

15. πτέρουσαν A. — Puis C ajoute : ἀπόθες ἐν
 (lire εἰς) ἀγγεῖον ἔχων (l. ἔχον) μέλι μετ' ὄξους,
 ἔασον δὲ μένειν ἡμέρας πέντε, τῇ δὲ ἕκτῃ ἀνε-
 λών, κατάπιε...

16. Après ἡλίου] C. aj. : νήστης ὧν.

20. F. suppl. τὰ μέλλοντα <συμβαίνειν> ἀπ.
 ἀνθρ.

24. δεῖ] δη mss. Correxī.

26. προγνώδει mss. Correxī.

ἔσται καὶ ἔτι μνημονικώτερον ποιεῖ. Ἴνα δὲ μὴ φθειριάσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἐσθίουτος τὸ μέλι ἢ τοῦ καταπιόντος τὴν καρδίαν (εἴωθεν γὰρ ἔξω ρεῖν πλῆθος φθειρῶν), θεὸν ἀλείφουσαι πρῶτον τῷ ἐλαίῳ τοῦτο (f. 24 v.). Ἐλαίου κοτύλ. α', σταφίδος ἀγρίας λειοτάτης <ο β' λειώσας καλῶς καὶ ἐνώσας ἔχε ἀποκείμενον ἔτοιμον· ὅταν οὖν χρήσης εἰς κοίτην ἄλειψαι. 5

15] ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΕΧΝΙΤΗΝ. Λέγε μοι πρότερον ἢ ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶν ἢ θνητὴ· καὶ φησὶν· πολλοὶ τῶν κακοτέχνων πλανῶνται τὸ νοερὸν τῆς ἀθανάτου ψυχῆς· αὐτὴ δὲ ἑαυτὴν ἐλέγχει· διὰ τί τοῦ σώματος ἡρεμοῦντος ἐπὶ τῆς κοίτης, καὶ ἡ ψυχὴ ἀναπαύεται ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, τουτέστιν ἐν τῷ ἀέρι, ὅθεν αὐτὴν καὶ ἐλάβομεν, καὶ θεωρεῖ τὰ ἐν ἄλλοις κλίμασι γινόμενα· πολλάκις δὲ 10 καὶ φιλοστοργουῖσα τὸ σῶμα ἐν ᾧ κατοικεῖ πρὸ χρόνων προμαντεύεται τὰ ἀγαθὰ (f. 25 r.) ἢ τὰναντία, ὃ καλεῖται ὄνειρος· εἶτα πάλιν ὁρομεῖ εἰς τὸ ἴδιον οἰκητήριον· καὶ ἀνεγείρασα ἐξηγήσατο τὸ αὐτὸ ὄνειρον; Ἐντεῦθεν σοι φαινέσθω ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ ἀφθαρτός ἐστιν. Οὕτως μὲν ὁ Ἀρποκρατίων εἰπὼν, ἐνταῦθα οὕτως τὸ στοιχεῖον τοῦτο πεπλήρωκεν. 15

16] Ὁ δὲ Κυρανὸς τὰ μὲν ἄλλως κατέλεξεν, τὰ δὲ κατὰ συμφώνησιν, προσέθηκεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔποπος ἀπογεύματος καὶ ὅτι εἶπεν ὅσα γίνονται ἐν τῷ κόσμῳ προγευόμενος γνώσει· εἶχεν ἐκεῖθεν οὕτως.

17] Ἐπειδὴ δυσανεύρετός ἐστιν ἡ ἐσχάτη ρίζα τοῦ ἡρυγγίου, <καὶ> ἡ κεφαλὴ· καὶ <εἰ> θέλεις αὐτὴν εὐλήπτως ἐπιτυχεῖν, ποιεῖ οὕτως. Λαβὼν σπέρμα 20 ἡρυγγίου καὶ γῆν (f. 25 v.) ἐν ἣ φύεται, βάλε εἰς γάστραν τὴν γῆν καὶ τὸ σπέρμα, πότιζε δὲ ἀραιάκις καὶ ὅταν ἀναφύῃ καὶ γένηται ὄριμον ἐν τῇ γάστρᾳ ὡσπερ τὰ ἄλλα ἡρύγγια, τότε ψηλάφησον εἰς τὴν γάστραν ἀγνὸς ὢν καὶ νῆστις, ὡς πρέπει, καὶ εὐρήσεις κεφαλὴν Γοργόνης· ταύτην ἀνελόμενος ἔχε ἔτοιμον.

18] Λαβὼν οὖν φώκης θαλασσίας τρίχας τὰς μέσων τῶν ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος 25 καὶ λίθον ἰασπιν χλωρὸν καὶ καρδίαν καὶ ἦπαρ ἔποπος καὶ ρίζιον παιωνίας <καὶ> τῆς γλυκυσίδης καὶ σπέρμα περιστερεῶνος βοτάνης, καὶ τὸ κοσμικὸν αἶμα τῆς χρυσανθέμου καὶ τῆς καρδίας (f. 26 r.) τῆς φώκης τὸ ἄκρον, ἔστι δὲ καὶ τὸ βασιλείον τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔποπος, κρεῖττον ἔξεις πάντων τῶν προει-

5. ἄλειψε A; ἀλείφου R, f. mel. Corr. conj.

6. ἢ] F. I. εἰ.

8. διατι (sic) A; ὅτι R. F. I. διότι.

9. ἀναπαύεται R, f. mel.

17. ἀπὸ] F. I. ἐπὶ. — ἀπόγευμα C, f. mel. Si l'on adopte cette leçon, ἀπὸ peut être conservé.

19. A mg. : εἰ (l. ἢ) τὸ πρὸς Πέρσαις ζουφᾶ,

24. ταυτης A. Corr. R.

25. Titre dans R : Κατασκευὴ θαυμαστία καὶ δοκιμασμένη, et en marge : σῆ. ὠρ<αῖον> πίνυ.

26. Après ἔποπος] R ajoute : καὶ ρίζιον μικρὸν τῆς γοργόνης τοῦ ὡς στουργᾶς... C. aj. : καὶ ρίζιον μικροῦ τοῦ ἡρυγγίου τῆς βοτάνης.

27. Après γλυκυσίδης] R. aj. ἀποτελεσμὸν (l. ἀποτετελεσμένον) καθὼς εἴρηται. — κοσμικὸν] mundanum v. i.

28. ἔστι:] εἰς R. F. I. ἔτι.

29. ἔξεις ~ εἰδῶν] ἔξης (l. ἔξεις)· πάντα οὖν τὰ προειρημένα εἰσὶν εἶδη δέκα... C.

ρημένων εἰδῶν, ἅ τινά σὺν μόσχῳ ὀλίγῳ περιειλήσας θυμιάματι τετραΐδῳ, ἔμβαλε εἰς δέρμα ἰχνεύμονος ἢ φώκης ἢ ἐλαφίου ἢ γυπός, καὶ φόρει, ἀγνὸς ὢν. Εἰ δὲ καὶ χρυσώσεις ἔξωθεν, κάλλιον ἔσται, ἔση γὰρ εἰς πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτυχ-
 5 χάνων, φιλητὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ γυναιξίν· ἔση δὲ καὶ φοβερός φαινό-
 10 μενος καὶ εἰρηνικὸς καὶ ἡσυχος, θηρία δὲ πάντα ὑποτάξεις καὶ ἐχθροὺς κατὰ σοῦ φιλιώσεις.

19] Ἐὰν δὲ καὶ λύκου τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐμβάλῃς (f. 26 v.) τοῖς προειρημέ-
 νοις καὶ φορεῖς, ἔση εἰς πάντα ἀκαταγώνιστος, νικῶν εἰς πᾶν πράγμα καὶ ἐπιτυχχά-
 νων· φεύξεται γὰρ σε πᾶς δαίμων καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἔση ἐν πᾶσιν εὐδαιμονῶν,
 10 καὶ ἄνοσον δὲ διαφυλάξει σε.

20] Ἐγὼ δὲ καὶ τὴν πυτίαν τῆς φώκης ἔμιξα καὶ ἐνίκων πάντας τοὺς ἀντιδίκους
 μου, καὶ ἀήττητος ἤμην· ὁ γὰρ φορῶν τοῦτο τὸ φυλακτήριον ἔξει ἀγαθὰ ὅσα οὐ
 προσδοκᾷ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔσται ἐντιμος πανταχοῦ, νικῶν ἐν πᾶσιν ἔργοις καὶ
 λόγοις, ρυόμενος ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ δαίμονος καὶ φαρμακείας καὶ πάσης
 15 κακουργίας, καὶ, ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντα τὰ κακὰ ἀποστρέφει, πάντα δὲ τὰ ἀγαθὰ
 (f. 27 r.) προξενεῖ· ἔστιν δὲ καὶ προγνωστικὸν ὅπερ σὺν σοὶ θεὸς μόνος ἐπίσταται.
 Ἐνταῦθα δὲ τὸ στοιχεῖον ὁ Κυρανὸς ἐτέλεσεν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Θ.

1] [Ἐνταῦθα] θύρσις, βοτάνη.

20 θύρ, πτηνόν.

Θυρσίτης, λίθος ὅμοιος κοραλλίου.

Θύννος, ἰχθὺς θαλάσσιος.

2] Θύρσις, βοτάνη ἢ ἐστὶν διονυσιακὴ, θαμνώδης, ἀγαθὴ εἰς πάντα. Θύρ ἐστὶ
 πτηνὸν ὅμοιον ἰέρακος τοῦ πελαγίου, δραστηκόν, ἔνθεον. Θυρσίτης λίθος ὁμοίος
 25 κοραλλίου. Θύννος, ἰχθὺς θαλάσσιος ἐδώδιμος ὅμοιος τῆς παλαμίδος, μέγας δὲ καὶ
 εὐγνώστος.

3] Βάκερά (f. 27 v.) ἐστὶν φυτὸν Διονύσου· αὐτὸ τὸ θύρσιον ἐν Βάκχαις καὶ Μαι-
 νάσι ληνοβατεῖται· γῆς φυτὸν πεφυκὸς εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώπων. Νῦν δὲ τινὰς λέξω

1. τετραΐδῳ] τετραεῖδῳ R, C. F. 1. τετραεῖδῃ. Cp. θυμιάματα ποικίλα. (Orphica, sous-titre de l'hymne 11, au dieu Pan.)

7. λύκου] λ.,... Le reste du mot biffé dans A; λύκου C; lupi v. i.; φώκης R.

8. Après φορεῖς] C. aj. : ἔτι δὲ καὶ πυτίαν τῆς φώκης.

13. Verba ἀπὸ τ. Θεοῦ om. R.

14. ρυόμενος] ἀπαλλαττόμενος R.

18. Titre dans C : ἀρχὴ τοῦ θῆτα· κεφάλαιον η.
 23. διονυσιακὴ A, et, plus bas (p. 23, l. 5), διονυ-
 σαϊκόν.

24. ἰέρακι τῷ πελαγίῳ R, C.

25. τῆ παλαμίδῃ C. F. 1. πηλαμύδος.

27. Θύρσιον ἐστὶ βάκερα, φυτὸν Διονύσου R. —
 βάκερα] θάκερα C; A mg. : βάκερις; Balkera
 v. i. F. 1. βάκκχις. Cp. Plin., H. N., XXI, 77.

28. Νῦν δὲ τινὰς] θείας δὲ τινὰς R.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

2] (F. 29 r.) Ἴτέα ἐστὶν δένδρον πᾶσι γνωστόν, ἄκαρπον.

3] Ἴασπις, λίθος πᾶσι γνώριμος.

4] Ἰούλης, ἰχθύς θαλάσσιος, μικρός, ποικίλος, εὐκόπως εὐρισκόμενος.

5] Τῆς οὖν ἰτέας τὰ φύλλα χλωρὰ λειώσας, κατάπλαττε μετ' ὀλίγου ἁλὸς καὶ σιάλου ὀδυνωμένους σπλῆνα <ἰάσεις>. Τὸν φλοῦν ζέσας ὀξυμέλιτι, δίδου νήστη κοχλιάρια δύο ἢ τρία · ἀποτρίψων δὲ αὐτό · δίδου δὲ πρὸς τὴν δύναμιν ἐκάστῳ.

6] Εἰς δὲ τὸν ἴασπιν λίθον γλύψον ἰκτίνα διασπαράσσοντα ὄφιν, καὶ ὑπὸ τὸν λίθον ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς ἰούλης λίθον, καὶ κατακλείσας δίδου φορεῖν ἐπὶ τοῦ στήθους, (f. 29 v.) πᾶν <τα> δὲ πόνον στομάχου παύσει <καὶ> πολλὰ ἐσθίειν ποιῆ εὐπέπτως. <Ἔχει δὲ> καὶ ἑτέρας δυνάμεις · τοῦτο φόρει ἐπὶ τῷ στήθει, καὶ ὄψει.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ <K>.

1] Κιναίδιος, βοτάνη.

15 Κιναίδιος, ἰχθύς.

Κιναίδιος, λίθος.

Κιναίδιος, πτηνόν.

2] Κιναίδιος, βοτάνη ἣτις ἐστὶ περιστερεῶν ὕπτιος, Ἀφροδίτης.

3] Κιναίδιος, πτηνόν ὃ καλεῖται ἰυγξ.

20

Ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα ·

οἱ δ' ἰύγγιον ἀττικόν, στρουθίον ἐδώδιμον, ὡς ὄρτυξ ἀνακλώμενος τὸν τράχηλον, ὡς φησιν ὁ Ἀρποκρατίων · οὗτος ἔχει τρεῖς λίθους περὶ τὸν τράχηλον, γλῶσσαν μικρὰν ἔχων · ἀνῆκε δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ.

4] (f. 30 r.) Κιναίδιος ἰχθύς θαλάσσιος τὸ μέγεθος ἔχει δακτύλους ἕξ · κεφαλὴ πλατεῖα ὡς βλέννου · ἰχθύδιον στρογγύλον, διαυγές δὲ τὸ σῶμα ὡς φαίνεσθαι.

2. ἴασπος R (l. 8 : ἴασπιν). — Après γνώριμος] C aj. (§ 3 bis) : ἰκτής (l. ἰκτίν), πτηνόν πᾶσι γνωστόν.

5. σιάλου] σίμβλου R. — Après σπλῆνα] C. aj. καὶ ἰαθήσεται, f. mel.

9. F. I. ἰουλίδος.

10. πάντα R, C.

11. ἔχει δὲ add. C.

13. Titre dans C : Ἀρχὴ τοῦ K στοιχείου · κεφάλαιον δέκατον.

14. κιναιίδιος. Voir Du Cange, *Gloss. gr.*, voce κύναιδος.

18. A mg. Δισσὸς (sic), γὰρ αὕτη ἡ βοτάνη, περιστερεῶν ὀρθὴ καὶ περιστερεῶν ὕπτιος, δ παρ' Ἀραψιν μαρύφην (?), παρὰ Πέρσαις ραίγαλακ (?), χαμήμεσπε (?).

19. Après ἰυγξ] Rédaction de C : ὡς φησιν ὁ Κυρανόσ, ἔνεγκε καὶ τὸν Θεοκρίτου στίχον (Pharmac. vers 17) ὡς ὑπόδειγμα · ἰυγξ, ἔξελκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. — ἰυγξ] σειςόπυξ R, qui aj. : τοῦτό φησιν ὁ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἔπεσιν οὕτως. Suit le vers ἔλκε κ. τ. λ.

24. τὸ μέγιστον μέγεθος C, f. mel.

αὐτοῦ τὴν ῥάχιν διὰ τοῦ σώματος ὡς διὰ σπεκλαρίου. Πληθύνει δὲ εἰς τὰ παράλια τῆς Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Λιβύης. Οὗτος οὖν ἔχει λίθους β', οἱ καὶ ἰδίας ἔχουσιν πράξεις, ὡς καὶ μεταξὺ ῥηθήσονται · εἰσὶ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ. Ἔχει δὲ ἕτερον λίθον ἐν τῷ τρίτῳ σπονδύλῳ τῆς ῥάχεως παρὰ τὴν οὐράν, ὅς ἐστιν δὲ ἰσχυρότατος λίαν, καὶ ζητούμενος ἐν τῷ κεστῷ τῆς Ἀφροδίτης. 5

5] Ὁ δὲ κιναιδίος λίθος ἄγνωστος ἦν ὡς δύσγνωστος ὑπάρχων, ὃς καλεῖται ὀψιανός. Ἔστι δὲ Κρόνου. Οὗτος ὁ λίθος ἐστὶ δισσός · (f. 30 v.) ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ σκοτεινός καὶ μέλας, ὁ δὲ μέλας μὲν, διαυγῆς δὲ ὡς περ τὰ κάτοπτρα. Οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν πολλοί, καὶ οὐ γινώσκουσιν αὐτόν · οὗτος γὰρ ἐστὶ δρακόντιος λίθος.

6] Ἐὰν οὖν τις βραχὺ τῆς βοτάνης μετὰ κόπρου γυπὸς ὑποθυμιάσῃ ὑπὸ περ- 10
σικίαν, φυλλοροήσει.

7] Ἐὰν δὲ ὑπὸ τὸ προσκέφαλον ὑποθήσῃ τις τὴν βοτάνην, οὐκ ὀρθιάσει ἐν τῇ συνουσίᾳ ἐπὶ ἡμέρας ζ'.

8] Ἀλέκτορι δὲ ἐὰν δῶς μετὰ ἀλφίτων, οὐ πατήσει θήλειαν.

9] Τὸ δὲ ἐκ κιναιδίου ἰχθύος τὸ ἐν τῷ τρίτῳ σπονδύλῳ τῆς ῥάχεως ἐὰν δῶς ἐν 15
ποτῷ ἢ ἐν βρώματι, καὶ τὸν λίθον ὁ λαβὼν κιναιδὸς ἔσται ὁμολογούμενος αὐθή-
μερον.

10] Ἐὰν δὲ ἀλεκτρυόνι αὐτόν δῶς μετὰ ἀλφίτων, ὑπὸ ἐτέρων ἀλεκτρυόνων βιβα-
(f. 31 r.) σθήσεται πυκνῶς, καὶ ἄλλῳ οἶον ἂν εἴ ἀρρενικὸν ζῶον μαλθακιάσει.

11] Ἐὰν οὖν τὸν λίθον τοῦτον λάβῃς μετὰ τοῦ ὁμοίου ζώου, βιβασθήσεται, καὶ 20
μὴν ὡς θήλεια ὅσα ἀληθῶς ὁ προειρημένος λίθος ποιοῖ.

12] Τὴν δὲ γλῶσσαν τοῦ ὀρνέου ἐὰν φορῇ τις ἐπὶ χρυσῷ πετάλῳ, ἔσται χάριν ἔχων καὶ φιλητὸς ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

13] Τὸ δὲ ὀρθοπύγιον αὐτοῦ λάθρα διδόμενον ἀνθρώπῳ ἢ ἐτέρῳ ἀρρενικῷ ζώῳ, ὁ τοιοῦτος μαλθακισθήσεται καὶ τῶν θηλειῶν ἔργα ἀποτελέσει. 25

14] Τὸν δὲ δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐὰν τις φορήσῃ ὑπὸ λίθον σάμφειρον ἄσπιλον, ἐφ' ᾧ ἔστιν γεγλυμμένη Ἀφροδίτη, ὁ τοῦτο φορῶν ἐπιχαρῆς ἔσται καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐξάκουστος καὶ ἐπὶ πάσης (f. 31 v.) δίκης νίκην ἔξει. Τὸ δὲ αὐτὸ ποιεῖ καὶ <ὁ> εὐώνυμος ὀφθαλμὸς ὑπὸ θηλείας φορούμενος.

15] Αἷμα δὲ αὐτοῦ μιγνύμενον μεθ' οἴουδήποτε κολλουρίου καὶ ἐγγριόμενον 30
ὑποχύνει ὀφθαλμούς.

2. λίθους ιβ' R.

3. ἔχει δὲ καὶ ἔτ. λ. C, f. mel.

6. δὶγνωστος A; δύγνωστος R. Correxii.

9. γάρ] F. l. δέ.

12. ἐν τῇ συνουσίᾳ] κατακαίμενος R.

14. Après le § 7] addition de C (§ 7 bis) : Ἐὰν βραχὺ λειώσας δὸς (l. δῶς) πιεῖν ἀνδρὶ, οὐκ ὀρθιάσει ἐν τῇ συνουσίᾳ ἐπὶ ἡμέρας ζ'.

16. αὐθορῶν (l. αὐθωρὸν) καὶ αὐθήμερον R.

19. ἄλλῳ] F. l. ἄλλο. — εἶ] ἦν R. F. l. ἦ.

21. ποιεῖ R, f. mel. — Le ms. C om. les §§ 10 et 11.

27. γεγλ.] γεγραμμένη C.

28. εὐάκουστος R. — ὁ add. R.

31. ὑποχύνει A; ὑποχέει R. — C om. le § 15.

16] Ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ ληγούσης τῆς σελήνης περιαπτομένη τριταίους καὶ τεταρταίους ἰᾶται.

17] Ὁ δὲ ἐγκέφαλος τοῦ ὀρνέου λάθρα ἐν βρώματι ἢ ἐν πόματι διδόμενος κεφαλαλγίαν παύει ἀνίατον.

5 18] Τὸ δὲ ἥπαρ αὐτοῦ ἥπατικούς ἐν ἄλσι καὶ ὕδατι ἐξεσμένον ἀπαλλάσσει.

19] Τῆς οὖν μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης ὁ πρῶτος κεστός ὁ δεινότατος καὶ μεταλλάστων τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντων < τῶν > ζώων, ὁμοίως καὶ τὰς γνώμας (f. 32 r.) ἀρρενικῶν, μάλιστα δὲ ἀνθρώπων, ὥστε μαλθακιάζειν καὶ ἀπογυναικοῦσθαι τὸν ἀψάμενον ἢ φορήσαντα.

10 20] Ἔτι δὲ εἰς τὸν ὀψιανὸν λίθον γλύψον ἄνθρωπον ἀπόκοπον ἔχοντα περὶ τοὺς πόδας τὰ αἰδοῖα κείμενα, τὰς δὲ χεῖρας κάτω ἐσταλμένας, αὐτὸν δὲ κάτω βλέποντα τοῖς αἰδοίοις · ὀπίσω δὲ πρὸς νῶτον Ἀφροδίτην νῶτον [πρὸς νῶτον] ἔχουσαν, αὐτὴν δὲ ἑαυτῆς στρέφουσα τὴν ὄψιν καὶ βλέπουσαν αὐτῷ · ἀποκατάκλεισον δὲ τοῦ κιναιδίου ἰχθύος τὸν λίθον. Ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃς ἓνα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ, ὑπόθεες ρίζιον τῆς
15 βοτάνης, καὶ τοῦ ὀρνέου ἀκρόπτερον τὸ εὐώνυμον · κατάκλειε δὲ εἰς λήνιον χρυσοῦν πλατύτερον · (f. 32 v.) θήσεις δὲ αὐτὸ ἐντὸς ἱμάντος νευρίου ἀπὸ τῆς κοιλίας ἰέρακος, ἵνα ἢ τρυφερὸν, συρράψας κατὰ τὸ μέσον τοῦ ἱμάντος, ἵνα μὴ φαίνεται. Οὗτός ἐστιν ὁ περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀφροδίτης ζωγραφούμενος ἢ πλασσόμενος ἱμάς ὡς διάδημα, ὃ καλεῖται κεστός.

20 21] Ἐὰν τις ἄψῃται ἄρρην τοῦ ἱμάντος, οὐκ ὀρθιάσει · ἐὰν δὲ ἀγνώστως φορήσῃ, μαλθακισθήσεται.

22] Ἐὰν δὲ < τις > ἐκ τοῦ λίθου τοῦ ἰχθύος γεύσῃται, κιναιδὸς τέλειος γενήσεται, μὴ ἀποκαθιστάμενος εἰς τὸ κατὰ φύσιν.

23] Ἐὰν δὲ γυνὴ φορήσῃ τὸν ἱμάντα τοῦτον, οὐδεὶς αὐτῇ συνελεύσεται ἐν
25 συνουσίᾳ · οὐ γὰρ ὀρθιάσει ὁ ἀνὴρ. Ἡ δὲ συμμετρία τοῦ ἱμάντος (f. 33 r.) πλάτος μὲν < ἔστω > δακτύλων β', μῆκος δὲ παλαιστῶν ε'.

24] Ἔστι δὲ οὖν ἕτερον σκεῦος, ὃ φοροῦσιν αἱ βασίλισσαι, τῆς Ἀφροδίτης, καὶ ὅσα δύνανται οἱ ἄλλοι, ὁμοίως · καὶ τοῦτο εἰς ἱμάντα ἀπὸ νεύρου συντίθενται τῷ τρόπῳ τούτῳ, ἵνα < μὴ > φαίνωνται οἱ λίθοι τὴν γλυφὴν ἔχοντες, ὡς ὑπόκειται.

30 25] Ὁ μὲν πρῶτος ἔστω κατὰ τὸ μέσον τοῦ ἱμάντος λυχνίτης ἢ κεραυνίτης ἔχων

7. μεταλλάστων A, R; mollificat (sc. μαλάστων), v. i.

10. Titre dans R : Ἀποτέλεσμα γλυπτικὸν τῆς Ἀφροδίτης (ce dernier mot en signe) πρώτου κεστοῦ.

11. βλέποντα τοῖς αἰδοίοις]. Cp. Wessely, *Neue gr. Zauberpap.*, p. 42, l. 663 : (θυριδα) τω νοτω βλέπουσαν.

12. Ἀφροδίτη... ἔχουσα mss. Correxī. Si l'on con-

serve les mots πρὸς νῶτον que nous supprimons, il faudrait les placer après αὐτὴν δέ.

15. λίνιον A.

17. ἢ] ἢ A, R; εἰ C. Correxī.

28. ὅσα] F. l. ὅσοι. — ἀπονεβροῦ συντίθενται A; ἀπονεβροῦσιν (l. ἀπονευροῦσιν) · συντίθενται δὲ C. Corr. R.

29. μὴ addidi ex v. i., ubi legitur : ne appareant...

γλυφὴν τὸν Ἄρεα ἔνοπλον, ἔνθα δὲ καὶ ἔνθα συγκατερραμένους ἀδάμαντας δύο ἔχοντας Ἀφροδίτης ἀκάνθην ἤγουν ρόδωνίαν ἐκ τῶν ἐκ τοῦ ποδός · εἶτα πάλιν ἐξ ἑκατέρου μέρους ὑποπύρρους λίθους ἀσπίλους β' ἔχοντας Ἀφροδίτην (f. 33 v.) ἀναδεσμευομένην τὴν τρίχα καὶ Ἔρωτα παρεστῶτα · πάλιν δὲ ἄλλους β' λίθους ἐξ ἑκατέρου μέρους ὁμοίως σαρδίαν γλυφὴν ἔχοντας ἀμφοτέρα ὁμοῦ ἥλιον ἐπὶ τετραπόλου καὶ σελήνην ἐπὶ δύο ταύρων ἕνα ἕκαστον λίθον · ἄλλους δὲ δύο λίθους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν < γλυφὴν ἔχοντας Ἑρμῆν κηρύκιον ἔχοντα τὴν δεξιὰν ράβδον · ἄλλους δὲ δύο ἀναγκίτας οὐννίονας κειμένους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν > κράγγιταν ἔχοντας Νέμεσιν ἐπὶ τροχὸν πόδα ἔχουσαν καὶ ράβδον κατέχουσαν · ἄλλους δὲ δύο μαργαρίτας ἀσπίλους ἔχοντας ἐκ τῶν δύο μερῶν ἀγλύφους συγκει- 10 μένους τῷ κεστῷ, ἵνα πλεῖστοι γένωνται οἱ λίθοι ιγ', γλυφέντας δὲ εἰς λήνια χρυσᾶ, καὶ ἵνα οὕτως εἰς τὸν ἱμάντα ραφέντες μὴ φαίνωνται (f. 34 r.) ὑπὸ τοῦ ὄχλου.

26] Ἔστι δὲ <ό> ἱμᾶς διπλοῦς γινόμενος, ἀκόλουθος δὲ ἐστὶν ἕτερος λίθος περὶ τὸν τράχηλον φορούμενος, ὅς ἐστι σεληνίτης, ἐν ᾧ φαίνεται ἡ τε... οὔσα ἀύξανο- 15 μένη ἢ σελήνη καὶ μειουμένη. Ἔχει δὲ γλυφὴν σελήνην, ὑπὸ δὲ τὸν λίθον σεληνοῦ ἀγόνου ρίζαν ἐν ληνίῳ χρυσῷ. Οὗτος δὲ φορεῖται περὶ τὸν τράχηλον.

27] Τοῦτο τὸ μυστήριον φορούμενον ἔνθεον ποιεῖ τὸν φοροῦντα, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνεῖσθαι καὶ σέβεσθαι ἄξιον · πολλοὶ δὲ τῶν βασιλέων ἔνδοθεν αὐτὸ φοροῦσιν ἢ ἐντὸς τοῦ διαδήματος ὡς κεστόν, ἵνα μὴ ὑπὸ τινος ὀραθῆ.

28] Τὸν δὲ σεληνίτην ἐν δακτύλῳ φορούμενον τὰ αὐτὰ φασὶν ποιεῖν. 20

29] (f. 34 v.) Ἄλλ' ἵνα μὴ καταργήσωμεν τὸ βιβλίον, ἀρκείσθω ὁ λόγος, ἐπεὶ μεγίστας ἔχει δυνάμεις. Διὸ μετὰ πολλῆς φιλοπονίας καὶ πόνου ψυχῆς ταῦτα ἐρμηνεύσας σοι ἔγραψα. Γίνωσκε δὲ τοῦτο ὅτι οὐδεὶς ἕτερος ἔχει · διὸ μηδενὶ μεταδὸς τοῦτο τὸ ἔνθεον.

1. συγκατερραμένους A, C; συγκατερραγμένους R. Corr. conj.

2. F. del. ἐκ τῶν.

3. ὑποπύρρους] ὑπαππήρους A; ὑπαππίρους R; σαπφήρους C; hýropteros v. i. Corr. conj.

4. λίθους ὀννίονας C.

5. Similiter Sardiniam sculptam habentem... v. i. F. l. ὁμοίους σαρδίῳ vel σαρδίῳ. — ἥλιον ἐπὶ τετραπόλου]. Solem super quatuor pullos, scilicet quadrigam v. i. — Cp. Orphica, hymne 8, au soleil, vers 19 :

μάστιγι λιγυρῆ τετράρορον ἄρμα διώκων.

7. γλυφὴν ~ μερῶν (l. 8)] Addition de C, tra-

duite par le v. i. Cette addition complète le nombre des 13 pierres, mentionné l. 11. — τὴν δεξιὰν] F. l. τῆ δεξιᾶ.

8. ἀναγκίτας] anankitas, i. veros uniones v. i.

9. κράγγιταν] κράγγιτα R; βραγγίτα C; crachmitas, i. e. retinaculum v. i.

13. ὁ add. R, C.

14. ἦτε οὔσα (sic) A; ἦτε οὔσα R; ἡ θεὸς (οὔσα om.) C. F. l. εἶτε.

15. καὶ] ἦ R, f. mel.

20. δακτυλίῳ R, C.

21. καταρτίστωμεν (?) R.

23. Διὸ, ᾧ τέκνον, μηδενὶ... C.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

- 1] Λίβανος, βοτάνη.
 Λύγγουρος, λίθος.
 Λώβηξ, πτηνόν.
- 5 Λάβραξ, ἰχθύς καὶ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος.
 2] Λίβανός ἐστι βοτάνη δεινδρική ἧς ὁ ὀπὸς θυμιώμενος ἀνεγείρει τὰ θεῖα πνεύματα.
 3] Λύγγουρος δὲ λίθος ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Λυγγὸς ὀνομαζόμενος · οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν αἰγείρου δάκρυ · ἀγαθὸν δέ.
- 10 4] (f. 35 r.) Λώβηξ πτηνόν ἐστὶν ὃ καὶ γύψ, ζῶον ἰσχυρότατον.
 5] Λάβραξ πᾶσι γινώριμος ἰχθύς. Ἐκ δὲ τούτου σκευάζεται ὑγρὸν κολλούριον θεϊότατον ποιῶν πρὸς ἀμβλυωπίας πάσας, ὥστε ἐν τρισὶν ἡμέραις ὀξυδερκῆσαι. Ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀρχομένας ὑποχύσεις καὶ πτερύγια, νεφέλας, ἀχλύας, μυωπίας, τραχώματα, μυδριάσεις, νυκτάλωπας, ὑδατίδας, ψωροφθαλμίας, ξηροφθαλμίας,
 15 μίλφους, βεβρωμένους κάνθους. Πρὸς ταῦτα πάντα ἄκρως ὠφελεῖ ἐγγριόμενον.
 6] Ἡ δὲ σκευασία ἐστὶν οὕτως · λιβάνου ἄρρενος <ο ϑ', λυγγούρου λίθου <ο β', χολή γυπὸς <ο ς', χολή λάβρακος ὄλη, πεπέρεως <ο γ', μέλιτος ὑμνήτου γο ος' (?). Τοῦτο παλαιούμενον κρεῖττον γίνεται.
 7] (f. 35 v.) Τὸ δὲ ἐκ τοῦ Κυρανοῦ κολλούριον εἶχεν οὕτως · λιβάνου ἄρρενος,
 20 λυγγουρίου λίθου ἀνά <ο β', χολή γυπὸς <ο ς', χολή λάβρακος <ο ς', πεπέρεως οὕγγ. γ', μέλιτος ἀκάπνου οὕγγ. γ'.
 8] Εἰς δὲ τὸν λυγγούριον λίθον γλύψον γῦπα, καὶ ὑπόθεσ ὀλίγον λίβανον καὶ ἄκρον πτερόν τοῦ πτηνοῦ, καὶ φόρει. Ὄφελεῖ πρὸς ἀμβλυωπίαν καὶ ὑποχύσεις ὀφθαλμῶν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Μ.

- 25 1] Μορέα, φυτόν.
 Μυγερός, πτηνόν.

1. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ λάβδα · κεφάλαιον ια'.
 3. λίγγουρος A partout. F. I. λύγκουρος.
 4. λώβιξ C partout; lynx v. i.
 6. κεδρική R.
 8. ὄρους] οὔρου C. — Λίγγους R. — F. I. ἐκ τῆς οὔρας τῆς λυγκός.

16. λιβ. ἄρρ. <. ε' C; IV v. i. — λυγγουρίου R. F. I. λυγκουρίου. — λιθ. λιγγ. <. γ' C.
 17. ὑμνήτου] om. R; καλλίστου C; optimi v. i. F. I. ὑμηττείου?
 18. γο ος'] ὀγγ. ς' R; ὀγγ. η' C; ξ VI v. i. — F. I. γο ς'.
 24. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ M · κεφάλαιον ιβ'.

Μηδικός, λίθος.

Μόρμυρος, ἰχθύς θαλάσσιος.

2] Μορέα ἐστὶ φυτὸν πασίγνωστον.

3] Μυγερός ἐστὶ πτηνὸν νυκτικόραξ πᾶσι γνωστόν.

4] (f. 36 r.) Μηδικός, λίθος · οὗτος ἀνῆκε τῇ Ἀφροδίτῃ.

5] Μόρμυρος, ἰχθύς θαλάσσιος ἐδώδιμος, μικρός.

6] Τῆς οὖν μορέας ὁ ὀπὸς τῆς ῥίζης διδόμενος λάθρα ἐν βρώματι ἢ πότῳ καθαίρει καὶ διάρροϊαν παρέχει · ἐὰν δέ τις τῷ φλοιῷ τῆς ῥίζης βραχὺ διαμασθασάμενος τὸ σίαλον καταπίῃ, αὐτὸ δὲ ῥίψη, διάρροϊαν ὁ τοιοῦτος κινδυνεύσει.

7] Πρὸς δὲ τὰς μεγίστας τῶν μυλῶν ἀλγηδόνας καὶ τῶν οὖλων ὠφελεῖ, οὐκ ἐξ 10 δὲ βρωθῆναι μύλην, ἀλλὰ καὶ τὰς ἤδη βεβρωμένας ἀναλγεῖς ποιήσει < πληρῶσθαι > τῷ φλοιῷ τῆς ῥίζης < ο β' (ἐν ἄλλῳ < ο γ'), ζζ ἀκεντήτου < ο γ', ὄξος κάλλιστον κοτύλας β' · ἔπει συγκόψας ἕως ἂν γένηται κοτύλη α'. (f. 36 v.) Ἐκ τούτου διακλυζέσθω τὸ στόμα πρῶτὸ καὶ ὀφέ. Ἱστορήσαμεν δὲ τοῦτο ἐκ θείας δυνάμεως.

8] Τῆς οὖν μορέας οἱ κλάδοι οἱ μὲν ἄνω βλέπουσιν, οἱ δὲ κάτω ἔχουσιν τὸ ἄκρον 15 ἰσοκάρδιον καὶ διοειδές.

9] Ἐὰν οὖν τις σταθεῖς πρὸς πόδα ἀτενίζων πρὸς λίβα, δυσὶ δὲ δακτύλοις τῆς εὐωνύμου χειρὸς ἐκτεῖνας τὸ ἄνω βλέπον καρδίδιον πρὸς ἡλίου ἀνατολήν, καὶ μετὰ πορφύρας ἀληθινῆς περιάπτῃ γυναικὶ περὶ τὰ ἰσχία αἱμορραγούσῃ ἢ ἐκ μήτρας ἢ ἐκ τοῦ δακτυλίου, ἴστησιν εἰς τρεῖς ἡμέρας τὴν φορὰν τοῦ αἵματος. 20

10] Ἐὰν δὲ τὸ κάτω βλέπον καρδίδιον ὁμοίως (f. 37 r.) ὡς εἴρηται, σταθεῖς ἐκτεῖλας περιάψῃς αἱμοπτύϊκούς, ὁμοίως ἴστησι τὴν φορὰν ἐν τρισὶν ἡμέραις.

11] Ταῦτα δὲ εἰσὶν τὰ καλούμενα ἀνακάρδια · ἴαται μὲν τὰ ἄνω βλέποντα τὰς κάτω αἱμορραγίας < ἐν > ταῖς αὐταῖς ἡμέραις · τὰ δὲ κάτω βλέποντα, τὰς ἄνω. Πρὸς δὲ τὰς αἱμορραγίας τοῦτό ἐστὶν τὸ καλούμενον ἀνακάρδιον ἢ κατακάρδιον · 25 πολλοὶ δὲ τῶν ψευδοσοφιστῶν πλανῶνται.

12] Πρὸς δὲ τὰς ἐντερίδας τὰς αἱμορροΐδας καλουμένας ἐξωφάκας φάρμακον ἀσύγκριτον · τούτου τοῦ καρποῦ τῆς μορέας τοῦ ὄμφακος < ο β', χαλκίτεως < ο β', λίθου μηδικοῦ < ο δ', πτερὸν ζ' (f. 37 v.) κόρακος κεκαυμένου τὰ ἀκρόπτερα οἴνω βραχὺ ἀναλάμβανε μετὰ πτέρου τοῦ αὐτοῦ κόρακος, ἵνα γένηται γλοιῶδες. 30

3. φυτὸν δενδρικὸν πᾶσι γνωστόν C.

7. Réd. de C : διδόμενος ἐν ποτῷ διαρύαν 1.) διάρροϊαν) πλήστιν (1. πλείστην) παρέχει.

11. ποιήσει < πλ. >] facit repleri v. i.

12. ζζ] abréviation de ζιγγιβέρεως.

14. διακλυέσθω A. Corr. R.

15. ἄκρως A. Corr. R, C.

16. διοειδές] διειδές R, f. mel. ; θεοειδές C. Réd. du v. i. ; habent oculos pullulae praeclaros et quasi ovum.

18. ἐκτεῖνας A, R ; — ἐκτίλλει C ; elevaverit v. i. F. 1. ἐκτεῖλας.

21. κάρδιον R.

24. ταῦτα (tau effacé) A.

28. Réd. du v. i. : De omphaco moreae fructus XII ; chalcitei ξ XII ; lapidis Indici ξ IV ; extremitatum alarum VII corvorum...

30. βραχὺ] cum modico vino v. i. F. 1. βραχέντα.

13] Εἰς μὲν τὰς ἔσω αἰμορραγίας ποιῶν τὰ καλύμματα, ταῖς δὲ ἔξω καταχρίσματα, τῷ δέοντι ἀναδέσμῳ χρώμενος.

14] Εἰς δὲ τὸν μηδικὸν λίθον γλύφεται μόρμυρος ἰχθύς, καὶ κατακλείσας εἰς σιδηρᾶν πυξίδα, καὶ ὑποβάλλεται καρδίδιον ἀνωθλεπὲς τῆς μορέας, καὶ φορῆται
5 πρὸς τὰς αἰμορροΐδας, καὶ <τὰ> περὶ τὴν ἔδραν πάθη.

15] Εἰ δὲ τὴν κάτω βλέπουσαν καρδίαν ὑποκλείσεις, ἔσται φυλακτήριον πρὸς αἰμοπτεικούς καὶ τὰς ἐκ ρινῶν (f. 38 r.) αἰμορραγίας, καὶ ὅσα πάθη αἰμορραγίας, <καὶ> αἰμορροΐκα, ἄνωθεν.

16] Σκευάζεται δὲ καὶ καθάρσιον ἐκ τῆς ρίζης τῆς μορέας.

10 17] ὙΜΝΟΣ. Ὡ μορέα ἢ δεινὸν φυτὸν, οὐκ ὀλίγοισιν ἐπαχθές, σὸς γὰρ ὀπὸς ρίζης μιχθεὶς ἴσῳ χυλῶ στρατιώτου, περσείης ρίζης ὁμοίως ὀπὸν, τιθυμάλλου, σκαμμονίας τὸ ἴσον · μίξας δὲ ἴσον εἰς ἅπαντα καὶ μέλιτος τὸ τριπλοῦν ἔψει ἕως σχῆ ὑγρᾶς κηρωτῆς πάχος, καὶ ἐλόμενος ἔχε ἐν βίκῳ ὑελίνῳ · καὶ δίδου ἐξ αὐτοῦ
<ο α' νήστη προδιαιτησόμενος ἄκρως.

15 18] Ἐὰν δὲ πλείῳ δοθῆ φασούλου (f. 38 v.) μέγεθος, ὁ τοῦτο λαβὼν χολέρα ληφθεὶς οὐ ζήσεται ἡμέραν.

19] Μηδὲν ὑπερθεῖν πότεν ἢ ἐν βρώμασι δίδου, κατὰ δύναμιν δὲ ἐκάστῳ δίδου.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ν.

1] Νεκύα, βοτάνη.

20 Ναυκράτης, ἰχθύς.

Νῆσσα, πτηνόν.

Νεμεσίτης, λίθος.

2] Νεκύα βοτάνη ἐστὶ φλόμος · ταύτης τῆς βοτάνης εἶδη εἰσὶν ἑπτὰ · λέγει οὖν ὅτι τὰ ἀναβαίνοντα φύλλα ὑπὲρ γῆν πῆχυν α'. Τοῦτου τὰ φύλλα καίουσιν ἐν τοῖς
25 λύχνοις ἀντὶ ἐλλυχνίου. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο κατέχουσιν ἐν ταῖς νεκυικαῖς μαντεῖαις

1. F. I. ποίει. — κλύματα R; clysteria v. i.
F. I. κλύσματα.

4. Réd. de C : καὶ ἀρόπτερα τῆς κεφαλῆς τοῦ νυκτικόρακος · φορεῖ τε δὲ τοῦτο...

5. Réd. de C : καὶ περὶ τῶν ἔδραν (l. ἔδρας) παθῶν καὶ πόνων καρδίας ταχέως ἀπαλλάσσει.

6. ὑποκλύσεις A. Corr. R.

7. αἰμοπτοϊκούς mss. hic et supra. Correxi.

10. Si l'on supprime ἢ (avec C), les mots Ὡ μορέα Ὡ ἐπαχθές forment un vers. — F. I. σῆς γάρ...

13. ἀνελόμενος C, f. mel.

14. <ο α' > δραχμῆ, α' C. — προδιαιτησόμενος C. —

Après ἄκρως] Addition de C (§ 17 bis) : Ἐχε ἐν βίκῳ ὑελίνῳ ἐτέρῳ συστήματι (l. ἕτερον σύστημα τι) καὶ μετέπειτα δίδου βοδόμελι <β', κύμινον ἔξαγ. α' τετριμμένον καλῶς, ἕως οὗ χνουδῆς γένηται καὶ μετρίως εἰς οἶνον αὔστηρον βράσων καὶ σακέλισον (l. σακκέλισον) · ἀνάμιξον δὲ μετὰ βοδόμελι, <καὶ> δίδου.

15. F. I. φασήλου.

17. πότεν A. Corr. R.

18. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ Ν · κεφάλαιον γ'.

19. νεκία A partout.

24. πήχια α' A ; πῆχ α' R ; πῆχυν ἓνα C.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ξ.

1] Ξίφιος, βοτάνη.

Ξίφιος, λίθος.

Ξίφιος, πτηνόν.

5 Ξίφιος, ἰχθύς θαλάσσιος.

2] Ξίφιος βοτάνη ἐστὶ πληθύνουσα ἐν πάσῃ γῆ· φύλλα ἔχει ὅμοια <τοῖς> σίτου, ἢ ἐπιμηκέστερα. Ὡς φύεσθαι δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀρούραις σὺν τῷ σίτῳ· ἦν τινες μαχαιρίαν καλοῦσιν, ἔνιοι δὲ φάσγανον. Ὀρθή (f. 40 v.) δὲ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς γῆς ὡσεὶ πῆχυν α΄· ἔστι δὲ μονόκλωνος. Ἄνθος ἔχει κυάνεον, 10 εὔοσμον, ὑποπόρφυρον. Ταύτην οἱ ποιμένες πλέξαντες στέφανον ἕαρος ὄντος τελοῦσι (?).

3] Ξίφιος δὲ λίθος πᾶσι γνωστός· οὗτος ἐν πάσῃ γῆ πληθύνει ὡσεὶ κάχληκες, τῇ δὲ χροᾷ ὡσεὶ καλαίινος. Τοῦτον ἐν τῇ Ἀσσυρίῳν χώρα κατεάζουσι καὶ χρῶνται <τούτῳ> εἰς τὸ ἀποθυμιάζειν τὰ θυόμενα τετράποδα.

15 4] Ὁ ξίφιος πτηνόν ἐστὶν ἰέραξ κοινὸς ὁ καλούμενος κίρκος.

5] Ξίφιος ἰχθύς ὅμοιος ἰουλίδος, ποικίλος μὲν, μικρότερος δὲ καὶ λεπτός.

6] Τῆς οὖν βοτάνης τὸ ἄνθος καὶ τὴν ῥίζαν ἐὰν ἐλαίου πλήθος τεθῆ καὶ χρόνον διαμένη τινά, καὶ ἀποσυρώσας ἀποθῆς εἰς μύρον (f. 41 r.) ζητούμενον ἐν ταῖς 20 ἱερατικαῖς βίβλοις, καλούμενον σούσινον ἐν τῇ Μελανίδι γῆ, περὶ οὗ οἱ ἀρχαῖοι προφῆται πλανῶνται. Κατὰ δὲ τὴν Ἀσσυρίῳν χώραν καλεῖται τὸ φυτὸν σουσανόν, καὶ κατὰ τὴν Μελανίδα <γῆν> σουνόν.

7] Αὕτη ἡ βοτάνη δύο ἔχει ῥίζας, μίαν ἐπὶ τὴν μίαν καθεζομένην. Τὴν ἐπάνωθεν οὖν ῥίζαν ἐὰν τις λειώσας δώσει σὺν οἴνῳ πιεῖν, εἰς συνουσίαν παρορμᾷ· τὴν δὲ ὑποκάτω ἐὰν πῖη τις, τὸ ἐναντίον ποιήσει ἀγόνους.

25 8] Γλύψον οὖν ἐν τῷ λίθῳ ἰέρακα, καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ τὸν ἰχθύν· ὑποκατάκλεισον δὲ ἐν τῷ λίθῳ τὴν ῥίζαν τῆς βοτάνης, καὶ ἔχε. Οὗτος ὁ δακτύλιός ἐστὶν ἀγνός ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ.

9] (F. 41 v.) Ἐὰν οὖν ἔχῃς αὐτὸν παρὰ σεαυτῷ, γρηματισθήσῃ περὶ οὗ θέλεις.

1. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ Ξ· κεφάλαιον ιδ΄.

7. ἡ A. Corr. R.

8. F. I. μαχαίριον.

11. Φέρουσι R. — F. I. λέξαντες... πλέκουσι.

12. Réd. de R : πληθύνεται ὡς οἱ κάχλ. φυόμενον ἐξαιρέτως ἐν Καππαδοκίᾳ καὶ ἐν τῇ Ναζιανζῷ (ἡ sur ῶ). A mg. : ἐν τῇ (I. τῇ) Καππαδοκίᾳ ὁ λίθος οὗτος καὶ πρὸς Ναζιανζῷ.

13. κατεάζουσι A, R ; κατεάσσουσι C ; frangunt v. i. F. I. κατάσσουσι.

14. τοῦτον R.

17. ἐν ἐλαίῳ πλείονι θήσεις R. — F. I. καὶ ἡ ῥίζα ἐὰν <ἐν> ἐλαίου πλήθει.

18. εἰς] crit v. i. F. I. ἔσται.

19. σούσινον] Cp. Pline, Hist. nat. XIII, 2. — Μελανδία R.

21. γῆν add. R. — σούσινον C : susinum v. i.

10] Καὶ ἐὰν θῆς τὸ αὐτὸ ἐν ζώῳ ἢ ἐν εἰδώλῳ τινὶ τῶν λατρευομένων, χρηματισθήσῃ ὃ ἂν θέλῃς παρ' αὐτοῦ μαθεῖν.

11] Ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ ἰχθύος περιθυμιωμένη μετὰ σμύρνης ἐνθουσιάζεσθαι ποιεῖ τοὺς ὀσφραινομένους.

12] Σὺ δὲ τοὺς μυκτῆράς σου χρίε μύρω δυνατῶ, καὶ οὐκ ἐνθουσιαστήσῃ τὸ καθόλου.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ο.

1] Ὀνοθύρσις, βοτάνη.

Ὀρτυξ, πτηνόν.

Ὀρφος, ἰχθύς.

Ὀνουγίτης, λίθος γνωστὸς πᾶσι.

2] Ὀνοθύρσις βοτάνη ἐστίν · οἱ δὲ ὀνοθούρην καλοῦσιν, οἱ δὲ ὀνομαλάχην. Αὕτη ἐστίν τὸ ρόδον ἐξ ἧς τοὺς στεφάνους πλέκουσιν (f. 42 r.) Ἑλληνας ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶν θεῶν. Φύλλα ἔχει ὅμοια μαλαχίου ἡμέρου. Ταύτην Ἑλληνας καλοῦσιν ἀλθαίαν.

3] Ὀρτυξ πτηνόν πᾶσι γνωστόν · οὐκ εὐκόλως δὲ ἐγνώσθη ἡ φύσις τοῦ ὄρτυγος ἢ πόθεν ἐστίν ἢ τούτου γένεσις · ὅταν γὰρ χειμῶνες μεγάλοι γένωνται ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Λιβύης τοῖς ἐρήμοις, ἡ θάλασσα τοὺς μεγίστους θύννους εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς παρεκρίπτει · οὗτοι δὲ σκώληκας ποιοῦντες ἐπὶ ἡμέρας ἰδ', ἀπολεσθέντες γίνονται ὡς μυῖαι, εἶτα ὡς ἀκρίδες · αὐταὶ δὲ ἀξάνόμεναι γίνονται ὄρτυγες · εἶτα νότου ἀνέμου γενομένου ἢ λιβονότου, ἀυξήσαντες διαπεραιοῦσι τὴν θάλασσαν, εἰς τε τὴν Παμφυλίαν (f. 42 v.) καὶ Κιλικίαν καὶ Καρίαν καὶ Λυκίαν, καὶ πάλιν βορέου φυσήσαντος, οὗτοι ἀφίπτανται εἰς τοὺς παραθαλασσίους τόπους τῆς τε Ἀσσυρίων χώρας καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Μελανιτίδος γῆς. Οἱ δὲ τῆς σοφίας ἀμύητοι αὐτοὺς ἀγνοῦντες λέγουσι τὴν τούτων φύσιν καὶ ἀρχὴν μὴ γινώσκοντες.

1. ἢ ἐν εἰδώλῳ ~ μαθεῖν] ἢ θεοῦ τινος πλάσματος (l. πλάσματι), χρηματισθήσῃ περὶ οὗ θέλεις C.

2. ἂν] ἐὰν A, R. Correxī.

4. εὐφραινομένους A. Corr. R, C; odorantes v. i.

7. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ Ο · κεφάλαιον ιε'.

10. ὄρφος mss. partout.

12. ὀνομαλόχην A, R. Corr. C, v. i., ubi ὀνομαλάχην. i. asini malva.

13. A mg. E± (l. ἔστι) πλατὺ ἐβεσκούμ.

17. Après γένεσις] R aj. : ἔχει δὲ οὕτως.

18. ἐρημοτέροις R.

19. παρακρίπτει A, C.; παραρρίπτει R. Corr. conj. — ιδ'] δ' C.

22. Καρίαν] βαρίαν A; Λαρίαν R; verbum hoc et Λυκίαν om. C; Hiberniam v. i. Corr. conj.

24. Ἀσσυρίων] Syriae v. i. — Μελάντιδος αἴης R.

25. Réd. de R : αὐτοὺς ἀγνοοῦντες ἀγνώστους λέγ. ἢ ἀγνοῦς τὰς τε φύσις (l. φύσεις) <καὶ> τὴν ἀρχὴν μ. γιν.

4] Ὀρφος, ἰχθύς θαλάσσιος πᾶσι γνωστός, ἐδώδιμος.

5] Ὀνυχίτης λίθος ἢ σαρδόνυξ ὑπὸ πάντων γινωσκόμενος.

6] Τῆς οὖν βοτάνης ἢ ῥίζα ἐφομένη μετὰ ἐλαίου καὶ τοῦ στέατος τοῦ ὄρτυγος, εἶτα κηροῦ μιγνυμένου ποιεῖ πρὸς τὰ σκληρώματα τῆς μήτρας καὶ φλεγμονάς, ἔλκη, νομὰς καὶ ὅσα περὶ τὸν γυναικεῖον κόλπον · ἀνίεται δὲ ῥοδίνῳ · ποιεῖ πρὸς χοιρώνια.

7] (F. 43 r.) Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὄρτυγος μετὰ τῆς ῥίζης τῆς βοτάνης περιερθέντες καθημερινούς τύπους καὶ τριταίους ἀπαλλάσσουν ἐν ἀποκρούσει περιερθέντες.

8] Τοῦ δὲ ὄρτυγος ἢ τοῦ ὄρφου τοὺς ὀφθαλμοὺς λειώσας μεθ' ὕδατος ὀλίγου ἐν ὑελίνῳ ἔχεις ἀγγεῖῳ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ · εἶτα προσβάλης ἔλαιον βραχύ, ἐκ δὲ τούτου εἰς τὸν λύχνον βάλῃς. Εἰ τὸ ἐλλύχνιον μόνον ἀλείφεις, ἄψας δὲ ἐπισυνέγκης τοῖς ἀνακειμένοις, ὄψονται ἑαυτοὺς ὡσεὶ δαίμονας πυρωπούς, ὥστε ἀναστάντας πάντας φεύγειν.

9] Εἰς δὲ τὸν ὄνυχίτην λίθον γλύψον ὄρτυγα καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας τὸν ὄρφον · ἐκ δὲ τοῦ συνθέματος ὑπὸ τὸν λίθον (f. 43 v.) τὸν ἰχθὺν βάλε, καὶ οὐδεὶς σὲ ὄψεται, οὐδ' ἐὰν βαστάζῃς τι τῶν ὄντων · τὴν δὲ ὄψιν σου χρίσον ἐκ τοῦ συνθέματος, καὶ τὸν δακτύλιον φέρε, καὶ οὐδεὶς σὲ ὄψεται εἴ τις ἀνείσι καὶ εἴ τι καὶ ἂν ποιῆς.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Π.

1] Πολύγονος, βοτάνη.

20 Πορφύριον, πτηνόν.

Πορφύρα θαλασσία.

Πορφυρίτης, λίθος εὐγνωστός πᾶσιν.

2] Πολύγονος, βοτάνη · οἱ δὲ χαμαίμηλον λέγουσιν.

3] Πορφύριον, πτηνὸν ποτάμιον ἐν τοῖς ποταμοῖς πληθύνον.

25 4] Πορφύρα θαλασσία · οἱ δὲ κηρύκιον · ὁμοία κοχλίῳ.

5] Πορφυρίτης λίθος γνωστός, μάλιστα ἐν τῇ Μελανιτίδι γῆ.

6] Τῆς δὲ βοτάνης ἢ ῥίζα αἵρουμένη ἐν ἀποκρούσει (f. 44 r.) καὶ φορουμένη οὐκ ἔῃ ὀφθαλμοὺς νοσεῖν. Ὁ δὲ γυλὸς αὐτῆς σκευαζόμενος ὡς ὑπόκειται ποιεῖ πρὸς

2. γινώσκειται R.

4. κηρῶ μιγνυμένη R, f. mel. — σκιρῶματα R, f. mel.

7. καθημερινὰ ῥίγη καὶ τριταῖα ἀπαλλ. καὶ ἀποκρούουσιν R. — ἐναποκρούουσιν (sic) A. Corr. C.

11. ἐπισυνέγγους A; ἐνεγγῶν R; ἐπισυνέγγης C. Correxi. (induc v. i.)

14. Réd. du § 9 dans C: Ἐὰν δὲ τὸν ὄν. λ. ὑπο-

κατακλύσας (l. — κλείσας) με (pour μετὰ) ὀλύγον (l. ὀλίγον) τῆς βοτάνης καὶ φορεῖν, πάντα τὰ ζῶα ὑπὸ σοῦ φεύξονται. Ἔχει δὲ καὶ ἄλλας ἐνεργείας φορούμενον τὸ δακτυλίδιον ὅς οὐ χρὴ δημοσιεύειν.

17. εἴ τις ἀνείσι] εἴ τι ἂν ῆς R. F. I. εἴ τι ἂν οἴση. — F. I. ποιῆς.

26. Μελάντιδι R.

27. ἐν ἀποκρούσει σελήνης (σελ. en signe) R.

πολλά αίνιγματώδη πάθη ἐν ὀφθαλμοῖς · ἐν πολλοῖς γὰρ πάθεσιν πηροῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἀνθρώπου.

7] Ὡς δὲ οὕτως, ἵνα μὴ μηκύνωμεν τὸν λόγον, ἀπόκειται ἐπὶ μὲν τῶν βλεφάρων κνήφη, κονιδισμός, φθειριάσις, ἀτριχία, τριχιάσις, φαλάγγωσις, γάλαζα, κριθή, ἀκροχόρδονον, μίλφωσις, παχυβλεφαρία · γίνεται πάθη ια'. Περὶ δὲ ἐπισκύνια 5 τράχωμα, ὕδατις, ἔλκος, τρίχωσις · γίνεται δ'. Περὶ δὲ τοὺς κανθοὺς ψωροφθαλμία, ξηροφθαλμία, ἄργεμος, ἔγκαυσις, αἰγίλωπία, (f. 44 v.) ἀχύλωψ, σύριγξ, νομή, ἀνάβρωσις · γίνεται θ'. Περὶ δὲ ὄλον τὸν βολβόν, πτερύγιον, λεύκωμα, ἐρίζης (?), μυοκεφαλίον, ἀχλύς, ἀμβλυωπία · < γίνεται ς' >. Πλατυκορία, σύγχυσις, ἀτονία, ἀτροφία, φθίσις, γλαύκωσις, μυδρίασις, δικορία, ἰππάριον, νυκτάλωψ, μύωψ, 10 σκοτισμός. Γίνεται ιβ'. Περὶ δὲ ὄλον τὸν ὀφθαλμὸν φλεγμονή, φίμωσις, σύγκαυσις, σύγχυσις, ἀποστημάτιον, βρωσις, ἔλκος, περιωδυνία, ψυδράκιον · γίνονται ϑ'.

8] Εἶδη δὲ ῥευμάτων · λάβρον, ἀθρόον, θερμόν, γλυκύν, ψυχρόν, χλιαρόν, λεπτόν, ὀριμύ, παλαιόν, ἀμμῶδες, νιτρῶδες. Γίνεται ῥεύματα ια'.

9] (F. 45 r.) Γίνεται ταῦτα πάθη ξ'. Ἔστιν δὲ σκευασία τοῦ φαρμάκου πρὸς τὰ 15 προκείμενα σύμπαντα < ἧδε > · τῆς βοτάνης χυλοῦ γο ς', λυκίου ἰνδικοῦ < ο ς', ἀλόης ἰνδικῆς < ο ς', σμύρνης < ο δ', κρόκου < ο δ', λιθάνου < ο δ', ὀπίου < ο δ', ἀκακίας μελαίνης < ο β', ὕδατος ὀμβρίου γο ε'. Λειώσας ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἀγγείῳ.

10] (Ms. C, f. 89 v.) Σάρκα δὲ ὠμὴν τῆς πορφύρας καταπλάσας μετώπῳ ἡμι- 20 κρανίαν ἀπαλλάσσει.

11] Εἰς δὲ τὸν πορφυρίτην λίθον γλύψον τὸ πτηνόν, καὶ παρὰ τοὺς πόδας τὸ κηρύκιον · ὑπὸ δὲ τὸν λίθον ἀκρόπτερον τοῦ πτηνοῦ κατακλείσας φόρει πρὸς τὰς περιωδυνίας τῆς κεφαλῆς καὶ ἡμικρανίου πόνον. Ποιεῖ δὲ < καὶ > ἐπὶ τῶν ῥευμα- 25 τιζομένων τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐν ἀποκρούσει σκεύαζε σελήνης καὶ τὸ δακτύλιον καὶ τὸ κολλούριον.

5. Les mots γίνεται πάθη ια' jusqu'à πάθη ξ' (§ 9) sont omis dans C qui, après παχ. (l. 5), aj. ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα τοῖς ὀφθαλμοῖς θεραπεύει. — ἐπισκύνια A, R; A mg. : ἐπισκύνιον; ἐπισκύνιον v. i. Correxī.

6. ἀκάνθους A. Corr. R.

7. ἄργεθος A. Corr. R. — ἀχύλωψ] A mg. et v. i. : αἰγίλωψ.

8. ἐρίζης (sic) A; ἐρίζειν R; ῥήξις v. i.

9. μυοκέφαλον v. i., qui aj. : σταφύλωμα, τάρραξις, αἰμάλωψ, στραγγός et sunt ix.

15. Ὅλα δὲ τὰ πάθη ξ' R.

16. ἧδε add. R. — γο ς'] ὀγγ. β' C. — < ο ς'] < γ' C. — ἰνδικῆς om. A, R. — < ο ς'] < ε' C.

17 σμ. < ο δ'] σμ. < β' C. — Partout où le ms.

A donne δ', R donne α' et le v. i. vii. — < ο β'] < ς' C. — ὀπ. < ο δ'] ὀπ. < γ' C.

18. ἀκ. μελ. < ο β'] ἀκ. μελ. < ς' C; ξ xii v. i. — Après ἀγγείῳ] R aj. καὶ χρῶ. Le v. i. aj. : Melius autem est vinum pro aqua ponere. Hoc ad omne rheuma et ad omnem passionem oculorum et hebetudinem pretiosissimum est; restinguit enim omne rheuma. Insuper etiam et ad omnes dolores illinitum in balneo, et ablutum, magnum est adiutorium. Les §§ 10 et 11 de la lettre II ainsi que les lettres P et Σ en entier manquent dans A et dans R qui laissent en blanc, A 8 lignes et R 18. Cette lacune est suppléée par C et par le v. i.

24. < καὶ >] « et » v. i.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ρ.

- 1] Περὶ βοτάνης, ῥάμνος.
 Ῥομφαία, πτηνόν.
 Ῥαφίς, ἰχθύς.
- 5] Ῥινόκερωσ, λίθος.
 2] Ῥάμνος, βοτάνη ἐν παντὶ κλίματι γνωστή, ἀκανθῶδες.
 3] Ῥομφαία, πτηνόν ὃ ἐστὶ νυκτερίς ὑπὸ πάντων γινωσκομένη.
 4] (Ms. C, f. 90 r.) Ῥαφίς, ἰχθύς θαλάσσιος μικρὸς ὡς ῥαφίδα ἔχον τὸ στόμα.
- 10] Ῥινόκερωσ, λίθος ὅς ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ῥινὸς τοῦ ῥινοκέρωτος · ἐστὶ δὲ κερατοειδής.
- 6] Τῆς οὖν βοτάνης κλάδον ἐὰν καταθῆς ἐν οἰκίᾳ, πάντα πνεύματα ἀποδιώκει.
 7] Ὁ δὲ χυλὸς τῆς βοτάνης καυλοῦ τοῦ καρποῦ μετὰ μέλιτος ἐγχριόμενος ὄξυωπίαν ποιεῖ. Ἐψεί δὲ αὐτὸν ἕως σύστασιν σχῆ.
- 15] 8] Ἡ δὲ νυκτερίδος μετὰ χυλοῦ τῆς βοτάνης καὶ μέλιτος, ἐὰν χρίσῃς, ὄξυωπίαν μὲν παρέξει, ὑπόχυσιν δὲ ἀπαλλάξει.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Σ.

- 1] Περὶ βοτάνης, σατύριος.
 Στρουθοκάμηλος, πτηνόν.
- 20] Σάπφειρος, λίθος.
 Σάλπη, ἰχθύς.
- 2] Σατύριός ἐστὶ βοτάνη ὡς ἀκανθώδης, καὶ ὅλος ὁ καυλὸς ἀναβαίνων ἐπὶ τῆς γῆς ἔχει μῆκος παλαιστάς β', μεστὸς δὲ σπέρματος · τῇ χροιά ἐστὶν ὡς κνήκου ὠχρότερον μέσον τοῦ σπέρματος.
- 25] 3] Στρουθοκάμηλος, πτηνόν ὑπὸ πάντων γινωσκόμενον.
 4] Σάλπη, ἰχθύς θαλάσσιος εὐανθής, γνωστός, ἐδώδιμος.
 5] Σάπφειρος λίθος ἀνῆκεν τῇ Ἀφροδίτῃ, ἄσπιλος.

1 Στοιχεῖον Ρ]. Nous conformons ce titre et celui de la lettre suivante aux titres donnés par le ms. A. — Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ Ρ · κεφάλαιον ιζ'.

6. Après κλίματι] φουομένη, biffé par le copiste.

13. τοῦ] « et » v. i. F. l. καὶ

15. F. suppl. Ἡ δὲ νυκτ. <χολή>. Sanguis autem nycteridis v. i.

17. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ Σ · κεφάλαιον ιη'.

24. μέσον] cum v. i. F. l. μετὰ.

26. εὐανθής] bene coloratus v. i

6] Τῆς οὖν βοτάνης γίνεται σκευὴ τοιαύτη.
 Σατυρίου σπέρματος < α', πεπέρως < α', στυπτηρίας στρογγύλης ὄγγ. β', καὶ
 σχιστῆς στυπτηρίας ὄγγ. β'. Ἀπόθου ἐν ἀγγείῳ ὑελίνῳ τοῦ ξηρομύρου ὄγγ. β'.

7] Ἡ δὲ σκευὴ τοῦ ξηρομύρου ἐστὶν αὕτη. Κόστου ὄγγ. α', κασίας ὄγγ. β' ζ'',
 ἀμώμου ὄγγ. α', καρυοφύλλου ὄγγ. β', μόσχου γραμμάρια β' ζ''. Ταῦτα δὲ ὀλμοκο- 5
 πήσας καὶ σείσας ποίει τροχίσκους καὶ ἀναξηράνας ἀπόθου ἐν βικίῳ, καὶ ὅτε χρεία
 κόπτεσθαι καὶ ποίει ξηρόμυρον, καὶ δίδου ὄγγ. β', τῶν μὴ δυναμένων γυναικῶν
 συλλήψασθαι.

8] Τῶν δὲ στρουθοκαμήλων ὁ ἐχίνος τό λεγόμενον σιφρούκιον ξηρὸν λειωθὲν
 καὶ διδόμενον λάθρα φιλτροπόσιμόν ἐστὶν ἡδονικὸν παρασκευάζον τε εἰς ἔρωτα 10
 τὴν πίνουσιν αὐτὸ κόρην.

9] Λίθος δὲ ἐκ τοῦ ἐχίνου κεκλασμένος καὶ διδόμενος ἐν βροτῷ ἢ ποτῷ μεγίστην
 ἔντασιν ποιεῖται, μάλιστα τῶν μὴ δυναμένων συνουσιάζειν, μήτε ψυχὴν ἀντὶ
 ψυχῆς κτίζειν.

10] Αὐτὸς δὲ ὁ λίθος καθ' ἑαυτὸν περιεπτόμενος (f. 90 v.) μεγίστην εὐπεψίαν 15
 παρέχει καὶ ἔντασιν τοῖς μὴ δυναμένοις συνουσιάζειν.

11] Τῆς δὲ σάλπητος τοῦ ἰχθύος ὁ δεξιὸς τοῦ κρανίου λίθος περιεπτόμενος ἔντασιν
 ποιεῖ, ὁ δὲ εὐώνυμος ἀνεπτάτους.

12] Τὸ δὲ στέαρ τοῦ ἰχθύος μετὰ μέλιτος λειούμενον ἡδονὰς μεγίστας ποιεῖ
 περιεπτόμενον εἰς τὸ αἰδοῖον ἀμφοτέρων. 20

13] Γλύφεται οὖν ἐν τῷ σαπφείρῳ λίθῳ στρουθοκάμηλος ἐν τῷ στόματι ἔχων τὴν
 σάλπητριν, καὶ βραχὺ τοῦ λίθου τοῦ ἐν τῷ ἐχίνῳ εὕρισκομένου τῆς κοιλίας τοῦ στρου-
 θοκαμήλου, καὶ κατακλείσας φέρει. Πρὸς πᾶσαν εὐπεψίαν καὶ ἔντασιν ποιεῖται καὶ

1. Après τοιαύτη] addition du v. i. : Ad dis-
 solutas et steriles mulieres et concubitum,
 et quae habent sperma aquosum et liqui-
 dum et quae non possunt concipere, et
 sunt aridae et siccae. Est enim hoc aridum
 et delectabile et conceptum dans. Si ante
 coitum supersperseris membro virili melle
 peruncto, mulier ultra modum debilitatur.
 Si autem mulier sic ungetur, intensio actus
 multa fiet : desiccet enim naturam et facit
 conceptum et ut steriles concipiant. Praepa-
 ratur autem sic. Satyrion seminis ξ ii.

2. Aluminis scissi ξ i. Secundum alium vero
 librum ξ ii. Styptyrinae rotundae ξ n v. i; et il-
 aj. : aromate aridis (l. iridis) ξ ii. — στρογγύλης] στροβύλησι C. Correxi.

4. Réd. du § 7 dans le v. i. : Costi ξ iii : spicae
 nardi ξ s. (in alio libro ξ iii). Carpobalsami
 ξ iii. Amomi ξ s., alibi ξ v. Garyophyllorum

ξ ii. Cassiae ξ ii et s. Storacis ξ v. Opobal-
 sami ξ i et et s. Rosae exungulatae ξ iv.
 Musci scr. ii et s. Tere arida tenuissime et
 cribra diligenter. Deinde storacem semotim
 diutius tere; binc cum balsamo et cum
 rosis tritis de omnibus permixtis fac tro-
 chiscos : postea suffumiga et desicca eos in
 θυίνῳ musci arboris et storacis et mastychis
 et ortygis unguis et costi, quibus desiccatis
 repone in ampulla vitrea, et cum opus fuerit
 ad conceptionem, tere ii trochiscos. Et haec
 confectio aromatis sicca.

9. σιφρούκιον] suffuvium v. i.

12. Après ἐχίνου] addition du v. i. : cum uno
 grano de satyrione... datus latenter.

13. μήτε ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς] mots non traduits
 dans le v. i.

21. F. I. γλύφεται. (Sculpe v. i.)

ἐρωτικὰς συμπαθείας · μάλιστα τὴν ἔντασιν παρέχει τοῖς ἤδη γηρῶσιν τοῖς τε θέλουσι πολλὰ συνουσιάζειν · ποιεῖ δὲ καὶ ἐπιχαρῆ τὸν φοροῦντα.

(Ms. A, f. 45 v.)

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Τ.

- 1] Τριφύλλιος, βοτάνη.
 5 Ταῶς, ὄρνεον.
 Τρυγῶν θαλασσία.
 Ταίτης, λίθος εὐανθής.
 2] Τριφύλλιος βοτάνη ἐστὶν γνώριμος πᾶσιν, ἀγαθή.
 3] Ταῶς ἐστὶ πτηνὸν ἐπίχαρι, εὐγνωστον, ὠραῖον.
 10 4] Τρυγῶν ἐστὶν ἰχθὺς θαλάσσιος οὔσα καὶ φαῦλον.
 5] Ταίτης λίθος ἐστὶ ποικίλος, εὐανθής, ὁμοίως τοῦ ταῶνος, < ὁ καὶ πάγχρους καλούμενος · οὕτως ἀνήκει τῷ ταῶνι διὰ τὸ πολύχρωμος ὡς καθὼς καὶ ταῶν. >
 6] Γλύφεται οὖν ἐπὶ τοῦ λίθου ταῶς πατῶν τρυγῶνα θαλασσίαν, καὶ ὑπὸ τὸν λίθον ἢ φωνὴ τοῦ ταῶνος ὡς ἔστι αἶω, καὶ ρίζιον τῆς βοτάνης ὑποτιθέμενον · καὶ
 15 ὑποκατακλείσας φόρει. Τοῦτό ἐστὶ μέγα καὶ θαυμαστὸν φορούμενον ἐπὶ τε νίκης (f. 46 r.) καὶ φιλίας καὶ συστάσεως καὶ πρὸς πάντας καὶ πάσας, ὥστε πάντας εὐηκόους ἔχειν. Δηλοῖ δὲ καὶ καθ' ὕπνου περὶ οὗ ἂν τις βούληται.
 7] Ἐὰν δὲ πρὸς κεφαλὴν ὑποθῆς, ὑπνώσας, ἀγνώς, ἐὰν τις βούλη περὶ σοῦ ἴδης. Τοῦτον δὲ τὸν δακτύλιον μηδενὶ παραδώσεις ἐτέρω, ὅτι μέγιστος ὑπάρχει, καὶ ἄλλου
 20 τοιούτου οὐκ εὐμοιρήσεις.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Υ.

- 1] Ὑπέρεικον, βοτάνη.
 Ὑπερωνίς, πτηνόν.
 25 Ὑλλος, ἰχθὺς θαλάσσιος.
 Ὑέτιος, λίθος.

3. Titre dans C : Ἀρχὴ στοιχείου τοῦ Τ · κεφάλαιον ιθ'.
 4. τρίφυλλος R ; τριφύλλη C. F. I. τρίφυλλον.
 5. ταῶν A, C ; ταῶς R. Correxī.
 10. φαύλη R, f. mel.
 11. < >] addition de R.
 12. ὡς] F. I. εἶναι. (Confusion tachygraphique?)
 — Le ms. R. omet le reste de la lettre T et les §§ 1 à 5 de la lettre Υ.

18. Videbis in somno quod voluisti v. i. F. I. ἴδοις. — ἐὰν τις ~ ἴδης om. C.
 19. καὶ ἄλλου κ. τ. λ.] Réd. de C (trad. par le v. i.) : καὶ τοιοῦτος ἄλλος οὐχ εὐρεθήσεται.
 20. Après εὐμοιρήσεις] le v. i. aj. : Lapis autem, qui est in capite pavonis, datus in potu cum proprio sudore, virginem, quam volueris, acquires.
 24. Ὑπερωνίς] hyperionis v. i. F. I. Ὑπεριονίς.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

σιδήρου τέμνει ἀποστήματα, καὶ ἐσθίει δοθιῆνας, χοιράδας καὶ ὅσα φλέγματα ὑπάρχει.

7] Ποιήσεις δὲ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐμπλάστριον τὸ πλάτος δακτύλων δύο, τῷ δὲ μήκει πρὸς ὃ θέλεις τέμνειν ὡς ἡμιδακτύλιον. Ἐπιτίθει δὲ τῷ φαρμάκῳ κηρωτάριον, μετὰ δὲ ὥρας τρεῖς ἢ εἴ βαστάσας εὐρήσεις τετμημένον. (f. 48 r.) Χρῆσαι οὖν τοῖς δυναμένοις ἀνακαθαίρειν τὴν τομὴν καὶ τὰ ἔλκη ἐμπλάστροις, ἔπειτα τοῖς ἀρκοῦσιν, ἐπὶ δὲ κόλποις αὐτοῖς παρακολῶσιν.

8] Ἔστι δὲ τὸ ξυσμάλιον τοῦτο, ἡγουν τὸ ἔμπλαστρον · χυλοῦ τῆς βοτάνης <ο δ', ἐν ἄλλῳ <ο α', ἀρσενικοῦ, σανδαράχης ἀνά <ο δ', λεπίδος ἐρυθρᾶς <ο δ', λαθυριῶν <ο δ', θηράκων κανθαρίδων <ο ε', ἀσβέστου <ο η', κεδρίας ἢ ροδίνου τὸ ἱκανόν. Ἀπόθου λειώσας ἐν ὑελίνῳ ἀγγεῖῳ · παρατήρει δὲ μὴ ἐπὶ νεύριον ἢ φλέβα ἐπιθῆς, ἵνα μὴ σπασμὸν ἐργάσῃ. Ποιεῖ δὲ καὶ εἰς (f. 48 v.) αἰγίλωπας ἢ τριχιάσεις μετὰ εὐφύας ἐντιθέμενον. Τὰς δὲ κανθαρίδας ἀπόκοπτε, ρίπτων αἰγίλωπας τὰ σκέλη καὶ τὰ πτερὰ, μόνους δὲ τοὺς θώρακας <λαβῶν>. Βάλλε δὲ γαλλικόν <ο δ', καὶ τὴν ἄσβεστον ζῶσαν · κόπτε, μάλασσε, λείαινε καὶ ποίει ὡς ἐμπλαστρῶδες καὶ ἐπιτίθει.

9] Τῆς οὖν φώκης αἱ τρίχες αἱ ἀνά μέσον τῶν ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος εὐρισκόμεναι μεγάλαι καὶ τραχεῖαι, μετὰ τοῦ μέσου τῆς καρδίας τῆς φώκης, ἄχρον καὶ καρδίας ἔποπος καὶ ὀλίγου ἥπατος τῆς φώκης καὶ χρυσανθέμου βοτάνης, τὸ μυρῖκιον, ἡγουν μυρμήκιον, καὶ ὕγγος τοῦ στρουθίου τῆς γλώττης, καὶ ὀλίγον μόσχον (f. 49 r.) εἰς δέρμα ἐλάφειον, καὶ λύκου δεξιὸν ὀφθαλμὸν συνδήσας ἔχε · μέγιστον φυλακτήριον πρὸς πᾶσαν καὶ σύστασιν καὶ νίκην · λύει γὰρ πᾶσαν μάχην καὶ εἰς φιλίαν μετατρέπει · ῥύεται δὲ ἀπὸ πάσης ἀνάγκης χαλεπῆς καὶ περιστάσεως, θαλασσίων κινδύνων καὶ πειρασμῶν ἐν τε γῆ καὶ θαλάσῃ καὶ ἀπὸ δαιμόνων καὶ πάσης νόσου. Παρέχει δὲ καὶ ὑγείαν καὶ εὐπραξίαν, εὐημερίαν εὐπορίαν τε παντοίων ἀγαθῶν, καὶ ἀληθῶς ἐστὶ μέγα θεόδοτον φυλακτήριον νικητικὸν καὶ φυλακτήριον φιλητήσιον, μάλιστα ἐὰν ἔχῃς καὶ ἀλφαιωνίας ρίζαν καὶ καρπὸν.

10] Οἱ δὲ ὄνυχες τῶν χειρῶν τῆς φώκης (f. 49 v.) βασταζόμενοι ἢ φορούμενοι

3. τὸ δὲ μῆκος R, f. mel.

5. εὐρήσει A. Corr. R. — τετμημένον] designatum et laesum (l. caesum), v. i. qui aj. : in duris autem corporibus dimitte amplius. Post incisionem utere, etc.

7. ἀρκοῦσιν] ναρκῶσιν R; sanativis v. i. F. I. σαρκουσιν. — παρακαλλοῦσιν (sic) A; παρακολῶσιν R. Corr. conj.

8. ξύσμα R. F. I. ξυσμάτιον vel ξύσμα λεῖον?

10. λεπ. ἐρ. <α' R. — θυλάκων R. F. I. θωράκων (pectus v. i.).

11. ροδίνου] καὶ ριτίνης (l. ρητίνης) R.

12. ἐπιθήσεις τὸ φάρμακον R.

13. περιτιθέμενον R.

14. λαβῶν] add. conj.

19. F. I. ὀλίγον.

20. ὕγγος] ῥιγγός R. F. I. ὕγγος.

21. F. I. ἔχεις, interpunctione deleta.

23. μεταμείβει R. — ῥύεται δὲ τὸν φοροῦντα ἀπο π. ἀν. R. F. I. λύεται.

25. καὶ ὑγ. καὶ εὐφύαν καὶ εὐπρ. R.

27. ἀλφαιωνίας A mg., R; paeoniae v. i. — ρίζαν ἢ κ. R.

πᾶσαν βασκανίαν καὶ πᾶσαν νόσον καὶ κάκωσιν ἀπελαύνουσιν. Οὐδὲν οὖν ἄτοπον εἶ καὶ ὄνυχα τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐμβαλεῖς <εἰς> τὸ φυλακτήριον · κρεῖττον γὰρ ἐστίν.

11] Αἱ δὲ τρίχες αὐτῆς ἐπὶ κεφαλῆς ἀγρυπνούντων τιθέμεναι ὕπνον ἐπάγουσιν, καὶ ταῖς δυστοκούσαις μέγιστον ἀγαθὸν ἐν λαιῷ μηρῷ περιαιπτόμεναι.

12] Τὸ δὲ δέρμα φορούμενον ὡς ζώνη ἐπὶ μὲν τῶν ψυῶν πάντα πόνον νεφρῶν ἰᾶται · ἐπὶ δὲ τὸν πόδα σανδάλια ποιήσας, ποδάγραν ἰῶνται καὶ δυσουρίαν.

13] Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ στέαρ τῆς φώκης μιγνύμενον κηρωτῇ ῥητίνῃ ποδαγροὺς ὠφελεῖ καὶ ἀρθριτικούς.

14] Ἐὰν δὲ τὴν (f. 50 r.) καρδίαν αὐτῆς περιάψῃς εἰς κατάρτιν πλοίου, οὐδέποτε 10 ναυαγήσει.

15] Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν δορὰν ἐὰν καθηλώσῃς εἰς τὸ ἀκρόπτερον, οὐ πειραθήσεται ποτε κεραυνοβολίας τὸ πλοῖον.

16] Τὸ δὲ πτηνὸν βρωθὲν ἰκτεριῶντας ἀπαλλάσσει.

17] Οἱ δὲ ὄνυχες αὐτοῦ περιαιπτόμενοι τριταῖον ψύχος καὶ καθημερινὸν ἰῶνται ἐν 15 ῥάκει περιαιφθέντες.

18] Ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ ἐν ῥάκει περιαιφθεῖσα καὶ ἐν βραχίονι φορουμένη τριταῖον, τεταρταῖον καὶ ἀμφημερινὸν ψύχος ἰῶνται.

19] Εἰς δὲ τὴν βατραχίτην λίθον γλύψον ἰέρακα · καὶ παρὰ τοὺς πόδας βάτραχον, καὶ κατάκλειε γλῶσσαν βατράχου καὶ ῥίζιον τῆς βοτάνης, καὶ ἄκρον γλώσσης 20 (f. 50 v.) τοῦ πτηνοῦ, καὶ κατακλείσας δὸς φορεῖν · ἴστησιν δὲ πᾶσαν αἰμορραγίαν καὶ ἀσκληπιάδας φερομένας καὶ ἰκτεριῶντας διασώζει.

20] Ποιεῖ δὲ καὶ τοῖς αἶμα ἀνάγουσιν καὶ ταῖς ἀπὸ μήτρας αἰμορραγούσαις. Ἔστι δὲ καὶ πραιύντικὸν θυμοῦ ἐπὶ ὀργῆς ἐχθρῶν, ἐὰν μάλιστα καὶ τὰς τρίχας ὑποκατακλείσῃς τῆς φώκης · διαφυλάττει γὰρ καὶ ἀπὸ θηρίων ἰοβόλων. Ἔχει γὰρ 25 καὶ ἄλλας πράξεις ἅς φράσω θειοτάτας ὁ λίθος οὗτος.

21] Μὴ κάμνε, ψυχῆ, θνητῷ σώματι χρόνων ἀρχὴν <καὶ> τέλος ἔχουσα · οἶ-
δε γὰρ μόνη γαίῃ τὸ σῶμα ὃ φορεῖς λύπην ἔχειν νόσοισι πικρὴν καὶ νόμοις κεντού-
μενον, οὐ μὴν νόμοισι τούτοις, ἀλλὰ καὶ κρίσεις ἔχειν. Σὺ δὲ αὐτὰ πάντα κάμνου
καὶ λυπούμενη, (f. 51 r.) θηριώνυμε θεέ, θεῶν ἄκουε καὶ ἐμοῦ τὸν λόγον. Ἄναξ 30
ἀπάντων ἐστὶν ἄνθρωπος μόνος ῥητῶς ἅπαντας ὀνομάζων καὶ βλέπων · καὶ θεῶν
αἰεῖδεν ἀγγέλους καὶ δαίμονας. Εἰς (?) αὐτὸν εἶπας ἐκ θεῶν δαίμονας λαλεῖν ἅπαντα

1. πᾶσαν νόσον] πᾶσαν om. R, f. mel.
2. τῷ φυλακτηρίῳ τοῦ λίθου · κρ. γὰρ... R.
8. ῥοδίνῃ A. Corr. A mg., R.
10. κατάρτιον R. f. mel.
13. κεραύνου βουλείας A. Corr. A mg., R.
18. ἀμφημερινὸν R.

20. γλῶσσαν βατράχου] Voir plus loin, p. 56,
l. 17 et la note.
25. διαφ. γὰρ] F. l. διαφ. δὲ. — ἔχει γὰρ] ἔχει δὲ
R, f. mel.
27. R et le v. i. omettent les §§ 21, 22, 23.
31. ἅπαντας] F. l. ἅπαντα.

ὅσα ἔκτισε μόνος λόγοισι θείοις, ἀγγέλους ὑμῶν. Αὖεις (?) κἀγὼ εἶμι συμπαθείαις αὐτοῦ νόμοισιν αὐτοῦ καὶ νόσοις καὶ ἰλαρίαις. Ὡ μοῖρα σεπτὴ ζώοισι, τούτων σὺ πάσχω· στιγμαῖς πρὸς ὦραν, ἀναφοραῖς θεῖον ἅπαντα γεννᾷ κόσμος ἐν ῥοπῇ μόνος. Λιποῦσα κἀγὼ σῶμα; εἰς τὸν ἀέρα τραπῶ ὄθεν καὶ ἦλθε δεσπότης συμβουλίας.

5 22] Φράσω δὲ ταῦτα ὄθεν ἔχει τὸ θέσφατον · πῶς ἔχει τροφήν βίου (f. 51 v.) · δὲ δὲ λέγει ἐστὶ τοῦτο. Ὡ πάσης φύσεως μεταμορφουμένη φύσις, ἅπαντα γινώσκουσα τὰ ἐνοῦντα ἀέρι, γαίῃ, καὶ ὀρνέων τὰ τραυλοηχοῦντα ρετ' ἐναερίων, ἀ δ' ἄλλα मुखᾶται γένη τετραπόδων, κυνῶν ὑλάσματα, ἐρπετῶν συρίσματα. Τούτων ἀκούση φθέγματα παντὸς τρόπου · μυός, γαλῆς, μυογάλου, ἀσκαλαβώτου, γενη-
10 σίλφης, ἀπάσης σφηκός καὶ μελίσσης παντοίας.

23] Λαβῶν οὖν λίθον ἱερακίτην, γλύψον εἰς αὐτὸν ἱέρακα καὶ περὶ τοὺς πόδας βάτραχον · καὶ ὑπὸ τὸν λίθον ταῦτα · ΜΑΛΛΕΝΕΚΑΑ' (ἐν ἄλλῳ ΜΑΛΘΑΛΑ') · καὶ ἐπὶ μαγνήτην ζῶντα τὴν αὐτὴν γλυφήν · ὑπὸ δὲ τὸν λίθον γλυφῆς ταῦτα · ΜΑΜΑ'ΛΛΑΙΝΑ, οἱ δὲ ΜΑ'ΛΑΛΛΑ · (f. 52 r.) καὶ ἐνδῆσεις ὡς ὑπόκειται.

15 24] Ταῦτα ρέν ὁ Ἀρποκρατίων, καὶ αὖθις · ὁ δὲ Κυρανὸς οὕτως εἰς τὴν τῶν λίθων ἐξέθετο γλυφήν · εἰς τὸν ἱερακίτην λίθον γλύψον ἱέρακα · καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ βάτραχον, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ λίθου γράφε τοῦτο · ΜΑ'ΛΑΑ · καὶ εἰς μαγνήτην λίθον τὴν αὐτὴν γλυφήν · ὑποκάτωθεν δὲ τοῦ λίθου · ΜΑ'ΛΛΕΝΑ.

25 25] Λαβῶν οὖν ἱέρακα τὸν κοινὸν ὃν καλοῦσιν κίρκαϊον, βύθισον ὕδατι πηγαίῳ ὡς κοτύλας δύο ἕως οὗ ἀποθεωθῆ, τουτέστιν πνίξον εἰς τὸ ὕδωρ τὸν ἱέρακα ἕως οὗ ἀποθάνῃ. Εἶτα ἄρας αὐτὸν ἕασον ὡς ὥρας ε', ὁ δὲ Κυρανὸς (f. 52 v.) ἐπτά εἶπεν ἡμέρας τεταριχωμένον · μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν καρδίαν ἐνδῆσον μετὰ γλώσσης βατράχου ζῶντος [τοῦ τε μαγνίτου] καὶ τῶν δύο λίθων, τοῦ μαγνήτου καὶ τοῦ ἱερακίτου, καὶ ὀλίγου ῥινίσματος σιδήρου, διὰ τὸ εἶναι ζῶντα τὸν μαγνήτην, καὶ συνδῆσας ἔχε · μέγα φυλακτήριον. Ἔστωσαν δὲ ταῦτα πάντα δεδεμένα εἰς τὸ δέρμα τοῦ ἱέρακος · τὸν δὲ δεσμὸν τοῦ φυλακτηρίου ποίει ἐκ τῶν νεύρων τοῦ ἱέρακος ὡς σπαρτίον ἄκλαστον, λεπτόν, ἐπιμηκέστερον, ἵνα φορούμενον ἐπὶ τὸν τράχηλον φθάσῃ ἕως τοῦ στομάχου καὶ τῆς καρδίας κατὰ μέσον · καὶ προγνώσεις πάντα. Τοῦτο (f. 53 r.) μηδὲ ἰδίῳ τέκνῳ παραδίδου ἢ δίδασκε.

1. ὑμῶν] F. 1. ὑμνῶν. — F. 1. συμπαθῆς.

2. ἰλαρίαις A. Corr. conj. — δ μήρα A. Corr. conj. — σὺ πάσχω] F. 1. συμπάσχω.

3. θεῖον F. 1. θεῶν.

4. F. 1. ἦλθον.

14. ἐνδύσεις A. Correxi.

15. Les mots Ταῦτα Ὡ γλυφήν sont omis dans R.

17. ΜΑ'ΛΑΛΑ R.; *Ml'āāā* quod est *malaa* v. i. — ΜΑΛΘΑΛΑ] *Mer gyf Rai maa oaaa* v. i.

18. ΜΑ'ΛΛΕΝΑ] *aaa Maaa Gyna*. Alii autem habent ita *Maaaaa* v. i.

19. ἱέρακην R (forme usitée presque partout dans cems.). — κίρκεον A; κηρκέον R. A mg.: κίρκεως ὃ ἐστὶν τὸ γιοχάκυν. Circum v. i. Corr. conj.

20. ἀποθεωθῆ] ἀποθάνῃ R, qui om. τὸν ἱερ. Ὡ ἀποθάνῃ.

21. ὡς ὥρας Ὡ ἡμέρας] *per dies vii v. i.*

23. τοῦ τε μαγν. om. R, f. mel.

24. τοῦ μαγν. δηλονότι κ. τ. ἰ. R.

25. συνδῆσας, ἔχε μ. φυλ. A interpungit.

29. μήτε A. Corr. R. — τέκνῳ σου R, qui om. ἢ δίδασκε.

26] Τὸ δὲ ἀκόλουθον ἀπόγευμα τοῦ φυλακτηρίου τοῦτο ἐστὶ. Βαλὼν εἰς προπεποτισμένον ἀγγεῖον ὀστράκινον τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ ἀπεθεώθη ὁ ἰέραξ, καὶ μέλιτος κοτύλην α', καὶ λιβανωτίδος ρίζης βοτάνης < ο δ', λείας κρίθας βεβρεγμένας ὕδατι ποταμίῳ ἕως ἂν βλαστήσωσι, καὶ ἔξω τὰς γλώσσας ἔχωσιν κη' καὶ βατραχίου βοτάνης < ο δ', ἐν ἄλλῳ δὲ λιβάνου < ο α', ἐν ἄλλῳ δὲ χαμελαίας βοτάνης ἐλαίας γ'. 5 Ταῦτα λειώσας ἔπει μετὰ τοῦ συνθέματος ἕως γένηται ἐκλείγματος σύστασις, καὶ ἀπόθου εἰς ὑέλινον ἀγγεῖον (f. 53 v.) εὖ μάλα φριώσας. Ὄταν δὲ αὐτὸ ἀποτιθῆς, ἔμβαλε εἰς αὐτὸ καρδίαν κούκοφος ἔτι θερμὴν καὶ σπαίρουσαν, καὶ ὀλίγον ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ · εἶτα ἑτέρου κούκοφος καρδίαν κατάπιε ἔτι σπαίρουσαν ἐπιπιῶν ὑδρόμελι, καὶ ἔση τετελεσμένος εἰς τὸν αἰὶ σου βίον. 10

27] Ὄταν οὖν θέλῃς ὅσα γίνεται ἐν κόσμῳ ἢ ἐν οὐρανῷ ἢ κατὰ κλίματα ἢ κατὰ πόλιν ἢ κατ' ἄνθρωπον ἢ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἢ ἄλλῳ οἴκῳ περὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ἢ κλεπτῶν < μαθεῖν >, πρόγευσαι ἐκ τοῦ συνθέματος δάκτυλον α', καὶ ἐπίπιε γάλα βοῦς καὶ ὑδρόμελι · φόρει δὲ τὸ προειρημένον φυλακτήριον (f. 54 r.) περὶ τὸν τράχηλον ἵνα ἄπτηται εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τὸν στόμαχον · καὶ ἔση 15 προγινώσκων ὅσα θέλεις ἐννοεῖσθαι · ἔση γὰρ πάντα τὰ προειρημένα νοῶν, βίους τε καὶ μοίρας ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ κλεπτῶν καὶ δραπετῶν τὸ ποῦ καὶ πῶς, καὶ ἀπλῶς ἅπαντα.

28] Ταῦτα μὲν ἀμφότεροι ἐξίσου συνεγράψαντο. Ὁ δὲ Ἀρποκρατίων καὶ ταῦτα · Ἐξορκίζω σε, τέκνον, οὐρανόν, ἀέρα, γῆν, βυθόν, πηγὰς τε καὶ ποταμούς, καὶ τὸν 20 εἰσπνέοντα εἰς σέ θεόν, μηδενὶ μεταδοῦναι τὸ μυστήριον τοῦτο, μηδὲ ἰδίῳ τέκνῳ, εἰ (f. 54 v.) μὴ ἄξιός εἴη εἰδέναι τὴν φύσιν ταύτην. Θεοὶ δὲ πάντες οὓς προσκυνοῦμεν ταύτην ἔχουσιν τὴν δύναμιν, ἀλλὰ μηδενὶ φράσης, ἀλλ' ὡς σοφῆ ψυχῆ χρῶ πλὴν τινος ἑτέρου.

1. F. I. προπεποτισμένον.

2. ἀποθεωθῆ] ἀπέθανεν R. — Ἀπὸς ἰέραξ] et de illa aqua tolle ξ II add. v. i.

3. βοτάνης < δ', λιθ. < α', ἐν ἄλλῳ δὲ δ' R.

4. γλώσσας] grana v. i.

5. < ο α'] ξ IV v. i.

6. συνθέματος] hydromelle v. i. — ἐκλείγματος A, R. Corr. conj. — σύστασις] πάχος R.

7. ἀγγεῖον] σκεῦος R.

8. κούκουφος R. F. I. κουκούφου. — καὶ ὀλίγον ~ σπαίρουσαν om. R.

10. Ἀπὸς βίον] Addition du v. i. : Bonum autem est, si et praedictos lapides intinxeris in eandem compositionem et adeo indigenti tibi tribues, vel etiam annulum ita servabis,

et eris perfectus. La lacune du texte grec provient, par homéotéleuton, du mot τετελεσμένος (perfectus).

11. οὖν] δὲ R. — ἢ κατὰ κλ. ~ οἴκῳ σου om. R.

13. μαθεῖν add. R.

14. καὶ ὑδρ.] μετὰ ὑδρομέλιτος R.

15. ἄπτηται ~ στόμαχον] ἄπτ. τῆς καρδίας καὶ στομάχου R, f. mel. — καὶ ἔση πρ.] καὶ γνώση R, qui om. ἔση γὰρ ~ νοῶν.

17. τὸ ποῦ] τόπου A. Corr. R.

19. Le § 28 manque dans le v. i.

20. R mg. : Ἐξορκισμός. — Ἐξορκίζω...] Formule analogue chez Wessely, *Neue griech. Zaubersprache*, p. 29, vers 277.

22. Θεὸς γὰρ πᾶν ᾧ προσκ. τ. ἔχει δυν. R.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Χ.

- 1] Χρυσάνθεμος, βοτάνη.
Χρυσόπτερον, πτηνόν.
Χρυσοφός, ἰχθύς.
- 5 Χρυσίτης, λίθος.
2] Χρυσάνθεμος, βοτάνη <πασίγνωστος>.
3] Χρυσόπτερον, ζῶον ὡς ὄρτυξ τὸ μέγεθος.
4] Χρυσοφός δέ, ἰχθύς ἐδώδιμος, θαλάσσιος, γνωστός.
5] Χρυσίτης, λίθος ποικίλος, ὡς χρυσίζων.
- 10 6] Τῆς οὖν χρυσανθέμου τὸ ἄνθος ἐστὶ χρυσίζον ὡς εἰ καλυκοειδές καὶ κατὰ μέσον τοῦ ἄνθους, ὡσεὶ μυρμήκια μικρὰ (f. 55 r.) μέλανα, βραχέα πτερὰ ἔχοντα · ταῦτα καλεῖται αἶμα κοσμικόν · τοῦτο ὁρᾶται πρὸ ἡλίου ἀνατολῆς, ἡλίου ὄντος ἐν κριῶ · καὶ ἀποτίθεται ἐν ὑελίνῳ ἀγγεῖῳ μετὰ ῥοδίνου καὶ ὀλίγου τοῦ ἄνθους τῆς βοτάνης. Εἶτα πρῶτῳ προερχόμενος ἄγνός ὢν, βραχὺ λαβῶν ἐξ αὐτοῦ ἀλείφου τὰς ὄψεις, καὶ
15 πορεύου θαρρῶν · ποιεῖ γὰρ σε προσφιλῆ, ἐπιχαρῆ, εὐσύστατον πρὸς πάντας καὶ πάσας. Ἐὰν δὲ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος οὕτως ποιήσης, κρεῖσσον ἐνεργήσει.
- 7] Ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς μοιρικὰς ἀνεπιτυχίας, ἀπραξίας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
- 8] Τῆς (f. 55 v.) οὖν ῥίζης τῆς βοτάνης <μέρος λαβῶν> μετὰ λίθου τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἰχθύος, περιάπτε ἐν ῥάκει πρὸς ὀδύνας τῶν ὀδοντοφυούντων
20 παιδῶν.
- 9] Τοῦ δὲ χρυσοπτέρου ὄρνέου οἱ ὀφθαλμοὶ περιεπτόμενοι τριταίζοντας διασώζουσιν · ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ περιεπτομένη πυρετιῶντας ἀπαλλάσσει.
- 10] Οἱ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ <τοῦ ἰχθύος> λίθοι περιεπτόμενοι τραχήλῳ φθισικοὺς ἰῶνται.
- 25 11] Εἰς δὲ τὸν χρυσίτην λίθον γλύψον τὸ ὄρνεον βασίλειον ἔχον δισκοειδές καὶ παρὰ τοὺς πόδας τὸν ἰχθύν, καὶ ὑποκατακλείσας ῥίζιον τῆς βοτάνης δίδου φορεῖν. Ἡρὸς γὰρ ἀλγηδόνας τοῦ στομάχου καὶ ἀναδρομῆν (f. 56 r.) μήτρας καὶ νεφρῶν <ποιεῖ>.
- 12] Ποιεῖ δὲ ἐπιχαρῆ τὸν φοροῦντα καὶ ἐν πᾶσι φιλητόν.

2. χρυσάνθεμις R. F. 1. χρυσάνθεμον.

6. χρυσ. βοτ. om. R. Ajouté πασίγν. d'après le v. i. : omnibus nota.

8. F. 1. χρυσωπός. — δὲ om. R, f. mel.

9. ὡς] F. 1. καὶ.

12. ὁρᾶται] αἴρεται R.

16. κρεῖσσον] κρειττόνως R.

18. μέρος add. R. — λαβῶν addidi e conj.

19. τῶν ὀδοντοφυῶν παιδίων R.

21. χρυσοπτερούγου R. — Verba τριταίζοντας ~ περιεπτόμενοι om. R.

23. τοῦ ἰχθύος] add. conj. (ejus v. i.)

28. ποιεῖ add. R.

29. Ποιεῖ ~ πυρέσσοντας] Réd. de R : ἔστιν δὲ (lire ἔτι δὲ) καὶ ἐπίχαριν κ. ἐ. π. φ. ποιεῖ τ. φ. καὶ πρὸς τοὺς πυρ. ~ ἡλίου, ὠφελεῖ.

13] Ποιεῖ καὶ πρὸς τοὺς πυρέσσοντας ἐὰν εἰς ἔλαιον βληθῆ καὶ συγχρίση τῷ ἐλαίῳ πρὸς δυσμὰς ἡλίου.

14] Ἐχει δὲ καὶ ἄλλας ἐνεργείας πρὸς φιλτροπόσιμα ἐὰν βραχῆ εἰς οἶνον, καὶ πίε.

15] Ἐὰν δὲ καὶ λίθον ἔχῃς τῆς κεφαλῆς τοῦ ἰχθύος σὺν τοῖς λεχθεῖσιν, καὶ φθι- 5 σικοὺς ὠφελεῖ σφόδρα.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ψ.

1] Ψύλλιος, βοτάνη.

Ψύλλος θαλάσσιος.

Ψαρός, πτηνόν. 10

Ψωρίτης, λίθος, ὁ καὶ πῶρος ἀδόμενος.

2] Ψύλλιός ἐστι βοτάνη πᾶσι γνωστή.

3] Ψύλλος (f. 56 v.) θαλάσσιος, μικρὸν ζώφιον ᾧ χρῶνται οἱ ἀλιεῖς παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς.

4] Ψαρός, πτηνόν γνωστὸν πᾶσι. 15

5] Ψωρίτης, λίθος ὃν καὶ πῶρον καλοῦσιν.

6] Τῆς οὖν βοτάνης τοῦ σπέρματος < ο γ', ὕδατος κοτύλας δύο ἔψε ἕως ἰξῶδες γένηται, καὶ εἰλήσας ἐν ράκει τὸ μὲν σκύβαλον τοῦ ἐκπιέσματος ρίψον, εἰς δὲ τὸ ὕδωρ τοῦ χυλοῦ ἐπίβαλλε κηροῦ γο ς', ἐλαίου γο ς'. Εἶτα ἔψε ἕως οὗ λυθῆ ὁ κηρός· εἰς θυεῖαν λείου εὔ μάλα. Τοῦτο γάρ ἐστιν ἔνθεον κατάπλασμα ποδαλγικὸν 20 καὶ τοῖς πυρῶδες ὄλεθρον ἔχουσιν.

7] Ἐὰν δὲ τῷ αἵματι τοῦ ὀρνέου ἀνέσης τὸν λίθον, καὶ περιχρίσης τὸ μέτωπον, (f. 57 r.) τριταΐζοντας καὶ τετραΐζοντας διασώσεις.

8] Ἐὰν δὲ <εἰς> τὸν προειρημένον χυλὸν τῆς βοτάνης ἐνήσεις τὸν λίθον καὶ περιχρίσης πυρέσσοντας ἢ κεφαλαγοῦντας τὸ μέτωπον, φυλάσσεις ἀνωδύνους. 25

9] Ψύλλους δὲ θαλασσίους <λαβῶν> μετὰ ψυλλίου σπέρματος κόκκων κη' (ἐν ἄλλῳ κοτύλας η') ἐν ράκει περιεπτόμενα τριταῖον ρίγοπύρετον ἀπαλλάσσεις.

1. συγχρίση A. F. I. συγχρίτης.

3. βραχὺ A, R. Corr. conj. — πίε] ποθῆ R.

8. F. I. ψύλλιον.

13. ψύλλιος R.

17. Réd. de R: Τῆς οὖν βοτ. τ. σπ. μέρος μετὰ πηγαίου ὕδ. ἔψει κοτ. β' ἕως... — <ο γ'] τοῦ γεῖν A. Corr. v. i. (F. I. <ο γ' εἰς ὕδ. κοτ. δύο).

18. εἰλίσας A. F. I. ὕλίσας; exprime v. i. — τοῦ ἐκπιέσματος om. R.

19. κηρόν A. Corr. R. — λυθῆ] F. I. χυθῆ.

20. εἰς θυεῖαν λ. εὔ μάλα] εἶτα ἐξελὼν ἔχε R. — ποδαλγικοῖς R, f. mel.

21. πυρῶδες A. Corr. R.

22. ἀνίσεις R. F. I. ἐνήσεις (cp. l. 24). — καὶ ἐξ αὐτοῦ περιχρίσης R, qui omet τὸ μέτωπον ~ περιχρίσης (l. 25).

24. εἰς addidi e conj. — ἐνίσης A. Corr. conj.

25. εἰς τὸ μέτωπον R.

26. λαβῶν addidi e conj. — cum psyllii semini- bus VIII v. i.

10] Ψύλλους δὲ θαλασσίους πολλοὺς ἔψε μετὰ θαλασσίου ὕδατος καὶ ραῖνε ὅπου πολλοὶ εἰσιν ψύλλοι, καὶ οὐχ ὑπάρξουσιν ἔτι.

11] Εἰς δὲ τὸν ψωρίτην λίθον γλύψον ψύλλους θαλασσίους γ', καὶ ὑπὸ καλάμον χλωρὸν ἐστῶτας, καὶ κατάκλεισον ρίζιον (f. 57 v.) τῆς βοτάνης, καὶ δίδου φορεῖν
5 πρὸς τὰ ἐξαλλόμενα παιδιά καὶ τρίζοντα τοὺς ὄδοντας.

12] Ἐὰν δὲ ἀλιεὺς αὐτὸ φορῇ ἀγρυπνῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ ποταμὸν ἢ λίμνην, μεγάλως ἐπιτύχει τῆς ἀλείας.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ω.

1] Ὠκιμος, βοτάνη.

10 Ὠκύπτερος, πτηνόν.

Ὠμις θαλασσία.

Ὠκυτόκιος, λίθος.

2] Ὠκιμον, φυτὸν ἐδώδιμον, λαχανῶδες, πᾶσι γνωστόν, εὖοσμον.

3] Ὠκύπτερος, πτηνόν, σεβάσμιον ζῶον, ἢ κοινὴ χελιδών.

15 4] Ὠμις θαλασσία, ὃ ἐστὶ βεμβράς, ἄλλως δὲ λύημβρος, λεπτὸν ζῶον ἐσθιῶμενον ὃ καλοῦσι μαινίδα.

5] Ὠκυτόκιος (f. 58 r.) λίθος ἐστὶν ὁ μικρότερος <ἦ> ἀετίτης καὶ κρουόμενος. ἔστι δὲ λεῖος τῇ θέλξει.

6] Ἱστορήσαμεν δὲ περὶ τοῦ φυτοῦ τοῦ ὠκίμου καὶ ἔχει πράξεις μεγίστας. Ἐὰν
20 τις [αὐτήν] μαστησάμενος τοῦτο τὸ φυτὸν νῆστις, ἀπλύτου αὐτοῦ ὄντος, καὶ θῆ ἐν ὑπαίθρῳ νύκτας ἑπτὰ, τοῦ ἡλίου μὴ ἐπιθεωρήσαντος, ἡμέρας μὲν συστελλομένου, νυκτὸς δὲ αἰθριαζομένου, εὐρήσει σκορπίον ἑπτασφόνδυλον, χλωρὸν. Οὗτος ἐὰν τύψῃ τινά, τριταῖος φουσηθεὶς τεθνήσκει.

7] Ἐὰν δὲ αὐτὸν ἀποθεώσας ὕδατι ἢ οἴνῳ δῶς τινι πιεῖν, ὁ πιὼν ἐξανθήματα ἔξει
25 περὶ ὄλον τὸ σῶμα, ἐκ δὲ (f. 58 v.) τούτων ἔλκη ἀνίατα.

8] Ἐὰν δὲ τρίψῃς τὸν αὐτὸν σκορπίον μετὰ σπέρματος σκορπιούρου βοτάνης

7. F. 1. ἐπιτύχοι.

9. A mg. : ραῖχάν παρὰ Πέρσις · τὸ βασιλικόν. — Ὠκιμος] ita A, R, sed ὠκιμον A infra et hic v. i.

10. ὠκύπτερον R partout.

11. ὦμος R partout.

14. κοινὴ om. R.

15. βέμβρας,] ἄλλος δὲ λύημβρος A; β. ἄλλως δὲ λίημβρος A; ibembras, alius autem kymbros v. i.

F. 1. μεμβράς. Cp. Athénée, *Deipnosoph.* VII, 28.

18. θέλξει] θέξ R; tactu v. i. F. 1. θίξει

19. καί] F. 1. ὡς (confusion fréquente dans les mss.). (« Quod » v. i.)

20. αὐτήν om. R.

21. ἡμέρας Ν σκορπίον] Réd. de R : διὰ τὸ τὰς ἡμέρας (en signe) συστελλεῖν αὐτό, καὶ νυκτὸς αἰθριαίνειν, εὐρήσει γεννηθὲν τοῦτο σκορπίον...

22. Οὕτως R.

24. δέ] οὐ, R. — ἀποθ. ἦγουν πνίξας R. — δῶς τινι Ν ἀνίατα] Réd. de R : καὶ τοῦτο δῶη πιεῖν τινι ὁ πιὼν (πιὼν ms.) ἐξ αὐτοῦ. 4 signes cryptographiques ἔξει περὶ τὸ (τῶ ms.) σῶμα αὐτοῦ, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἔλκη (ἔλκει ms.) ἀνίατα.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

17] Θειοτάτην δέ, ἔφη ὁ Ἀρποκρατίων, καὶ δεικτικὴν εἶδομεν πράξιν ἐν μητροπόλει γεναμένην τῆς Βαβυλωνίας χώρας.

18] Ἐὰν γάρ τις ἐπιούσης τῆς ὤμιδος ἐπ' ἀνθράκων ἀκάπνων τὴν κεφαλὴν ἐπιθήσει ἐπὶ δωμάτων καθαροῦ ὄντος τοῦ ἀέρος, νυκτός, ἰδίας ποιήσει συνδρομὰς πάντων 5 τῶν φαινομένων ἀστέρων.

19] Ἐὰν δὲ ἐν πανσελήνῳ (f. 60 v.) βάλῃ τις τὴν κεφαλὴν τοῦ ζώου ἐντὸς ἰσχάδος, καὶ ἐπιθήσει τῷ πυρὶ ὀφίας τοῦ ἀέρος ἡσυχάζοντος, ὄψει οὖν τὸν δίσκον τῆς σελήνης ὡς ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ οὐρανοῦ.

20] Ἐὰν δὲ μίξης μετ' αὐτῶν βραχὺ τι ἀπὸ ἀστέρος θαλασσίου, ἴδοις ἂν παμμε- 10 γεθὲς γινόμενον τὸ στοιχεῖον καὶ ἐστὼς παρὰ τοὺς πόδας σου.

21] Ἐὰν δὲ πυρίτην λελειωμένον συνεπιθήσεις, βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γενήσονται.

22] Ἐὰν δὲ γῆν ἀπὸ οἰκίας ἀνθρώπων συνεπιθήσεις, σεισμὸς γενήσεται τῷ τόπῳ.

23] Ὁμιδα δὲ ἐκάλεσαν τὴν μαινίδα διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν ἐν τοῖς ὤμοις μεγίστην δύναμιν. Ἐχεις γὰρ σκευὴν καταπλάσματος τοιαύτην · τῶν ὄντων ὀστέων ἐν τοῖς 15 ὤμοις τῶν μαινίδων γο α', μανδραγορίου μῆλα γο α', ὑσχυάμου σπέρματος γο α', (f. 61 r.) ὀπίου γο α', ῥόδων ξηρῶν γο α', ἀλικακάβου τῶν φλοιῶν τῆς ῥίζης γο γ', κολοφωνίαν μῆαν α', θείου γο α'. νίτρου γο α' · σκεύαζε ὡς ἐπίθεμα καὶ κατάπλασσε ὃν θέλεις, καὶ ταχέως ἀπαλλάξεις τῆς νόσου.

24] Ἐὰν δὲ ποιήσης τὸ κατάπλασμα ἡμέραν α' ἐπικείμενον καὶ θελήσης ἄλλως 20 βοηθῆσαι, οὐδὲν ὠφελήσει, οὐ γὰρ ὑπερβήσεται ἡμέρας ζ' · τοῦτό ἐστιν ἴαμα τῶν ὑποτεταμένων.

25] Ἐκλήθη δὲ μαινὶς διὰ τὸ ἔχειν σκευὴν μανίας τοιαύτην. Λαβὼν οὖν τῆς μαινίδος τοὺς ὀφθαλμοὺς βάλε εἰς οἴνου κοτύλην α'. (ἐν ἄλλῳ · ἐς σούσινον). Καὶ ἔα βρέχεσθαι ἐπὶ ἡμέρας ζ'. Εἶτα ἐπίβαλλε τῷ οἴνῳ κόκκους σπέρματος μανδραγοῦρου 25 < ο ἰδ', κυνοσβάτου (f. 61 v.) κόκκους < ο δ', σκορπιούρου βοτάνης σπέρμα < ο δ' · ἔψε ἕως εἰς ἡμίσειαν ἔλθη, καὶ ἀποθέμενος χρῶ οὕτως.

26] Ἐὰν ἴδῃς τινὰ ἐντὸς μανίας ὄντα, δίδου αὐτῷ ἐκ τοῦ οἴνου ὅσον < ο α' μεθ' ὕδατος θερμοῦ, καὶ σωθήσεται. Ἐν ἄλλῳ κοτύλην < α' > εἶχεν ἵνα διδῶται.

27] Ἐὰν δὲ πεπτωκότι καὶ μαινομένῳ δόψης μετ' οἴνου πιεῖν, μανήσεται.

3. γάρ] F. l. δέ. — ἐπιθύσει A. Corr. R. Voir un exemple de ἐάν avec l'indicatif (ἐάν ἐνέστη) dans les *Notices et extr. des mss.* t. XVIII, 2^e partie (Papyrus grecs), p. 359.

10. παμμεγεθὲς ... στοιχεῖον] magnum Stichium, is est daemon fortunae. v. i. — παμμ. στ. est peut-être la plus grande ombre du cadran solaire. Cp. Pollux, *Onomasticon*, VI, viii, 44.

14. γάρ] F. l. δέ.

17. θείου γο δ', νίτρου γο δ' R; v. i. sicut A. — σκ.] ταῦτα ὁμοῦ σκ. R.

18. ὃν θέλης A; δ ἂν θέλης R. Correxī.

21. ὑποτεταγμένων R; superpositorum v. i.

24. μανδραγόρας R, f. mel.

25. σπέρματος R, f. mel.

26. ἕως λειψθῆ τὸ ἥμισυ (ἥμ. en signe) R.

27. ἐκ τοῦ οἴνου om. R.

28. α' om. A, v. i; add. R.

29. F. suppl. καὶ < μῆ > μαινομένῳ. — μανήσεται] τοῦναντίον add. R (glose insérée dans le texte?); alleviabitur (μανώσεται?) v. i. hic et infra.

28] Ἐὰν δὲ μετὰ κολλουρίου οἴου δῆποτε ἀνέσας δῶς ἐγγρίσασθαι, ὑποχυθεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐντὸς ἡμερῶν ἑπτὰ μανῆσεται.

29] Ὠταλοῦντα δὲ ἐὰν ἐξ αὐτοῦ θεραπεύσης, κωφὸς γενήσεται.

30] Οἱ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς μαινίδος λίθοι λειωθέντες καὶ μετὰ χολῆς ἀλάβητος μέλαινος καὶ ἐγγρισθέντες ποιούσιν τὰ ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεσθαι καὶ βλέπειν. 5

31] (f. 62 r.) Ἐὰν δὲ προσμίξης βραχὺ μάγνητος ζῶντος, καὶ ὀλίγον ὕδωρ ὄμβριον, ἐγγρισθεὶς τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ἀέρι θεωρήσει ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

32] Γλύψον δὲ ἐν τῷ λίθῳ χελιδόνα, καὶ παρὰ τοὺς πόδας τὸν σκορπίον ἐπὶ τὴν μαινίδα ἐστῶτα, καὶ ὑπὸ τὸν λίθον ὑποκατάκλεισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σκορπίου καὶ τῆς μαινίδος, καὶ σκορπιούρου ῥίζιον, καὶ κατακλείσας φόρει · ἀποστρέφει γὰρ 10 παντοίων ἰοβόλων ζῶν τετράπουν ἔρπετῶν καὶ πάντων ἔρπετῶν ἰοβόλων · καὶ πάντα ἐχθροὺς καὶ ἐπιβούλους ταπεινοῖ.

33] Ἐὰν δὲ τις πληγῇ ἀπὸ σκορπίου, καὶ ἐν τῇ σφραγίδι σφραγίσῃ, τὴν πληγὴν παραυτὰ παύσεται.

34] Ἐὰν δὲ ἀπὸ μαινομένου κυνὸς δηχθῇ τις καὶ γενόμενος ὑδροφόβος τὸ ποτὸν 15 μὴ λαμβάνῃ, (f. 62 v.) λαβὼν δὲ τὸν δακτύλιον βάλε εἰς ὕδωρ, καὶ δὸς πιεῖν, <καὶ> ὁ πιὼν σωθήσεται.

35] Ἐὰν δὲ πρὸ τοῦ μανῆναι δόξης προπιεῖν, οὐ μανῆσεται.

36] Ἐὰν δὲ τῆς μαινίδος τὴν γλῶσσαν νεαρᾶς οὔσης δόξης τινὶ λειανθεῖσαν μεθ' ὕδατος, βαλὼν [δὲ] δακτύλιον κάτω δόξης τινὶ μαινομένῳ, σωθήσεται · εἰ δὲ 20 νήφοντι, μανῆσεται. Τούτου λύσις · μαινίδα ὀπτὴν δὸς φαγεῖν · μανῆσεται ἄνθρωπος ἀγνοῶν τὰ λεχθέντα ἅπαντα. Ὡς φράζει κυρανὶς θεία βροτοῖς.

37] Οὕτως ὁ Ἄρποκρατίων ἐνταῦθα τὴν βίβλον ἐπλήρωσεν · καὶ ἕτερον αὐτοῦ βιβλίον ἐκ τούτων τῶν λεγομένων κυρανίδων ἡμεῖς οὐχ εὔρομεν · ἀλλ' ἐν τούτῳ μὲν ὅσον διεφώνει ὁ Ἄρποκρατίων πρὸς τὸν Κυρανόν, ἢ ἕτερος ἑτέρου, 25

1. Réd. du v. i. : Si autem cum aqueo collyrio immiscueris et infusionem feceris, etc. — F. I. ἐὰν δὲ μ. κολλ. ο. δ. ἀνήσεις <καὶ> δῶς ἐγγρ. — δώσεις R. — τοὺς ὀφθ. ὑποχ. R, f. mel.

3. θεραπεύσης] ἐγγύσεις R. — κωφὸς γέν.] κωφωθήσεται R.

4. ἀλάβητος] espace blanc dans R; alaniti v. i. Cp. alabeta, poisson de la famille des lamproies, mentionné par Pline, H. N. V, 10.

5. ἐνκριθένταις A; ἐκριθέντες R; et minuti v. i. Corr. conj.

7. θεωρήσεις πάντα R.

10. καὶ ἀποστρ. παντοίων R. F. I. παντοῖον ἰοβόλον ζῶν τετράπουν, ἔρπετόν, καὶ πάντα ἔρπετὰ ἰοβόλα.

12. Après ἐχθροὺς] καὶ κύνας λυσσῶντας add. R, qui om. ταπεινοῖ. — A mg. : πρὸς κυνοδήκτους λυσιαρίους (?).

15. ἀπὸ] F. I. ὑπὸ.

16. δακτύλιον τοῦτον R. — δὸς πιεῖν τὸ ποτήριον α' καὶ σωθ. R.

19. λειωθεῖσαν R.

20. βαλὼν δὲ] δὲ om. R, f. mel.

21. φαγεῖν] dernier mot du livre Ier dans R. Entre ce livre et le deuxième, ce ms. contient un texte qui fait partie de l'abrégé des *Lithica orphiques*, publié plus loin. Le vieil interprète latin continue comme les mss. A, I.

22. Ὡς A. Corr. conj.

ἅπαντα (f. 63 r.) κατὰ λόγον ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν ἀμφοτέρων ὡς ὑποτέτακται, συνέταξα τὸ βιβλίον μηδενὸς καταφρονήσας λόγου. Νῦν δὲ μετελεύσομαι ἐπὶ τὰς τοῦ Κυρανοῦ ἐτέρας βίβλους ὅπως καὶ παρ' αὐτῶν ὠφεληθῶμεν.

Ἔλαβεν τέλος ἡ βίβλος τοῦ πανσέπτου καὶ παντάρχου : — Τέλος.

1. ὑποτέτακται] ὑπόκειται I, f. mel.

4. Ἔλαβεν κ. τ. λ.] Souscription de première main. Après παντάρχου, le nom propre

manque. F. suppl. Ἑρμείας. Cp. ci-dessus p. 3, l. 1.

ΚΥΡΑΝΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

ΠΕΡΙ ΘΗΡΙΟΥ ΑΡΚΤΟΥ

1] Ἄρκτος ἐστὶ ζῶον θηρίον, δασύ, νωθρόν, κατὰ πάντα ἔοικὸς τῷ ἀνθρώπῳ καὶ 5
συνετόν, καὶ ὀρθὰ βαδίζειν θέλων.

2] Τούτου ἕκαστον μέλος πεποιήται πρὸς ἕκαστον μέλος τοῦ ἀνθρώπου · ὠφελεῖ
οὖν εἰς θεραπείαν · τῆς γὰρ κεφαλῆς τὰ ὅστα περιεπτόμενα <ποιεῖ> (f. 63 v.)
πρὸς πᾶσαν κεφαλαλγίαν · ὁ δὲ ἐγκέφαλος αὐτοῦ βρωθεὶς ἐπιληψίαν ἰᾶται · οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ φορούμενοι παντοῖον πάθος ὀφθαλμῶν ἀποστρέφουσιν · τῶν δὲ ὠτῶν 10
αὐτοῦ ὁ ῥύπος σὺν ῥοδίῳ πᾶσαν ὠταλγίαν ἰᾶται, οἱ δὲ ὄδοντες ὀδονταλγίαν, καὶ
περιαφθέντες τοῖς παιδίοις ἀνωδύνως ὄδοντας φύουσιν · οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ φορούμενοι
χαριτήσιόν εἰσι · καὶ οἱ ὄνυχες τῆς δεξιᾶς χειρὸς φορούμενοι παντοῖον πυρετόν διώ-
κουσιν · αἱ δὲ τρίχες πνεύματα πονηρὰ καὶ παντοῖον πυρετόν διώκουσιν, καὶ θυμιώ-
μεναι καὶ φορούμεναι · τὸ δὲ ἥπαρ ξηρόν, λεῖον, ἐπιπασθὲν ἥπατικὸς ἰᾶται · νεῦρα 15
δὲ ποδῶν καὶ χειρῶν φορούμενα ποδαγροὺς καὶ χειραγροὺς βοηθεῖ · ἡ δὲ κόπρος

1. περὶ τῶν τετραπόδων κυρανίς δευτέρα Α. Inter-
version conj. Titre dans R : Βίβλος κυρανίς
Κοιρανοῦ βασιλέως περὶ ζῶων χερσαίων δέλτος
δευτέρα τοῦ κατ' ἀλφάβητον. — Dans I :
Κυρανίδος βιβλίον β' περὶ τῆς τῶν ζῶων <τετρα-
πόδων> δυνάμεως.

5. Ἄρκτος τὸ ζ. ἐστὶ Ι. — Les articles ἄρκτος,
ἀλώπηξ, ἀσπάλαξ, sont placés, dans le v. i.,
à la fin du livre II, sous le titre de « παρα-
λειπόμενα hujus libri in A. »

7. τῷ ἀνθρώπῳ Α. Corr. R.

8. ποιεῖ add. R.

11. αὐτοῦ] αὐτῆς R. — πᾶσαν om. R. — ἰῶνται
Α. Corr. R.

12. τοῖς παιδίοις ~ φύουσιν] Réd. de R : καὶ
παιδίοις ὀδοντοφυοῦσιν περιουθέντες (sic) ἀνω-
δύνως φύειν ποιοῦσιν. — φορούμενοι καὶ θυμιώ-
μενοι R.

13. χαριτήσιοι R, f. mel.

14. αἱ δὲ τρίχες ~ φορούμεναι add. A mg., non
v. i.

16. ποδάγραν καὶ χειράγραν R.

αὐτοῦ (f. 64 r.) σὺν ὄξει καταχριομένη ὄξυωπίαν παρέχει · ἡ δὲ καρδία φορουμένη ἐπιχαρῆ καὶ ἐπιτευκτικὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν φοροῦντα.

3] Τὸ δὲ στέαρ αὐτοῦ μετὰ λαδάνου καὶ ἀδιάντου ἀλειφέν ἀλωπεκίας δασύνει, ὁμοίως καὶ ὀφρύας καὶ γενείων λιποτριχίας σὺν κηκιδίοις καὶ χαλκάνθῳ καὶ κεδρία
5 καὶ λύχνου θρυαλλίσι · καθ' ἑαυτὸ δὲ τὸ στέαρ παρωτίδας καὶ ραγάδας καὶ χεῖμετλα ἰᾶται.

4] Αἰδοῖον δὲ ἄρκτου ὑποτιθέμενον τῇ ὑστέρα ὥστε παράφασθαι τοῦ στομίου ὑστε-
ρικὰς πνῖγας ἰᾶται · ἔχε δὲ αὐτὸ ἔτοιμον ξηρόν. Ἡ δὲ χολή σὺν μέλιτι πινόμενον
ὄσον κογχλιάριον α' (f. 64 v.) ἥπατικούς ἄκρως ἰᾶται · τὸ δὲ δέρμα αὐτοῦ ἐπιτεθὲν
10 ὅπου ἂν εἰσι φύλλοι φεύξονται καὶ οὐδ' ὄλως παραμένουσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΩΠΕΚΟΣ

5] Ἀλώπηξ πᾶσι γνωστή, δεινότατον καὶ πανουργότατον καὶ σοφὸν ζῶον, ὀρνιθο-
βόρον καὶ δύσοσμον.

6] Ἐάν τις αὐτὴν ζῶσαν πιάσῃ καὶ ἐμβάλῃ εἰς παλαιότατον ἔλαιον καὶ ἐψήσῃ ἕως
15 τὰ ὅστα μείνωσιν καὶ διηθήσας τὸ ἔλαιον ὡς ἔτι θερμόν ἐστι, καὶ ἀλείψῃ, ἐξ αὐτοῦ
ἀρθριτικούς, ποδαλγικούς, ἰσχιαδικούς, παρέτους, ἔχοντας ἔτη πολλὰ τὸ πάθος, θερα-
πεύσει παραδόξως.

7] Ὅταν μὲν οὖν [δὲ] ἀγρεύσῃς αὐτήν, ὀφείλεις εἰπεῖν αὐτῇ καὶ τὴν αἰτίαν
(f. 65 r.) τὸ τίνος ἕνεκα ἠγρεύσας ταύτην.

20 8] Ὁ δὲ ὄρχις αὐτοῦ ὁ δεξιὸς ξηρός, λεῖος, ἐπιπασθεὶς ἐν πότῳ φιλτροπόσιμός
ἐστὶν ἐπὶ γυναικῶν, ὁ δὲ εὐώνυμος ἐπὶ ἀνδρῶν.

9] Τὸ δὲ ἄκρον αὐτοῦ περιεφθὲν μεγίστην τάσιν ποιεῖ, ὁμοίως καὶ λεῖον, ἐπι-
πασθὲν ἐν πότῳ λάθρα.

10] Καὶ οἱ ὄρχεις πινόμενοι ξηροὶ τὸ αὐτὸ δρῶσιν.

25 11] Δίδου δὲ ὄσον κοχλιαρίου πλήθος · τοσοῦτον δὲ ἐστὶν ἀνυτικὸν ὥστε ἀβλαβῆ
τὴν ἔντασιν καὶ ἀδιάψευστον τηροῦσι.

1. αὐτοῦ] αὐτῆς R.

2. ἐπιτευκτικὸν A, R. Correxī.

3. σὺν λαδάνῳ R, qui om. καὶ ἀδ.

5. λύχνου θρ.] lychnithiri (?) v. i.

8. Verba ἔχε V ἰᾶται om. R.

10. εἰσι] ὡσι R, f. mel. — F. l. παραμενοῦσιν.

11. Signe de renvoi, dans A, à cette note marginale : ἀλεξητήριον εἰς παριεμένους ἐπ' ἀσθενείας μᾶλλον καὶ νάρκώσεις πολυχρονίους.

12. Réd. de R : Ἄλ. ἢ καὶ κερδῶ, π. γν. δεινοτάτη τε καὶ πανοῦργος, σοφὸν ζῶον...

14. πιάσῃ] κρατήσει (f. l. πατήσει) R.

15. μείνωσιν] μείναι μόνον R. — ἔτι] ὅτι A. Corr. R. — ἐξ αὐτοῦ om. R.

16. ἔχοντας V θεραπεύσει] πολυχρονίους θεραπεύει R.

19. τὸ] F. l. καὶ — αἰτίαν τὴν ὑπὲρ τίνος ταύτης γωγροίη (?) R.

20. φιλτροπόσιμόν R.

22. τὸ δὲ ἄκρον] f. suppl. τοῦ αἰδοίου vel τῆς οὐρᾶς. Cp. le § 13 et dans la lettre Σ le § 5. — ἔντασιν R, f. mel.

25. πλήθος om. R, f. mel.

26. τηρεῖν R, f. mel.

12] Τοὺς δὲ δύο ὄρχεις ἐκτεμών, ζῶντα μὲν αὐτὸν ἀπόλυσον, θεραπεύσας δὲ περιάψον. Ἐὰν γὰρ αὐτοῦ τῶν διδύμων θίγῃς, παραυτὰ ἔντιν... Τινὲς δὲ αὐτοὺς βάλλουσιν εἰς τὰ ἰσχία τοῦ τράγου.

13] (f. 65 v.). Ἐὰν δὲ τοῦ αἰδοίου αὐτοῦ τὸ ἄκρον ἐν κύστει ἢ ἐν δέρματι ἐνδῆσης ἐν ᾧ ἐπιγράψῃς τὸ ὄνομα τοῦτο διὰ σμυρνομέλανος ΤΙΝ ΒΙΒ Η΄ΑΙΘΙ, καὶ 5 περιάψῃς, ἀβλαβῶς συνουσιάσεις.

14] Τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ νεφρὸν ἀλγοῦντα ἰᾶται, θερμὸν ἐπιχυθέν.

15] Οἱ δὲ νεφροὶ αὐτοῦ ἐσθιόμενοι ἢ πινόμενοι ἀφροδισίας παρορμῶσιν.

16] Τὸ δὲ ἥπαρ αὐτοῦ ξηρόν, λεῖον ἐπιπασθέν <σὺν> ὄξυμέλιτι καὶ ποθὲν σπληνικῶς ἄκρως ἰᾶται, καὶ ὁ σπλῆν αὐτοῦ φορούμενος. 10

17] Τὸ δὲ ἥπαρ αὐτοῦ σὺν οἴνῳ ποθὲν ἀσθματικῶς ἰᾶται.

18] Ὁ δὲ πνεύμων δύσπνοιαν ὀπτὸς βρωθεῖς.

19] Τὸ δὲ στέαρ αὐτοῦ ἀλωπεκίας ἄκρως θεραπεύει.

20] (F. 66 r.) Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ σὺν ῥοδίνῳ ἐν πεσσῶ σύλληψιν ποιεῖ.

21] Ἡ δὲ καρδία φορουμένη ἀβασκάντους ποιεῖ. 15

22] Ὅδους δὲ ἀλώπεκος περιαφθεῖς ἐσχάρας ὠφελεῖ καὶ παιῖδας ἀνωδύνως ὀδοντοφυεῖν <ποιεῖ? >.

23] Μετὰ δὲ ἀσφάλτου καὶ ἐλαίου ὀμφακίνου προλειωθέντων ὀνύχων ἐν ῥοδίνῳ καὶ μιγέντων ἀμφοτέρων, προστεθὲν δὲ ἐν πεσσῶ ὑστερικὰς πνίγας ἄκρως ἰᾶται. 20

24] Ὁ δὲ ὄρχις λεῖος σὺν κηρωτῇ παρωτίδας ὠφελεῖ.

25] Ἐὰν δὲ τις τὸ μόριον αὐτοῦ ἐνειλήσας ῥάκει περιάψῃ τῇ κεφαλῇ, πάντα πόνον κεφαλῆς καὶ ἡμικράνιον καὶ σκοτώματα ἰᾶται.

26] Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ μετ' ὄξους λειωμένη λειχῆνας θεραπεύει.

27] (F. 66 v.) Σὺν δὲ στέατι ἢ κόπρος αὐτοῦ λεία ἐπιπασθεῖσα ἀλωπεκίας 25 δασύνει.

1. θεραπεύσας Ν τοῦ τράγου] Réd. de R : προ-
θεραπεύσας · μετ' αὐτῶν δὲ μὴ δυναμένους
συνουσιάζειν προσθήξας, τούτοις μάλιστα (μάλ-
λισθα ms.) ὠφελήσεις · τοῦτο γὰρ πρὸς τοὺς
δεδεμένους καὶ μὴ δυναμένους συνουσιάζειν ἐπι-
τηδὲς φάρμακον. — A mg. : Εἰς τὸ λῦσαι
δεδεμένους (δεδεγμένους ms.) καὶ μὴ δυναμέ-
νους συγκοιτᾶσθαι γυναιξίν.

2. ἔντιν...] F. l. et suppl. ἔντασιν <ποιεῖς>;
statim assentiet v. i. (Cp. le § 9).

4. τὸ ἄρθρον R.

5. σμυρνομέλανος]. Cp. Leemans, *Papyri graeci*

Lugd.-Bat., t. II, p. 107 : γράψον εἰς αὐτὸν
(sc. χάρτην ἱερατικὸν) ζμυρνομέλανι. — Note
de Leemans : L. σμυρνίω μέλανι. — ἩΛΙΘΙ R ;
Ⲫ pp g l XICI .i. tinbin ilithi v. i.

6. συνουσιάζει R.

8. ἀφροδίσια R, f. mel.

9. Le ms. R omet tout le § 16. — Cum oxym. v. i.

12. Ὁ δὲ πν. ὁ. βρ. δ. ἰᾶται disponit R, f. mel.

14. σὺν ῥοδίνῳ πινομένη ἢ ἐν π. ληφθεῖσα R.

16. παιδία R, f. mel.

18. ὀνύχων] αὐτῶν τῶν ὄν. R. F. l. αὐτῆς τῶν ὄν.

22. Le ms. R omet les §§ 25 et 26.

ΠΕΡΙ ΑΣΦΑΛΑΚΟΣ

28] Ἀσφάλαιξ ἐστὶν ζῶον τυφλὸν ὑποκάτω τῆς γῆς φωλεῦον καὶ βαδίζον. Ἐὰν δὲ ἴδῃ τὸν ἥλιον, οὐκέτι δέχεται αὐτὸν ἢ γῆ, ἀλλὰ τελευτᾷ.

29] Τούτου οὖν ἡ καρδία ἐν ἐλαφείῳ δέρματι περιεπτομένη σεληνιαζομένους ἰᾶται. Ἐν δέρματι δὲ ἔποπος τοῦ ὀρνέου σὺν τοῖς δυσὶν τοῦ ὀρνέου ὀφθαλμοῖς ἐὰν περιάψῃς, εἰς πάντα προγνώσεται ἐφ' ὅσον χρόνον φορεῖ αὐτὸ ἀγνός.

30] Ἐὰν δὲ τὴν καρδίαν φορῇ, ἔνθεν μείζονα καὶ κρείττονα ποιεῖ φοροῦντα · ἡ γὰρ δύναμις τοῦ ζώου τούτου θεία καὶ ἐνεργῆς, περὶ ἧς εἰπὼν οὐ σιωπήσομαι.

31] (f. 67 r.) Τοῦτό ἐστὶν ἀπόγευσις. Ἐὰν γὰρ τις ἀπογεύσῃται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος δάκτυλον α', γνώσει τὰ γινόμενα ἕως οὗ δύσει ὁ ἥλιος.

32] Ἔστι δὲ ἡ σκευὴ τῆς ἀπογεύσεως αὕτη · λαβὼν τὸν ἀσφάλαικα ἀπόπνιξον ἐν ὕδατι ὀμβρίῳ κοτύλας γ' · ἔψε αὐτὰ ἕως κηρωθῆ · εἶτα διυλίσας τὸ ὕδωρ ἔψεις ἐν χαλκῷ ἀγγεῖῳ ἐπιβαλὼν · εἶτα σκεύαζε οὕτως · θεογόνου ρίζης (ἐν ἄλλῳ γράφε θεόπνου) < ο δ', ἀρτεμισίας μονοκλώνου < ο δ', στύρακος καλαμίτου, σμύρνης
15 τρωγλοδυτικῆς, βδελλίου ἀνά οὔγγ. δ' · σφαιρίου < οὔγγ. > δ' · λιβάνου ἄρρενος. < ο η'. Ταῦτα κόψας, (f. 67 v.) σείσας, λειώσας ἐπίβαλλε μέλιτος πρωτείου κοτύλην μίαν, καὶ ἔψει ἕως οὗ γένηται μέλιτος πάχος · καὶ ἀνελόμενος ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἀγγεῖῳ, καὶ χρῶ ὡς εἴρηται.

33] Τὰ δὲ ὅστεα τοῦ ἀσφάλαικος θάψον ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔνδον · Ὁ γὰρ ἀσφάλαιξ
20 καὶ ζῶν καὶ θανὼν χρηματίζει, ὡσπερ καὶ αἱ θήλειαι αἴγες.

34] Ἐὰν οὖν τις ἔχων χοιράδας ἢ παρωτίδας ἢ παντοῖον ἀπόστημα, καὶ λάβε ζῶντα τὸν ἀσφάλαικα καὶ μάλασσε αὐτὸν ὅλον τοῖς ἰδίαις χερσίν, < καὶ > ὁ κάμνων ἕως οὗ ἀποθάνῃ μαλασσόμενος θεραπευθήσεται πάντως τοῦ τοιούτου πάθους, καὶ οὐκέτι πειρασθήσεται ἢ σταφυλὴν πονήσει ἢ ἀντιάδας ἢ βουβῶνας ἢ χοιράδας
25 ἔξει ποτὲ ἢ παντοῖον ἀπόστημα.

35] (f. 68 r.) Τὸ δὲ στέαρ αὐτοῦ τακὲν ὠταλγίας ἄκρω ἰᾶται.

1. ἀσπαλ. R, partout.

2. ὑπὸ γῆν διαιτώμενον καὶ βαδ. R.

5. Ἐὰν περιάψῃς ὡ ἀγνός] Réd. de R : Περιεπτομένη (l. περιεπθεισα) πρόγνωσιν τῶν μελλόντων τῷ ἀψαμένῳ χαρίζεται ἐφ' ὅσον α. χρ. φ. πλὴν ἀγνός ὦν.

7. Ἐὰν δὲ ὡ φοροῦντα] Réd. de R : Ἐὰν δὲ καὶ τούτου ὀρνέου σὺν οἷς εἴρηται εἴη φορῶν, μείζων καὶ κρείττων ἔνθεν γενήσεται.

10. ἀνατέλλοντος] ἀνίσχοντος R. — γνώσεται τ. γιν. μέχρις ἂν δύνηι R.

11. σκευή] σκευασία R.

13. ἐπιβαλὼν ὡ οὕτως] ἐπιβαλὼν ταῦτα R; addens haec v. i. — F. l. γράφει, ut infra — ἐν ἄλλῳ δὲ εἴρηται R; om. v. i.

17. ἕως σχῆ μελ. π. R.

18. χρῶ τοῦτο ὡς εἴρ. R.

19. ἔνδον οἴκου σου R.

21. ἔχει R; habet v. i. F. l. ἔχη. — λαβὼν R.

22. ὁ κάμνων ὡ ἀπόστημα (l. 25). Réd. de R : ὁ μὲν κάμνων θεραπευθήσεται, ὁ δὲ γε ἀσφάλαιξ μαλαττόμενος τεθνήξεται · ἐκεῖνος δὲ θεραπευθεὶς οὐκέτι πειρασθ. σταφ. πονήσας αἷς ὁ ἄνθρωπος εἰώθει κάμνειν.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΣ ΘΗΛΕΙΑΣ

1] Βοὺς θήλεια γνωστὴ πᾶσι. Ταύτης τὴν κόπρον λαβὼν ξηρὰν λείωσον καὶ σείσας
στῆσον λ. α', κηροῦ γο ς', κραμβῆς χυλοῦ γο ς' (ἢ γ' ὡς ἐν ἄλλῳ), ὡὰ ὡμὰ γ',
5 ἐλαίου καλοῦ λ. α', θείου οὔγγ. α' · λείωσον τὰ ξηρὰ καὶ τῆξον τὰ τηκτά. Εἶτα
καθελὼν καὶ χλιάνας, βαλὼν τὰ ὡὰ, καὶ συλλείου καλῶς. Ἐκ τοῦτου κατάπλασσε ·
σπληνικούς, ἥπατικούς, ὑδρωπικούς, ὁμοίως ὑδροκοίλους καὶ ποδαλγούς παραυτὰ
ὠφελήσεις. Τοῦτο κρύβε (f. 70 r.) ὡς μέγα δῶρον.

2] Ἐὰν δὲ τὴν κόπρον λειώσας σὺν ὄξει χρίσης τινὰ τόπον ἢ ἀγγεῖον μελιτηρόν,
10 μύρμηκες ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπερβήσονται.

3] Ὀνυχες δὲ βοὸς ἐκζεσμένοι μετὰ σινάπεως ἐσθιόμενοι ἀντιτάσσονται πᾶσαν
φαρμακείαν ὡς οὐδὲν ἄλλο.

4] Ἡ δὲ χολὴ ἢ βοεῖα ἰόνθους ῥήγνυσιν καὶ στίλβει πρόσωπον.

5] Ἡ δὲ κόπρος καπνιζομένη ὑπὸ τὸν δίφρον τῆς κυούσης ὠκυτόκιός ἐστιν καὶ τὰ
15 ὑστέρια κατάγει καὶ ἐκβάλλει.

ΠΕΡΙ ΒΑΤΡΑΧΟΥ

6] Βάτραχος ἐστὶ ζῶον πᾶσι γνωστόν. Τούτου τὴν γλῶσσαν ἐὰν τις κόψη, αὐτὸν
δὲ ἀπολύση ζῶντα, καὶ ἐπιγράψῃ ἐν τῇ γλώσση οὕτως · ΧΟΥΟΨ, (f. 70 v.), καὶ
λαθραίως καθευδούσης γυναικὸς ἐπιθήσει τῷ στήθει, εἶπη σοι πάντα ὅσα ἔπραξεν
20 ἐν βίῳ.

7] Ἡ δὲ τέφρα αὐτοῦ σὺν πίσση ἐπιχριομένη ἀλωπεκίαν δασύνει · μετ' ὄξους δὲ
προστιθεμένη πᾶσαν αἱμορραγίαν ῥινῶν καὶ ἐλκῶν καὶ ἔδρας ἴστησι καὶ φλέβας καὶ
ἀρτηρίας καὶ τὰ πυρκαϊὰς ἰᾶται.

3. τῆς κόπρου A. Corr. R. — ξηράνας R. —
σεῖσον στήσας R.

4 et 5. λ. α'] Le nom de la mesure est resté en
blanc dans R. — 4. ὡμὰ] ἀνέψητα R.

6. βάλει R. — καλῶς] αλι (sic) A. F. I. ἄλις —
'Ἐκ τοῦτου ὠφελήσεις]. Lems. R litet ponctue
ainsi : καὶ ἐκ τούτου κατάπλασσε σπληνικοῖς,
ἥπατικοῖς καὶ ὑδρωπικοῖς, ὁμοίως ὑδροκοίλοις
καὶ ποδαγρικοῖς, καὶ ὡφ. αὐτοῖς. F. mel.

9. καὶ σὺν ὄξει χρίσεις R.

12. φαρμακείαν] veneno v. i.

13. ἰοάνθους (?) A.

15. ὑστερεία R.

17. αὐτὸν] ἐκεῖνον R. — Après κόψη (κόψει A)
A mg. add. ἡ ἀνασπάση. — Sur la langue de
la grenouille, voir Wessely, *Pariser Zauber-*
papyrus, vers 298, et *Neue gr. Zauberpap.*,
p. 65.

18. Après ΧΟΥΟΚ] A mg. add. ἔδαμενοφ (sic).
— ΧΟΥΟΚ ΕΔΑΜΕΝΟΦ R. — On trouve Χουοχ
dans Leemans, *Papyri gr. mus. Lugd.-Bat.*,
II, p. 143. — Après οὕτως] XV. *Vox. Chuoch*,
coja M *Hyogi . edamorph*, v. i.

19. γυν. καθ. R, f. mel. — F. I. εἶποι.

21. ἀλωπεκίας R, f. mel.

23. πυρίκαυστα R, f. mel.

8] Ἐὰν δέ τις λάβῃ ζῶντα βάτραχον εἰς ὄνομά τινος μήτε ἡλίου μήτε σελήνης φερομένων ὑπὲρ γῆν, καὶ ἀποτέμῃ ψαλίδι τοὺς δύο ὀπισθεν αὐτοῦ πόδας καὶ δῆσας ἐλαφείῳ δέρματι, καὶ περιάψῃ ποσί, δεξιὸν δεξιῶ καὶ ἀριστερὸν ἀριστερῶ, ποδαγροὺς θεραπεύει εἰς τὸ παντελές.

9] Ἐὰν δέ τις θέλῃ ἀπορρυῆναι τὰς τρίχας (f. 71 r.) ὄλου τοῦ σώματος, τοῦ βατράχου τὸ δέρμα καύσας βάλε εἰς ὃ λούεται ὕδωρ καὶ ἀπορρυήσονται.

10] Βατράχους δὲ μικροὺς καύσας ἐπίχρισον ἀλώπεκίας, καὶ ἰαθήσονται.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Γ.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΗΣ

1] Γαλῆ, ζῶον μικρὸν γνώριμον πᾶσι. Ταύτης ἡ γλῶσσα ξηρὰ ὑπὸ τοῖς ὑποδή- 10
μασι φορουμένη φιμοκάτοχός ἐστιν.

2] Εἰ δὲ εὖροις ποτὲ γαλῆν ἐρριμμένην νεκράν, ἀνελόμενος ἔψε σὺν ἐλαίῳ ἄχρις ἂν τακῆ καὶ διυλίσας τὸ ἔλαιον ἔμβαλε κηροῦ τὸ ἀρκοῦν, καὶ ποιήσας κηρωτῆν, ἔχε <ὡς> μέγιστον ἴαμα πρὸς ἀρθριτικούς καὶ πᾶσαν νευρικήν συμπάθειαν, καὶ φλεγμονὰς ποδῶν καὶ ἄρθρων, (f. 71 v.) καὶ πάντα ῥευματισμόν. 15

3] Ἰάσει δὲ καὶ χοιράδας μεγάλας καὶ μασθοὺς καὶ ὄρχεις καὶ πᾶν ἀπόστημα εἰς χειρουργίας μελετώμενον καὶ βούβωνας.

4] Οἱ δὲ ὄρχεις αὐτῆς εἰσι καὶ συλληπτικοὶ καὶ ἀσύλληπτοι.

5] Ἐὰν τις τὸν δεξιὸν ὄρχιν λειώσας μετὰ μύρου, σὺν ἐρίῳ ἐν πεσσῶ προσθῆ, ὡς εἴρηται, καὶ συνουσιάσῃ, παραχρῆμα συλλήψεται. 20

6] Ὁ δὲ εὐώνυμος ὄρχις ἐν ἡμιονείῳ δέρματι δεθεῖς καὶ περιαφθεῖς ἀσύλληπτὸν ἐστι. Δεῖ δὲ γράφειν ἐν τῷ δέρματι τοῦ ἡμιόνου τὰ ὀνόματα ταῦτα · ΙΩΑ΄, ΩΙΑ΄, ΡΑΥΙΩ΄, ΟΥ΄, ΟΙ΄ΚΟΟΧΡ. Εἰ δὲ ἀπιστεῖς, δοκίμασον ὄρνιθι τικτούσῃ ὡά, καὶ οὐ τέξεται.

7] Τοὺς δὲ ὄρχεις αὐτῆς ἀπότεμνε ἐν ἀποκρούσει, (f. 72 r.) αὐτὴν δὲ ζῶσαν ἄφες, 25
τοὺς δὲ ὄρχεις δὸς φορεῖν εἰς ἡμιονίου δέρμα · ἀσύλληπτον γάρ ἐστι καὶ ἀνίκητον, καὶ φίλτρον γλυκύ.

8] Τὸ δὲ αἷμα αὐτῆς φύλαττε σὺν ὄξει καὶ δίδου λάθρα <αἰμοπτοϊκῶ καὶ>
ἐπιληπτικῶ, καὶ ἕως δαπανηθῆ, ἰάσει ἄκρως.

2. φαινομένων [τούτων] R. — ψαλιδίῳ R.

3. ἐν ἐλαφείῳ δέρματι R, f. mel. — ἀρ. ἀρ.] λαιῶ
λαιὸν R.

6. βάλε Ν ὕδωρ] εἰς ὃ λύσεται ὕδωρ βιλέτω R.

10. γαλῆς A. Corr. R. — γαλῆ Ν πᾶσι] γαλῆ ζ.
ἐστιν γν. τοῖς πᾶσι R.

14. ὡς addidi. Cp. le § 5 de la lettre E.

16. ἰάσει δὲ οὕτως καὶ R.

19. Ἐὰν γὰρ τις R, f. mel. — λειώσας]. Le v. i. a
lu λύσας. — ὡς εἴρ. om. R, hab. v. i.

21. ἀσύλληπτός R.

22. Δεῖ δὲ γρ. κ. τ. λ.] Γράψεις... καὶ ταῦτα τὰ
ὀνόματα R.

23. ΡΑΙΩ ΟΥΟΙ, ΚΟΟΧΡ R. — δοκίμ · εἰς ζῶον οἶον
ὄρνιν τικτούσαν R.

28. αἰμοπτ. καὶ add. R.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Δ.

ΠΕΡΙ ΔΟΡΚΑΔΟΣ

1] Δορκάς ἐστὶ ζῶον τετράπουν ἔχον δύναμιν εὐσύλληπτον. Ἐὰν οὖν βούλης εὐσύλληπτον ποιῆσαι μέγιστον καὶ ἀπαράβατον, ποίει οὕτως · σατυρίου σπέρματος
5 <ο δ', χολῆς δορκάδος τὸ ὑγρὸν ὄλον, μέλιτος γο γ' · λειώσας ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἀγγείῳ, ὅταν δὲ χρεῖα δίδου ἐν κροκύσι (f. 72 v.) ἐξ αὐτῆς <ἐν> πεσσῶ, καὶ συγγενέσθω.

2] Καὶ ἐὰν μὲν ἄρρεν θέλης γεννηθῆναι, ἄρρενος χολὴν βάλει · εἰ δὲ θήλειαν, θηλείας · ἐστὶ γὰρ ἠδονικὸν πάνυ. Ἐὰν δὲ ξηρὸν ἐστὶ, ἐπιβαλε μέλιτος τὸ ἀρκοῦν.

10

<ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ε.>

ΠΕΡΙ ΕΧΙΔΝΗΣ

1] Ἐχιδνά ἐστὶν ζῶον συρτόν, πᾶσι γνωστόν. Ταύτην τινὲς πιέζουσι, ζῶσαν καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς χύτραν καινὴν, μεγάλην σὺν ἄλσι, καὶ βάλλουσιν εἰς κάμινον νυχθήμερον ἕως φρυχθῶσιν, καὶ μίξαντες βάλλουσιν ἀρώματα. Ποιοῦσι πρὸς πᾶσαν
15 νόσον ἀνθιστάμενοι ἐλεφαντιῶσιν, λεπροῖς, ποδαγροῖς, ἐπιληπτικοῖς, παραλύτοις, καὶ ὅσα ἀπεγνωμένα πάθη ἀποθεραπεύει τὸ ἄλας.

2] Τῆς ἐχιδνῆς τὸ στέαρ ὀξυδέρκειαν παρέχει · (f. 73 r.) ἰᾶται δὲ πᾶσαν ἀμβλυωπίαν.

3] Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ περιεπτόμενοι πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰῶνται · οἱ δὲ ὄδοντες,
20 ὄδονταλγίαν, καὶ παίδων ἀνωδίνως φύονται οἱ ὄδοντες.

4] Διώκει δὲ αὐτὴν λίθος γαγάτης θυμιώμενος, καὶ πινόμενος δὲ ταύτης δῆγματα ἰᾶται σὺν ἐλαφείῳ μυελῶ.

ΠΕΡΙ ΕΧΙΝΟΥ ΧΕΡΣΑΙΟΥ

5] Ἐχῖνος χερσαῖος ὁ καὶ ἀκανθόχοιρος, ζῶον πονηρὸν πάνυ. Τοῦτον ἀγρεύσας καὶ
25 ταριχεύσας ἔχε ὡς μέγα ἴαμα.

3. καὶ τοῦτο εὐσύλλ. R.

5. μέλιτος λ. ς" (en signe) R; § III v. i.

6. ὅταν δὲ χρ. γένηται R.

9. θηλείας] θηλέως A. Corr. R.

12. ταύτης A. Corr. R. — πιέζουσι:] ἀλίσκουσιν R.

13. ἐμβάλλουσιν] τιθέασιν R.

14. ἕως φρυχθῶσιν] ἄχρις ἂν φραθῶσιν R; donec frigatur v. i. — βάλλουσιν] βάνουσιν R. (indice

d'un archétype en onciale.) — Ποιοῦσι ~ τὸ ἄλας] Réd. de R : καὶ πρὸς πᾶσαν ἐξ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἀνθισταμένην (lire comme A) ἐλεφαντίασιν, λέπραν, ποδαλγίαν, ἐπιληψίαν καὶ ὅσα ἀπεγνωσμένα πάθη ταῦτα θεραπεύουσιν.

17. Le ms. R omet les §§ 2, 3, 4.

24. δ A. — ὁ καὶ ἀκ. λεγόμενος R. — καὶ ταριχ. om. R.

6] Τὴν μέντοι χολὴν αὐτοῦ ρίψον, κακὴ γάρ ἐστι.

7] Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καεῖσα καὶ σὺν μέλιτι ἐπιχρισθεῖσα ἀλωπεκίαν δασύνει.

8] Τοῦ δὲ ταριχευθέντος σώματος < μέρος > δεδομένον ἐν πότῳ ξηρὸν ἐπιληψίαν, τρόμους, σκοτώματα, κεφαλαλγίας καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἰᾶται, (f. 73 v.) καὶ νεφροῦς καὶ ἰσχιάδας. Δίδου δὲ < ο ᾠ. >

5

9] Τὸ μέντοι δέρμα ἰδίως καὲν καὶ λειωθὲν ἀλωπεκίαν ἰᾶται.

10] Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὅλον μετὰ τῶν σπλάγγων ταριχεύσας καὶ ξηράνας χωρὶς τῆς χολῆς καὶ ἐντέρων, ἔπειτα λειώσας καλῶς ἀπόθου · δίδου δὲ πίνειν σὺν ὄξυμέλιτι < ο ἀ' ἐλεφαντιῶσιν, ὕδρωπικοῖς τοῖς ἀνασάρκοις.

11] Ὅμοίως δὲ τὸ ἥπαρ καὶ οἱ νεφροὶ καὶ ἡ καρδία καὶ ὁ πνεύμων συνταριχευόμενα τὰ αὐτὰ ἰῶνται.

ΠΕΡΙ ΑἰΛΟΥΡΟΥ, ΗΤΟΙ ΚΑΤΤΑΣ

12] Αἴλουρος ἦτοι κάττα πᾶσι γνωστή. Ἐὰν οὖν σπασθῆ ἐπιληπτικὸς καὶ πέση χαμαὶ ἢ σκοτωματικὸς, ἢ ἀποπληξία λάβῃ τινά, καὶ κεῖται ὑπτίος ὁ ἄνθρωπος σπαραττόμενος, αἰφνίδιον δὲ ἐπιθήσῃ ἐπ' αὐτὸν κάτταν ζῶσαν, εὐθέως παύεται τοῦ σπασμοῦ ἢ τοῦ (f. 74 r.) σκοτώματος ἢ τῆς ἐπιληψίας. Λέγε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο συνεχῶς · ΚΟΒΕΛΘΩ'.

13] Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ μετὰ ἱρίνου μύρου συγχρισμένη λεπτοπυρέτια παύει.

14] Ἡ δὲ < σὺν > σινάπει καὶ ὄξει ξηρὰ λειωθεῖσα ἀλωπεκίας δασύνει καλῶς.

ΠΕΡΙ ΕΛΑΦΟΥ

20

15] Ἐλάφων εἰσὶν εἶδη τρία · γνώριμον δὲ τὸ ζῶον. Ὁ μὲν καλεῖται πλάτωνις, διὰ τὸ ἔχειν κέρατα πλατέα, ὑψηλά · ὁ δὲ δεύτερος στρογγύλα κέρατα ἔχων · καὶ τρίτον ἢ θήλεια κεράτων ἄνευ. Ταύτη οὐ δύναται ὁ ἄρσην μιγῆναι εἰ μὴ παρὰ

1. μέντοι] δὲ R. — κακὴ] ἐναντία R.

2. καυθεῖσα R. — ἀλωπεκίας hic et infra R, f. mel.

3. σώματος μέρος διδόμενος R. μέρος addidi cum R. — ἐπιληψίας R.

4. ἄλλα om. R. — ἰᾶται] θεραπεύει (placé après ἰσχιάδας) R.

8. καλῶς om. R. — καὶ δίδου ὅτε ἐστὶν χρεια πίνειν σὺν ὄξ. ἐξ αὐτοῦ R.

9. ἀνά σάρκα R.

10. συνταριχεύοντες R.

11. δρῶσιν καὶ ἰῶνται R.

12. Αἰλούρου] Ἐλούρου A, R. Cette forme explique le placement de l'αἴλουρος dans la lettre E. — ἦτοι κάττας om. R.

13. Ἐὰν δὲ τις σπ. R.

15. σπαραττόμενος A. CORR. R.

16. ἐπιληψίας] ἀποπληξίας R.

17. τοῦτο τὸ ὄνομα · ΚΩΒΕΛΘΕ R.

19. δασύνει καλῶς] ἄγαν δασ. R.

20. A mg. : Διὰ τοῦτο ἔλαφος ὀνομάζεται διὰ τὸ ἐλεῖν τοὺς ὄφεις ἐκ βάθους τῆς γῆς.

21. Réd. de R : Ἐλάφων γένη εἰσὶν τρία... ὧν τὸ μὲν καλεῖται πλάτωνις διὰ τὸ ἔχειν τοῦτον κέρατα πλατέα, ὑψηλά, τὸ δὲ ἄλλο τῷ ἔχειν στρογγύλα κέρατα · καὶ ἡ τρίτη ἐστὶν θήλεια κερ. χωρὶς.

23. εἰ μὴ παρὰ πηγῆν.] ἂν μὴ παρὰ πηγῆν παραγίνηται. R.

πηγήν. Ὅταν γὰρ διψᾷ, ζητεῖ πηγήν, καὶ ὡς πίνει τῇ δίψῃ φλεγόμενη, τότε ὁ ἄρσην ἐπιβαίνει αὐτήν · ἀναγκαζομένη γὰρ ἐκ τῆς δίψης καὶ τοῦ ποτοῦ ὀρεγομένη οὐ δύναται φυγεῖν. Ἐν ἄλλῳ δὲ καιρῷ οὐ καταδέχεται βιβασθῆναι · εὐθέως (f. 74 v.) οὖν συλλαμβάνει.

⁵ 16] Τοῦτο <δὲ> τὸ ζῶον ζῆ ἔτη φ', ἐὰν οὖν μὴ ἀγρευθῆ, καὶ οὕτως ἰδίῳ θανάτῳ τελευτᾷ.

17] Τοῦ οὖν ἀληθινοῦ ἐλάφου τοῦ ἔχοντος τὰ κέρατα στρογγύλα ρινίσματα ἐκ τῶν κεράτων κοχλιάριον α' δίδου <σύν> ὑδρομέλιτι ἐπὶ ἡμέρας γ' κωλικῷ καὶ τελείως τοῦ πάθους ἀπαλλαγῆσεται.

¹⁰ 18] Ἡ δὲ χολή σὺν μέλιτι πινομένη σύλληψιν ποιεῖ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ζ.

ΠΕΡΙ ΖΑΥΡΑΣ

1] Ζαυρῶν γένη τρία · ἡ μὲν ἡλιακὴ λέγεται, ἡ δὲ χαλκῆ, ἡ δὲ χλωρά.

2] Ἡ δὲ ἡλιακὴ γνωστὴ πᾶσιν · ταύτης τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐὰν φορῆ τις περὶ τὸν
¹⁵ ἀριστερὸν βραχίονα ἐν χρυσῷ σωληναρίῳ ἔχοντι γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦτο ·
ΕΒΛΟΥΨΑΥΡΕ, ἐκφεύξεται (f. 75 r.) πᾶσαν χαλεπὴν νόσον, καὶ οὐ μήποτε πειρασθῆ
ἀρρωστίας ὅσον ζῆ χρόνον καὶ φέρει.

3] Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἀφαιρεθέντες ζώσης εἰς ὄνομα τοῦ πάσχοντος πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰῶνται · ἀπολύεται δὲ ἡ ζαύρα ζῶσα.

²⁰ 4] Ἐὰν δὲ μιγνυμένας δύο ἀρσενόθηλυ ἀγρεύσας, καὶ κόψης τὸ μόριον, καὶ ξηράνας καὶ ποτίσας γυναικί, γίνεται φιλία ἄλυτος.

5] Καὶ ὅταν βιβάζωσιν, ἐὰν ρίψης ἐπάνω ὀράριον ἢ ράκος, ἔστιν χαριτήσιον μέγα εἰ δὲ φορουμένη, ἔντασιν ποιεῖ.

6] Τὸ δὲ ἥπαρ αὐτῆς ἥλους ἰᾶται καταπλασσόμενον.

²⁵ 7] Ἡ δὲ χολή αὐτῆς ἐν οἴνῳ σαπεῖσα ἐπὶ ἡμέρας μα' τοῖς ὑπὸ κύνα καύμασι καὶ

1. Réd. de R : ζητεῖ π. ἡ ἔλαφος αὕτη καὶ παρ' αὐτῆς (l. 1. παρ' αὐτᾶ) κύπτουσα πίνει ἢ τις καὶ τοῦ δίψει (l. διψῆν) φλεγ. ἀνάγκη, λοιπὸν δέχεται καὶ τὸν ἄρσενον ἐπιβάντα, καὶ οὕτως ὀχεύουσιν, ἦτοι ὀχεύεται παρ' αὐτοῦ · τῇ δίψῃ γὰρ ἀναγκαζομένη καὶ τὸ (l. τῷ) πίνειν εὐφραϊνομένη καὶ στέγουσα καρτερεῖ τὴν ὀχεῖαν. Ἐν ἄλλῳ δὲ κ. τ. λ.

3. εὐθὺς τοίνυν τοῦ ὀχευθῆναι καὶ συλλ. R.

5. δὲ add. R.

7. στρογγύλα ἐξ αὐτῶν τῶν κερ. ρινίσμα R.

8. μετὰ ὑδρομέλιτος R. — γ] septem v. i. ; om. R.

10. ποιεῖ] ἐργάζεται R.

12. ζαύρα pour σαύρα (cp. p. 61, l. 8).

13. ζαυρῶν] ζαύρας R.

14. δὲ] οὖν R. — τῆν] τῆς A ; δὲ R. corrigé. — εἰς τὸν λαιὸν βρ. R.

15. σωλῆνι R. — ἔχοντα A. Corr. v. i.

16. ΕΥ' ΒΛΟΥΨΑΥΡΕ R (f. l. ABA...) ; ha. na. ba. ga. b. i. aulusaure v. i. — F. l. πειρασθήσεται.

19. ἀπολυέσθω δὲ καὶ ἡ ζ. R, f. mel.

20. μιγνυμένας] ὀχευομένας R.

22. βιβάζονται R, f. mel. — οὐράριον R ; corium v. i. (ὀράριον, du latin orarium, mouchoir).

25. ἐν] σὺν R. — μα'] γ' R ; septem v. i. — καὶ om. R, f. mel.

τρίχας θραύει τὰς ἐν βλεφάροις · ἢ ἡλιακὴ σαύρα τὰ ἴσα δύναται τῇ χλωρᾷ.

8] (F. 75 v.) Ἐὰν οὖν ποιήσας περόνας β', καὶ μετ' αὐτῶν τυφλώσῃς τὴν ζαύραν, καὶ βάλης εἰς χύτραν ἔχουσαν καὶ γῆν παρθένον, εἶτα ἐάσῃς ἐπὶ ἡμέρας θ' · καὶ μετὰ ταῦτα ἀνοίξας τὴν χύτραν εὐρήσεις βλέπουσαν τὴν ζαύραν. 5

9] Ταύτην μὲν ἀπόλυε ζῶσαν, τὰς δὲ περόνας ποίει δακτυλίους καὶ φόρει, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τὴν τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐκβάλλουσαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ τὸν εὐώνυμον, κατακλείσας καὶ ἐν αὐτοῖς λίθον ἱασπιν ἔχοντα γλυφὴν σαύραν ἐπὶ κοιλίαν ἠπλωμένην καὶ γραφόμενον ΠΕΙΡΑΝ, ὑποκάτωθεν τὸ ὄνομα τοῦτο · ΧΟΥΘΕΣΟΥΛΕ καὶ φόρει · ἀβλαβῆς γὰρ ἔσῃ ὀφθαλμοῖς πάντα τὰ ἔτη σου, καὶ ὀφθαλμιῶντας δὲ 10 ἰάση τῷ δακτυλίῳ περιάπτων.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Η.

ΠΕΡΙ ΗΜΙΟΝΟΥ ΗΤΟΙ ΒΟΥΡΔΟΝΟΣ

1] (F. 76 r.) Τῆς οὖν μούλας ὁ ρύπος ὁ ἐν τῷ ὠτίῳ ἀσύλληπτον ἄκρως ἐστίν, ἐν δέρματι αὐτῆς περιαφθεῖς. Ἐὰν δὲ τὸν ρύπον δῶς λάθρα ἐν πότηῳ γυναικί, οὐ 15 συλλήψεταιί ποτε.

2] Οὕτως δὲ καὶ ἐὰν ἐκ τῆς μήτρας αὐτῆς συνεψήσας μεθ' ἐτέρων κρεῶν δώης λάθρα φαγεῖν, οὐδέποτε συλλήψεταιί.

3] Εἰ δὲ τις ἔχων ψυγμοκατάρρουν, καὶ φιλήσει βούρδονος τὰς ρίνας, ἰαθήσεται · εἰ καὶ κόρυζαν ἔξει. 20

4] Ἐὰν δὲ τις λάθρα λάβῃ τὸ οὔρον τοῦ βούρδονος, καὶ συνεψήσῃ κηρῷ καὶ ἐλαίῳ καὶ λιθαργύρῳ, καὶ καταπλάσῃ ποδαγρῷ, ὁ μὲν ἄνθρωπος ὑγιαίνει, ὁ δὲ βούρδων ποδαγριᾷ · ἐπὶ δὲ γυναικός, μούλας.

1. ὡσαύτως ἢ ἡλ. σαύρα R.

3. οὖν] δὲ R. — περόνας β' · μετὰ ταῦτα τυφλώσας μετὰ τούτων τ. ζ. βάλε R.

5. εὐρήσεις τὴν ζ. ἦν ἐπετυφλώσας βλέπουσαν R.

7. ἐν δὲ τῇ λαίᾳ τὴν τὸν εὐώνυμον R.

8. ἱασπιν λ. R, f. mel. — ζαύραν R, f. mel.

9. Réd. de R : καὶ γεγραμμένον πεῖρα τοῦνομα τούτου ὑπ. ΚΟΥΘΟΥ ΣΕΛΕ. — Réd. du v. i. : et inscriptum *Zibem Q. a. y. i. pyram* : desubtus autem sit nomen hoc : *Kaka, Fas.* id est *cacafas*, et porta. in alio erat sic : *Kor. dff. e o. c. a. b.*

10. δὲ om. R, f. mel. — F. l. ὀφθαλμοῦς. — ἐξ ὀφθαλμῶν ἐναντίων πάντων τὰ ἔτι (l. ἔτη) σου R.

11. περιάπτων] παραψάυων R. — Haec addit R

(correctis corrigendis) : Κεκαυμένη δὲ ὄλη καὶ μετὰ σκοροδου ἐνωθεῖσα καὶ συντριβεῖσα σιδερα βέλη καὶ ἀκίδας καὶ ὅσα <τοιαῦτα> ἐκ βάθους φέρει εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν ὡς οὐκ ἄλλο τι, καὶ τριχοποιεῖ αὕτη

12. Στοιχεῖον Η om. R.

13. ἦτοι βούρδονος om. R.

14. Réd. de R : Τῆς ἡμιόνου ὁ ἐν ὠσίν ρύπος ἀσύλληπτός ἐστιν ἄκρως. — A mg. : πρὸς (?) ὅταν κλαίῃ τὸ βρέφος, ὄνου ὄνυχας ἄς φορῇ, καὶ οὐ κλαίει.

19. ἔχει R. — βούρδονος] ἡμιόνου R. Item l. 22.

22. ποδαλγικούς (l. ποδαλγικοῖς) καταπλ. R. — ἄνθρωπος] ἀσθενῶν R.

23. γυναικῶν R.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Θ.

ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΦΟΥ

1] Θήραφος ἢ φαλάγγιον ἢ ἀράχνιον, ζώφιον (f. 76 v.) μικρὸν ἐξάπουν ἀράχνας εἰς τοῖχον ὑφαῖνον, γνώριμον πᾶσιν, ὃς λέγεται θήραφος. Οὗτος ληφθεὶς
5 εἰς ὄνομα τοῦ πάσχοντος, καὶ ἐν κηρῷ ἀποσυμμαλαχθεὶς, καὶ ἐπιπλασθεὶς μετώπῳ, τριταῖον ῥιγοπύρετον ἀπελαύνει.

2] Ἐὰν δὲ αὐτὸν ζῶντα βάλῃς ἐν σύριγγι ἢ καλάμῳ καὶ περιάψῃς τραχήλῳ, ἀμφημερινὸν ἰᾶται.

3] Ἐν ὀλίγῳ δὲ ῥοδίνῳ ἢ ναρδίνῳ συνεψηθεὶς ὠταλγίαν ἰᾶται καὶ ῥαγάδας τὰς
10 ἐν ποσίν.

4] Ἡ δὲ ἀράχνη αὐτοῦ αἰμορραγίαν φλεβὸς ἴστησι.

5] Θήραφος δὲ ὁ ἐν τοῖς δένδροις ἀραχνοποιῶν μέλας καὶ μείζων τοῦ λευκοῦ λαμβανόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πάσχοντος καὶ περιεπτόμενος χοιράδας ἀρχομένης ἰᾶται.

6] Ὁ δὲ λευκὸς ἀράχνιος σὺν τῷ ζώῳ καλάμῳ (f. 77 r.) βληθεὶς ὀφθαλμίας
15 παύει καὶ ῥεύματα στέλλει, καὶ οἷα περὶ τὸν λαιμὸν συμβαίνει.

7] Ἐὰν δὲ τις ἐν ὕδατι ἐψῆσει τὸν θήραφον, ἔπειτα δὲ τὸ ὕδωρ χρίσῃ κεφαλὴν ἀγρυπνοῦντος, ὑπνώσει.

8] Εἰς δὲ τὸ ὕφος τοῦ λευκοῦ εἰ βάλλῃς χόνδρον ἄλατος ἐνθεὶς τῷ τρημένῳ ὄδοντι, ἰάση.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΟΥ

1] Ἴππος, ζῶον βασιλικόν, ὄξύ, γνώριμον πᾶσι. Τούτου γεννηθέντος εὐθύς λαβὼν τὸ ἐν τῷ μετώπῳ νεφέλιον [λιον] ὅπερ οἱ ἵππονόμοι ἵππομανὲς λέγουσιν, ἕξεις

3. Après ἀράχνιον] Réd. de R : ἔστιν δὲ ζ. ἰστοὺς ἐν τοίχοις ὑφ. καὶ γν. δὲ τοῖς πᾶσιν, ὃς καλ. θήραφος.

5. μαλαχθεὶς καὶ τῷ μετ. ἐπιπλ. R.

8. ἀμφημερινὸν A ; ἀθημερινὸν R ; ἐφημερινὸν v. i.

9. ναρδίνῳ] ναρκίσῳ R.

11. Ἡ δὲ ἀρ. ἢ ὁ ἰστός R.

13. ἀρχομένης om. R.

14. Ὁ δὲ λ. ἀ.] Ὁ δὲ τοῦ λευκοῦ ἰστός R, f. mel.

— κληθεὶς A ; βλοισθεὶς R ; missus v. i. Correxī. (κληθεὶς pour βληθεὶς, indice d'un ms. original en minuscule du xe ou xie siècle.)

15. ὅσα τῷ λαιμῷ συμβ. R, f. mel.

16. ἔπειτα τῷ ὕδατι τούτῳ R, f. mel.

17. ὑπνώσει] ὕπνον αὐτῷ ἐμποιήσει R. — A mg. (avec renvoi par un astérisque à la fin du § 8) : Τὸν δὲ θήραφον (ους au-dessus de τὸν et de φον) συνθλάσας μετὰ ἐλαίου καὶ ἐπιθεὶς εἰς ἀγρυπνον (?) εἰσπνοῦντα, πληγὴν ἀρρωστον πᾶσαν ἰάση (ἴασι ms.) παραδόξως.

18. εἰσβάλλεις A. Corr. R. — τριμμένῳ A ; τετριμμένῳ R. Corr. v. i. (perforato).

22. Ἴππος ἔστιν ζ. β. R. — Τούτου οὖν γ. εὐθ. προσέξον ἵνα ἐπάρεις (l. ἐπάρης) τὸ ἐν τ. μετ. v.

23. λιον (sic) om. R ; vel lapidem (sc. λίθον) v. i. — ἕξεις γάρ R.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

αὐτῷ ἐπὶ τὸ στῆθος ἢ γυναικὸς ἢ ἀνδρὸς ἢ παιδίου, καὶ διόλου συνανάκειται αὐτῷ ἐν τῇ κλίνῃ, ὁ μὲν κύων ἀποθνήσκει · ὁ δὲ ἄρρωστος τῆς χρονίας νόσου ἀπαλλαγῆσεται.

10] Σπλῆνα δὲ κυνὸς θερμὸν ἐπιθείς (f. 78 v.) σπληνικῷ ἐν τῷ σπληνί, ἰαθήσεται.

5 11] Ἡ δὲ κόπρος ξηρὰ λεία ἐν ποτῷ δοθεῖσα ἰκτερικούς καὶ δυσεντερικούς θεραπεύει.

12] Μετὰ μέλιτος δὲ ἐγχρισμένη τῷ λαιμῷ καὶ τῷ στόματι συναγχικούς ἄκρως ἰᾶται · λαθραίως δὲ ποίει πάντα μὴ ὁμολογῶν τῷ πάσχοντι.

13] Πινομένη δὲ ὑδρωπικούς ἄκρως ἰᾶται.

10 14] Λεία δὲ κόπρος συγχρισμένη σὺν ὄξει ὑδροκοίλους καὶ φλεγμονὰς μορίων ἰᾶται.

15] Καεῖσα δὲ εἰς ὄστρακον καὶ λειωθεῖσα σὺν ροδίῳ ραγάδας τὰς ἐν ἔδρᾳ ἰᾶται, καὶ θύμους καὶ ἐξοχάδας ἐκριζοῖ.

16] Σὺν τερεβινθίνῃ δὲ ἐπιτεθεῖσα κονδυλώματα καὶ ἐξοχάδας ἰᾶται.

15 17] Μετὰ δὲ ροδίνου [εἰς] ἔλκη ρυπαρὰ καὶ δυσεπούλωτα, μάλιστα σὺν κηρωτῇ ροδίῳ · σὺν ἐλαίῳ δὲ πρὸς μελισσῶν καὶ σφηκῶν κρούσματα.

18] (F. 79 r.) Ἐὰν δὲ τὴν καρδίαν κυνὸς τις κρατῇ ἐν εὐωνύμῳ χειρὶ, ἢ τὴν γλῶτταν εἰλιγμένην ἐν ρακίῳ, πάντες κύνες φιμωθήσονται καὶ φεύξονται.

19] Γλαυκοῦ δὲ κυνὸς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς μετὰ μάγνητος λίθου καὶ 20 ὄψιανου λίθου ποιήσον τὴν στιμίαν ὡς ξηροκολλούριον, καὶ ὀψὲ στιβισάμενος, ὄψει τὰ ἐν τῷ σκότει γινόμενα.

20] Ἐὰν δὲ ἄρρωστῇ τις, μετὰ ζύμης μικρᾶς ἐκμάσσει τὸ πρόσωπον καὶ τὰς μάλας, καὶ βουβῶνας καὶ πόδας καὶ χεῖρας, καὶ δώσει κυνὶ φαγεῖν. Ἐὰν φάγη ὁ κύων, ζήσεται <ὁ νοσῶν> · εἰ δὲ μὴ φάγη, θανεῖται · ἢ δὲ ζυμὴ ἔστω θερμῇ.

21] Κυνοπόταμος ὁ καὶ κάστωρ <γνωστός>. Τούτου οἱ δίδυμοί εἰσιν ὠφέ-

4. Réd. de R: Καὶ σπλῆνα κυνὸς ζέουσιν (sic) ἐπὶ σπληνὸς πάσχοντος ἐπιτεθεῖσαν ὄψει (l. ὄψη) τῷ πάσχοντι ὑγιὲς χαριζομένην.

7. στόματι] σώματι A, R; corrigi v. i. Corr. conj.

8. λάθρα δὲ ταῦτα πάντα ποίει R, f. mel. — πάσχοντι] κάμνοντι R.

10. ὑδροκίλους A; A mg. ὑδροκοίλ; ὑδρωπικούς ἄκρως ἰᾶται καὶ φλ. R. F. I. ὑδροκήλας. — Le v. i. om. le § 14.

15. εἰς om. R f. mel., nisi suppl. ποιεῖ.

18. πάντας τοὺς κύνας οὓς βλέπει φιμώσει καὶ φυγῇ ἀποπέμψει R.

19. γλαυκοῦ] λευκοῦ R.

20. στιβισάμενος A; στιλθωσάμενος R. Corr. conj.

22. ἐκμάζει A; ἐκμαξον R. Corr. conj.

23. μάλας] μασχάλας R.

24. ὁ νοσῶν add. R et vertit v. i. — Εἰ δὲ οὐδὲν θέλει φαγεῖν, θαν. R.

26. τούτου ~ πινομένου] οὔτοι γὰρ λείοι καὶ ἐν πεσῷ προστιθέντες ἔμμηνα ἄγουσι · πινομένοι... R. Réd. du v. i. Κύων ποτάμιος seu canis fluvialis, qui et castor dicitur; hujus testiculi sunt qui dicuntur castoreum. Castoreum ergo tritum, etc. — F. suppl. τούτου <καστόριον> λείον.

λιανοί · τούτου οὖν λείον ἐν πεσσοῦ προστεθὲν ἔμμηνα ἄγει · πινόμενον δὲ (f. 79 v.)
σὺν ῥύπῳ μούλας ἀπὸ τοῦ ὠτίου ἀτόκιόν ἐστίν · ἀλειφέν δὲ νεῦρα χαλᾶ καὶ ψῦξιν
ὠφελεῖ · σὺν οἴνῳ δὲ χριόμενον τὰς ὑστερικές πνίγας ὀνίνησι · σὺν δὲ πηγανίνῳ
ἐλαίῳ ἐνιέμενον κωλικούς ἰᾶται · πινόμενον δὲ στομαχικούς ἄκρως ἰᾶται.

22] Τὸ δὲ δέρμα αὐτοῦ φορούμενον εἰς ὑπόδημα ποδαγρούς ἰᾶται.

ΠΕΡΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΥ

23] Κροκόδειλος χερσαῖος πᾶσι γνωστόν ἐστὶ ζῶον τετράπουν, πλατυκέφαλον,
μακρόουρον.

24] Τούτου τὴν δορὰν ἐὰν τις καύσῃ καὶ λειώσας ποτίσῃ ξήριον, ἐπιπάσῃ δὲ τῷ 10
μέλλοντι καίεσθαι τόπῳ ἢ τέμνεσθαι, ἀνώδυνον αὐτὸν ποιήσει.

25] Τὸ δὲ ἀποτηγάνισμα τοῦ κροκοδείλου ἐὰν ἀλείψῃται τις, ὅσας πληγὰς ἂν
λάβῃ οὐ μὴ αἰσθήσεται.

26] Οἱ δὲ δεξιοὶ αὐτοῦ (f. 80 r.) ὄδοντες ἀφαιρεθέντες, ζῶντος αὐτοῦ ἀφιεμένου,
καὶ περιεφθέντες ἔντασιν μεγίστην τοῖς ἀνδράσι ποιούσιν, οἱ δὲ εὐώνυμοι ταῖς 15
γυναίξιν.

27] Εἰ περιεφθῶσιν <ἢ> συναφθῶσιν ἀμφότεροι, ποιήσουσι τὰ ἀνήκοντα.

28] Ἡ δὲ κόπρος σὺν ἐλαίῳ χριομένη πρόσωπον στίλβον ποιεῖ · μέλιτι δὲ
μιγεῖσα καὶ χριομένη λευκώματα ἀφαιρεῖ.

29] Τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ καταχριόμενον ἀμβλυωπίαν θεραπεύει καὶ ἐξιάται.

20

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

ΠΕΡΙ ΛΥΚΟΥ

1] Λύκος ἐστὶ ζῶον ἄγριον, πονηρόν.

2] Τὸ οὖν αἷμα αὐτοῦ ὁ πίνων μανήσεται καὶ οὐκέτι σωθήσεται.

3] Ὁ δὲ ὀφθαλμὸς λάθρα αὐτοῦ ὁ δεξιὸς φορούμενος ἐνδοθεν λάθρα μεγίστας 25

2. ἀπὸ τοῦ om. R, f. mel. — ἀλειφόμενον δὲ
νεῦρον R. — ψῦξιν A. Corr. R. Siccitatem vel
ariditatem v. i.

4. κωλιτικούς A. Corr. R.

5. φορ.] ἐν ποσὶν φορ. R. — ἰᾶται om. R, f. mel.

6. Addition du v. i. : Castoreum esum, si
detur ξ ι, quartanarios sanat.

10. Réd. de R :.... Ἐὰν καύσας καὶ ποιήσῃς ἐκ
τούτου ξήριον, ἐπιπάσσης δὲ τόπον τινὰ μέλ-
λοντα κ. ἢ τίπτεσθαι (l. τύπτεσθαι) οὐκέστ'

ἀνθήσεται (l. οὐκέτ' αἰσθήσεται). Réd. du v. i. :
Si quis autem fixerit cocodrillum...

16. Réd. de R : Εἰ καὶ πρὸς ἐκείνων περιεφθοῖεν,
ἀμφότεροι δὲ ἅμα συναφθῶνται... — ποιησ. τὰ
ἀν.] facient incontinentiam v. i. (qui parait
avoir lu τὰ μὴ ἀνήκοντα).

20. καταχρ.] ἐγγρ. R. — ἀμβλυωπίας R.

24. αἵματος A. Corr. conj. Réd. de R : ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ ὁ πίνων μανήσεται κ. οὐδ' ὄλως
σωθήσεται.

πράξεις ποιεῖ · [φεύξεται ἀνά μέσον ἀντιπάλων, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν (f. 80 v.) ὄψεται. Ποιεῖ δὲ ἐπὶ πάσης δίκης νικητικὸν καὶ] φάντασμα παντοῖον φεύξεται τὸν φοροῦντα, < καὶ > πᾶν τετράποδον ἄγριόν τε καὶ ἡμέρον καὶ διελεύσεται ἀνά μέσον ἀντιπάλων, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ὄψεται. Ηοιεῖ δὲ ἐπὶ πάσης δίκης νικητικὸν [καὶ φάντασμα
5 παντοῖον φεύξεται τὸν φοροῦντα], ἀπελαύνει γὰρ πάντα τύπον ῥιγοπύρετον.

4] Δέρμα <δὲ> λύκου πρόβατον οὐχ ὑπερβήσεται.

5] Τὸ δὲ ἡπαρ αὐτοῦ ἐπιπασθὲν λεῖον, ξηρὸν ἡπατικούς ἰᾶται.

6] Ms. R, f. 262 v.) Ὁ δεξιὸς <δὲ> ὀφθαλμὸς καὶ ὁ τῆς οὐρᾶς πρῶτος σπόν-
δυλος ὁμοῦ οἱ δύο φορούμενοι ἐν χρυσῷ πετάλω καὶ ἔντιμον καὶ νικητὴν καὶ πρὸς
10 γυναῖκα φιλητὸν καὶ ἐρωτικὸν ποιούσι.....

7] Fel autem ejus calefactum et modicum coagulatum oculos inunctos purgat super omne collyrium. Si autem os de collo lupi ligaveris ad collum ὀπισθοτονικοῦ, i. qui habet posteriorem spasmus, sanabitur.

< ΠΕΡΙ ΛΑΓΩΟΥ >

15 8] Λαγῶς, lepus est animal quadrupes, velox et in fuga vertigines faciens.

9] Hujus sanguis calidus inunctus podagricos pedes sanat perfecte. Confectus autem in pulte et comestus dysentericos reparat, et corroborat.

10] Pulmo autem ejus minutatim incisus et palpebris impositus tumores
20 oculorum et chimeda (l. χήμωσιν) sanat. [F. l. chimetla.]

11] Cor autem ejus in byssino (al. in albissimo) panno involve et ad collum suspende; quartanarios perfecte sanat.

12] Renunculi quoque ejus in condito vel melicrato bibiti nephriticos curant.

1. Réd. de R : ...μεγ. πρ. ποιεῖ· διαβήσεται γὰρ μέσον ἀντιπ. καὶ οὐδὲν οὐδενὶ περιορθήσεται καὶ ἐπὶ πάσης δίκης νικ., εἰ μᾶλλον καὶ ἐν χρυσῷ σκεύει φορεῖ· φεύξ. γὰρ καὶ πᾶν φάντ. καὶ πᾶν τετράπ. ἄγρ. τε κ. ἡμ. καὶ εἴ τι ἄλλον (l. ἄλλο) ἐπίβουλον· ἀπελ. δὲ καὶ ῥιγ. οὕτως.

2. πᾶσαν A hic, et infra. — A mg. : Ὁμοίως καὶ ἡ γλῶσσα καὶ τὸ οὖς διαφορούμενα τὸ αὐτὸ ποιεῖ.

4. Nemo que eum tanget. Alter liber habet « videbit. » v. i.

5. γὰρ] F. l. δὲ sicut R. quoque v. i.

7. ἰᾶται]. Fin de la lettre A dans le ms. A. — Réd. du § 5 et addition dans le v. i. : Epar autem ejus siccum et tritum et cum μελ:-

κράτῳ bibitum epilepticos perfecte sanat et lunaticos ac maniosos. Κυνόδοντα autem ejus. i. caninum dentem si suspenderis ad collum lunatici vel expavefacti in die et in nocte, vel per somnium terribile, liberatur.

8. Manque dans le ms. A, outre la fin de la lettre A, la totalité des lettres M, N, Ξ, O. Cette lacune est comblée intégralement par le vieil interprète, et, en partie, pour les lettres A, M, N, O, par le ms. R. — δὲ addidi e v. i. (autem).

9. πετάλω] vase v. i. — victorem et divitem v. i.

11. Addition du v. i. : ... nec qui hoc gestat ophthalmiam patietur, imo ophthalmicos oculos sanat.

13] Fel autem ejus cum adipe vulpis et nardo liquefactum surditatem sanat. Si autem in pessario cum succo althaeae vel malvae mittatur et oleo, conceptionem adjuvat. Cum succo vero prassii .i. porri et irino unguento immissum mortuos foetus ejicit.

14] Coagulum quoque ejus cum propoli solutum et repositum puncturas⁵ et morsus venenosos curat.

15] Stercus autem ejus cum vino solutum calido sciaticos (l. ισχιαδικούς) omnino desperatos sanat et colicos. Similiter cum pipere tritum et bibitum nephriticos curat.

16] Pili autem ejus combusti et triti et super combusta loca sparsi,¹⁰ ulcera mundant, et cicatrices sanant, ut et pilos educunt. Et cum albugine ovi superpositi omnem fluxum sanguinis sistunt.

17] Pedes quoque viventis leporis circumsuspende in nomine patientis; sanabit arthriticos, anticos, (l. αντίαδας) [ἀντίαδας v. i.], podagricos et chiragricos perfecte; dextrum vero ad pedem dextrum et sinistrum ad¹⁵ sinistrum.

18] Cerebrum autem leporis inunctum in parvorum gengivis absque dolore educit dentes.

19] Tota autem pellis leporina cum auribus et unguibus combusta, et pulvis ex ea cum condito calamo datns lethargicos perfecte sanat.²⁰

< ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Μ. >

ΠΕΡΙ ΜΥΟΣ

1] Μῦς πᾶσι γνωστός. Τούτου τὴν κεφαλὴν καύσας σὺν στέατι χοιρείῳ ἢ ἀρκτείῳ καὶ τὴν τέφραν λειώσας ἀλωπεκίας ἰάση.

2] Ὅλον δὲ τὸν μῦν καύσας σὺν οἴνῳ καὶ νάρδῳ ἢ ῥοδίνῳ ὠταλγίας χρονίας²⁵ παραδόξως χρίσας ἰάση.

3] Ζῶντος δὲ τοῦ μυὸς κόψας τὰ ἄκρα αὐτοῦ πάντα καὶ ἐνδήσας περὶ αὐτὸν τῷ τραχήλῳ καὶ παύσεις πᾶν ῥίγος.

21. Le ms. R omet presque partout la lettre-rubrique.

23. Mus hospitatus omnibus notus v. i. —
Ordre suivi dans le v. i. : nos §§ 1, 2, 4, 5,
1re addition, 3, 2e addition.

26. χρίσας serait mieux placé après ῥοδίνῳ. —
χρ. om. v. i.

27. ἐνδύσας R. Corr. v. i. — τὸν τράχηλον R.
Correxi.

28. παύσεις π. ρ.] omnem typum et rigorem
antiquum febrium mirabiliter ejicit.

29. 1re addition du v. i. : Si autem per os muris
cum filo miseris, et per foramen extraxeris
filum, colico sanitatem dahit.

4] Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ ξηρὰ λεία σὺν ὄξει ἐπιχριομένη μασθοῦ σκληρίας καὶ ὀδύνας διαλύει τὰς μετὰ φλεγμονῆς.

5] Ξηρὰ δὲ ἐπιπαττομένη ἐξοχάδας αἴρει.

< ΠΕΡΙ ΜΥΡΜΗΚΟΣ >

1] Μύρμηξ.) Formicarum species sunt VII. Una est omnibus nota : aliae vero sunt longi capitis et magnae, colore nigrae : aliae vero sunt tenues, et graciles et rubrae, quae dicuntur zinyphes : aliae magnae et latae ; aliae campestres et mediocres : aliae quoque εὐοδαίαι, i. bonae viae, et sunt
 10 parvae ; aliae autem μυρμηκολέοντες, i. formicae leoninae, magnae ac variae et alatae, et carnes comedunt, sed cito moriuntur.

2] Omnes autem forcipe decapitatae et attritae, ac in palpebris positae, hordeolos sanant. Sic et campestres, quae frumentum comedunt, aequaliter faciunt.

15 3] Si quis autem XL formicas cum succo asphodeli decoxerit, et in potu alicui dederit, ἀνεκτός, i. remissus erit omnibus diebus vitae suae.

4] Elixatura earum infusa μυρμηκίας, i. formicarias cadere facit.

< ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ν. >

ΠΕΡΙ ΝΥΚΤΕΡΙΔΟΣ

20 1] Νυκτερίς ζῷόν ἐστὶν τετράπουον πᾶσι γνωστόν. Ἰπταται ὡς χελιδών, καὶ τίχτει ὡς τετράποδον καὶ θηλάζει.

2] Τὸ γοῦν αἷμα αὐτοῦ ἐὰν χρίσῃς πρὸς ὀφθαλμῶν ἐκτετιλμένας τρίχας, οὐκέτι φύουσιν.

1. μασθοῦ] μαστοῦς R. Corr. v. i.

3. Post delet (αἴρει) : in tribus diebus add. v. i.

4. 2^e addition du v. i. : Oportet autem eos praelui cum vino. Cum aqua quoque illitum lepras et lichenas curat.

22. ἐκτετιλωμένας R. Corr. v. i.

24. 1re addition du v. i. : Si quis autem caput ejus cum panno nigro ad brachium dextrum ligaverit, non dormitabit neque dormiet usque quo portaverit ipsum. — Addition

du ms. A, empruntée à la marge du folio 108 r. : Νυκτερίδος καρδίαν θές (l. θείς) εἰς τὸν ἀριστερόν μασθὸν κοιμωμένοις (l. κοιμωμένης), καὶ ὁμολογήσει ὅσα ἂν ἐρωτήσεις. 2e addition du v. i. Si vero sanguinem ejus quis susceperit in panno, et foemina nesciente posuerit sub capite, si jacuerit cum ea, mox concipiet. Habet et alias efficacias, quas nunc tacebo ; non enim oportet eas publicari.

3] Ἄλλα καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ φορουμένη μεγίστην ἀγρυπνίαν ποῖει.

.....

<ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ε.>

1] Xilonatis quaedam avis. Cichonatis (f. l. xichonatis) species est parvae crocodili.

5

2] < Si > de hujus frixura quis inunctus < fuerit >, sine dolore facit eum ad verbera. Est autem et magnum amatorium.

3] Comesti autem cocodrilli velut pisces impudentes et inverecundos faciunt comedentes.

4] Stercus autem illorum hebetudinem oculorum et albuginem sanat. 10 Similiter et sanguis.

5] Dextra autem mola gestata erectionem facit; sinistra vero mulieribus desiccationem aequalem.

<ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ο.>

ΠΕΡΙ ΟΝΟΥ

15

1] Ὄνος πᾶσι γνωστός · ἔχει δὲ δυνάμεις τοιαύτας. Ἐκ τοῦ ὄνυχος αὐτοῦ ἐκ προσθίου δεξιοῦ ποδὸς εἰ ποιήσεις δακτύλιον ἢ κρικίον καὶ δώσεις φορεῖν δαιμονιζομένων, σωθήσεται.

2] Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ ἀπάσας (f. 263 r.) αἰμορραγίας ἴστησιν.

3] Ἐάν τις πτύη αἷμα καὶ ἐπάρη τὸ αἷμα τοῦ ζώου καὶ βάλλη τὸν χαλινὸν 20 τοῦ ὄνου πλύνας εἰς αὐτὸ τὸ αἷμα, καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ δώσεις τῷ πάσχοντι ἐν βρώματι ἢ πόσει, ἀπαλλάξει αὐτόν.

4] Ἄλλα καὶ σκορπιοπλήκτους θεραπεύει πινόμενον.

5] Αἷμα δὲ ζῶντος ὄνου μετὰ κροκοδειλίας βοτάνης καὶ ἐλαίου συγχοιόμενον τεταρταίζοντας ἴαται.

25

6] Τὸ δὲ κρικίον τοῦ χαλινουῦ αὐτοῦ τὸ μικρὸν ὃ ποιήσας δακτύλιον καὶ φορῶν φεύζεται δαίμονας καὶ ἀποστρέφει πυρετούς.

16. Ordre suivi dans le v. i. : nos §§ 2, 5, 6, 7, 1, 1re addition, 8, 9, 10, 2^e add. 4, § 3 omis.

18. σωθήσεται] Salvabitur eadem die v. i. (αὐθήμερον addendum est.)

7] Ἐάν τις καθεύδῃ ἐπὶ δορᾶς ὄνου, δαίμονας οὐ φοβεῖται οὐδὲ Γελοῦν καὶ νυκτερινὰ ἀντήματα.

8] Δάκρυα δὲ ὄνου σὺν ἐλαίῳ σμίξας καὶ πλύνας λυχνίον καὶ ἄψας ὀψὲ ὄψει
5 πάντας τοὺς ἐν συμποσίῳ ὄνοκεφάλους, καὶ αὐτοὶ τοὺς ἀλλήλους.

9] Τρίχα δὲ ἀπὸ τῆς πληγῆς τοῦ ὄνου εἰ λαβῶν, καύσας καὶ λειώσας δώσει τινι ἐν ποτῶ γυναικί, οὐ παύσεται πέρδειν, ἐάν ἐστὶν ἡ θρίξ ὄνου θελείας.

10] Εἰ δὲ τις ἀπὸ σκορπίου πληγῆ καὶ εἶπη εἰς τὸ οὔς τοῦ ὄνου ὅτι « Σκορπίος με ἔπληξεν », ὁ μὲν πληγεὶς ἰαθήσεται, εἰς δὲ τὸν ὄνον ἡ ὀδύνη μεταπεσεῖται.

10 Ms. A, f. 80 v. (Reprise).

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Π.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΒΑΤΟΥ

1] Πρόβατον πᾶσι γνωστόν. Τούτου τὸ στέαρ καὶ ὁ μυελὸς γίνεται σαπώνι. Προχωρεῖ δὲ εἰς πολλὰς χρείας.

2] Ὁ δὲ κριὸς ἔχει πράξεις τοιάσδε · ἐάν γὰρ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ κέρας πρίης, καὶ
15 ποιήσης κτένιον, κτενίσσης δὲ μετ' αὐτοῦ, ἡμίκρανον (f. 81 r.) θεραπεύει, τὸ μέντοι ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρατος δεξιὸν ἡμίκρανον, τὸ δὲ ἀριστερὸν εὐώνυμον.

3] Τοῦ δὲ ἡλίου ὄντος ἐν κριῶ, ἐάν τὴν κόπρον ξηράνας τις ἐπιθῆ μετ' ὄξους ἐπὶ τῶν κεφαλαλούντων, ἀπαλλάξει.

4] Οἱ δὲ ἐντὸς τῶν κεράτων σκώληκες φιλτροπόσιμόν εἰσι ἀπαράβατον.

20 5] Τὸ δὲ κέρας καπνιζόμενον τὰς ὑστερικές πνιγμονὰς ἀνακαλεῖται.

6] Πνεύμων δὲ προβάτου ἐσθιόμενος νήστει ἀμέθυστον τὸν ἐσθιόντα φυλάξει καὶ ὅσα πίνει.

7] Τὸ δὲ ἦπαρ αὐτοῦ ἐν ταῖς παρείαις τῶν γυναικῶν ἐπιτιθὲν ζεστὸν εὐχρουν καὶ εὐμορφον ποιεῖ τὸ πρόσωπον.

25 8] Τὸ δὲ στέαρ αὐτοῦ εἰς πεσσοὺς χρήσιμον.

1. Γελοῦν] F. l. Γελλῶ. — Nec etiam Gelo, nec Gillu, i. strigas v. i.

3. Addition du v. i. : Ex anteriori autem parte dextrae auriculae ejus si ligaturae phylacterium feceris, et dederis ad portandum mulieri sanguinis fluxum patienti, eadem die salvabitur.

6. Τρίχα...] Pilis autem auriculae asini combustis v. i.

9. « Habet et alias efficacias. » add. v. i.

11. σαπώνιον R, f. mel.

13. πρίης] χειρουργήσει R.

15. Le ms. R lit et ponctue ainsi : ...τὸ δὲ γελαιὸν τὸ εὐών. ἡμίκρανον, τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν κριῶ. Ἐάν δὲ τὴν κόπρον...

16. ἐπιθεῖς ἐπὶ μετώπου κεφαλαλούντων, ἀπαλλάξεις R.

19. τ. κ. αὐτοῦ R. — φιλτροπόσιμοι A. Corr. R.

20. ἀνακαλεῖται (emendat), aperiunt v. i. (sc. ἀναχαλᾶται?)

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

5] Τούτου τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς καὶ οἱ δίδυμοι καὶ οἱ νεφροὶ πρὸς συνουσίαν διεγείρουσι τὸ μόριον, ἐν πότῳ δοθέν.

ΠΕΡΙ ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑΣ

6] Σαλαμάνδρα ζῷον ἐστὶ τετράπουν μεῖζον σαύρας χλωρᾶς, ἐν θάμνοις δὲ καὶ ὕλαις διαιτώμενον.

7] Ταύτης ἡ καρδία φορουμένη ἄφοβον ποιεῖ πρὸς τὸ πῦρ τὸν φοροῦντα, καὶ ἄτρομον εἰς πυρκαϊάν καὶ ἄκαυστον.

8] Τὸ οὖν ζῷον τοῦτο ἢ ἐν πυρὶ ἢ ἐν καμίνῳ (f. 82 v.) ἐμβληθὲν πᾶσαν φλόγα σβεννύει.

9] Καὶ εἴ τις τὴν καρδίαν τούτου περιάψει πυρέσσουσιν, παραυτίκα ἀπέδρα ὁ πυρετός.

10] Εἰ δὲ περὶ τοῖς γόνασιν γυνὴ αὐτὴν φορεῖ, οὔτε ὄλως συλλήψεται, οὔτε ἔμμηνα ὄρᾳ.

11] Εἰ δὲ δέρματι μελανῷ αὐτὴν ἐνδήσεις καὶ περιάψεις ἀγκῶνι, τρίταϊον, τεταρ-
15 ταῖον καὶ πάντα πυρετὸν ἰάσεις.

12] Καυθεῖσα δὲ καὶ πασθεῖσα ἀνασπᾶ μυρμηκίας καὶ τοὺς ἐν χερσὶν καὶ ποσίῳ
<ἦλους>.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Τ.

ΠΕΡΙ ΤΑΥΡΟΥ

1] Ταῦρος πᾶσι γνωστός καὶ αὐθάδης.

2] Ταύρου χολὴ μετὰ ὠῶν λεκίθων συλλειωθεῖσα καὶ χρισθεῖσα οὐλὰς ὁμόχρους ποιεῖ.

3] Σὺν ὄξει δὲ σμηγομένη ἀλφρούς μελανοὺς ἰᾶται, καὶ πίτυρα κεφαλῆς καθαίρει, καὶ φακοὺς (f. 83 r.) καὶ ἐφήλεις γυναικῶν καθαίρει διὰ τῶν ἐξωθεν παιδίων · οὐκ
25 αὐτὸ γὰρ τὸ ζῷον ἐστὶν ἰσχυρόν, ἀλλ' ἡ περικειμένη ἐν αὐτῷ δύναμις ἔσωθεν παιδίων · καὶ γὰρ ἄνθρωπος ἐὰν αὐτὸ φορῇ, πάντα γνώσεται.

4] Ὅμοίως δὲ καὶ αἰξ κέρας μὴ ἔχουσα, ἐὰν αὐτὸ φορῇ, χρηματίσει.

4. μεζωνος ζαύρας χλ. ὅμοιον R.

6. ποιεῖ τὸν φορ. ὑπὸ τοῦ πυρός R.

10. Réd. de R : τὴν τούτου καρδίαν περ. πυρ. βοηθεῖ μεγάλως.

12. Εἰ δέ<τις> add. R. — τὰ γόνατα R.

13. αἶμαν ἴδοι R. — Imo exstinguetur add. v. i.

17. ἦλους add. R ; clavos v. i.

23. σμηχ.] μιγνυμένη R. — καθαίρει om. R, f. mel.

24. καθαίρει] ejicit v. i. (sc. ἐκβάλλει). — διὰ τῶν ἐξ. π.] propter pueros qui sunt extra. v. i. — παιδίων corrigé en πεδίων dans R ici et plus bas. Il y a probablement une lacune entre καθαίρει et διὰ τῶν ἐξ. π. On ne voit pas à quoi peut se rapporter αὐτὸ, l. 26 et l. 27.

26. Réd. de R : ἡ αἰξ κ. μὴ ἔχ. τὸ αὐτὸ δρᾶ · ἦς φορούμενος χρηματίζει.

5] Ὅμοίως δὲ καὶ ἀνδρίαντι περιθέμενος χρηματίζει, καὶ οἱ ἐπιγοροῦντες ἐξαγορεύουσιν καὶ ὁμολογήσουσι, καὶ ἀναθέματα μέγιστα τεθήσονται ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ.

6] Λαβῶν οὖν τὸν ἰέρακα τὸν πελάγιον ἀπόπνιξον ὕδατι ὀμβρίῳ · ὁμοίως καὶ ἔποπα πνίξον ἐν τῷ ὕδατι καὶ βαστάζων αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς θεράπευσον σμύρνη καὶ κρόκῳ καὶ ξήρανον αὐτοὺς ἐν σκιᾷ, ἄνευ (f. 83 v.) ἡλίου. ⁵

7] Τηρῶν [αὐτῶν] τὰ σώματα δὲ αὐτῶν θάψον ἐν τῇ γῇ ἐν τόπῳ ὅπου ἐστὶν ὁ φορῶν, εἴτε ἄνθρωπος, εἴτε ἄλλο τι.

8] Λαβῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς φέρει.

9] Σὺν μέλιτι δὲ <ἡ χολή> χριομένη στομαχικοὺς ἄκρως ἰᾶται.

10] Σὺν δὲ ἰρίνῳ μύρῳ διπλῇ μιγεῖσα καὶ ἐν πεσσῷ προσαχθεῖσα ἄγει ἔμμηνα ¹⁰ πολλὰ αὐθήμερον.

11] Σὺν δὲ ἀμαρακίνῳ μύρῳ καὶ ἀφρονίτρῳ προσαχθεῖσα ἔμβρυα νεκρὰ καθέλκει.

12] Καθ' ἑαυτὴν δὲ περιχρισθεῖσα τῷ δακτυλίῳ ἢ τῷ ὀμφαλῷ ἢ χολῇ πλεῖον κλυστῆρος κενοῖ τὴν γαστέρα.

13] Καταπλασθεῖσα δὲ <τῷ> ὀμφαλῷ ἔλμινθας ἐκτινάσσει. ¹⁵

14] Ἡ δὲ κόπρος τοῦ ταύρου καὶ τὰς ἀπὸ μυκτῆρων αἱμορραγίας στέλλει καὶ ἀλωπεκίας δασύνει καὶ τὰς ῥεούσας τρίχας ἐκ νόσου ἴστησι.

15] (F. 84 r.) Τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ξηρὸν [βρωθὲν καὶ] λειωθὲν σὺν ἐλαίῳ ὀμφακίνῳ καὶ ἀλειφὲν πολιὰς τρίχας μελαίνει · ἔστω δὲ μελανοῦ ταύρου.

16] Ὄταν δὲ ἀποθάνῃ ταῦρος, εἰς ἡμέρας ζ' ποιεῖ σκώληκας οἷτινες εἰς κα' ἡμέραν ²⁰ γίνονται μέλισσαι ποιοῦσαι μέλι, ἃς δεῖ συνάγειν ἐν τοῖς σίμβλοις καὶ ἔχειν.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΓΟΥ

17] Τράγου τὸ αἷμα ξηρὸν μετὰ κηκίδων καὶ βαλαυστίου ἐν βρώματι δοθὲν δυσεντερικοὺς θεραπεύει.

18] Ὅμοίως κατάκλεισον εἰς σφραγίδα χρυσῆν δισκοειδῆ μετὰ γλώσσης βατράχου ²⁵ καὶ κινναμώμου ἢ μόσχου, καὶ συρράψας εἰς δέρμα ἐλάφου περίαπτε, ἢ ἐντίθει τοῦτο ἐν ζωδίῳ, καὶ ἔσονται ἐν τῷ τόπῳ (f. 84 v.) ἐκείνῳ θυσίαι ὀνομασταί. Ποιεῖ <δὲ> καὶ ὁ κοινὸς ἰέραξ. Τοῦτο δὲ πάνυ κρύβε.

1. Réd. de R : ...περιτιθέμενον χρηματίζειν παρέχει, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπ. ἐξαγορεύονται καὶ ἀναθ. μέγ. θήσουσι ἐν τ. τ. ἐκ.

4. βαστάζων ~ θερ.] καὶ λαβῶν αὐτῶν τ. ὀφθ. θερ. R.

9. ἡ χολή add. R; fel, ut puto v. i.

10. ἔμμηνα π.] αἷμαν πολὺ R.

12. ἀμαραντίῳ (l. ἀμαραντίνῳ) R (male?). — προσ-αχθ. τῷ δακτύλῳ (l. δακτυλίῳ) R, f. mel.

15. τῷ add. R.

16. ὁ δὲ κ. A; ἡ δὲ κ. R. — συστέλλει R.

18. βρωθὲν καὶ om. R, f. mel. commixtus v. i.

20. Le ms. R om. le § 16. — κα' xxxi v. i.

23. βαλαυστίου ὅ ἐστιν ῥόδων Αἰγυπτίων ἐν βρώσει δοθὲν R. — A mg. : τὸ βαλαύστιόν ἐστιν ῥούδω (?) αἰγύπτιον.

26. ἐντίθει ~ ὀνομασταί] Réd. de R : ἐντίθει τῷ τόπῳ, ἐν ζωδίῳ τινὶ καὶ ἔσονται λοιπὸν θυσίαι ὀνομασταί.

28. δὲ add. R. — κρύβε] φύλαττε R.

19] Τὸ δὲ λίπος αὐτοῦ τὸ ἐκ τῶν νεφρῶν ἐψηθὲν μετὰ χόνδρου ἢ ὀρύζης χυλοῦ ἐνίεται πρὸς τὰ ὦτα.

20] Τὸ δὲ λάδανον αὐτοῦ τοῦ ἐκ τοῦ πώγωνος συναγόμενον ποιεῖ πρὸς ἀλωπεκίας καὶ τριχορροίας, σὺν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ὀμφακίνῳ · σὺν ὄξει δὲ χριόμενον κεφαλαλγίαν 5 παύει.

21] Τὸ δὲ στέαρ μετὰ ἰξοῦ καὶ σανδαράχης λεῖον περιπλασθὲν ὄνυξι φωριῶσιν ἐκριζοῖ αὐτούς.

22] Ἐὰν δέ τις χρίσῃ τράγου μυκτῆρας μύρω καὶ τρίψῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ, ποιεῖ ἀπὸ ἠδονῆς ἀποσπερματῶσαι · τοῦτο τὸ σπέρμα <λαβῶν>, ἐὰν 10 χρίσῃς ἀνθρώπου μόριον, ἔντασιν ἔξει μεγίστην (f. 85 r.) καὶ ἀκαταμάχητον εἰς γυναῖκας καὶ φοβερὰν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Υ.

ΠΕΡΙ ΥΑΙΝΗΣ

1] Ὑαίνα, ζῶον τετράπουν, ἀνήμερον, διφυές · τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο γεννᾶται θήλεια 15 καὶ μετὰ ἐνιαυτὸν γίνεται ἄρρεν · εἶτα πάλιν μετὰ ἄλλον ἐνιαυτὸν γίνεται θῆλυ. Ὅτε μὲν βιβάζει, ὅτε <δὲ> βιβάζεται καὶ κύει καὶ μασθοδοτεῖ. Ἐχει δὲ δυνάμεις τοιαύτας.

2] Ἡ χολὴ τοῦ ζώου τούτου γλυκεῖα ὑπάρχουσα ἐνεργεῖ. Σκευάζεται δὲ δι' αὐτῆς ἐπίδειξις μεγίστη · τὸ δὲ <γε> σύνθεμά ἐστι τοιοῦτον · γλαύκου ἰχθύος 20 <οί> ὀφθαλμοὶ καὶ χολὴ ὑαίνης ὅλον τὸ ὑγρὸν · λείου ὁμοῦ πάντα καὶ ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἀγγείῳ, εὖ μάλα περισκέψας.

3] Εἰ οὖν βούλει ἐνδείξιν μεγίστην ποιῆσαι, ποιήσον οὕτως. (F. 85 v.) Λύχνου τεθέντος, ἐὰν στέαρ οἴου βούλει ἐρπετοῦ ἢ τετραπόδου μίξης μετὰ βραχείος τοῦ συνθέματος, καὶ χρίσῃς βυβλάριον ἢ χυνάριον, καὶ δείξης τοῖς παροῦσιν ὀψίας

1. Τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ν. αὐτοῦ λίπος R, f. mel.

6. σανδαράχης] ἀρσενικοῦ ἐρυθροῦ. R. — ψωρ.] φθειριῶσιν R.

8. τράγου] ταύρου R. — ἐξ αὐτοῦ] ἐπ' αὐτούς R, f. mel.

9. τοῦτο δὲ τὸ σπ. R, f. mel. — λαβῶν add. R.

10. ἔξει] ἐμποιήσεις R. — ἀκαταμάχητον εἰς γυναῖκας] ἀκατάβλητον εἰς γυναικῶν συνουσίας R.

14. τὸ γὰρ ζ. ~ καὶ μετὰ ἐν.] γεννᾶται γοῦν κατὰ πρῶτον θῆλυ, καὶ μετ' ἐν. R.

15. ἄλλον] ἕτερον R, f. mel. — γίνεται om. R, f. mel. — θήλεια καὶ ἕτερον μεταμείβεται τὴν φύσιν · καὶ ὅτε μὲν...

16. δὲ addidi.

18. τούτου τοῦ ζ. R, f. mel.

19. γε add. R.

20. ἀπόθου τοῦτο R.

21. εὖ μ. περ.] καλῶς πωμασθέντι R.

22. μεγ.] τινα R.

23. τοῦ om. R.

24. Réd. de R : συνθ. τοῦ προοικονομηθέντος (praedictae v. i.), χρίσεις δὲ μετ' αὐτοῦ βιβλάριον ἢ χυνάριον... — βιβλάριον ἢ χυνάριον A (να écrit au-dessus de χυ); inularium vel chinariton v. i. F. l. βυβλ. ἢ χαρτάριον.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

12] (F. 87 r.) Ὁ δὲ δεξιὸς αὐτῆς ποὺς ἐὰν περιαρθῇ ἐν φιάλῃ καὶ δοθεῖσα πιεῖν ἐν αὐτῇ λυσοδῆκτῳ ἢ ὑδροφόβῳ, σωθήσεται παραχρῆμα.

13] Τὸ δὲ ἥπαρ αὐτῆς ἐσθιόμενον τετραΐζοντας ἰᾶται καὶ τρομικούς καὶ καρδιακούς. Ἐπὶ πάντων δὲ δίδου λαθραίως.

5 14] Ἐὰν δέ τις τὴν γλῶσσαν αὐτῆς φορῇ ἐν ἀριστερῷ ὑποδήματι καὶ πορεύσῃται, φιμωθήσονται πάντες κύνες καὶ ἄνθρωποι · ἔστι γὰρ φιμοκάτοχος.

15] Ὁ δὲ ἐπίπλους αὐτῆς σὺν ἐλαίῳ τηχθεὶς πᾶσαν φλεγμονὴν θεραπεύει.

16] Ὁ δὲ ἐκ τῆς ῥάχως αὐτῆς μυελὸς ἀλειφόμενος πάντα πόνον ψυῶν καὶ ῥάχως ἰᾶται.

10 17] Στέαρ δὲ ἐκ τῶν ὀστέων τῆς ὀσφύος αὐτῆς ὑποκαπνιζόμενον ταῖς δυστοκούσαις ὠκυτόκιόν ἐστιν μέγιστον.

18] (F. 87 v.) Ἡ δὲ ὑαίνειος κύστις ξηρά, λεία, σὺν οἴνῳ ποθεῖσα τοὺς ἐνουροῦντας παῖδας αὐτομάτως τοῖς στρώμασι καταπαύει.

19] Ἐκ δὲ τοῦ δέρματος αὐτῆς ὀλίγον περιαρθὲν ἢ ὑποδήματα ἐξ αὐτοῦ γινόμενα καὶ φορούμενα θεραπεύει ποδαγρούς, γοναγρούς, χειραγρούς, ἀρθριτικούς καὶ πάντα ῥευματισμόν, καὶ ἀλγήματα νεύρων παραχρῆμα παύει.

20] Ἡ δὲ χολή <αὐτῆς> μετώπῳ χρισμένη καὶ τοῖς βλεφάροις πάντα ῥευματισμόν ὀφθαλμῶν ἴστησι, καὶ ὀφθαλμίαν πᾶσαν, μετὰ μέλιτος ἐγχρισμένη, καὶ ὄξυπίαν παρέχει.

20 21] Δορὰ δὲ ὑαίνης κύνας διώκει · πρὸ θυρῶν κρεμαμένη καὶ πᾶσαν ἐπιβούλην ἀποστρέφει.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Φ.

ΠΕΡΙ ΦΩΚΗΣ

1] Φώκη ζῶόν ἐστι τετράπουν, ἔνουδρον, ἀμφίβιον (F. 88 r.). Γεννᾶ ὡσπερ τὰ 23 τετράποδα · ἔχει δὲ δυνάμεις πολλάς. Ὁ γὰρ ἐγκέφαλος αὐτῆς πινόμενος δαίμονας ἀποδιώκει.

2] Ἡ δὲ κεφαλὴ καεῖσα καὶ μετὰ κεδρίας συνλειωθεῖσα ἀλωπεκίας καὶ πᾶν πάθος θεραπεύει.

1. δοθεῖσα πιεῖν] et detur ad portandum (l. portandum) v. i.

3. αὐτῆς ξηρὸν πινόμενον τετραταῖζοντας R. — ἰᾶται καὶ τρομικούς]. Derniers mots communs aux mss. A, R et au v. i. Le ms. R omet nos §§ 14 et 15; il rédige ainsi le § 16: Ὁ δὲ μυελὸς ἐπαλειφόμενος ψυχλικούς καὶ ἰσχιαδικούς ὠφελεῖ. — Il omet les §§ 17 et 18; il rédige ainsi les suivants: § 19. Τὸ δὲ δέρμαν αὐτῆς φορ.

ποδαγρικούς ἰᾶται. — § 20. Ἡ δὲ χ. αὐτῆς ἐν τῷ μετώπῳ ἐπιχρισθεῖσα καὶ ἐν τῷ βλεφάρῳ σὺν μέλιτι πᾶν ῥεῦμα ὀφθαλμῶν ἰᾶται. Avec ces mots finit le texte des Cyranides dans le ms. R (f. 264 r.).

8. ῥάχης A (2 fois). Corr. conj.

12. κύστις] κίστη A.

17. αὐτῆς add. R.

3] Ὁ δὲ δεξιὸς αὐτῆς ὀφθαλμὸς φορούμενος ἐν ἐλαφείῳ δέρματι ἀξιέραστον καὶ ἐπιτευκτικὸν ποιεῖ τὸν φοροῦντα.

4] Ἡ δὲ καρδία φορουμένη ὁμοίως καὶ ἡ πυτία πᾶν μὲν χαλεπὸν ἀποστρέφουσιν, πᾶν δὲ ἀγαθὸν ἐπιφέρουσι τῷ φοροῦντι.

5] Ἐὰν δὲ τὰς ἐν τῇ ῥινὶ αὐτῆς τρίχας ἐν ἐλαφείῳ δέρματι δήσας φορῆς, τὰς 5 μεγάλας καὶ τραχείας λέγω, καὶ εἰσελεύσεται ἀνὰ μέσον πολεμίων, πάντες αὐτὸν ὡς φίλον ἀσπάζονται.

6] Ἡ δὲ γλῶσσα (f. 88 v.) ὑπὸ τὰ ὑποδήματα φορουμένη νίκην παρέχει.

7] Τὸ δὲ στέαρ πᾶσαν φλεγμονὴν καὶ ὀδύνην ἄρθρων ἰᾶται.

8] Ἡ δὲ δορὰ ζωννυμένη νεφροῦς καὶ ἰσχία θεραπεύει. 10

9] Αἱ δὲ σάρκες ἐσθιόμεναι καὶ τὸ αἷμα σὺν οἴνῳ πινόμενον ξηρὸν λάθρα πᾶσαν ἐπιληψίαν καὶ μανίαν καὶ σκότωσιν καὶ πᾶν πάθος ἰᾶται.

10] Ὅμοίως καὶ τὸ ἥπαρ καὶ ὁ πνεύμων καὶ ὁ σπλῆν ξηρὰ ἐν πότῳ ἐπιπασσόμενα τὰ ὅμοια ἰῶνται καὶ πᾶν πάθος.

11] Τὰ δὲ ὀστᾶ ὑποκαπνιζόμενα ὠκυτόκιά εἰσιν. 15

12] Ἡ δὲ χολή σὺν μέλιτι χρισμένη πᾶσαν ὀφθαλμίαν θεραπεύει.

13] Ὁ δὲ ἐγκέφαλος πινόμενος ἱερὰν νόσον θεραπεύει.

14] Ἐὰν δὲ τις τὴν καρδίαν τῆς φώκης καὶ τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης καὶ τρίχας τῆς ῥινὸς καὶ τὸν (f. 89 r.) δεξιὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὴν πυτίαν ἐνδῆσῃ ἐν ἐλαφείῳ δέρματι ἢ φωκείῳ καὶ φορῆ, ἔσται νικῶν πάντας ἐν πολέμῳ καὶ γῆ καὶ θαλάσῃ · 20 φεύξεται δὲ αὐτὸν πᾶσα νόσος καὶ πάθος καὶ κλιμακτῆρες καὶ πᾶς δαίμων καὶ θήρα · ἔσται δὲ πλουτῶν καὶ εὐδαιμονῶν καὶ ποθητός.

ΠΕΡΙ ΦΡΥΝΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΥ

15] Φρυῶνός ἐστιν εἶδος βατράχου χλωροῦ ἐν τῇ χερσαίᾳ διατρίβων. Οὗτος ἐὰν πτύσῃ <εἰς> ἄνθρωπον, ὀλομάδιστος γίνεται. 25

16] Τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ δηλητηριὸν ἐστὶ τριχῶν.

17] Φρυῶνοι πολλοὶ ἐψηθέντες ζῶντες ἐν ἐλαίῳ μετὰ θύμου κόμης καὶ πρασίου καὶ σκίλλης ἕως τριῶν ἡμερονυκτίων εἰς κάμινον λούτρον ποδαγροῦς ἰῶνται παραδόξως.

18] (A mg.). Τὸ δὲ ἥπαρ αὐτοῦ ἐὰν τις λειώσας ἐπιβάλλῃ εἰς ὅπερ λούεται ὕδωρ, 30 ἀπορρυήσονται βλεφάρων αἱ τρίχες.

19] (A mg.). Ἐὰν δὲ τὸν φρυῶνον βάλῃς εἰς χύτραν καινὴν καὶ περισπιλώσῃς ἕως

2. τῶν φοροῦντα A.

21. θήρα] F. l. θήρ.

22. δέ] F. l. γάρ. Erit enim beatus v. i.

23. F. del. βατράχου.

25. εἰς add. R. in homine v. i.

30. Le v. i. omet nos §§ 18 et 19.

32. κενὴν A. Correxī.

ἂν ἀπανθρακωθῆ, τούτου ἡ τέφρα μετὰ ὄξους σμηγομένη πᾶσαν αἰμορραγίαν ἴστησιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀπὸ τε νεφρῶν καὶ ὑστέρας, καὶ ρύσιν(?) φλεβός, καὶ ἀρτηρίας παύσεται τομήν · καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅπου αἰμορραγία γίνεται. Εἰ δὲ δοκιμάσαι θέλεις, λαβὼν μάχαιραν ἐπίχρισον ἐκ τῆς τέφρας, καὶ σφάξον τετρά-
 5 ποδον οἶον θέλεις, καὶ ἐξ αὐτοῦ αἷμα οὐ ρεύσει.

(F. 89 v.)

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Χ.

ΠΕΡΙ ΧΑΜΑΙΛΕΟΝΤΟΣ

1] Χαμαιλέων ἐστὶν ζῶον εἰκὸς κροκοδείλῳ · ἐκάστης ὥρας τῆς ἡμέρας χρόαν ἀναλλάσσει. Ἔχει δὲ τὸ πρόσωπον λέοντος, τοὺς δὲ πόδας καὶ τὴν οὐρὰν κροκο-
 10 δείλου, χροιάν δὲ ποικίλην. Τούτου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἕως τῆς οὐρᾶς τέταται ἐν νεῦρον στερεόν, ὅπερ ἀναιρεθὲν εἰς ὄνομα τοῦ πάσχοντος καὶ περιεφθὲν τραχήλῳ ὀπισθότονον θεραπεύει.

2] Ἡ δὲ χολή αὐτοῦ γλυκανθεῖσα κοσμεῖ αὐθήμερον · τὰ δὲ ἄλλα πάντα μέλη ἐξ ἴσου δρῶσιν ὅσα ἡ φώκη καὶ ὕαινα.

15 3] Σὺν δὲ ρίζῃ [χαιμαλέοντος] χόρτου φορουμένη ἢ κρατουμένη ἢ γλώσσα αὐτοῦ καὶ βουγλώσσου φιμοκάτοχόν ἐστὶν μέγιστον πρὸς ἐχθρούς.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ψ.

ΠΕΡΙ ΨΑΜΜΟΔΥΤΟΥ

1] (f. 90 r.) Ψαμμοδύτης ὁ ἀσφάλαξ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ στοιχείῳ εἴρηται.
 20 Ὅποσα μέλη ἔχει καὶ δυνάμεις τόσας ἔχει εἰς ὠφέλειαν, ὥστε καὶ ἐπιληψίας καὶ ἀλφρούς καὶ πόδας καὶ ἐλεφαντιάσεις καὶ ὀφιάσεις θεραπεύει · καὶ πολύχρηστον καὶ χρηματικόν ἐστὶν τὸ ζῶον καὶ πάνυ προσφιλές.

ΠΕΡΙ ΨΥΛΛΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ

2] Ψύλλος ἐν αἰγιαλοῖς εὕρισκόμενος ἐψηθεῖς σὺν ροδίνῳ ἢ λευκίνῳ ἐλαίῳ
 25 ὠταλγίας βοηθεῖ.

15. F. l. Σὺν δὲ ρίζῃ χόρτου καὶ βουγλώσσου φορου-
 μένη...

16. φιμοκάτοχος A. Correxī.

19. Réd. du v. i. : Ψαμμοδύτης est phalan-
 gium, qui et harpocratio dictus est [?].

— Ἐν τῷ πρώτῳ στοιχείῳ.] Voir la lettre A, §§ 28 à 37. Noter toutefois que l'on ne retrouve ici aucune des vertus attribuées à la taupe dans ces paragraphes.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΚΥΡΑΝΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΠΕΡΙ ΟΡΝΕΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

<ΠΕΡΙ ΑΕΤΟΥ>

1] Ἄετὸς βασιλεὺς πάντων τῶν ὀρνέων (f. 91 r.) τῇ χροιά μελανίζων · τούτου ἔ
ὑπὸ τὸν αἰθέρα ἵπταμένου πᾶν πτηνὸν φρυάσσει.

2] Ἔχει δὲ μεγάλας πράξεις, καὶ ἄλλα τάχα ῥήγματα.

3] Ἀγρεύσας οὖν αἰτὸν ἐρωτικὸν καὶ φιλητὸν <ποιεῖ> τὸν φοροῦντα τὴν καρδίαν
αὐτοῦ καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ἄκρα τῶν μεγάλων
περυγῶν · καὶ ταῦτα φορῶν εἰς φυλακτήριον εἰρηρικὸν καὶ φιλητὸν καὶ ἐρωτικὸν ¹⁰
ποιεῖ τὸν φοροῦντα · κἂν ἐν μέσῳ πολεμίων ἐμπέσῃ, οὐ μὲν ἀδικηθῆ, οὐδὲ ἀπὸ
χειμῶνος ἢ κεραυνοῦ βλαθήσεται, ἀλλ' ἔσται ἐν πᾶσι χαριέντης καὶ ἡσύχιος. Δεῖ
δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἰδίῳ δέρματι φορεῖν συρραφεῖσαν ἐν χρυσῷ σωληναρίῳ αὐτὴν
ἐμβαλεῖν.

4] <Ἐ>ὰν δὲ τις ἀλιεὺς ἢ κυνηγὸς βαστάζῃ τὴν κοιλίαν (f. 91 v.) ἢ τὴν ¹⁵
κεφαλὴν ἢ τὰ ἄκρα τῶν πτερῶν, οὐδέποτε ἀστοχήσει τῆς ἄγρας ἢ τοῦ κυνηγίου.

5] Ἐσθιόμενον δὲ τὸν στρουθίον ὀπτὸν σὺν τοῖς πτεροῖς δαιμονιῶντας ἰᾶται. Ἐν
οἴκῳ δὲ κείμενον μάχας στρέφει.

1. Après τρίτη] Θεὸς ὁ βοηθῶν Α. — Titre dans I :
Κυρανίδος βιβλίον γ' ὑπὲρ τῆς τῶν πετεινῶν
δυνάμεως.

5. A, mg. inf. des ff. 90 et 91 : Ἀγρεύσας οὖν
ἔασον νυχθήμερον ζῶντα, ἢτα (l. εἶτα) ἐξῆς προ-
δείσας (?) (f. l. περιδήσας) τὸν αἰτὸν καὶ τὸ
στόμα αὐτοῦ καὶ λέγε εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ. « Ἄετὸ

φύλ (l. φίλε) τοῦ ἀνθρώπου νῦν θύωσαι (l. σε)
πρὸς πάντα (l. πᾶσαν) θεραπείαν ἐν τῇ προσ-
φέρῃ ». Καὶ λαβὼν ξίφος ὀλοσίδηρον καὶ θυμίων,
« ὦ τοῦ θαύματος » λέγε.

7. Le v. i. ne traduit pas καὶ ἄλλα τὰ ῥ.

11. ἀδικηθεῖ Α. F. l. ἀδικηθήσεται.

18. F. l. ἀποστρέφει.

RÉDACTION ET ADDITIONS DU VIEIL INTERPRÈTE LATIN

Correspondant aux §§ 3, 4, 5 et à la note marginale.

Capias ergo aquilam, et dimitte eam die ac nocte una vivere, et fimum, quem interea projicit sumas colligens, deinde ligans pedes ejus et os
⁵ obstruens, dic in aure aquilae : « O aquila amica hominis nunc macto te ad omnis infirmitatis curationem, conjuro te per Deum coeli et terrae, et per quatuor elementa, ut efficaciam habeas ad unamquamque curationem, ad quam oblata fueris ! Posthaec accipe gladium totum ferreum subfumigans storace et melle ; tunc suppone craterem, abscinde caput ejus super
¹⁰ cratere, ut totus sanguis in craterem defluat. Moxque adhuc ea reptante scinde eam et extrahe cor ejus simul cum omnibus visceribus, et repone in vase aliquo, in quo sit vinum odoriferum ad bibendum. Caput autem repone cum sale multo : oculos tamen extrahe et cerebrum seorsum : viscera vero omnia extrahe de vino, smyrniza cum sale, et sicca in sole et
¹⁵ sanguinem, et sicca et mitte in vas. Depila autem aquilam, et magnas pennas coxarum conserva. Accipies ergo nervos de coxis ; signa qui sunt dextri, et qui sinistri. Sic quoque facias de pennis quae sunt de alis. Carnes autem omnes fac olentes cum aromatibus multis smyrnizans ; sicut et interiora et desicca. Omnia sint tibi separatim et superscripta.

²⁰ Ad cephalalgiam quoddam magnum miraculum : Os verticis capitis aquilae ligatum patienti in corio cum vino verticem sanat. — Tempora vero aquilae hemicraniam curant.

Cerebrum quoque illius cum oleo et modica cedria inunctum scotomaticos et omnem capitis dispositionem sanat.

²⁵ Ad gratiam et fortunam : dexter ejus oculus in panno mundo ligatus, et in sinistra manu retentus in colloctionibus magnorum gratiam et amicitiam parabit.

Sinister autem ejus oculus circumpensus in corio cervino nunquam sinit ophthalmiam pati gestantem.

³⁰ Supra oculos aquilae in superciliis inveniuntur duo lapides, unus in unoquoque supercilio, qui ligati in pelle, sive in corio lupi, vel phocae, vel hyaenae, seu aquilae, et ad collum gestati conservant portantem ab omni iniquitate et nocumento ferarum, et insidiis daemonum ac hominum, omneque bonum affert.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

vulturem, simili modo agens; nam eadem potest, sed non ita intense. Habet autem vultur proprias virtutes et efficacias.

Si vero et vulturem non habes, accipiter replet utilitatem, etsi minus efficaciter. Unumquodque habet proprias virtutes; aquila vero major
 5 omnibus existens majora potest, et haec ei propria est virtus. Aquilae autem pennam vel alam si quis ponat sub pedibus mulieri in partu laboranti, mox pariet; mox autem ut peperit, tolle pennam.

Aetites autem lapis, qui ad tactum de intus sonat, rubens est colore et ut (al. *in*) cera, gestatus servat in alvo foetus et non sinit abortivos fieri :
 10 est enim velocis partus.

< ΠΕΡΙ ΑΡΠΗΣ >

Ἄρπη avis est raptrix, similis vulturi, minor quidem et rubicundior.

Hujus venter siccus et tritus cum polenta vel farinata acceptus, dysuriam sanat, lapidem vesicae frangit, εἰλεόν et χόρδαξον [l. χόρδαψον] lum-
 15 borum sanat.

Digestionem enim summam operatur avis venter esus et gestatus.

< ΠΕΡΙ ΑΛΕΚΤΟΡΟΣ >

Ἄλέκτωρ, i. gallus omnibus notus. Ἄλέκτορος ventris jus bibitum solvit ventrem.

20 Sanguis autem ejus erysipelata et χίμετλα sanat, et eos, qui marinum leporem comederint.

Si quis autem praegustaverit allium et biberit calidum sanguinem cum vino, nullum reptilem timebit.

Cum pultibus vero conspersus et datus ad magnitudinem nucis veluti
 25 per dies x comedere iis, qui sursum deducunt sanguinem, prodest.

Fel quoque ejus cum succo chelidoneae berbae et melle illitum, visum acuit perfecte.

Fimus autem ejus cum aceto cataplasmatum a feris rabidis morsus et ulcera sanat : maturat autem et δοθιῆνας cum aceto impositus.

30 Cerebrum autem ejus cum aceto bibitum, nec cum aceto, sed cum condito serpentis bibitum, morsos serpentis morsus [l. morsu] adjuvat.

16. Enim]. Le ms. grec du v. i. portait sans doute γάρ, mais δὲ doit être la vraie leçon. | 24. veluti] traduction probable du grec ὥσπερ, circa.

Testiculi ejus cum vino bibiti Venerem irritant et bonam habitudinem praestant.

Ventriculi autem interior pellicula cornea, quam vocant ἐχῆλον alii sifukion, in vino missa et siccata ac trita cum sale, potata cum vino, vel condito, nephriticos perfecte sanat. 5

Crista autem capitis galli cum grano uno libani, et paululum cornu cervini gestata, avertit omnem timorem nocturnum et omnem occursum malum, et sine timore facit portantem.

Stercus autem ejus bibitum cum bono vino suffocationes affugeris (l. a frigidis) factas mirabiliter sanat. 10

< ΠΕΡΙ ΑΗΔΟΝΟΣ >

(Voir le texte grec, lettre E, περὶ ἐδόνας.)

< ΠΕΡΙ ΑΛΚΥΟΝΟΣ >

Ἄλκυών volucris est speciosa valde, sublazura, vel subviridis, vario colore, in littoribus degens maris : haec in labio maris parit, et cum parit 15 ova, fit magna tranquillitas in mari, ne penitus frangatur vel inundet mare; nam circa labium maris gignit, ubi frangitur vel inundat mare. Comedit autem parvos pisciculos. Postquam ergo compleverit nidum, et pulli sui evolaverint, rursum mare solito more fluctuat.

Hujus avis oculos si quis in panno ligaverit, et ad caput nimium dor- 20 mientis posuerit, abjiciet ab illo somnum.

Si quis portaverit ejus oculos navigans in mari, non timebit tempestatem, aut hyemem aut qualemcumque necessitatem. Gubernator quoque, si gestaverit eos, secreta et absque hyemis afflictione gubernabit scapham.

Cor autem ejus gestatum formosum et amatum ac diligendum, omni- 25 busque pacificum faciet portantem; etsi in medio inimicorum ceciderit, non nocebit ei, et nec ab hyeme, nec a fulgure laedetur, sed erit in omnibus graciosus et quietus. Oportet autem ipsum ponere in propria pelle sua et consui, et in aureo calamo mitti.

Si autem piscator portaverit ventrem, aut caput vel pennas, nunquam 30 erit fraudatus piscator.

Assata vero tota avis cum pennis suis et comesta daemoniacos sedat. In domo autem sita seditiones et lites avertit.

Ἄθουια, etc.

ΠΕΡΙ ΑΙΘΥΙΑΣ

6] Αἶθυια, πτηνὸν θαλάσσιον ἀκόρεστον, πᾶσι γνωστόν. Τούτῳ ἔαν ὑπαντήσῃ πλοῖον ἀρμενίζον, καὶ πτερυξάμενος δύνει εἰς τὴν θάλασσαν, προσημαίνει κίνδυνον τῷ πλοίῳ · ἔαν δὲ ἐπιπτερυχθῆ ἢ ἐπὶ πέτραν στῆ, εὐπλοῖαν προδηλοῖ.

5 7] Ταύτης τὸ αἷμα ἀντιφάρμακόν ἐστι πρὸς ἰοδόλα θηρία.

8] Ἡ δὲ γαστήρ ξηρὰ πινομένη εἴτε φορουμένη πέψιν εἰς ἄκρον καὶ εὐστομαχίαν παρέχει.

9] Ἡ δὲ χολή σὺν κεδρία ἐπιχρισθεῖσα τὰς προεκτιλείσας τῶν βλεφάρων (f. 92 r.) τρίχας οὐκ ἔᾶ ἀναφυῆναι.

10 10] Ὅλη δὲ αἶθυια ταριχευθεῖσα καὶ ἐσθιομένη ἐλεφαντίασιν ἰᾶται. Τὰ αὐτὰ δύνανται καὶ πρὸς σπλῆνα.

11] Τὰ δὲ ὡὰ αὐτῆς δυσουρίαν καὶ νεφρούς καὶ στόμαχον ἰᾶται.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΦΟΥ

15 1] Βοῦφον λέγουσιν τινὲς ὄρνεον φιλάγρυπνον · ἡμέρας μὲν μὴ φαινόμενος, νυκτὸς δὲ πέμπει φωνὰς μεγάλας καὶ βοάς.

2] Τούτου ὁ ὄνυξ εὐστοχός ἐστι καὶ φυλακτικὸς περιαφθεῖς ἀνθρώποις ἐν πάσαις συκοφαντίαις καὶ πρὸς τοὺς προερχομένους εἰς λάφυρα καὶ τοὺς ψευδομένους νικῶσιν.

20

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Γ.

ΠΕΡΙ ΓΥΠΟΣ

1] Γυψ μέγιστον ὄρνεον καὶ πολύχρηστον, πᾶσι γνωστόν. Τοῦ μὲν νεοσσοῦ τοῦ γυπὸς ἢ χρῆσις ἐστὶν αὕτη · ὅστᾳ ἐκ τῆς (f. 92 v.) κεφαλῆς αὐτοῦ περιὰφθέντα ἐν μίτῳ πορφυρῷ περὶ τὸν ἀγκῶνα κεφαλαλγίαν ἰᾶται καὶ χρονίαν σκότῳσιν κεφαλῆς.

25 2] Ὁ δὲ ἐγκέφαλος αὐτοῦ λειωθεὶς σὺν κεδρία καὶ ἐλαίῳ παλαιῷ καὶ περιχρισθεὶς τοῖς κροτάφοις πᾶσαν κεφαλαλγίαν ἰᾶται καὶ κάρον.

3] Ἡ δὲ χολή μετὰ μέλιτος καὶ χυλοῦ πρασίου ὑπόχυσιν θεραπεύει.

4] Τὸ δὲ στέαρ μιχθὲν σὺν χοιρείῳ στέατι βοηθεῖ ἀρθριτικοῖς, τρομώδεσιν καὶ φυγμένοις, ποδαγροῖς, στομαχικοῖς καὶ παραλυτικοῖς, τοῖς ἀπὸ κενώσεως σπῳμένοις.

2. Αἶθυια, alias αἰθυία, A.

4. τὸ πλοῖον A. Corr. conj.

29. F. I. ἐφυγμένοις.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ὁ δρυοκολάπτης καὶ φέρει βοτάνην ἥντινα γινώσκει, καὶ προστιθείς (f. 94 v.) ἀνοίξει πάντα κλειῖθρα.

2] Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τούτου φορούμενοι ὀξυωπίαν παρέχουσιν.

3] Τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ περιεφθὲν τραχήλῳ πᾶσαν ὀδονταλγίαν καὶ σταφυλῆς πόνον καὶ ἀντιάδα καὶ συναγχίας ἰᾶται παραυτίκα · ἐσθιόμενον δὲ ἐφθὸν ὑγίειαν ταχεῖαν τοῖς νοσοῦσιν ἐπιφέρει καὶ τοὺς ἐκ φαρμακείας <ἦ> μαγγανείας περιδεδεμένους ἰᾶται καὶ εὐεξίαν παρέχει θαυμαστήν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ε.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΔΙΟΥ

10 1] Ἐρώδιός ἐστιν ὄρνεον ἐν βωμοῖς ἢ κτίσμασιν τοῖς ἐν πόλεσι σκηνοποιοῦν ὡς χελιδῶν, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀκρόπτερα ὡς βασίλειον ἐπιμηκέστατον ὡσεὶ δακτύλων γ'.

2] Τούτου τὸ ράμφος μετὰ καρκίνου χολῆς ἐν δέρματι ὄνειψ (f. 95 r.) εἰ περιάψεις τοῖς ἀγρυπνοῦσιν, ὑπνῶσαι ποιήσεις.

15 3] Εἰ δέ τις ἐν συμποσίῳ καθῆ τὸ ράκος ἐν ᾧ ἔστι τὸ ράμφος εἰς τὸν οἶνον, οἱ πιόντες ἀποκοιμηθήσονται ὡς πολλῶν ἡμερῶν ἀγρύπνων ὑπάρχοντες.

ΠΕΡΙ ΕΔΩΝΟΣ

4] Ἐδῶν στρουθίον ἐστὶν γινώριμον · τοῦτο ἐν ἀρχῇ ἔαρος οὐδέποτε παύεται κατάδον νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ἄδων λιγυρὴ τὴν φωνὴν καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν διὰ τὸ
20 αἰεὶ ἄδειν.

5] Τούτου τὴν καρδίαν σπαράττουσαν ἐάν τις μετὰ μέλιτος πίη, ἄλλην δὲ καρδίαν σὺν τῇ γλώσση φορῆ, ἔσται εὐλάλος καὶ λιγύφωνος καὶ ἠδέως ἀκουόμενος.

6] Εἰ δέ τις τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περιάψη ὁ φορῶν (?) οὐδὲ κοιμήσεως παύει ἕως ἂν αὐτοὺς βαστάζη.

25 7] Ἡ δὲ χολὴ σὺν μέλιτι χρισμένη ὀξυωπίαν παρέχει.

2. Cp. livre Ier, lettre A, § 12.

6. τοῖς... περιδεδεμένοις A; ligatos v. i. — ἦ addidi e conj. — φαρμακείας non traduit par le v. i.

10. ὡς χελιδῶν] καὶ φελδὸν A; et habitans v. i. Correxī (καὶ pour ὡς par confusion paléographique).

15. καθῆ A; deponat v. i. — ράφος A; ramfum i. ungulam v. i.

17. ἐδῶνος, ἐδῶν pour ἀηδόνας, ἀηδῶν. Cet article a été placé par le v. i. à son rang alphabétique. (Voir plus haut.) Il a été écrit dans A à la marge et avec une encre très pâle, mais de première main.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ζ.

ΠΕΡΙ ΖΗΝΗΣ

1] Ζήνη ἐστὶ στρουθίον τοῦ θεοῦ Διὸς ἔχον ἐν τῇ κεφαλῇ πτερὰ ἐρυθρὰ καὶ χρυσοειδῆ ἐν ταῖς πτέρυξι καὶ ἀπλῶς ὄλος ἐστὶ πεποικιλμένος χροιαῖς. Τοῦτον καλοῦσιν ἀστραγαλῖνόν τινες (?). 5

2] Τοῦτο ὀπτὸν βρωθὲν κοιλιακοὺς καὶ κωλικοὺς ὀνήσει καλῶς, ὃ καὶ τοὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούοντας φρονίμους ποιεῖ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Η.

ΠΕΡΙ ΗΛΙΟΔΡΟΜΟΥ

1] Ἡλιοδρόμος ἐστὶ πετηνὸν ἰνδικὸν ὅπερ ἅμα γεννηθῆ ἀνίπταται πρὸς τὴν ¹⁰ ἀνατολήν (f. 95 v.) τοῦ ἡλίου · ἅμα δὲ τραπῆ ὁ ἥλιος, αὔθις πρὸς δυσμάς. Οὐ ζῆ δὲ πλέον ἐνιαυτοῦ, ἀλλὰ τεκνογονεῖ ἀρρενοθέλη. Τοῦτο δὲ ἔχει χάριν · ἐὰν γάρ τις αὐτὸ ἀναπτύξῃ καὶ τὰ ἐντὸς φορῆ συμυρνίσας, πλουσιώτατος γίνεται · βρωθεὶς δὲ ὑγείαν παρέχει καὶ οὐ νοσεῖ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος καὶ σφόδρα πλουτεῖ τοῦτο φορῶν. 15

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Θ.

ΠΕΡΙ ΘΩΠΕΙΟΥ

1] Θωπεῖον ὄρνεόν ἐστὶ νυχτερινόν · τούτου οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ καρδία φορουμένη ἄφοβον τὰς νύκτας ποιεῖ τὸν φοροῦντα καὶ ἀβλαβῆ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς · ἐσθιομένη δὲ εὐεξίαν παρέχει καὶ εὐστομαχίαν. 20

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΚΟΣ

1] Ἱέραξ δύναται ὅσα καὶ ὁ γύψ, ἔλασσον δέ · τὸ ἀφόδευμα αὐτοῦ μετὰ γλυκέως πινόμενον ὠχυτόκιόν ἐστὶν ἐπὶ πλεῖστον ποθέν.

5. τινες] mot presque effacé.

6. ὀνίσι A. Correxī.

17. A mg. : Τοῦτο ἐν Ῥόδῳ τῇ νήσῳ καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ πλεῖστκίετᾶτε (f. l. πλεῖστα διακίττα!).

23. ἀμόδευμα A; fimus v. i.

(F. 96 r.) 2] Ζῶν δὲ μαδισθεῖς καὶ συνεψηθεῖς σὺν ἐλαίῳ σουσίῳ ἄχρι τακῆ καὶ διηθουμένου τοῦ ἐλαίου ὄντινα χρίσεις, ἐξ αὐτοῦ πᾶσαν ἀγλὺν καὶ ἀμβλυωπίαν ἰάσει.

3] Τὸ δὲ πετηνὸν ὀπτὸν ἐσθιόμενον ἱερὰν νόσον ἰᾶται.

5 4] Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ περιεπτόμενοι τριταῖον παύουσιν.

5] Ἡ δὲ καρδία φορουμένη πρὸς πάντα διατηρεῖ ἀβλαβῆ τὸν φοροῦντα.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Κ.

ΠΕΡΙ ΚΟΡΑΚΟΣ

1] Κόραξ πᾶσι γνωστόν. Οὗτος ἀγρευθεῖς καὶ ζῶν χωσθεῖς ἐν κόπρῳ ἵππειά καὶ
10 σαπεῖς ἐπὶ ἡμέρας μ', εἴ<τα> καυσθεῖς καὶ γενόμενος κηρωτὴ ποδαγροῦς θερα-
πεύει λαν.

2] Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ ὑποθυμιωμένη ἀλφούς λευκοὺς καὶ λεύκην ἰᾶται.

3] Τὰ δὲ ὠὰ αὐτοῦ μελαίνουσιν πολιὰς τρίχας.

(F. 96 v.)

ΠΕΡΙ ΚΟΡΩΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΟΝΗΣ (?)

15 4] Κορώνης καρδία φορουμένη ὁμόνοιαν εἰς τὸ ἀνδρόγυγον παρέχει.

5] Τὰ δὲ ἐντὸς αὐτῆς ὀπτὰ ἐὰν δῶς γυναικὶ λάθρα, πάνυ σὲ ἀγαπήσει.

6] Ὁ δὲ ἐγκέφαλος αὐτοῦ σὺν μέλιτι ἐὰν περιχρίσης τῷ αἰδοίῳ καὶ συγγένη
γυναικί, πάνυ σὲ ἀγαπήσει καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ κολληθήσεται πλήν σου.

20 7] Τὸ δὲ αἷμα ξηρὸν ὅσον κοχλιαρίων δύο <εἰ> συγκεράσεις οἴνῳ, ποθὲν
ὑδρωπικοὺς ἄκρως ἰᾶται.

8] Κορώνην λαβὼν ἀσινῆ, ἐὰν τις ἀλγῆ, τοῦ ποδὸς τὸν ὀπίσω δάκτυλον τοῦ δεξιοῦ
ἀπότεμε ἀπὸ τοῦ ἄρθρου πλησίον ὑπὸ ποδὸς ἀφθόρου δῆσας γαιτάκην (?) περιάπτε .
25 τὴν δὲ κορώνην μύρῳ τερεβινθίνῳ ἀλείψας ἢ ἐλαίῳ χρίσας ὅλην ἀπόλυε ζῶσαν
πέτασθαι. Τὸν δὲ δάκτυλον αὐτῆς περιάπτε τῷ πάσχοντι ποδίῳ · ἐὰν δὲ τοῦ

12. λευκὴν A; alham lepram v. i.

16. Addition du v. i. : Habens uxorem si portaverit cor cornicis faemina insciens super se et faemina bene sciens portans se cor masculi, erit amor inseparabilis inter eos.

18. Ὁ... ἐγκέφαλος] Lire Τὸν... ἐγκέφαλον.

20 Addition du v. i. : Fimus ejus cum vino bibitus disiniam (dyspnoean) sanat.

21. εἰ addidi e conj.

23. ἀλγῆ] F. l. ποδαλγῆ. Si tibi pes dolet v. i.

24. ποδὸς] παιδὸς A. Réd. du v. i. :...juxta crus proprium incorruptum ligans filum suspende.

26. ποδίῳ] παιδίῳ A. pedi v. i.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Μ.

ΠΕΡΙ ΜΕΡΟΠΟΣ

1] Μέροψ στρουθίον ἐστὶν ὀλοπράσιον · τὰ δὲ πτερὰ πορφυρᾶ, ὃν τινες γάγγραιναν ὀνομάζουσιν. Ἔστιν δὲ φρόνιμον καὶ πολλὰ ποιῶν <ὡς> καὶ ἡ ἀλκυονίς. Τοῦτο
5 ὅταν τέκη καὶ θέλη τις ἀγρεῦσαι τὰ νόσσια αὐτοῦ, μεταίρει αὐτὰ ἀπὸ τόπου εἰς
τόπον · καὶ ὅταν σιτίζη αὐτά, εἰς πολλοὺς τόπους ἀπέρχεται, ἵνα μὴ νοηθῆ ποῦ
αὐτὰ τρέφει.

2] Ταύτης ἡ καρδία ἐπὶ φίλτρα χρήσιμος, καὶ ἐσθιομένη καρδιακούς ὠφέλει, καὶ
ἰκτερικούς καὶ στομαχικούς.

10 3] Μέροψ δὲ ἐκλήθη (f. 98 v.) διὰ τὸ εὐθύς ἔχειν μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ φιλίαν
εἰς αὐτὸν τίθεσθαι.

4] Ἡ δὲ χολή αὐτοῦ μετὰ μέλιτος καὶ χυλοῦ πηγάνου ὑπόχυσιν ἰᾶται.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ, ΣΤΡΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΑΓΚΟΡΥΦΩΝ

5] Μελισσός, στρουθίον ἄδον καλῶς τῷ θέρει. Οὗτος καεῖς καὶ σὺν μέλιτι
15 λειωθείς καὶ χρισθεὶς μελικηρίδας, στεατώματα θεραπεύει · ὀπτὸς δὲ ἐσθιόμενος
δυσεντερικούς ἰᾶται.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ν.

ΠΕΡΙ ΝΗΣΣΗΣ

1] Νησσάριν ποτάμιον καὶ λιμναῖον πᾶσιν γνωστὸν ὄρνεον.

20 2] Ταύτης τὸ αἷμα θερμὸν ἢ ξηρὸν ἐν οἴνῳ ποθὲν τοὺς πιόντας τοὺς ὑπὸ δηλητη-
ρίων [δηχθέντας] καὶ τοὺς ἀπὸ ἐχίδνης δηχθέντας διασώζει καὶ παρέχει δύναμιν
καὶ ὑγείαν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ξ.

ΠΕΡΙ ΞΟΥΘΡΟΥ

25 1] Ξουθρος, οἱ δὲ στρουθιον ἢ πυργίτην ἢ τρωγλίτην (f. 99 r.) τοῦτον καλοῦσιν.

5. μετέρει A; mutat v. i.

6. Réd. du v. i. : Ipsa quoque, cum videt eum
qui quaerit pullos suos, hinc inde sese fre-
quenter transmutat, etc.

14. Μελικὸς v. i.

21. F. l. ὑπὸ ἐχίδνης.

25. στρογλίτην A. Corr. v. i.

- 2] Τούτου ἡ ἄφοδος σὺν οἴνω πινομένη ἔντασιν μεγίστην ποιεῖ.
 3] Μετὰ στέατος δὲ ὑείου χρισθεὶς ἀλωπεκίας δασύνει...
 4] Ὅπτὸς δὲ βρωθεὶς ἡδονὴν ἀνθρώποις ἐμποιεῖ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ο.

ΠΕΡΙ ΟΡΝΙΘΟΣ

- 1] Ὅρνιθος κατοικιδίου ὁ ἐγκέφαλος περιτριβόμενος ὠφελεῖ ὀδοντοφυοῦσι παιδίοις.
 2] Οἴνω δὲ ποθεὶς σκορπιοπλήκτοις ἀρήγει.
 3] Ἡ δὲ καρδία αὐτῆς ἔτι σπαίρουσα περιαφθεῖσα μηρῶ ὠκυτόκιόν ἐστιν ἄριστον.
 4] Τὸ δὲ ἦπαρ αὐτῆς λειούμενον καὶ ἐπιπλαστόμενον σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ὕδατι ποδαγροῦς ὠφελεῖ. 10
 5] Τὸ δὲ στέαρ σὺν νάρδῳ ταχὲν εἰς ὠταλγίας χρήσιμον, καὶ εἰς γυναίκεια πεσσὰ καὶ εἰς νευρικὰς συμπαθείας ὠφελεῖ.
 6] Οἱ δὲ (f. 99 v.) νεοσσοὶ ἀποσχιζόμενοι καὶ ἐπιτιθέμενοι θερμοὶ τοῖς ἰοβόλοις ἔλκεσιν ἔλκουσιν πάντα τὸν ἰόν. Δεῖ δὲ συνεχῶς ἀλλάσσειν ἄχρις οὗ οὐκέτι χλιαροὶ οὐ γίνωνται · ἔπειτα φύλλα ἐλαίας χλωρὰ κόψας σὺν ἐλαίῳ καὶ ἀλσὶν ἐπιτιθέναι 15 τοῖς ἔλκεσιν.
 7] Ἡ δὲ κόπρος τῶν ὀρνίθων πρόσφατος περιχριομένη χεῖμετλα καὶ παρατρίμματα ἐξ ὑποδημάτων ἰᾶται · αἶρει δὲ καὶ μυρμηκίας · ποθεῖσα εἰς εὐκρας τοῖς μύκητας φαγοῦσι βοηθεῖ. Ξηρὰ δὲ λεία σὺν νίτρῳ καὶ ξηρῶ μύρῳ ἀλωπεκίας δασύνει ταχέως. 20

ΠΕΡΙ ΟΡΤΥΓΟΣ

- 8] Ὅρτυξ ὁ πᾶσι γνωστός · τούτου οἱ ὀφθαλμοὶ περιεπτόμενοι ὀφθαλμίαν ἰῶνται καὶ τριταῖον καὶ τεταρταῖον.
 9] Ὁ δὲ ζωμὸς αὐτοῦ κοιλίαν μαλάσσει · ἐσθιόμενος (f. 100 r.) δὲ νεφροῦς θεραπεύει. 25

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Η.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΑΡΓΟΥ

- 1] Πελαργὸς πτηνὸν ἐστὶ κάλλιστον · ἡνίκα γὰρ ἔλθῃ τὸ ἔαρ, ἀρίπτανται πάντες

2. Et carbunculos frangit add. v. i.

11. νάρδῳ] ἄρδῳ A; nardo v. i.

14. χλιαροὶ] χλωροὶ A. Correxi. « Usque quo ipsi sunt recentes », v. i. (recentes est pro-

bablement une faute d'impression pour tepentes).

18. ποθεὶς A. Correxi.

19. σὺν ἴτρῳ A; cum vitro (pour nitro ?) v. i.

όμοῦ στρατολογοῦντες καὶ ἄλλων ὀρνέων διαφορὰς καὶ χῆνας ἀγρίας καὶ νήσας, καὶ πᾶν εἶδος ὀρνέου, ἀπὸ τε Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ Συρίας ἀφίπτανται καὶ ἔρχονται εἰς Λυκίαν εἰς τὸν λεγόμενον Ξάνθον ποταμόν, καὶ συνάπτουσιν πόλεμον ἐκεῖσε μετὰ τῶν κοράκων τε καὶ κορωνῶν καὶ κολοιῶν καὶ γυπῶν καὶ ὄσα σαρκοβόρα εἰσίν. Διὸ
5 ἐκεῖνα ἐπιστάμενα τὸν καιρὸν εὐρίσκονται πάντα.

2] Τῶν μὲν πελεκάνων τὸ στράτευμα ἐν μέρει τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ παρατάσσεται · τῶν δὲ κοράκων καὶ γυπῶν (f. 100 v.) καὶ ὄλων τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων ἐκ τοῦ ἐτέρου χείλους τοῦ ποταμοῦ διατάσσεται · ὄλον τὸν ζῶν μῆνα εἰς τὸν πόλεμον καρτεροῦσιν · γινώσκουσιν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς μέλλουσιν συγκρούειν τὸν
10 πόλεμον · καὶ μετὰ τὸ συγκροῦσαι τὸν πόλεμον ἀκούονται αἱ κραυγαὶ ἕως τὸν οὐρανόν · καὶ αἱμάτων ῥοαὶ ἐπὶ ποταμῶ τιτρωσκομένων τῶν ὀρνέων, καὶ πτερῶν ἀμυθήτων ἀπόρροια, ὅθεν οἱ Λύκιοι εἰς τὰς στρωμνὰς κέχρηται τῶν πτερῶν αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ πολέμου ἴδοις ἂν τετραυματισμένας τὰς κορώνας καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σαρκοβόρων ὀρνέων πλήθη, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν πελαργῶν καὶ τῶν πελε-
15 κάνων οὐκ ὀλίγους καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ὀρνέων · πολλὰ δὲ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ πίπτουσιν νεκρά.

3] Σημεῖον δὲ ἐστὶν ὁ πρὸς ἀλλήλους πόλεμος καὶ ἐξ ἀμφοτέρων (f. 101 r.) νίκη πᾶσιν ἀνθρώποις · ἐὰν γὰρ τὸ τῶν πελαργῶν στράτευμα νικήσῃ, πλῆθος ἐστὶ καὶ ἀφθονία σίτου καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων · ἐὰν δὲ τὸ τῶν κοράκων νικήσῃ πλῆθος,
20 ἐστὶ προβάτων καὶ ζώων καὶ βοῶν καὶ τῶν ἄλλων τετραπόδων.

4] Οἱ δὲ πελαργοὶ ἔχουσι καὶ ἄλλο φυσικόν τι ἐξαίρετον · ὅταν γὰρ οἱ γονεῖς αὐτῶν γηράσῃ καὶ οὐ δύνανται ἀνίπτασθαι, τὰ τέκνα ἐκατέρωθεν τῶν μασχαλῶν βαστάζοντα μεταφέρουσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ οὕτως τρέφουσιν. Ἐὰν δὲ καὶ μὴ βλέπωσιν, ψωμιοῦσιν αὐτοὺς τὰ τέκνα, καὶ λέγεται ἢ παρ' αὐτῶν ἀμοιβὴ καὶ
25 ἀνταπόδοσις ἀντιπελάργωσις.

5] Ἔχει δὲ καὶ δύναμιν τοιαύτην τὰ ὠὰ αὐτοῦ · μετὰ οἴνου λειωθέντα μελαίνουσι τρίχας. Χρὴ δὲ ζύμη περιπλάσσειν τὸ μέτωπον (f. 101 v.) καὶ τοὺς ὀφθαλμούς · δεῖ δὲ μετὰ τὸ βαφῆναι τὰς τρίχας λούεσθαι καὶ ἀλείφεσθαι μυρσίνῃ ἐλαίῳ ἢ ὀμφακίνῃ ἐν ᾧ ἐτάκη στέαρ ἄρκτειον ἢ συάγρειον.

6] Ἐὰν δὲ νεοσσὸν μικρὸν πελαργοῦ λάβῃς, βάλῃς εἰς χύτραν καινὴν, καὶ περιπλώσας δόψης εἰς φούρνον ὀπτᾶσθαι · ὅταν δὲ ἀπανθρακωθῇ, ἄρας τὴν τέφραν, λειώσας χρησίμως, ἔξεις ξηροκολλούριον πρὸς ἀχλὺν ὀφθαλμῶν καὶ δακρύων ἐπιφορὰν καὶ τριχίασιν καὶ ὄσα τοιαῦτα ποιεῖ ὡς τεχνίτης. Εἰ δὲ θέλεις ὑγροκολλούριον αὐτὸ ποιῆσαι, ἐπίβαλε μέλιτος ἀκάπνου τὸ ἄρκοῦν καὶ συνλειώσας χρῶ.

6. πελεκάνων] pelargorum v. i., f. mel.

9. δὲ] enim (sc. γὰρ) v. i., f. mel.

10. F. suppl. ἕως <πρὸς> τὸν οὐρανόν.

12. Il faudrait τοῖς πτεροῖς.

19. ἀφθονία] ἀθινία A; abundantia v. i.

24. F. I. ψωμίζουσι.

33. F. I. ...καὶ ὄσα τοιαῦτα. Ποίει... et omnia hujusmodi facies ut artifex v. i.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

16] Ἡ δὲ ἄφοδος σὺν κριθίνῳ καὶ ἰρίνῳ ἀλεύρῳ καὶ ἰξῶ καὶ στέατι ὑεῖῳ ἐπιτι-
θεῖσα γαγγραῖνας περιχαράσσει, καὶ χοιράδας ῥήγνυσιν. Σὺν ὄξει δὲ καταχριομένη
φακοὺς καὶ σπῖλους τοὺς ἐν ὄφει καὶ στίγματα αἰρεῖ (f. 103 v.). Σὺν κεδρία δὲ
μιχθεῖσα καὶ λευκοὺς ἀλφοὺς καὶ λιχένας καὶ λέπρας ἄκρως θεραπεύει. Μετὰ δὲ γῆς
5 αἰγυπτίας καὶ εὐφορβίου καὶ κρόκου μίγματος καὶ ὄξει λειωθεῖσα καὶ καταχρισθεῖσα
μετώπῳ κεφαλαλγίαν ἄκρως ἰᾶται. Εἰς δὲ τὴν ἔδραν χριομένη σὺν ἐλαίῳ ἐκφράττει
τὴν γαστέρα.

17] Οἱ δὲ ὄρχεις τοῦ ἄρρενος φιλτροπόσιμοί εἰσι, γυναιξὶ παρ' ἀνδρῶν δοθέντες,
ἢ δὲ τῆς θηλείας μήτρα ἀνδράσιν.

10

ΠΕΡΙ ΠΕΡΔΙΚΟΣ

18] Πέρδιξ πετηνὸν δόλιον · τοὺς ὁμοφύλους εἰς ἄγραν προτρεπόμενος οὗτος τὰ
ἀλλότρια ὡς ἴδια θάλπει · ἔπειτα ὅταν αὐξηθῶσιν ἐκ τῶν αὐτῶν εἰς τοὺς
κυήτορας ἀπέρχονται, ἔρημον τὸν θάλψαντα μεταλείψαντες.

19] Ἡ οὖν χολή τοῦ πέρδικος σὺν μέλιτι καὶ ὀποθαλασάμου χυλῶ καὶ μαράθρου
15 ὄξυωπίαν παρέχει · ἐφομένη δὲ σὺν κυδωνίοις (f. 104 r.) καὶ μήλοις καὶ ἐσθιο-
μένη τοῦ ζωμοῦ ἐπιρροφούμενου στυφῆως κοιλιακοὺς καὶ στομαχικοὺς θεραπεύει.

20] Τὰ δὲ ὡς αὐτοῦ ἐσθιόμενα ἀφροδισίαν παρορμῶσιν · εἰσὶν δὲ φιλτροπόσιμα.
Μετὰ δὲ χηνείου στέατος λειούμενα καὶ χριόμενα ταῖς θηλαῖς τῶν τροφῶν γάλα πολὺ
φέρουσι. Τὰ δὲ λέπη τῶν ὠῶν λεία σὺν κηρῶ καὶ καδμῖα ἐνωθέντα καὶ κλασθέντα
20 μασθοὺς γυναικῶν ἐνδουκότας ἀνορθοῦσιν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ρ.

ΠΕΡΙ ΡΑΦΙΟΣ

1] Ῥάμφιος πτηνὸν ἐστὶ παρὰ τὸν ποταμὸν Νεῖλον ἡπταμένον λεγόμενον πελε-
κάνος, καὶ ἐν τῇ λίμνῃ τοῦ Αἰγύπτου διαιτώμενον, οὕτως φιλότεκνόν ἐστὶ πάνυ.
25 Ὅταν οὖν γεννήσῃ νεοσσούς, καὶ ὀλίγῳ αὐξηθῶσι, τύπτουσιν εἰς τὸ πρόσωπον
αὐτῶν. Ἐκεῖνοι μὴ ἀνεχόμενοι (f. 104 v.) κολαφίζουσιν τὰ τέκνα καὶ ἀποκτενοῦσι
αὐτά · ὕστερον δὲ σπλαγχίζονται ἐπ' αὐτοὺς καὶ πενθοῦσι τὰ τέκνα ἅπερ ἐφόνευσαν.
Τῇ οὖν αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ αὐτῶν μήτηρ ἐλεεῖ τὰ ἴδια τέκνα καὶ τὰς ἑαυτῆς πλευρὰς
περιτίλασα ἀναπτύσσει, τὰ δὲ αἵματα στάζοντα ἐπὶ τὰ νεκρὰ σώματα αὐτῶν τῶν
30 θανόντων τέκνων ζωογονεῖ αὐτά, καὶ ἐγείρονται φυσικῶ τινι τρόπῳ.

2] Τούτων οὖν ἢ χολή μετὰ νίτρου σμηγομένη μελαίνας ἀλφοὺς ἰᾶται καὶ οὐλὰς

4. μιχθὲν A. Correxi.

12. ὡς σίδια A ; velut sua v. i.

17. F. I. εἰσι γάρ. Sunt autem v. i.

20. F. I. ἐνδεδουκότας.

μελαίνας ὁμόχρους ποιεῖ καὶ ἄργυρον στυγνὸν λαμπρὸν ποιεῖ καὶ πᾶσαν μέλαιναν <πληγὴν> ἰᾶται.

3] Τὸ δὲ αἷμα αὐτῶν ποθὲν ἐπιληψίαν ἰᾶται.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Σ.

ΠΕΡΙ ΣΠΙΝΟΥ

1] Σπίνος στρουθίον εὐμορφον καὶ πᾶσι γνωστὸν ἐν ἄγροις διαιτώμενον.

2] Τοῦτο βιβρωσκόμενον εὐμορφίαν δίδωσι καὶ ἀμέθυστον φυλάττει ἄνθρωπον.

(F. 105 r.)

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΟΠΥΓΙΟΥ

3] Σεισοπυγίς, στρουθίον παρ' ὄχετοῖς καὶ ῥύμαις εὕρισκόμενον. Τούτου ἡ πύγη δι' ὄλου κινεῖται, ὅθεν καὶ οὕτως ὠνομάσθη. 10

4] Ἐὰν οὖν τις αὐτὴν βάλῃ ὄλην σὺν τοῖς πτεροῖς εἰς κύθραν καὶ ἀπανθρακώσῃ καὶ λειώσας δῶῃ ἐν ποτῶ γυναικί, ποιήσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἔρωτος λύεσθαι. Ἔστιν γὰρ φιλτροπόσιμον ἀπαράβατον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Τ.

ΠΕΡΙ ΤΑΩΝΟΣ

15

1] Ταῶν ὄρνεόν ἐστιν ἱερώτατον, πάνυ ποικίλον, εὐμορφον, εἰς τὴν οὐρὰν ἔχον τὴν τέρψιν. Τοῦτο ὅτε βιάζεται, ἀναβοᾷ, καὶ μετὰ τὸ βιβάσαι, εἰς τὰ ὀπίσω ἀναχωρεῖ. Τὸ ἔαρ μόνον βιβάζει. Τούτου τὰ ὠὰ εἰς χρυσοποιίαν ποιοῦσιν, ὡσπερ καὶ τὰ τοῦ χηνός. Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ (f. 105 v.) ὁ ταῶν, οὔτε σέπτεται, οὔτε ὄζει δυσῶδες, ἀλλὰ μένει ὡς ἐσμυρνωμένος. 20

2] Τούτου ὁ ἐγκέφαλος φιλτροπόσιμός ἐστι.

3] Ἡ δὲ καρδία φορουμένη εὐεΐδειαν καὶ ἐπιτυχίαν παρέχει.

4] Τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ποθὲν ὀαίμονας ἀποδιώκει.

5] Τὰ δὲ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἡ κόπρος θυμιώμενα πᾶν φαῦλον ἀποδιώκουσιν καὶ μανίαν. 25

6] Αὐτὸς δὲ ἐσθιόμενος δυσεντερικοὺς θεραπεύει.

7] Ἡ δὲ κόπρος πινομένη ἐπιληψίαν ἰᾶται.

2. πληγὴν supplevi e conj., sed pro μέλαιναν, f. l. μέλκων. — « Omnem que nigredinem sanat et abstergit. » v. i.

9. Σεισοπύγης A. Correxii e v. i.
20. ἐσμυρνωμένος A. Corr. conj.

ΠΕΡΙ ΤΡΥΓΟΝΟΣ

8] Τρυγῶν στρουθίον πᾶσι γνωστόν, μονανδρία ἀρκοῦν.

9] Ταύτης ἢ κόπρος μετὰ μέλιτος λευκώματα καθαίρει · σὺν δὲ ροδίνῳ λειωμένη καὶ χριομένη ὑστέραν θεραπεύει.

5 10] Τρυγῶν δὲ αὐτὴ ἐσθιομένη σωφροσύνην καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἀλλήλοις ἐργάζει.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Υ΄.

ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΙΟΝΙΔΟΣ

1] Ὑπεριονίς ἀετός ἐστι θήλεια. Ταύτης ἢ δύναμις (f. 106 r.) ἐστὶν ὁποία καὶ
10 τοῦ ἄρρενος.

2] Ἡ δὲ κόπρος αὐτοῦ σὺν μέλιτι συναγχικούς ἰᾶται ἄκρως καὶ ὅσα περὶ τὸν τράχηλον πάθη καὶ βῆχας ὠφελεῖ.

3] Ἡ δὲ καρδία ταύτης παρὰ γυναικῶν καταπομένη ἰσχυρὰς αὐτὰς ποιεῖ καὶ ὑγιαινούσας καὶ ἀνδρῶν ἰσχυροτέρας καὶ σώφρονας.

15

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Φ΄.

ΠΕΡΙ ΦΗΝΗΣ

1] Φήνη ὄρνεόν ἐστὶν ὀστοκλάστης, ὅπερ οὐ μόνον σαρκοφαγεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὀστᾶ ἐσθίει.

2] Τούτου ξηρὰν τὴν κοιλίαν ἐάν τις λειώσας πῖη μετ’ οἴνου, πέψιν εἰς ἄκρον
20 ἐργάζεται · καὶ φορουμένη δὲ αὐτὸ ποιεῖ · ὁμοίως καὶ λιθουρίαν καὶ δυσουρίαν θεραπεύει.

3] Ὀστέον δὲ ἐκ τοῦ μηροῦ τοῦ ὄρνεου περιαφθὲν ἐν μηρῷ κίρσους θεραπεύει τοὺς ἐν τοῖς ποσίν.

4] Ἡ δὲ χολὴ σὺν μέλιτι χριομένη λευκώματα παύει καὶ λέπρας.

25

ΠΕΡΙ ΦΑΣΙΑΝΟΥ

5] (F. 106 v.) Φασιανὸς ὄρνεόν ἐστὶ πᾶσι γνωστόν.

2. ἀρκοῦν] ἀσκοῦντα A; contenta v. i.

8. ὑπερονίδος A. Correxī e v. i.

9. ὑπερονής A.

11. αὐτοῦ] F. l. αὐτῆς.

13. F. l. καταπεπομένη.

20. αὐτὸ] F. l. ταὐτὸ.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

8] Ἡ δὲ τέφρα σὺν μέλιτι χριομένη ὄξυωπίαν ποιεῖ. Διαχριομένη δὲ ὡσαύτως ἔλκη τὰ ἐν φάρυγγι καὶ γλώττῃ τὰ ἤδη νεμόμενα καὶ γαγγραίνας ἄκρως θεραπεύει.

9] Ὁ δὲ πηλὸς τῆς καλιᾶς αὐτοῦ μεθ' ὕδατος λειωθείς καὶ περιχριομένος τραχήλῳ καὶ φάρυγγι φλεγμονὰς καὶ συνάγχην ἰᾶται · σὺν ὄξει δὲ κεφαλαλγίαν παύει.

5 10] Ἡ δὲ κόπρος αὐτῆς ποθεῖσα φύματα ἰᾶται. Μετὰ χολῆς δὲ αἰγείας μιχθεῖσα βάπτει τρίχας μελαίνας καὶ ἀλφουὺς [μελαίνας] ἰᾶται.

ΠΕΡΙ ΧΑΡΑΔΡΙΟΥ

11] Χαραδριός, ὄρνεον βασιλικὸν προγνωστικόν · ἐὰν γάρ τις ἀρρωστῇ καὶ εἰσάξουν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τὸ ὄρνεον καὶ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νοσοῦντος, ἀποθνήσκει · εἰ δὲ ἀτενίσῃ τῷ νοσοῦντι, αἶρει (f. 108 r.) ἅπασαν νόσον καὶ ἀνίπταται εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἀπορρίπτει τὴν νόσον, καὶ σώζεται καὶ ὁ ἀσθενῶν καὶ τὸ πτηνόν.

12] Τούτου ἡ καρδία καὶ ἡ κεφαλὴ φορουμένη ἄνοσον καὶ ἀβλαβῆ ἀπὸ παντὸς πάθους ποιεῖ τὸν φοροῦντα ἐπὶ παντὸς βίου αὐτοῦ.

ΠΕΡΙ ΧΗΝΑΡΙΟΥ

15

13] Χήν ἐστὶ ζῶον ὄρνεον γνωστόν.

14] Ζώσης οὖν χηνὸς ἐὰν τις ἀποκόψῃ τὴν γλώσσαν ψαλίδι καὶ ἀποθῆται ἐν τῷ στήθει καθεύδοντας ἀνδρὸς ἢ γυναικός, ἐξομολογήσεται πάντα ὅσα ἔπραξεν.

15] Ὁ δὲ ἐγκέφαλος αὐτῆς σὺν τῷ ἰδίῳ στέατι καὶ μελιλώτῳ καὶ ἐψήματι ἐφθὸς 20 προστεθεῖς ῥαγάδας καὶ αἰμορροΐδας καὶ πᾶσαν φλεγμονὴν δακτυλίου θεραπεύει. Σὺν δὲ ῥοδίνῳ <καὶ> στέατι καὶ ὀπτοῖς λεκίθοις ὤων λειωθείς πρὸς φλεγμονὴν μήτρας ποιεῖ. Μετὰ δὲ μυελοῦ ἐλαφείου πρὸς ῥαγάδας χειλῶν καὶ χεῖμετλα ἀρμόζει. Σὺν κρινίνῳ ἐλαίῳ δὲ ἐνιέμενος (f. 108 v.) ἔλκει νεκρὰ ἔμβρυα. Πρὸς δὲ τὰς ἀφθὰς χρήσιμος, μετὰ χυλοῦ στρύγγων. Σὺν μέλιτι δὲ τὰ περὶ γλώσσαν ἰᾶται. Σὺν δὲ 25 νάρδῳ ποιεῖ πρὸς τὰ ρευματιζόμενα ὦτα καὶ χρόνια. Σὺν δὲ σταφίσιν ἀγρίαις λειωθείς ἀνθρακας καθαίρει.

16] Ἡ δὲ χολὴ αὐτοῦ, μάλιστα τοῦ ἀγρίου, μετὰ χυλοῦ πρασίου ἢ πολυγόνου πεσσω τεθεῖσα σύλληψιν ποιεῖ ἀνδράσι τε ἔντασιν.

17] Τὸ δὲ στέαρ χρήσιμον πεσσοῖς, ἀκόποις, μαλάγμασιν.

2. φάραγγι A. Corr. conj.

3. F. 1. αὐτῆς.

9. εἰσάξουν] ingrediatur v. i. F. 1. εἰσάξον.

16. A mg. : Ἄλλο · χηνὸς ἀγρίας ἀνασπάσας τὴν γλώσσαν, τὴν δὲ (lire τήνδε) χήναν ζῶσαν ἀπόλυτον καὶ ὑπόθετες εἰς καρδίαν. — Ἄλλο · Νυκτε-

ρίδος κ. τ. λ. (Texte reproduit ci-dessus, p. 68, l. 24, note.)

20. αἰμοστολίδας A; hæmorrhoidas v. i.

23. ἐνιέμενον A. Correxī.

24. χρήσιμον A. Correxī.

25. ἀγρίαις] ἀεὶ γὰρ A; purgatis v. i. Correxī.

18] Ἡ δὲ κόπρος σὺν ὕδατι ποθεῖσα βῆχας παύει · ἡ δὲ τοῦ ἀγρίου χηνὸς κόπρος θυμνωμένη δαίμονας ἀπελάυνει καὶ ληθαργὸν ἰᾶται καὶ ὑστερικὴν πνιγὰδα.

19] Ἡ δὲ χολή μετὰ χολῆς βοῦς καὶ χυλοῦ δάφνης κώφωσιν ἰᾶται.

20] Ὁ δὲ ζωμὸς αὐτοῦ ποθείς σὺν οἴνῳ βοηθεῖ τοῖς πίνουσιν οἴνον ἢ ἀκόνιτον ἢ δορύκνιον. 5

21] Τὰ δὲ σπλάγγνα τοῦ χηνὸς ὅπτα ἐσθιόμενα τὸ μὲν ἥπαρ ὠφελεῖ στομαχικούς, ἡ δὲ κοιλία κοιλιακούς, (f. 109 r.) τὰ δὲ ἔντερα κωλικούς, ἡ δὲ καρδία καὶ ὁ πνεύμων φθισικούς ἰῶνται.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ψ.

ΠΕΡΙ ΨΙΤΤΑΚΟΥ

01

1] Ψιττακὸς ἐστὶ πτηνὸν ὠραῖον πράσινον. Πόδες δὲ αὐτοῦ καὶ στόμα πυρρόν. Εὐρίσκεται ἐν Θηβαΐδι τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν τῇ Ἰνδία. Ἰσχυρὸν στόμα ἔχει ὡς καὶ σίδηρα ἀνταναιρεῖ. Μιμεῖται δὲ καὶ ἀνθρώπους τὴν φωνὴν καὶ πᾶν ζῶον.

2] Τοῦτου τὸ στόμα φορούμενον δαίμονας ἀποδιώκει καὶ πᾶν ῥιγοπύρετον καὶ δύναται ὅσα καὶ ὁ χήν. 15

3] Ἐσθιόμενος δὲ ἰκτεριῶντας καὶ τοὺς φθισικούς καλῶς ἰᾶται.

<ΠΕΡΙ ΨΑΡΟΥ>

4] Ψάρος, στρουθίον κατάστικτον πᾶσι γνωστὸν ὅπερ ἐσθίει κώνειον, ὡς ὄρτυξ τὸν ἐλλέβορον.

5] Τοῦτο ἐσθιόμενον βοηθεῖ πᾶσιν τοῖς δηλητήριον πεπωκόσι παντοῖον · ἐὰν δὲ εἰ καὶ προφάγη, οὐ μὴ ἀδικηθῆ, οὐδὲ μὴ βλαβῆ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ω.

ΠΕΡΙ ΩΩΝ

1] Ὡὰ ὀρνίθων νεαρὰ ἐπιχρισθέντα πυρικαύστους ἰᾶται.

2] Ὡὸν δὲ εὐθύτοκον περιφθὲν (f. 109 v.) ὠκυτόκιόν ἐστι · ἐστὶ δὲ πολὺ- 25
χρηστον καὶ ἀναγκαῖον τοῖς περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς πάθεσι.

3] Ὡῶν δὲ λέκιθος ὅπτη μετὰ μурσίνης τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρατρίμματα ἰᾶται,

3. μετὰ χολῆς] μετὰ χυλοῦ A; cum felle v. i.
8. Après le § 21 devrait venir le texte placé au
livre IV, § 2 de la lettre A, Τοῖς δὲ πεπω-
κόσι, κ. τ. λ.

13. ἀντανέρει A; rumpat v. i. f. l. ἀντανάιρει?
(mot conservé dans les anciens lexiques).

23. περικαύστους A; combusturas ignis v. i.

καὶ πᾶσαν φλεγμονὴν καὶ ῥευματισμὸν καταστέλλει. Χρήσιμον δὲ καὶ πεσσοῖς, καὶ τοῖς περὶ τὴν ἔδραν ὑστερῶν πάθεισι, καὶ πᾶσαν ὀδύνην ἰᾶται, μάλιστα δὲ φλεγμονὰς ἐρυσσιπέλων καὶ φυμάτων. Ὁμὸν δὲ ῥοφούμενον στέλλει οὖν γυναικὸς καὶ ἀναγωγὰς αἱμάτων καὶ ἀρτηρίας λαμπρύνει. Ποιεῖ δὲ πρὸς φλεγμονὴν δακτυλίου καὶ ραγάδας
5 καὶ πᾶσαν ὀδύνην ἄκρως.

4] Τὸ δὲ κέλυφος αὐτοῦ καυθὲν καὶ λειωθὲν ἐμφυσᾶται πρὸς αἱμορραγίας μυκτῆρων · σμηχόμενον δὲ ὄδοντας λαμπρύνει.

5] Ὁ δὲ ὑμὴν πεποιήται πρὸς χεῖλη ἐρρωγότα καὶ τραχεῖαν γλῶσσαν. Ποιεῖ δὲ ἀρμοδίως πρὸς χρυσοποιίαν. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τοῦ χηνός (f. 110 r.) καὶ τοῦ
10 ταῶνος.

6] Τὸ δὲ ὠὸν τῆς ἴβειως θηρία διώκει ὀπτόμενος.

7] Τὰ δὲ κορώνης ὡὰ χριόμενα τοῖς αἰδοίοις ἡδονικά ἐστι καὶ φίλτρον ποιεῖ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῆς χελιδόνος καὶ μελαίνουσι τρίχας <καὶ> λευκώματα.

8] Τὰ δὲ τῆς περιστερᾶς ἐσθιόμενα ἔντασιν ποιούσιν.

15 9] Ὁὰ δὲ πέρδικος λεῖα σὺν μέλιτι ὠξυωπίαν παρέχουσι καὶ ὠκυτόκιά εἰσι.

10] Στρουθοκαμήλου ὠὸν ποδαγροὺς χριόμενον ὠφελεῖ.

11] Ὁὰ ἀράχνης ποθέντα, τρία ἐπὶ τριταίου καὶ τέσσαρα ἐπὶ τεταρταίου καὶ ἀμφημερινὸν καὶ πάντα κακὸν ἀποδιώκουσιν.

12] Ὁὰ δὲ ὀρνίθων ἄζυγα ὄνου οὖρω ἐψήσας δὸς φαγεῖν νεφριτικοῖς καὶ κωλικοῖς,
20 καὶ ἰάσεις ὥστε θαυμάσαι.

13] Ὁὰ δὲ θαλασσίας χελώνης βρωθέντα σεληνιακοὺς θεραπεύουσιν.

Τέλος τῆς τρίτης βίβλου κυρανίδος.

2. ὑστερών] F. I. καὶ ὑστέραν. Réd. du v. i. : in iis quae circa pedum et matricum passionem.

6. κέλυφος] λεκυφὸν A; cortex v. i.

11. ἴβειως]. Cp. Wessely, *Neue griech. Zauberparaphri* : ἴβειως μορφήν, pap. london. 122, l. 10; ἴβειως πτερόν, pap. london. 121, vers 345.

12. εἰσι A.

18. κακὸν] typum v. i.

19. ἄζυγα] imparia v. i. F. I. ἄζυγος. — νεφριτικοὺς κ. κωλικοὺς A. Correxī.

21. Τὰ δὲ τῆς θαλ. χελ. I.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΠΕΡΙ ΑΜΙΑΣ ΙΧΘΥΟΣ

- 10] Ἀμία, ἰχθύς τολμηρὸς καὶ τοὺς ἄλλους ἰχθύς ἐπιτρέχων.
 11] Τούτου οἱ ὄδοντες φορούμενοι, ὀδοντοφυεῖ τὰ παιδία.
 12] Ἐσθιομένη δὲ δυσουρίαν παύει.
 5 13] Οἱ δὲ ὄδοντες χωννύμενοι εἰς τὰς ρίζας τῶν δένδρων ἢ εἰς ῥοδωνιάς ἄνθη, πολλὰ φέρουσιν.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΑΧΑΡΝΩΝ >

- 14] ACHARNI pisciculi sunt parvi : horum vis ventrem mollit, renibusque
 10 prodest.

< ΠΕΡΙ ΑΣΤΑΚΟΥ >

Ms. 2510 (= S), (f. 80 r.) 15] * Ὀστακὸς ὀστρακόδερμος ἐστίν. Τούτου τὸ ὀστρακὸν κεκαυμένον καὶ λειωθὲν μετὰ χυλοῦ ὀρύζου καὶ διδόμενον κοιλιακοὺς ὠφελεῖ καὶ αἱμορραγίαν ἴστησι.

- 15 (Ms. A, suite du f. 111 r.) ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Β.

ΠΕΡΙ ΒΑΤΟΥ ΙΧΘΥΟΣ

- 1] Βάτος (οἱ δὲ βατίς), ἀλέπιδον ὀψάριον. Ῥωμαῖοι τούπαιναν αὐτὴν καλοῦσιν.
 2] Ἐσθιόμενον συνεχέστερον ἀφροδισίαν παρορμᾷ.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΥ ΙΧΘΥΟΣ

- 20 3] Βούγλωσσον θαλάσσιον τὸ λεγόμενον σκυθόπομα, ἐπιτεθὲν σπληνὶ καὶ φασκιωθὲν πῆκει αὐτὸν φυσικῶ τρόπῳ. Δεῖ δὲ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὑπὸ καπνὸν αὐτὸ κρημνᾶν.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΛΩΝ

- 4] Βδελλῶν καυθεισῶν τὴν τέφραν ὄξει λειώσας καὶ ἐκτίλας τὰς ἐν βλεφάροις

12. Sur la partie du ms. 2510 de la Bibliothèque nationale qui nous a procuré des additions et des variantes, voir, dans la Préface, la notice des manuscrits. — Les articles additionnels du ms. S notés d'un asté-

risque sont ceux qui figurent à la fois, avec ou sans variantes, et dans ce manuscrit et dans le vieil interprète.
 17. τούπαιναν] culpelnam v. i.

τρίχας ὑπόχριε, (f. 111 v.) καὶ οὐκέτι φυήσονται.....

5] Ἀρμόζουσι δὲ καὶ σπληνικοῖς, ὑδρωπικοῖς, ὄμμασι ρευματίζομένοις, τῷ μετώπῳ ἐπιτεθεῖσαι.

6] Καπνιζόμεναι δὲ κόριδας ἀναιροῦσι.

7] Βδέλλας δὲ καταποθείσας ἐξάγουσι κόριδες ὑποθυμιώμεναι · ἀντιπαθοῦσι γὰρ ἢ ἀλλήλαις.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΒΛΑΝΙΟΥ? >

8] BLANIUS (forte leg. βλακείας) piscis est fluviatilis.

9] Hujus caput incensum et cum melle solutum et superlitum visus 10 acutissimos praestat; fel quoque ejus idem facit,

< ΠΕΡΙ ΒΟΥΦΕΩΝ? >

10] BOBES, alii vero *Bufeos* dicunt pisces, sunt similes parvis cephalis. Hi esi renibus prosunt. Fel autem visum acuit. Spinae autem succensae et xerion factae ulcera sanant.

15

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Γ.

ΠΕΡΙ ΓΗΣ ENTEPΩN

1] Γῆς ἔντερα ἐπιτεθέντα νευροτρόπους ἄκρως ἰᾶται.

2] Ποιοῦσι δὲ καὶ πρὸς ἀποστήματα μασθῶν, καὶ γαγγλίαν ἀναλύουσι σὺν μέλιτι λειωθέντα καὶ ἐπιτεθέντα καὶ σκορπτοπλήκτους ἰῶνται, καὶ νύγμα ζμυραίνης 20 θαλασσίας.

3] Σὺν οἴνῳ δὲ λειῶ ποθέντα λαθραίως λίθους θρύπτουσι καὶ δυσουρίαν ἰῶνται · γάλα δὲ πολὺ ἄγει ταῖς θηλαζούσαις, ὡς εἴρηται ποθέντα · ὀδονταλγίαν δὲ ἐπιτεθέντα πάνυ θεραπεύουσι · σὺν ἐλαίῳ δὲ ἐψηθέντα μέχρι τακῶσι, τοῦ ἐλαίου ἐγχρισμένου ὠταλγίας ἰῶνται · καέντων δὲ τέφρα σὺν ὄξει λειωθεῖσα καὶ ἐπιχρισθεῖσα 25 ἐρυσσιπέλατα ἰᾶται.

1. Addition du v. i : Ipsae vero vivae superpositae loco in quo materia superabundat, evacuant eam, sanumque faciunt hominem.

4. On décline d'ordinaire κόρις, κόρεως.

17. Cp. Dioscoride, *Matière médicale*, II, 72, p. 193, Kühn.

19. γαγγλίαν] gangraenas v. i.

20. νύγμα] ἄνυμα A ; puncturam v. i.

4] Εἰς δὲ τὰ βρώματα τῶν μυλῶν ἐντιθέμενοι ἔξαιρουσιν αὐτοὺς ἀνωδύνως, ὥστε ἀκολουθεῖν ἀπὸ (f. 112 r.) τῆς ρίζης τὴν μύλην τῇ χειρὶ ἐκριζωμένην · μετὰ δὲ κηρωτῆς γινόμενοι λεῖοι διὰ ὠῶν ἐπιτεθέντα ποδάγραν ἰῶνται.

ΠΕΡΙ ΓΟΓΓΡΟΥ ΙΧΘΥΟΣ

5] Γόγγρος ἐστὶν ἰχθύς θαλάσσιος μέγας ἐγγέλιδι ἐοικώς. Οὗτος ἐψηθεὶς σὺν ἐλαίῳ ἕως οὗ λυθῆ καὶ διηθουμένου τοῦ ἐλαίου καὶ κηρῶ ἐπιβαλλομένου, ἐὰν ἐπιπλάσσης τὴν κηρωτῆν, γυναιξὶν ἐγκύοις οὐκ ἔῃ ρήγνυσθαι τὰς κοιλίας αὐτῶν. Ὁφελεῖ δὲ καὶ ἀρθριτὶν καὶ ῥαγάδας ποδῶν.

ΠΕΡΙ ΓΛΑΝΕΟΥ ΙΧΘΥΟΣ

10] 6] Γλάνεος ἰχθύς ἐστὶ ποτάμιος καὶ λιμναῖος. Τοῦτου τὰ ὀστᾶ καιόμενα δαίμονας ἀποδιώκει.

7] Ἡ δὲ χολὴ ἐγχρισμένη λευκώματα καθαίρει.

8] Τὸ δὲ ἥπαρ ἐσθιόμενον ἐπιληψίαν ἰᾶται.

9] Ὅλος δὲ ἰχθύς εὐστόμαχος, καὶ αἰτιῶνται τοῦτόν τινες.

15

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΟΥ ΙΧΘΥΟΣ

10] Γλαῦκος, ἰχθύς ἐνάλιος μέγιστος. Οὗτος μετὰ λαχάνων ἢ μαράθρων ἐψηθεὶς καὶ ἐσθιόμενος γάλα πολὺ ποιεῖ γυναιξίν.

11] Οἱ δὲ ἐν κεφαλῇ λίθοι περιεπτόμενοι ὀφθαλμίαν ἰῶνται.

12] Ἡ δὲ χολὴ γλαυκοφθαλμίαν (f. 112 v.) παιδίων μελαίνει, ὄμματα καὶ λευ-
20 κώματα ἰᾶται.

13] Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀμφοτέρω καὶ ὄρφου ὁμοίως καὶ θύγγου καὶ ἀστέρος θαλασσίου καὶ χολὴ ὑαίνης συλλειόμενά, ἐὰν μίξης οἴου βούλει θηρίου στέαρ καὶ λύχνου καιομένου θυμιάσης, οἱ ὄρωντες νομίσουσιν τὸ θηρίον ἐκεῖνο εἶναι οὗ τὸ

2. ἐκριζωμένην] ἐκθρυζομένην A. Corr. conj.

8. Réd. de S : Οὗτος σ. ἐλ. ἐψ. καὶ ταχεὶς καὶ διηθηθεὶς (l. διηθέντος) τοῦ ἐλαίου μετὰ κηροῦ καὶ ἐπιθεμένου ῥάγας ποδῶν καὶ χειρῶν ἰᾶται, καὶ ἀρθριτικούς καὶ ποδαλγικούς ἰᾶται.

Ce manuscrit continue ainsi : Τμδ'. ΓΟΜ-ΦΟΣ ἰχθύς ἐστὶν θαλάσσιος πᾶσι γνωστός.

Τούτου οἱ ὄδοντες φορούμενοι πᾶσαν ὄδονταλγίαν τελείων καὶ νηπίων ἰῶνται.

Τμέ'. ΓΝΑΦΗΣΙΩΝ ἰχθύων ὁ ζωμὸς μιγνύμενος κόνια [στακτῆ] ὀμμάτια λαμπρύνει παλαιά, καὶ ἀπόνους ποιεῖ (στακτῆ synonyme de κόνια.)

Οἱ δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ (f. l. αὐτῶν) λίθοι

εὐρισκόμενοι καὶ περιεπτόμενοι ἀγρυπνίαν παρέχουσιν. Ἐσθιόμενοι δὲ ἐνύπνια χαλεπὰ δεικνύουσιν.

16. Réd. de S : Τμγ'. ΓΛΑΥΚΟΣ ἰχθύς ἐστὶ θαλάσσιος ἐνάλιος. Οὗτος μ. λ. ἢ μαλάθρων ζωμευθεὶς γάλα πολὺ κατασπᾶ.

Οἱ δὲ ἐν τῇ κεφ. αὐτοῦ λ. π. κεφαλαλγίαν ἰῶνται.

Οἱ δὲ ὀφθ. α. φορούμενοι ὀφθαλμίαν θεραπεύουσιν.

Ἡ δὲ χολὴ αὐτοῦ γλαυκώματα ἀποκαθαίρει.

19. μελαίνουσιν A. F. l. μελαίνουσα.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

<ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ε.>

ΠΕΡΙ ΕΓΧΕΛΥΟΣ

1] Ἐγγέλυος τὸ ἥπαρ ὄλον σὺν τῇ χολῇ, ἐὰν λειώσας σὺν οἴνῳ δῶης πιεῖν λάθρα τινί, οὐδέποτε δυνήσεται πιεῖν οἶνον.

5 2] Αὕτη δὲ ἡ ἔγγελυς ἐν οἴνῳ πνιγεῖσα ἀμέθυσός ἐστιν, ἐὰν δῶς πιεῖν ἐν οἴνῳ ᾧ ἀπεπνίγη.

3] Ὀπτὴ δὲ ἐσθιομένη στομαγικούς καὶ δυσεντερικούς ἰᾶται.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΕΛΟΠΟΣ >

10 4] *Elops piscis est magnus, similis glauco. Hujus adeps et fel omnem caliginem oculorum curant. Jecur autem ejus esum et assum epaticos curat. In capite vero lapides ejus suspensi omnem cephalalgiam et hemi-*
craniam < sanant >.

ΠΕΡΙ ΕΧΙΝΟΥ

15 5] Ἐχίνου θαλασσίου ἡ σὰρξ ἐσθιομένη κοιλίαν μαλάσσει καὶ νεφρούς καὶ λιθουρίαν ἄκρωθι θεραπεύει σὺν κονδίτῳ λαμβανομένη.

6] Αὐτὸς δὲ ὁ ἐχῖνος καυθεὶς καὶ λειωθεὶς τῆς τέφρας καὶ σμηχομένη λέπραν ἰᾶται καὶ ἔλκη ὀφρύων ταχέως ἐπουλοῖ (f. 113 v.) καὶ πᾶν ἔλκος ταχέως εἰς οὐλήν ἄγει.

7] Ἀλωπεκίαν δὲ δασύνει μετὰ στέατος ἀρκτείου ἢ δελφινείου ἢ ὑείου ἀλειφό-
20 μενον.

ΠΕΡΙ ΕΧΕΝΗΙΔΟΣ

8] Ἐχενηὶς ἰχθύς ἐστὶν ἐνεργής. Οὗτος, ἐὰν κολλωθῆ πλοίῳ ἀρμενίζοντι φερομένων οὐρείᾳ, ἴστησιν αὐτό.

2. Réd. de cet art. dans S : Τμη'. Ἐγγέλιος (sic) ἰχθύς ἐστὶ ποταμιαῖος (sic) καὶ λιμναῖος, ἐοικώς ὄφει, ἀλέπιδος. Ταύτης τὸ ἥπαρ ὀ. σ. τ. χ. ἐὰν λειώσης σ. οἴνῳ, δὸς πιεῖν λάθρα τοῖς μὴ θέλουσιν πιεῖν οἶνον, καὶ οὐδ. δυνήσονται π. οἶνον. Αὕτη δὲ ἡ ἔ. ζῶσα ἐμβληθεῖσα εἰς οἶνον καὶ ἀποπνιγεῖσα, καὶ ὁ οἶνος λάθρα δοθεὶς οἰνόφλυγι, μεθυσθῆ (sic), παύσει αὐτὸν τῆς τοῦ οἴνου ἐπιθυμίας. — La réd. du v. i. traduit la

première phrase de S, puis les 3 paragraphes du ms. A.

5. ἀμέθυσος] ἀτελέθυσος A. (Indice probable d'un archétype sur papyrus du IIIe siècle).
Corrigé d'après A mg. et le v. i.

19. δελφίνου A. Corr. conj. « Cum adipe ursino vel delphino (forte δέλφακος vel delphacino...) » v. i.

21. περὶ ἐχενιεῖς A. Item infra.

9] Λαβὼν οὖν ἐχενηίδα ζῶσαν βάλε αὐτὴν εἰς καπνέλαιον ἵνα πνιγῆ, καὶ ὅτε βούλει ἐψῆσαι, στάθμισον τὸ ὀψάριον · ἐὰν οὖν ἔχη λίτραν α', βάλε καπνέλαιον ξέστην α' καταλυθέντος τοῦ ἰχθύος, καὶ ἐφει μαλακῶ πυρί · καὶ ὅταν γνώσης ὅτι ἐλύθη τὸ ὀψάριον καὶ ἔστιν ὁ χυλὸς μετὰ ἐλαίου, διήθησον < καὶ > πρόσμιγε βουτύρου πρωτείου γο γ' εἰς τὸν χυλὸν τοῦ ὀψαρίου καὶ εἰς τὸν ξέστην, καὶ ὅταν ἐψηθῆ, ἀπόθου ἐν ὑελίνῳ ἄγγει, χρῶ δὲ ἀλείφων ἐκ τούτου πόδας, χεῖρας, ἄρθρα · ἐὰν γὰρ ὡς δέκα ἐτῶν ἔστιν τὸ πάθος τῆς ποδάγρας θεραπευθήσεται, κἄν ποδάγρα, κἄν χειράγρα ἐστίν, κἄν τε γονάγρα. (F. 114 r.) Χρῶ δὲ ἐν κοίτῃ καὶ ἀπὸ λού- τρου. Ἐψῶν πρόσεχε μὴ ὑπερζέση τὸ καπνέλαιον, ἐπεὶ ἐμπρησμὸν ποῖει. Ἐφει οὖν αὐτὸ ἐν ὑπαίθρῳ καὶ οὐκ ἐν οἰκίᾳ τὸν σταθμὸν τὸν προειρημένον βαλῶν. Εἰ δὲ 10 ἔχει ὁ ἰχθύς λίτρας θ' ἢ ζ' ἢ ἐλαττότερον, βάλε καὶ καπνέλαιον τόσον, τὸ δὲ βούτυρον γο θ'. Τὸ δὲ καπνέλαιον νάφθα ἐστίν.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ζ.

ΠΕΡΙ ΖΜΥΡΑΙΝΗΣ

1] Ζμύραινά ἐστίν θηρίον θαλάσσιον καὶ κακουργὸν καὶ πονηρόν, ἀλέπιδον, ἔχον 15 φολίδας μελαίνας ἐν τῇ ῥάχει καὶ ἐν τῇ δορᾷ, ἰοβόλον δὲ καὶ ὀρμητικὸν ἐπ' ἀνθρώ- πους. Ἐναντία ἐστίν ἡ ζμύραινα τῷ ὀκτάποδι καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. Τὴν δὲ ζμύραιναν ἀναιρεῖ κάραβος, ὥστε ζμυραίνης καὶ κάραβου ἄμφω ἐψημένων ἀφανίζεται ἡ ζμύ- ραινα. Τὸν δὲ κάραβον πάλιν ἀναιρεῖ ὁ πολύπους.

2] Τῆς ζμυραίνης οἱ ὄδοντες ἀρμόζουσιν ὀδοντοφυοῦσιν παιδίοις περιαφθέντες. 20

3] (F. 114 v.) < Μετὰ > πεπεροζώμου δὲ ἐσθιομένη νεφριτικούς ἰᾶται, καὶ ἐλε- φαντίασιν καὶ τὰ ψωρώδη πάθη ἄκρως ἰᾶται.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Η.

ΠΕΡΙ ΠΠΑΤΟΣ

1] Ἴπαρ ἰχθύς ἐστὶ μαλακός, ἀργός, ἴπαρ μέγα ἔχων. 25

2] Τούτου ἡ χολὴ σὺν μελικράτῳ ποθεῖσα ἥπατικούς ἄκρως ἰᾶται.

3] Τὸ δὲ ἴπαρ αὐτοῦ λεῖον ἐπιπλασσόμενον πᾶσαν φλεγμονὴν καὶ ποδάγραν ἰᾶται.

4] Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καυθεῖσα ξήριον ἔλκη χρόνια < καὶ > νεμομένα θεραπεύει.

2. F. i. ὀψάριον, sicut infra.

14. ζμύρνης A partout.

27. ἐπιπλασσόμενον] superspersum v. i. qui a lu
ἐπιπασσόμενον, peut-être préférable.

28. χρόνια] χοιρωνία A. Correxī et addidī e v. i. :
antiqua et depascentia.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Θ.

ΠΕΡΙ ΘΥΝΝΟΥ

1] Θύννου ὀφθαλμούς καὶ πνεύμονος θαλασσίου ἐάν τις λειώσας ῥάνη ἐν στέγει τοῦ οἴκου, ὀψὲ δόξουσιν οἱ ἐν τῷ οἴκῳ ἀστέρας ὄρα̃ν.

5 2] Ἐάν δὲ ῥάβδον χρύσης ὀδεύων ὀψέ, ἀσελήνου, δόξεις φῶς ἐκ τῆς ῥάβδου ἀποπέμπεσθαι.

3] Ἐάν δὲ ἐν τοίχῳ ἢ ἐν χάρτῃ γράψῃς οἶον θέλεις θηρίον ἢ ζωγράφῃσιν, οἱ ὄρωντες θαμβήσονται.

4] Θύννων δὲ χολή καὶ ἥπαρ συνλειωθέντα καὶ ἐπιχρισθέντα προεκτίλας τὰς τῶν
10 βλεφάρων τρίχας, οὐκέτι ἀναθήσονται.

ΠΕΡΙ ΘΡΙΣΣΗΣ

.....
5] (F. 115 r.) Θρίσσα παστὴ ἐσθιομένη δυσουρίαν ἰᾶται.

6] Καυθεῖσα δὲ ἢ τέφρα < καὶ > μετὰ ἱρίνου μύρου < ἐπιχρισθεῖσα > τρίχας
15 καλὰς ποιεῖ καὶ πολλάς, καὶ τὰς ἐκπιπτούσας ἴστησιν.

7] Ὀπτὴ δὲ ἐσθιομένη κωλικούς καὶ στομαχικούς ὠφελεῖ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΙΠΠΟΥΡΟΥ

1] Ἴππουρος, ἰχθύς ὃν ἔνιοι ἄνθρωποι κορυφαῖον καλοῦσι.

20 2] Τοῦτου ἡ χολή < σὺν > μέλιτι ἀκάπνῳ ἐπιχρισμένη πᾶσαν ἀμβλυωπίαν καὶ ἀμαύρωσιν ἰᾶται.
.....

2. Réd. de cet art. dans S : Τυθ'. Θύννος ἰχθύς ἐστὶν μέγας. Τοῦτου τοὺς ὀφθ. καὶ πνεύμονα ἐάν λειώσης καὶ ῥάνης τὴν στέγην ὀψὲ σκοτίας, δόξουσιν οἱ ἐν τῷ οἴκῳ ἀστέρας βλέπειν. Ἐάν δὲ ῥ. χρ. ὀδ. ἀσελήνῳ νυκτί, δόξουσι φῶς εἶναι τὴν ῥάβδον. Ἐάν δὲ εἰς χάρτην γρ. γράμματα ἢ ἐν τοίχῳ θηρίον ζῶον, οἱ ὄρ.θ. Ἡ δὲ χολή καὶ τὸ ἦ. λείψ ἐπιχρισθεῖσα (sic), οὐκ ἐᾶ τρίχας φυῆναι.
8. θαμβήσονται] admirabuntur v. i., qui a lu θαυμάσονται.

12. Addition du v. i : THRISSE. Quidam vocant eam coplam; alii vero dicunt qui modo trichias est. Thrissa ergo, etc.

14. καὶ et ἐπιχρισθεῖσα supplevi e v. i.

20. σὺν addidi e v. i. (cum melle).

22. Addition du v. i. : Omni modo quoque candem habet virtutem, quam fel hyenae. Est autem valde aptus et suavis ad comedendum.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΙΝΟΥ

- 5] Κυπρίνος, ἰχθύς ποτάμιος καὶ λιμναῖος.
 6] (F. 115 v.) Τούτου τὸ στέαρ καὶ τὸ ἥπαρ δαίμονας φυγαδεύει καπνιζόμενα.
 7] Ἡ δὲ χολή πασᾶν ἀμαύρωσιν ἰᾶται ἐγχριομένη.
 8] Ἔστιν δὲ τὸ στέαρ συνουσίας ὀρμητικόν · ἐὰν δέ τις αὐτὸ τήξας γρίση τὴν
 βάλανον τοῦ μορίου, καὶ εὐχροίαν καὶ σύλληψιν ἐργάζεται παραχρῆμα.

ΠΕΡΙ ΚΩΒΙΩΝ ἢ τοι ΚΟΒΕΝΩΝ

- 9] Κωβιῶν ὁ ζωμὸς συγκερασθεὶς σὺν γάλακτι λύσιν κοιλίας ἐργάζεται.

ΠΕΡΙ ΚΙΧΛΗΣ

- 10] 10] Κίχλης ὁ ζωμὸς κοιλίαν μαλάσσει καὶ εὐπεψίαν παρέχει καὶ διεγείρει πρὸς
 συνουσίαν καὶ γάλα φέρει ταῖς θηλαζούσαις.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΔΟΣ >

- 11] *KARIS marina, i. gammarus circumligata scorpione percussos sanat.*
 15 *Similiter si superscribas percusso loco : « Karis », citius tollit dolorem : hujusce modi efficaciam habet.*
 11 *bis*] *Si quis vero sculpserit karida in lapide achate, et gesserit in annulo, non percutietur a scorpione unquam.*

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

- 20] 12] Καρκίνοι ποτάμιοι λεῖοι ποθέντες σὺν γάλακτι αἰγείῳ θεραπεύουσιν σκορπιο-
 πλήκτους καὶ διψάδος καὶ κεράστου δῆγματα ἰῶνται.
 13] Σὺν οἴνῳ δὲ μέλανι ἐν πότῳ δοθέντες γυναῖξι δυστοκούσαις ὠκυτοκίαν
 ποιοῦσιν.
 14] Λεῖοι δὲ ἐπιτεθέντες βελωτρότοις ἐξάγουσι τὰς ἀκίδας τῶν βελῶν καὶ σκό-
 25 λοπας καὶ ἀκάνθας (f. 116 r.) καὶ ὅσα τοιαῦτα.

7. κωβέων A *bis*.9. κίχλας A *bis*.19. Réd. de S : Τνα'. Καρκίνοι ποτάμιοι καέντες,
 ἢ τέφρα πινομένη λυσοδῆκτους καὶ ὑδροφόβους
 ἰῶνται. Θυμιώμενοι δὲ ξηροὶ γυναικὶ δυστοκούσηεὐτοκίαν παρέχουσιν. Ἐπιτεθέντες δὲ λεῖοι ἐξά-
 γουσι ἀκάνθας καὶ σκόλοπας καὶ ἀκίδας καὶ βέλη
 καὶ τὰ τοιαῦτα.

21. ἰᾶται A ; sanant v. i.

13] Σὺν κηρῶ δὲ ἐπιπλασθέντες χεῖμετλα ἰῶνται.

14] Καρκίνος θαλάσσιος ὠμὸς σὺν μολίβδῳ κεκαυμένος τριβεῖς καρκινώματα ἰᾶται.

15] Ἡ δὲ τέφρα αὐτοῦ μετ' ἐλαίου ὀμφακίνου ἐπιτεθεῖσα χεῖμετλα καὶ ποδάγρας ὠφελεῖ σὺν κηρωτῇ ἐπιτεθεῖσα.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΑΒΟΥ

16] Κάραβος ὀπτὸς ἐσθιόμενος στομαχικούς ὠφελεῖ.

17] Τὸ δὲ ἀπόζεμα αὐτοῦ σὺν οἴνῳ πινόμενον νεφροὺς καὶ δυσουρίαν ἰᾶται καὶ κοιλίαν φέρει.

< ΠΕΡΙ ΚΟΧΛΙΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ >

18] Κοχλίων θαλασσίων ὁ ζωμὸς καὶ ἀγάρνων καὶ φωκίδων καὶ ἀφυᾶς καὶ 10
λεπάδων κοιλίαν σκληρὰν γενομένην μαλάσσει καὶ ἀπαλύνει.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΚΗΡΥΚΩΝ >

19] KIRYKES marini circumligati nuper enixae mulieri mammarum
dolores et tumores sedant. 15

20] Cinis autem eorum cum melle conspersus lenticulas et tumores in
vultu sanat et nascentia [lire pascentia, sc. νεμόμενα?] curat.

21] Cocta vero conchylia et kirykia et comesa prosunt iis qui cicutam
vel aconitum biberunt.

22] Et eorum jus percoctum valde prodest his qui nociva farinata (forte 20
l. pharmaca) biberunt.

23] Ungulae vero earum combustae nervos tortos curant.

24] Testae autem eorum combustae solutaeque cum melle tumores
genarum et nascentia [lire pascentia?] sanant.

25] Cum aqua vero soluta minutias ossium educunt et carnem recentem 25
nasci faciunt.

26] Caro vero trita cum albo ovi superposita fronti rheumata hemicra-
niae curat.

< ΠΕΡΙ ΚΟΧΛΙΟΥ >

27] KOCHLIAS, i. limax terrestris, contritus et superemplastratus frontis 30
dolorem et rheuma oculorum sistit, et scrophulas destruit, circumlotus
et aurium plagas et rupturas sanat.

28] Nudus autem limax cum manna, i. pyrograno libani solutus et nari immissus, ex ea [lire eo?] sanguinis eruptionem sistit, et matricis sinum clausum aperit.

29] Nudae vero cochleae, postquam sol ascendit medio inter cornua absciso calamo acutissimo, exime quod os habet, involutum byssino panno habe ad omnimodam ophthalmiam. Praegustatio omnis ophthalmiae et faucium gulae, et tussis et cephalalgiae, et quotquot circa caput cervicemque passiones contingunt, non sinit fieri : verum etiamsi sunt, curat circumligatum.

30] Spuma vero cochlearum revellit pilos palpebrarum.

31] Ipse vero cum testis comminutus [lire commixtus?], cum vino et myrrha et dactylis potatus colicos sanat.

32] Cinis vero ceroto superpositus sedem prolapsam sanat.

< ΠΕΡΙ ΛΑΒΡΑΚΟΣ >

1] LABRAX piscis est optimus et similis cephalo. Hujus fel cum melle illitum visum acutum praestat, et albulas curat.

2] Venter autem ejus digestionem facit et fortiter edere.

3] Gestatus autem idem facit.

4] Margaritae vero oculorum ejus gestatae ophthalmiam quietant.

5] Lapides vero qui sunt in capite ejus cephalalgiam sanant et hemicraniam, dexter dextro, sinister sinistro.

6] Dentes autem circumligati dentes - mittentibus pueris competunt.

7] In vertice autem ipsius os, superpositum capiti, deglutitas spinas educit.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Α.

ΠΕΡΙ ΛΑΓΩ

8] Λαγὼς ὁ θαλάσσιος λειωθεὶς καὶ περιχρισθεὶς τὰς ἐκπροτιλείσας τῶν βλεφάρων τρίχας οὐκ ἔῃ αὐθις ἀναβῆναι.

9] Τοῖς δὲ πεπωκόσιν αὐτὸν χηνὸς νεοσφαγοῦς αἷμα θερμὸν πότιζε · ἀντιφάρμακόν ἐστὶν τῶν δηλητηρίων.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

< ΠΕΡΙ ΜΥΑΚΩΝ >

9] ΜΥΑΚΟΝ cocca [lire concha?] potata ventrem mollit.

10] Testae vero combustae factaeque xeron [lire xerion?], i. desiccatorium pastinacationes sistunt et cicatrices curant.

⁵ 11] Cum melle vero illitae crassas palpebras tenuant et leucomata, et eundem usum kirykes habent. Oportet autem lavare cinerem aqua.

(Ms. A, f. 116 v.)

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ν.

ΠΕΡΙ ΝΑΡΚΑΣ

1] Νάρκα θαλασσία προστεθείσα ἐπὶ χρονίων νοσημάτων τῶν περὶ κεφαλὴν
¹⁰ πραῦνει τὸ σφοδρὸν τοῦ ἀλγήματος, καὶ ἔδραν δὲ ἐκτρεπομένην < ἦ > προσπίπτουσαν στέλλει προστεθείσα παραδόξως.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ξ.

ΠΕΡΙ ΞΥΘΟΥ

1] Ξύθος ἐστὶν ἰχθύς ἣν ἔνιοι ζμαρίδα καλοῦσι.

¹⁵ 2] Ταύτης ταριχείσης ἡ κεφαλὴ καεῖσα ἔλκη στέλλει ὑπερσαρκοῦντα, καὶ νομὰς ἴστησι, καὶ ἦλους καὶ θυμοὺς ἀναλίσκει · σκορπιοπλήκτοις δὲ καὶ κυνοπλήκτοις ὠμὴ ἀρμόζει, καθάπερ καὶ εἰς πάντα ταριχευόμενος.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ο.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ

²⁰ 1] Ὀνος θαλάσσιος ὃν τινες πολύπουν, οἱ δὲ ὀκτάπουν λέγουσιν.

2] Τοῦτον βαλὼν ἐν καινῇ χύτρᾳ ἔτι ζῶντα ἔκζεσον καὶ τὸν ἀπ' αὐτοῦ ἰχῶρα δίδου πιεῖν νεφριτικοῖς, λιθουρικοῖς μετ' οἴνου παλαιοῦ ἐν λοετρῶ, καὶ ἰαθήσονται, καὶ τὸν λίθον ἐξουρήσουσι ψάμμου δίκην λεπτότατον.

1. Cp. Dioscoride, II, 7.

9. Νάρκα, νάρκας, forme dorienne de νάρκη, νάρκης. — Rédaction presque identique dans Dioscoride, II, 17. Réd. de S : Τνεΐ. Νάρκη θαλάσσιος. Ἐάν τις καύση αὐτὴν καὶ ὡς ξήριον

πάσση, τὰς ἐξερχομένας ἔδρας τῶν παιδίων ἴστησι.

10. ἐστρεφομένην A. Corr. e Diosc. — ἦ addidi e Diosc.

22. νεφρικοῖς A. Correxī.

(F. 117 r.)

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Π.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΩΡΙΔΩΝ

- 1] Πελωρίδες εἰσὶ θαλάσσια ἰχθύδια.
 2] Τούτων καὶ παγούρων ὁ ζωμὸς κοιλίαν μαλάσσει μετ' οἴνου πινόμενος.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΟΝΟΣ >

3] PULMONARIUS, i. cinus marinus superpositus pedibus podagricis et chimethla sanat.

4] Fecit autem crebro omnia volatilia coeli super se convolare, ut cum comedatur ab iis, eos capiat. 10

5] Fumigata vero ossa ejus avertunt omnia mala, sicut et stella, i. aster.

< ΠΕΡΙ ΠΗΛΑΜΥΔΟΣ >

6] PELAMYDIS intestina cum capite combusta superspersa pasturas sanant.

< ΠΕΡΙ ΠΕΡΚΗΣ >

7] PERCAE cinis superspersus ulcerum putredines et oris sanat. 15

< ΠΕΡΙ ΠΕΤΡΕΩΣ? >

8] PETREOS jus cum pipere comestum stomachicis prodest et dysuriam curat; nam ejus jus optimum valde est.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ρ.

ΠΕΡΙ ΡΑΦΙΔΟΣ

20

1] Ῥαφίς ἐστὶν ἰχθύς ἢ καλουμένη βελονίς.

7. Le § 3 traduit le texte suivant de Dioscoride, (II, 39) : Πνεύμων θαλάσσιος πρόσφατος λεανθεὶς ποδαγριῶντας καὶ χιμεθλιῶντας ὠφελῆ καταπλασσομένης.

21. Réd. et add. de S (trad. par le v. i.) : Της Ῥαφίς, οὗ δὲ βελονίδα, ἰχθύς ἐστὶν ἔχων στόμα μακρὸν εἰσὶκὸς σφυραίνη.

Ταύτης τὸ στόμα φορούμενον καὶ θυμιώμενον δαίμονας ἀπελαύνει.

Add. du v. i. seul : Piscis autem totus

tritrus cum irino unguento alopeciam virtuose inspissat.

L'art. suivant du ms. S, omis par le ms. A et par le v. i., concerne le scorpion de mer : Της Σκορπίου θαλάσσιον πνίξας ἐν οἴνω δὸς πιεῖν τὸν οἴνον σπληνικοῖς καὶ ἄκρωσ ἰῶνται.

Ἐὰν δὲ γυναικὶ δώσεις πιεῖν, αἷμα ἕστησι παραχρῆμα.

Εἰ δὲ θέλεις στῆσαι τὴν αἰμορραγίαν, τὸν σκορπίον ὀπτήσας δὸς φαγεῖν, καὶ στῆσεται.

2] Τοῦτο καὲν καὶ λειοτριβηθὲν μετὰ ἱρίνου μύρου ἀλωπεκίας τριχοφυεῖν ἀναγκάζει. Ὡς μέγα δῶρον καὶ ἴαμα!

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΡΙΝΗΣ >

3] RINAS, i. ranae pellis combusta et trita cum aqua superposita et illita nascentia [lire pascentia?] sanat.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Σ.

ΠΕΡΙ ΣΑΛΠΗΣ

1] Σάλπης οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ λίθοι φορούμενοι ὁ μὲν δεξιὸς ἔντασιν μεγίστην ποιεῖ, ὁ δὲ εὐώνυμος τὸ ἐναντίον.

2] Τὸ δὲ στέαρ χριόμενον ἡδονικόν ἐστι κάλλιστον ἐν συνουσίαις πάνυ.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

< ΠΕΡΙ ΣΑΥΡΟΥ >

3] SAURI piscis fel litum mammis lac multum confert.

15

< ΠΕΡΙ ΣΗΠΙΩΝ >

(Ms. S, f. 81 v.) 4] Τηγή. Σηπίας ὄστρακον τραχέα βλέφαρα σμήχει καὶ τρίχας λεπτύνει τὰς τοῦ σώματος, ὡς καὶ ἡ κίσσηρις. Λάμβανε δὲ αὐτὸ εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ λευκώματα καθαίρει συχνῶς ὡς ξήριον ἐπιπασσόμενον.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

20

< ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΓΡΙΔΟΣ >

5] SYNAGRIDOS dentes faciunt ad ortum dentium et ad omnem dolorem dentium.

6] Fel quoque ejus cum oleo amygdalino dolorem dentium sedat.

16. L'art. additionnel de S est traduit jusqu'au mot αἰγιαλοὺς par le v. i., qui continue ainsi : | Ebullita vero et comesta vesicam, renes et dysuriam sanant. — Cp. Dioscoride, II, 23.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

νος, ὑπερέχων τῷ στήθει τοῦ ὕδατος, πονηρὸν ζῶον. Οὗτος ἔχει λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ. Ἐὰν οὖν τις αὐτὸν ἀγρεύσῃ, εὕρισκει τὸν λίθον ἐνεχθέντα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς.

2] Κρεμασμένου καὶ ἐξορκιζομένου τοῦ ὄφιοις, ἵνα τὸν λίθον ἐξεμέσῃ, ὑποθυμιωμένης αὐτῷ δάφνης, καὶ λέγομεν οὕτω · « Μὰ τὸν σὲ κτίσαντα Θεόν, ὃν πολλάκις ἄξιῳ προσκυνήσας τῇ διχῇ σου γλώσση, ἐάν μοι δώῃς (f. 118 r.) τὸν λίθον, οὐ μὴ σὲ ἀδικήσω, ἀλλὰ σὲ ἀποπέμψω εἰς τοὺς ἰδίους σου τόπους. » Καὶ ἐπὶ ἐμέσῃ τὸν λίθον, λαβὼν ἐν ῥάκει ὀλοσηρικῷ, φύλασσε.

3] Τοῦ δὲ λίθου τούτου ἡ δύναμις πειράζεται οὕτω. Γέμισον εἰς χαλκοῦν σκεῦος ὕδωρ, καὶ ἐπίθεσ τὸν λίθον περιάπτων τῷ ἀγγεῖῳ · σημείωσον οὖν καὶ εὐρήσεις τὸ ὕδωρ ἐκάστης ἡμέρας <μειοῦσθαι> παρὰ κοτύλας δύο (ὃ ἐστὶ ὁ ξέστης).

4] Ἐγὼ οὖν ποτε ὑδεριώσῃ γυναικὶ περιῆψα τὸν λίθον καὶ ἀλυπότατα περιεγενόμην τοῦ πάθους. Παπύρω γοῦν ἐκάστης ἡμέρας τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἐμέτρουν, καὶ παρὰ δακτύλων τεσσάρων δακτύλους <μειούμενον> αἰεὶ τὸ μέτρον ἐκάστης ἡμέρας εὕρισκον · καὶ εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἔστησα, καὶ ἀφελόμην. Εἰ γὰρ ἐπιμένει 15 περιαφθεῖς ὁ λίθος, καὶ τὸ ἔμφυτον ὑγρὸν ἐξαναλίσκει καὶ ξηρὸν τὸν φοροῦντὰ ἀπεργάζεται.

5] (F. 118 v.) Ἀρμόδιος γὰρ ἐστὶν πρὸς μέτρον περιαιπτόμενος οὐ μόνον ὑδρωπικοῖς, ἀλλὰ καὶ ποδῶν ρεύματα καὶ δακρύων ἐπιφορὰς καὶ καθόλου τὸ ὀτιοῦν μέλος <ἰᾶται>.

20 6] Ρευματιζομένους δὲ πόδας ἢ κεφαλὴ τῷ τῆς ἀντιπαθείας λόγῳ τῆς φύσεως θεραπεύει.

7] Τοιαύτην φύσιν τε καὶ ἐνέργειαν οὗτος ὁ λίθος κέκτηται τοῦ ὕδρου ὄφειος τοῦ λεγομένου.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Φ.

1] Φώκης πυτίαν ἐάν τις περιάψῃται, νικήσει πάντας ἀντιδίκους ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἔστιν γοῦν νικητικὸν καὶ δραστηκόν.

2. εὕρισκει Ν κεφαλῆς] inveniet lapidem, si exorcizatus fuerit, evomet eum v. i.

6. remittam te ad propinquos tuos v. i.

7. ὀλοσυρίγγω A; serico v. i.

9. σημείωσον om. v. i. ubi : sic ergo * inveniesque quotidie, etc.

10. μειοῦσθαι addidi e v. i. (decrescere).

13. F. I. παρὰ δακτύλους τέσσαρας <μειούμενον>... εὕρισκον] decrescerat v. i.

14. γὰρ F. I. δὲ. (inquam v. i.)

22. F. I. τοῦ ὄφειος τοῦ ὕδρου λεγομένου.

26. Réd. de S : Τξά'. Φώκη ζῶον ἐστὶν θαλάσσιον (cp. ci-dessus, p. 76, l. 24). Ταύτης τὸ δέρμα ὅπου ἂν (ἐάν ms.) ἀπόκειται εἴτε ἐν οἴκῳ, εἴτε ἐν πλ., οὐκ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὸ πᾶν κακόν · ἀποστρ. γ. κερ. καὶ πρηστῆρας καὶ χάλαζαν καὶ κινδ. καὶ πνεύματα καὶ δαίμ., θηρία καὶ ἔρπετά καὶ φαντάσματα. (Cp. le § 3 du présent article.)

Δεῖ δὲ σ. α. καὶ λίθον κορ. περιάπτειν. (Cp. § 4.)

Réd. et add. du v. i. : ΡΗΟCΑ animal est

2] Αἰ δὲ τρίχες αἰ περὶ τὰς ῥίνας φορούμεναι ἐν τῇ καρδίᾳ ἐπιτευκτικὸν εἶσι καὶ χαριτήσιον μέγιστον.

3] Τὸ δὲ δέρμα αὐτῆς καὶ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν πλοίῳ ἀποκέηται ἢ φόρηται, οὐδὲν ἐπελεύσεται εἰς τὸν φοροῦντα κακόν · ἀποστρέφει γὰρ κεραυνούς, κινδύνους, βασκανίαν, δαίμονας, ληστὰς καὶ νυκτερινὰ συναντήματα. 5

4] Δεῖ δὲ σὺν αὐτῷ ἔχειν λίθον κουράλιον θαλάσσιον.

5] Νῦν δὲ δεῖ μένον.....

(Ms. S, f. 82 r.) 6] * Κασσύματα δὲ ὁ φορῶν ἐκ τοῦ δέρματος ποδαγρὸς ὧν ἰαθήσεται · ὁ δὲ ὑγιῆς ποτε οὐ ποδαλγεῖ.

7] Εἰ δὲ τις περιδήσει τὸ κατάρτιον τοῦ πλοίου [κεραυνούς] οὐδὲ ναυαγήσει ποτέ. 10

8] Κεφαλὴν δὲ φώκης ἐὰν χώσης μέσον ἀμπελίου, πάντοτε ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς ἔσται σφόδρα.

9] Φώκης ὁ ἐγκέφαλος πινόμενος δαίμονας διώκει καὶ ἱερὰν νόσον θεραπεύει.

10] Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰῶνται. Δεξιὸς δὲ ταύτης ὀφθαλμὸς ἀξιόραστον καὶ ἐπιτευκτικὸν ποιεῖ τὸν φοροῦντα. 15

11] Ἡ δὲ γλῶσσα... (comme au livre II, lettre Φ, § 6.)

12] * Αἰ δὲ τρίχες αἰ περὶ τὰς ῥίνας φορούμεναι καὶ ἡ καρδία ἐπιτευκτικὸν καὶ χαριτήσιον μέγιστον.

13] Ἐὰν δὲ τις τὰς ἐν τῇ ῥίνι τρίχας μεγάλας καὶ τραχείας οὔσας ἐν ἐλαφείῳ δέρματι δήσας φορῇ, καὶ ἐλεύσεται ἀνὰ μέσον πολεμίων... (la suite comme II, 20 Φ, § 5.)

14] Ἡ δὲ καρδία... (comme II, Φ, § 4.)

15] Αἰ δὲ σάρκες... (comme II, Φ, § 9.)

16] Ἡ δὲ χολή... (comme II, Φ, § 12.)

17] Ἐὰν δὲ τις... (comme II, Φ, § 14.) 25

marinum de quo sæpe dictum est.

Hujus adeps fumigatus continue lethargicos juvat et matricis angustias.

Coaguli vero phocae quantum magnitudo orobi potum quartanam patientes sanat; et opisthotonum quoque potum similiter curat.

— Après le § 1 : Corrigiam vero ejus si liges circa phialam, desque bibere his, qui a cane rabido morsi sunt, vel lymphatico, mox sanabitur.

Vient ensuite notre § 2.

7. Les mots νῦν δὲ δεῖ μενον (sic) terminent le fol. 118 du ms. A. Le folio suivant manquait sans doute dès avant la reliure, qui est assez ancienne. Le folio 119 commence avec le mot ἀνορεξίαν (p. 124, l. 4). Cette lacune est heureusement comblée partie par le vieil interprète latin, partie par le ms. S.

11. Cp. le livre II, lettre Φ, §§ 2 et 13.

16. Ci-dessus, page 77, l. 3. πᾶν μὲν] πάντα S.

19. Page 77, l. 19. ἐνδήση] δήση S. — L. 20. ἡ φωκείῳ om. S.

< ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Χ. >

[ΠΕΡΙ ΧΑΝΝΟΥ]

(F. 82 v.) 1] * Χάννος ἐστὶν ἰχθύς θαλάσσιος. Ὅπτος ἐσθιόμενος ὀξυδορκίαν παρέχει.

[ΠΕΡΙ ΧΕΛΩΝΗΣ]

2] Τξβ'. * Χελώνης θαλασσίας τὸ αἷμα παντὸς θηρίου ἐστὶν ἀντιφάρμακον καὶ πάντας θηριοδύκτους ἰᾶται ξηρὸν πινόμενον.

3] Τὰ δὲ ὡὰ αὐτῆς βιβρωσκόμενα ἐπιληπτικούς καὶ σεληνιακούς ἰῶνται.

ADDITION DU VIEIL INTERPRÈTE

10 4] Urina quoque ejus sexus potata morsos ab aspide vel echidna sanat.

5] CHELONES quoque terrestris sanguis potus epilepticos curat et ab echidna vel scorpione percussos summe juvat. Perunctus vero capiti alopeciam sanat et furfures abluit.

6] Cum spolio serpentis et aceto solutus, dolores aurium et usturas sanat.

15 7] Fel ejus cicatrices et leucomata cum melle summe juvat.

8] Tota vero combusta et cum melle sumpta vetustissima leucomata mundat continue, et dolorem, nubeculasque, illita sanat; et cum butyro veteri solutum carbunculos curat.

9] CHELONES palustris, qui dicitur Emylus (l. ἐμύς ἔλειος), sanguis hemi-
20 craniam et omnem capitis dolorem sanat, illitus fronti.

10] Cinis vero ejus cum ceroto ro. superillitus igni combusta erysipelata calidasque podagras summe sanat. — Cinis vero superspersus cunctam sanguinis eruptionem sistit et narium et plagarum.

11] Sanguis autem palustris testudinis superlitus capiti veteres cephal-
25 algias summe sanat.

12] Marinac vero echea (l. echidna) percussos juvat et potus, et illitus ulceribus.

13] Cum pultibus vero conditus et potus orthopnoeam sanat et eos qui nocivum aliquid sumserunt.

2. χάννος] γάννος S. (art. sans n°.)

7. Réd. du v. i. :... et omnis ferae morsos ab aspide magnifice sanat.

10. Les mots ejus sexus, traduction probable du mot ὁμοφυής, se rapportent à la χελώνη θαλασσία, par opposition à la χ. χερσαία.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Ω.

[ΠΕΡΙ ΩΩΝ]

1] Τξς'. * Τὰ <ὠά> ἰχθύων ταριχευθέντα πάντοτε ἔσθιε καὶ μάλιστα τῶν κεφάλων καὶ τῶν λαβράκων, καὶ τῶν ὁμογενῶν, ὅτι πᾶσαν ἀγορεξίαν λύουσι.

5 (Ms. A, f. 119 r.) 2] Πρόσφατα <καὶ> τεταριχευμένα ἐσθιόμενα πᾶσαν ἀηδίαν ἰῶνται.

3] Καὶ ταῦτα μὲν ἡ θεία φύσις ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων ἐδωρήσατο πᾶσιν ἀερίοις τε <καὶ> καταχθονίοις καὶ ἐνύδροις ζώοις, ἵνα μηδὲν ἀδωροδόκητον καταλίπη τῷ βίῳ.

10 4] Ἔτι μὲν ἀλλὰ καὶ λίθοις καὶ φυτοῖς καὶ βοτάναις καὶ ὕδασι τὴν ἑαυτῆς δύναμιν ἡ μακαρία φύσις ἐνεδέξατο καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα δώρω ἡμῖν ἐχαρίσατο ὧν χωρὶς ζῆν οὐκ ἐνδέχεται, οἷον ὕδωρ, πῦρ, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ζωῆς, ὅτιπερ εἰς τὸν μὲν ἀέρα, ἥλιόν τε καὶ ἡμέραν καὶ τούτων ἀκόλουθα. Τὰ δὲ οὐκ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ δυσπόριστα μάλιστα ἔθηκεν, ἵνα ὅπερ ἐλλείπει τῷ ἀναγκαίῳ
15 τούτῳ ἃ παραζητεῖται, οἷον οἱ τίμιοι λίθοι καὶ τὰ μέταλλα, περὶ ὧν ἐξῆς διελευσόμεθα. Πρῶτον δὲ περὶ τῶν ἐν τῇ <γῆ> μετάλλων τὴν ἱστορίαν ποιήσομεν Θεοῦ ἡγήσει καὶ ἐνεργείᾳ.

Ἄμην · τέλος · ἀμὴν · ἀμὴν.

4. ἀγορεξίαν λύουσι]. Voir p. 121, l. 7, note.

8. καταλίπη τῷ βίῳ]. Derniers mots traduits par le vieil interprète.

16. τῶν ἐν γῆ μετάλλων I. — τὴν ἱστορίαν ποιήσομαι I; derniers mots des Cyranides dans ce manuscrit.

DAMIGÉRON

I

EXTRAITS DES GEOPONICA

(II, 30) ΠΕΡΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΚΡΙΘΩΝ, ὥστε τάυτας ὑγιεῖς ἐν τοῖς ὠρείοις φυλάττεσθαι ἐπὶ πλεῖστον χρόνον.

1] Τηρήσει τὰς κριθὰς ἀβλαβεῖς δάφνης καρποφόρου φύλλα ξηρὰ καὶ πᾶσα τέφρα, μάλιστα δὲ ἢ ἀπὸ τῶν ξύλων τῆς δάφνης, ἐντιθεμένη.

2] Ὅμοίως δὲ τὰς κριθὰς καὶ ἢ αἰζωοῦ βοτάνη ξηρανομένη καὶ μετὰ καλαμίνθης σὺν γύψῳ ἀναμιγνυμένη ταῖς κριθαῖς.

3] Ἐνιοὶ δὲ ὄξους ἀγγεῖον πληρώσαντες καὶ πωμάσαντες ἐν μέσῳ τιθέασιν τῶν 10 κριθῶν.

4] Εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι αἱ κριθαὶ παλαιούμεναι πικραὶ γίνονται.

(II, 31)

ΠΕΡΙ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ἈΛΕΥΡΟΥ

1] Τὰ ἄλευρα ἀβλαβῆ διαμένει ἐπὶ χρόνον, δαδίων λιπαρῶν συγχοπέντων καὶ ἐμβληθέντων εἰς αὐτά. 15

2] Τινὲς δὲ κύμινον καὶ ἄλας ἐξ ἴσου τρίψαντες καὶ μάζας ποιήσαντες ξηρὰς ἐντιθέασιν εἰς τὰ ἄλευρα.

(V, 21)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ἈΜΠΕΛΩΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

1] Τῶν ἄρτι φυτευθειῶν ἀμπέλων τὸ περιττεῦον ἀποτέμνειν δεῖ, οὐ λοξῆ τομῆ, οὐδὲ πλησίον τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ ἀπέχουσαν πλέον δακτύλων δύο, μὴ πρὸς 20

1. Geoponica, sive Cassiani Bassi scholastici
de re rustica eclogae. Recensuit H. Beckh. |

Lipsiae, Teubner, 1895, in-12. (Bibliotheca
teubneriana.)

βορρᾶν, ἀλλὰ πρὸς μεσημβρίαν, ὅπισθεν τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν τομὴν γινομένην, ἵνα μὴ τὸ καταρρέον ἐξ αὐτῆς δάκρυον βλάβη τὸν ὑποκείμενον ὀφθαλμόν.

2] Ἐὰν δὲ τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἐνοχλῇ, χρίε τὴν τομὴν ἀμόργη ἐφθῆ ἀνάλω. Τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς γυρωτέον δεύτερον, εἶτα δὲ καὶ τρίτον. Τινὲς δὲ καὶ κόπρον προσεμ-
5 βάλλουσι.

3] Τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῖς ἕξ μῆσι κατὰ μῆνα σκαπτέον. Τριετεῖς δὲ ἀρχομένας γίνεσθαι τὸ ἐπιπολῆς περιττὸν πρίζοντα ἐπιμελῶς περιαιρεῖν χρῆ καὶ μετὰ τὸ μετό-
πωρον κοπρίζειν διὰ βάθους ποδός.

4] Τὰς μέντοι ἐν τοῖς ὑγροτέροις τόποις ἀμπέλους γυρώσομεν, καὶ τὰς ἐπιπο-
10 λαίους ρίζας ἐάσομεν, ἵν' ἐπειδὴ διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα εἰς βάθος διαμένειν οὐ δύνανται αἱ ρίζαι ἐπικλυζόμεναι, εἰς πλάτος γοῦν χωροῦσαι διαρκέσαι δυνηθῶσι, τὴν τῆς γῆς δύναμιν μὴ ἐν τῷ βάθει ἔχουσαι, ἐκ πλάτους δὲ ἀνασώζουσαι.

(V, 22.) ΠΟΣΑ ΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΛΙΜΠΑΝΕΙΝ ΧΡΗ ΤΗ ΤΕΤΡΑΕΤΕΙ ΑΜΠΕΛΩ

καὶ ποταποῖς χάραξι προσδεσμεῖν.

15 1] Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῶν νεοφύτων ἱκανὰ τρέφειν δύο κλήματα, οἷς οὐ χρῆ πλεῖον ὀφθαλμῶν δ', καὶ τοὺς μὲν πρὸς τῷ στελέχει β' ἐκτυφλοῦν, ἀποξέοντα τῷ δρεπάνῳ, καὶ κωλύοντα τὴν βλάστησιν, τοὺς δὲ ἀνωτέρω δύο ἀπολιπεῖν εἰς αὔξησιν τοῦ φυτοῦ.

2] Ἔαρος δὲ ἀρχομένου κλαδεύσαντα παραπηγνύναι χάρακα χρῆ ἰσχυράν, ὀρθήν, μῆκος ἀπὸ πέντε ἕως ζ' ποδῶν. Ἔστω δὲ μὴ λεπτοτέρα καλάμου τοῦ γεν-
20 ναιοτάτου, ὅπως μήτε βαρῦνοι, μήτε σκιάζοι τὸ φυτόν.

3] Καλλίων δὲ χάραξ ἢ μὴ ἔχουσα φλοῖον, εἰς γὰρ τὴν ἔχουσαν κανθαρίδες καὶ ὅσα εἴωθε λυμαίνεσθαι τὴν ἄμπελον εἰσδύονται καὶ κατακρύπτονται. Παρεκτείναντα δὲ τὸ φυτόν χρῆ προσδεσμεῖν τῇ χάρακι.

4] Αὐτῇ δὲ τῇ τελείᾳ ἀμπέλῳ ἐξαετῇ γενομένη τὴν κλαδείαν εἰς ὦμους γ' ἢ δ'
25 κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ φυτοῦ προσακτέον, καὶ ἐκάστῳ κλήματι καὶ ὦμοχάρακα παραστατέον τὴν δυναμένην φέρειν ὁμοῦ τοῖς κλήμασι καὶ τοὺς βότρυας.

(V, 37.)

ΠΕΡΙ ΝΟΣΟΥΣΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ

1] Τὴν νοσοῦσαν ἄμπελον τέφρα κληματίνῃ ἢ δρυΐνῃ μιχθείσῃ μετὰ ὄξους καταρ-
ραίνων τὸ πρέμνον θεραπεύσεις. Σφόδρα δὲ ὠφελεῖ καὶ τὸ οὔρον τὸ ἀνθρώπειον εἰς
30 τὰς ρίζας ἐγγεόμενον.

2] Τινὲς δὲ τὰς νοσοῦσας ἀμπέλους ἐκτέμνουσι παρὰ τὴν γῆν, εἶτα προσχων-
νύουσιν ἐλαφρῶς τῇ γῇ παρακειμένη, μίξαντες ὀλίγην κόπρον, καὶ ὅταν οἱ βλαστοὶ

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

4] Τινές δὲ οὕτω ποιοῦσι παλαιοφανεῖς τοὺς οἴνους · μελιλώτου γο α', γλυκυ-
ρίζου γο γ', νάρδου κελτικῆς τὸ ἴσον, ἀλόης ἠπατίτιδος γο β' · κόψαντες καὶ σήσαν-
τες ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν οἶνον, καὶ οὕτω χρῶνται.

(IX, 18.) ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΟΝ ΔΙΧΑ ΕΛΑΙΩΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΕΛΑΙΟΝ

5 1] Τοῦ κάρπου τῆς τερεβίνθου ἐν τῷ μύλῳ καθάπερ ἡ ἐλαία ἀλουμένου καὶ ἐκπιε-
ζομένου γίνεται ἔλαιον · καὶ ἡ πυρίνη ποιεῖ εἰς βρωσιν χοίρων, καὶ εἰς καῦσιν.

2] Ποιεῖ ἔλαιον καὶ σήσαμος καὶ τὸ καρύον, περιαιρεθέντων τῶν κελύφων, καὶ
αὐτὰ δηλονότι ἐκπιεζόμενα.

(IX, 26.) ΕΛΑΙΟΝ ΣΠΑΝΩ ΟΜΟΙΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ

10 1] Ἐλαίῳ καθαρῷ ἀπὸ πάσης ἀμόργης ἄγαν ὑπερζέοντι τριπλάσιον ὕδατος· μὴ
ἄγαν ὑπερζέοντος καὶ ἄλας ὀλίγους κεκομμένους καὶ λελειωμένους πάνυ ἐπίβαλε,
καὶ κινήσας καὶ συνταράξας ὡς διὰ παντός τῆν μίξιν γίγνεσθαι, ἕασον διάστημα ἐφ'
ἡσυχίας ἕως ἂν εἰς τρόπον ἀμόργης ὑφιζήσῃ τὸ συμβληθὲν ὕδωρ.

2] Εἶτα τῷ προειρημένῳ σκεύει, τουτέστι κόγχῃ, τὸ ἐφιστὰν τὸ ἔλαιον ἀφελῶν,
15 πάλιν ὁμοίως σὺν ὕδατι χλιαρῷ κινήσας, καὶ τὸ αὐτὸ ποιήσας, ἄφελε λοιπὸν καθαρὸν
τὸ ἔλαιον.

3] Εἶτα χυλὸν φύλλων τῆς ἐλαίας ἀπαλῶν συγκοπέντων συμμίξας, ἵνα δριμύ-
τητά τινα καὶ πικρότητα ἀπ' αὐτῶν λάβῃ, καταστάντι τῷ ἐλαίῳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας
ἢ καὶ αὐθημερὸν χρῶ.

20 4] Ἄλλοι δὲ ἔλαιον ὀμφάκινον, ἢ ἄλλως καλόν, εἰς ἴγδιν βαλόντες ἐπιχρίουσι.
Καὶ ὅταν χρεῖα ᾖ, ὡς σπάνῳ χρῶνται τῷ ἐλαίῳ.

(X, 12.) ΕΤΕΡΟΝ ΠΕΡΙ ΦΥΤΕΙΑΣ ΨΙΤΤΑΚΙΩΝ

1] Ψιττάκια σπείρεται περὶ καλανδῶν ἀπριλλίων, ἄρρεν καὶ θῆλυ συνηρμοσμένα
τάς φύσεις, τοῦ ἄρρενος τὰ νῶτα πρὸς τὸν ζέφυρον ἔχοντος · οὕτω γὰρ τὸν καρπὸν
25 εὐφορήσουσι πλήρη.

2] Ἐπικεντρίζεται δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰς τε τὸ ὁμογενές καὶ εἰς τερέ-
βινθον, οἶμαι δ' ὅτι καὶ εἰς ἀμυγδαλᾶς.

3] Ὁ δὲ Πάξαμός φησιν ὅτι δεῖ βόθρον προποιῆσαι εἰς τόπους εὐηλίους καλῶς
εἰργασμένους, καὶ λαβεῖν δένδρων μοσχεύματα ἀκμαῖα, νέα, καὶ ταῦτα συνδῆσαι

22. ψιττακίων. — L. 23. ψιττάκια]. F. I. πιστα-
κίων, πιστάκια. Cp. H. Estienne, Thesaurus
I. gr. éd. Didot, art. ψιττάκιον, où sont réu-

nis des exemples de ces deux leçons et de
φιστάκιον.

όμοῦ, καὶ καταθέσθαι ἐν τῷ βόθρῳ, σελήνης δευτέρας ούσης, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς σφίγγει ἄχρι τῶν κλάδων αὐτά, καὶ κοπρίσαι τὸν βόθρον, ἐπιχῶσαί τε καὶ γυρῶσαι, καὶ ἐπιμελεῖσθαι ποτίζοντας παρ' ἡμέρας ἢ καὶ διὰ τῶν ἴσων ἐπισφίγγειν πάλιν · ὅταν δὲ τριετῆ γένηται τὰ στελέχη, ὀρύξαι παρὰ τὴν ῥίζαν τοῦ βόθρου εὖ μάλα, καὶ κοπρίσαι καὶ ἐγκαθίσει τὸ στέλεχος κατώτερον, καὶ ἐπιχῶσαι, ὅπως μεγάλου τοῦ δένδρου γενομένου καὶ ἰσχυροῦ, πνεύσαντος ἀνέμου, μὴ καταπέση τὸ δένδρον.

(X, 63.)

ΠΕΡΙ ΚΑΙΡΟΥ ΦΥΤΕΙΑΣ ΚΑΣΤΑΝΩΝ

1] Τὸ κάστανον, ὃ τινες Διὸς βάλανον καλοῦσι, ψαμμώδει γῆ καὶ ψυχροῖς τόποις χαίρει.

2] Φυτεύεται δὲ καὶ διὰ τῶν ἐνρίζων καὶ διὰ σπέρματος · ἀσφαλέστερος δὲ ὁ διὰ τῶν φυτῶν τρόπος · μετὰ γὰρ δύο ἔτη καρποφορήσει.

3] Φυτεύεται δὲ ἀπὸ ἰσημερίας, οὐ μόνον ἀπὸ σκυταλῶν καὶ κλάδων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ παρασπάδων αὐτορρίζων, καθάπερ ἡ ἐλαία.

4] Σπείρεται δὲ τὰ κάστανα οὐχ ὁμοίως τῇ ἀμυγδαλῇ καὶ τῇ καρύα, ἀλλὰ τὸ μείουρον ἄνω ἔχοντα.

15

(X, 64.)

ΠΕΡΙ ΚΑΙΡΟΥ ΦΥΤΕΙΑΣ ΚΑΡΥΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

1] Τὰ κάρυα φυτεύεται τῷ καιρῷ τῆς ἀμυγδαλῆς · φυτεύεται δὲ καὶ ἀπὸ σπέρματος, καὶ ἀπὸ παρασπάδων καὶ μοσχευμάτων · χαίρει δὲ τόποις ξηροῖς καὶ ψυχροῖς μᾶλλον ἢ θερμοτέροις.

2] Εἰ δὲ μέλλεις ἀπὸ σπέρματος φυτεῖν κάρυον, κάλλιον ποιήσεις ἐὰν εἰς ἀγγεῖον ἔχον οὖρον παιδὸς ἀφθόρου τὸ σπέρμα ἐπὶ ἡμέρας ε' ἐμβρέξης, καὶ τότε φυτεύσης.

3] Αεπτόσαρκον δὲ καὶ εὐθρυπτον τὸ κάρυον ἔσται, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀμυγδαλῆν ποιήσεις, σποδὸν τῷ στελέχει καὶ ταῖς ῥίζαις συνεχῶς περιχέων.

4] Θᾶπτον δὲ αὐξήσει ἡ καρύα μεταφυτευσομένη πολλάκις, μάλιστα δὲ ἐὰν τις κυπρίῳ ἢ λῶ ἢ πασσάλῳ καθηλώσει τὸ δένδρον, ἕως διέλθῃ μέχρι τῆς ἐντεριώνης.

5] Εἰ δὲ τις διατέμοι τὴν ἐντεριώνην τρυπάνῳ καὶ πάσσαλον πετεῖνον ἰσομεγεθῆ ποιήσας διασφίγγει τρυπήσας τὸ δένδρον πέραν, τὰ σκληρὰ καὶ ἀρρενικὰ εὐθρυπτα ποιήσει.

6] Καρύα δὲ τὸν καρπὸν οὐχ ἀποβάλλει ἐὰν φλώμου ῥίζαν καὶ ῥάκος κόκκινον ἀπὸ κοπρίας περιάψῃς.

21. ἔχον] F. I. ἔχων.

26. κυπρίῳ] Κυπρίῳ (sic) Beckh. F. I. κυπρίῳ (de κύπρος, troëne).

(X, 65)

ΠΕΡΙ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΜΟΥ ΚΑΡΥΑΣ

1] Τινές τῶν γεωργικῶν γραψάντων φασὶν ὡς ἡ καρύα ἐπικεντρίζεσθαι οὐκ εἴωθεν, οὔτε δὲ τὰ λοιπὰ δένδρα τὰ ῥητίνην ἔχοντα, οὔτε αὐτὰ ὑποδέχεσθαι ἕτερον φυτόν, οὔτε εἰς ἕτερα μετατίθεσθαι δύναται.

5 2] Οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ἀληθές, ὡς ἡ πείρα παρέστησε πολλάκις · ἐγὼ γὰρ εἰς τέρμινθον, ἣν οἱ ἐπιχώριοι τερέβινθον καλοῦσι, μάλιστα ῥητίνην ἔχουσαν, πιστάκια πολλάκις ἐγκεντρίσας καὶ ἐμφυλλίσας, ἔσχον μεγάλα δένδρα · καὶ ἔστιν εἰπεῖν πλέον τοῦ ἰδίου φυτοῦ ἐπιδέχεται ἡ τέρμινθος τὸν κατάπηγα τοῦ πιστακίου · καὶ κάρυα δὲ πολλάκις ἐμφυλλίσας καὶ ἐγκεντρίσας ἐπέτυχον.

10 3] Εἰ γὰρ καὶ μὴ εὐκόλως προσφύεται, ἀλλ' οὖν οὐ χρὴ ὀλιγωρεῖν πρὸς τὴν πρώτην ἀποτυχίαν.

4] Τινές δὲ τὴν καρύαν οὕτως ἐγκεντρίζουσι. Μετὰ τὸ σπεῖραι ταύτην, ἐκφυναί τε καὶ γενέσθαι διετῆ καὶ τριετῆ, ἀνελόμενοι ἔνριζον, τὴν ῥίζαν αὐτὴν τῷ κατὰ σάρκα τρόπῳ ἐγκεντρίζουσι, καὶ οὕτω πάλιν φυτεύουσιν.

15 5] Ἄλλοι δὲ πρὸ ἐνιαυτοῦ ἐπιλεξάμενοι κλάδον ἀπὸ καρύας, ὅθεν βούλονται ἐγκεντρίσαι, στρέφουσι τοῦτον καὶ λυγίζουσι.

6] Τοῦτο γὰρ παθοῦσα ἡ κορύνη πληρεστέραν τὴν ἐντεριώνην ἔξει, καὶ τὸ ξεσθῆναι ῥᾶον ὑπομένει, καὶ ἐντιθεμένη κρατεῖ.

(XI, 30)

ΠΕΡΙ ΦΥΤΕΥΣΕΩΣ ΚΙΣΣΟΥ (§ 4)

20 1] Ὁ κισσὸς ὕδατι χαίρει · φυτεύεται δὲ πρὸ καλανδῶν νοεμβρίων καὶ ἀπὸ καλανδῶν μαρτίων.

2] Τὸν δὲ κόρυμβον ὁ κισσὸς εὐπρεπῆ ἔξει, ἐὰν τρία κογχύλια καύσας τις, καὶ κόψας, καταπάσῃ, ἢ στυπτηρίᾳ ῥάνῃ τοὺς κορύμβους.

3] Αευκὸς δὲ ἐκ μέλανος γίνεται, γῆς λευκῆς βραχείσης, καὶ ταῖς ῥίζαις τοῦ
25 κισσοῦ ἐπιχεομένης δι' ἡμερῶν ὀκτώ.

4] Δαμηγέρων δὲ φησιν · εἴ τις κισσοῦ μέλανος κορύμβους τρεῖς εἰς ὀθόνιον καθαρὸν βάλῃ, καὶ δήσας λίνῳ σπληνικῷ περιάψῃ ἐφ' ἡμέρας γ', ἀπαλλάξει τοῦ πάθους τὸν περιεπτόμενον.

(XII, 12)

ΠΕΡΙ ΜΑΛΑΧΗΣ, καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς πρὸς διάφορα πάθη Θεραπείας.

30 1] Μαλάχη ἐκξεσθεῖσα καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐσθιομένη βράγχον παύει · σὺν ἐλαίῳ δὲ καὶ γάρῳ ἐσθιομένη γαστέρα λύειν δύναται.

2] Τὰ φύλλα αὐτῆς τριφθέντα μετὰ φύλλων ἰτέας ἐμπλάστρου πάσης εἰσὶ χρη-

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

(II, 16.) Λευκογραφίς ἢ μόροξος.
 ὑπόχλωρος γὰρ γενόμενος οὗτος, εἰ παρατριβείη ἀκόνῃ καὶ ἱματίῳ τραχυτέρῳ, λευ-
 καίνει τὸν τόπον.

(II, 17.) Γαλακτίτης · καὶ οὗτος παραπλησίον τῷ προειρημένῳ· χροῖαν ἔχων
 5 ὑπόχλωρον, γαλακτώδη χυλὸν ἀνίησι. Ἔστι δὲ σκληρότερος τῆς λευκογραφίδος
 κατὰ τὸ εἶδος, πολυγάλους [sic?] δὲ ποιεῖ τὰς γυναῖκας, ἐὰν λουσάμεναι πίνωσιν
 ἢ μεθ' ὕδατος ἢ μετὰ γλυκέος οἴνου τετριμμένον τὸν λίθον. Μίγνυται δὲ καὶ ταῖς
 ὀφθαλμικαῖς δυνάμεσι. Φασὶ δὲ αὐτὸν περιεπτόμενον τῷ τραχήλῳ ὀδοντιῶντων
 βρεφῶν ὀδόντων ἀταλαίπωρον ἔκφυσιν παρασκευάζειν.

10 (II, 19.) Τηκόλιθος, ὃν συριακὸν καλοῦσιν.
 Ὁ δὲ Νεχεψῶς φησι · Τρίβη τοῦ τηκολίθου μετ' ὕδατος καὶ ποιήσας γλοιοῦ λεπτοῦ
 τὸ πάχος καὶ ἀποξυρήσας τὰς τρίχας τὰς περὶ τὴν κύστιν καὶ τὸ αἰδοῖον κατάχρει,
 καὶ τήκει τὸν λίθον τὸν ἐν τῇ κύστει. Ἐπωδῆ. Χαῖρε, θάλασσα Ἀράβων φέρουσα
 πημάτων ἄχος, εὖρημα τηκόλιθον · μετὰ μυρσίνου δὲ ἐλαίου ἀνεθείς τοῖς ποδα-
 15 γρικοῖς ἐπαρκεῖ ἐπιχριόμενος.

(II, 24.) Γαγάτης λίθος · θαυμάσιος οὗτος πυρὶ προσαγόμενος καὶ ἀναπτόμενος,
 ἔπειτα σβεννύμενος οἴνῳ · ὁ δὲ οἶνος καρδιακοῖς δίδοται εἰς ποτόν · αὐτίκα γὰρ
 παύονται καρδιαλγοῦντες τοῦ τε ἰδρωτος συσταλέντος καὶ διεγερθέντων τῶν σφυγ-
 μῶν. < Ἄλλοι δὲ χνοώδη ποιήσαντες τὸν γαγάτην λίθον ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας μετ' οἴνου
 20 δεδώκασιν κωλικοῖς, καὶ τέλος ἀπηλλάγησαν τοῦ πάθους. Ἡ μερική δόσις δραχμὴ
 α'. Ἐξ αὐτοῦ δὲ καπνίζοντες τὸ ποτήριον ἔνθα ἐδίδουν μετ' οἴνου ποτίζοντες. > Καὶ
 ἡ ἄσφαλτος πινομένη τὸ αὐτὸ ποιεῖ ἀπαραβάτως · διώκει δὲ καὶ θηρία θυμιώμενος
 καὶ ἔμμηνα ἄγει καὶ τὰ δεύτερα. Ἐλέγχει δὲ καὶ τὰς ἐπιληψίας, λύει καὶ χοιράδας
 λειῶς, μιγνύμενος τοῖς ἐπιτηδεῖσι φαρμάκοις. Θεραπεύει δὲ καὶ τὰς περὶ τοὺς δακτυ-
 25 λίους διαθέσεις λειότατος γενόμενος καὶ ἐψηθεῖς ὄμφακος χυλῶ εἰς τὸ τρίτον ·
 δύναται δὲ οὗτος καὶ τᾶλλα πάντα ρεύματα < τοῦ σώματος > ἀναστέλλειν.

(II, 25.) Λίθος μαγνητῆς.
 μετέχει δὲ καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. Φασὶ δὲ ὡς κατεχομένη τῇ χειρὶ τῶν χειρα-
 γρῶν καὶ ποδαγρῶν ἀνωδύτους αὐτοὺς ἐργάζεται · < ἴσως δὲ καὶ σπασμούς
 30 βοηθεῖ. >

4. V. Rose, p. 484-485.
 6. F. I. πολυγαλάκτους.
 10. V. Rose, p. 489.
 16. V. Rose, p. 485-486.

20. τέλος] F. I. τελέως.
 26. V. Rose, p. 488.
 27. V. Rose, p. 484.

(II, 30.) Ὁ δὲ ἰνδικὸς τὴν μὲν χροιάν ἐστὶν ὑπόπυρρος, ἀνίησι δὲ τριβόμενος πορφυροειδῆ χυλόν· οὔτε πυκνὸς ἐστὶ· οὔτε καρτερῶς ἀραιός· καὶ δύναται μετ' οἴνου πινόμενος ἀκράτου αἱμοπτυϊκοὺς ὠφελεῖν· ὁ δὲ λευκὸς καὶ σιτοδίζων κατὰ τὴν φαντασίαν καὶ τὰς ἄλλας ἴσθησιν αἱμορραγίας.

(II, 33.) Λίθος ἀλαβανθικός, ὁ καὶ ἀλαβανθηνός· τῷ μὲν χρώματι οὗτος⁵ ἐστὶν ὑπομελανίζων μετὰ τοῦ πυρροῦ, διαυγεῖς δὲ ὡς πῦρ διαφύσεις ἔχων ἢ ῥαγάδας. Οὗτος λεῖος παρατριβόμενος μελαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τῶν λευκῶν τριγῶν.

Texte analogue, d'après Archigène, dans Aétius, IV, 58.

(II, 36.) Ἰασπις ὁ ὑπόχλωρος περιεπτόμενος ἀλγήματα στομάχου παύει καὶ παραλύσεων καὶ ὀδυνῶν ἐστὶ πρᾶντικός. Ὁ δὲ καπνίας ὀνομαζόμενος ἰασπις [ὁ]¹⁰ χλωρὸς τεθλωμένην <σφόδρα> ἔχων τὴν χροιάν φυλακτῆριόν ἐστὶ μέγα δυστοκουσῶν γυναικῶν καὶ ὑδερικοῖς ἐπαρκεῖ περιεπτόμενος καὶ τραύματα τὰ μέγιστα τηρεῖ ἀφλέγματα καὶ ἀνωδύνους τοὺς τραυματιζομένους ποιεῖ περιαρτώμενος.

(II, 37.) Ἰασπαχάτης, ἐκ τῆς σμαραγδιζούσης ἐστὶν ἰάσπιδος καὶ τοῦ ἀχάτου· δύναμιν δὲ ἔχει δίψους παρηγορικὴν καὶ ὑδρωπικοῖς βοηθεῖ καὶ ἥπατικοῖς καὶ¹⁵ περιπνευμονικοῖς καὶ πλευριτικοῖς πινόμενος· καὶ τὸ σῶμα ἐανθές ποιεῖ.

(II, 47.) Ἀρμενιακόν, ᾧ οἱ ζωγράφοι χρῶνται, κομίζεται ἐκ τῆς Ἀρμενίας, ὅθεν καὶ ἡ ἀρμενιακὴ βῶλος, περὶ ἧς προεῖρηται.

Ὁ δὲ Νεχεψὼς <οὕτως περὶ> αὐτοῦ φησὶν· Ἀρμένιον, ᾧ χρῶνται οἱ ζωγράφοι. Τούτου λαβῶν ὀλκῆς τὸ δωδέκατον δίδου τοῖς μελαγχολικοῖς καὶ τοῖς παιδίοις τοῖς²⁰ ὑπὸ τοῦ θώρακος ἐνοχλουμένοις, ἀνεμοῦσι γάρ. Ἔστι δὲ ἐμετικόν· δίδονται δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου ὀχλουμένοις καὶ τοῖς μαινομένοις τούτῳ τῷ τρόπῳ. <Λαβῶν> κενταυρίου δεσμίδια χειροπλήθη τρία ἔψει μεθ' ὕδατος θαλαττίου κοτυλῶν τριῶν, ἕως λειψθῆ κοτύλη μία, καὶ διηθήσας λείου σὺν τῷ ἀφεψήματι ἀρμούθεν(?) λίθου τοῦ λεγομένου ὑπὸ Ἑλλήνων ἀρμενίου, ᾧ οἱ ζωγράφοι²⁵ χρῶνται, ὅσον ὀλκῆς τρίτον δίδου θαρρῶν· ἐστὶ γὰρ ἀκίνδυνον. <Χρὴ οὖν εἰδέναι ὡς πάντως ἀνεμεῖται τὸ ἀρμένιον μηδὲν ἄξιον λόγου ἀναφέρον καὶ κάτωθεν ἐλάχιστον φέρει ἐν πλείσταις καθέδραις κατὰ βραχύ.>

1. V. Bose, p. 483.

3. σιτοδίζων] F. I. σποδίζων.

5. V. Rose, p. 488.

9. V. Rose, p. 487.

14. V. Rose, p. 488.

17. V. Rose, p. 490.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ΛΙΘΟΙ

- ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ, vers 1-90.
ΥΠΟΘΕΣΙΣ, 91-171.
1. ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, 172-190.
2. ΓΑΛΑΚΤΙΤΗΣ, 191-229.
3. ΕΥΠΕΤΑΛΟΣ, 230-231.
4. ΑΧΑΤΗΣ ΔΕΝΔΡΗΕΙΣ, 232-243.
5. ΕΛΑΦΟΚΕΡΑΤΙΤΗΣ, 244-259.
6. ΖΑΜΙΛΑΜΠΙΣ, 260-266.
7. ΙΑΣΠΙΣ, 267-270.
8. ΛΥΧΝΙΣ, 271-279.
9. ΤΟΠΑΖΟΣ, 280-281.
10. ΟΠΑΛΛΙΟΣ, 282-284.
11-12. ΟΨΙΑΝΟΣ, ΛΕΠΙΔΩΤΟΣ, 285-291.
13. ΧΡΥΣΟΘΡΙΞ, 292-305.
14. ΜΑΓΝΗΤΙΣ, 306-337.
15. ΟΦΙΗΤΙΣ, ΟΦΙΤΗΣ, 338-343, 461-473.
16. ΟΣΤΡΙΤΗΣ, 344-345.
17. ΕΧΙΤΙΣ, 346-356.
18. ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ, 357-460.
19. ΓΑΓΑΤΗΣ, 474-493.
20. ΣΚΟΡΠΙΟΣ, 494-497.
21. ΚΟΡΣΗΕΙΣ, 498-509.
22. ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ, 510-609.
23. ΑΧΑΤΗΣ, 610-632.
24. ΑΝΤΙΑΧΑΤΗΣ, 633-641.
25. ΑΙΜΑΤΙΤΗΣ, 642-747.
26. ΝΕΒΡΙΤΗΣ, 748-754.
27. ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΟΣ, 755-757.
28. ΧΑΛΑΖΙΟΣ, 758-761.
ΕΠΙΛΟΓΟΣ, 762-774.

ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ

< ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ >

Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
 κεκλόμενος Μαίης ἐριούνιος ἤλθε κομίζων
 υἱός, ὅπως ἂν ἔχοιμεν οἰζύος ἀτρεκές ἄλκαρ.
 Γηθόσυνοι δέχνησθε βροτοί, πινυτοῖσιν ἐνίσπω,
 οἷς ἀγαθὴ κραδίη καὶ πείθεται ἀθανάτοισι · 5
 νηπυτίοισι δ' ὄνειαρ ἀκήρατον οὐ θέμις εὐρεῖν.
 Τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένους ἐπὶ δώρῳ
 υἷά τε Λητοίδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 ἶξεν ἄγων ἐς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἠδὲ σαόφρων
 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόον Ἡρακλῆα · 10
 ἄλτο δὲ καὶ Κρονίδης ταναὴν ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων
 σευάμενος πρὸς Ὀλυμπον, ἐπεὶ μάθεν ἄμβροτα δῶρα.
 Ἄλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἴκοι
 χαίροντες δέξαντο, θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους ·
 ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται Χρυσόρραπις ὄλβῳ 15
 ζῶειν τερπομένοισιν, ἀπειρήτοις κακότητος.
 Ὄν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγη
 ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθέμεν Ἑρμείας,
 ἐνθ' ὄγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὄμιλον,
 αἰψά κεν ἀμφοτέρησιν ὄνειάτα πολλὰ κομίζων 20
 οἴκαδ' ἀποστείχοι προφυγῶν πολύδακρυον οἰζύν ·
 οὐδὲ ἐ νοῦσος ἄκιχυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
 οὐδ' ὄγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσσης μένος αἰνὸν

L. 1. Ὀρφέως λιθικά]. Note d'Abel, dans sa première édition (1881) : « Carmen inscribitur Ὀρφέως περὶ λίθων in edd. In A (Ambrosiano B 98 sup.) ubi primi xc versus desiderantur, inscriptio a librario ut videtur ficta est : τοῦ αὐτοῦ Ὀρφέως ἐπήκοοι καὶ πρὸς ἐρπετά. — Ὀρφέως ἀρίστου ποιητοῦ περὶ λίθων B (Bernensis 369) et V (Venetus, IX, 1). — Ὀρφέως ποιητοῦ τὸ περὶ λίθων M (Ambros. C 80 inf.) — Deest inscr. in P (Parisinus 2764). — Ὀρφέως τοῦ ποιητοῦ περὶ λίθων Pal.

(Palatinus-Vatic. 319). Tzetzes ubique Ὀρφέως λιθικά laudat. Etc. » — Les notes placées entre guillemets sans indication de source seront empruntées au « Commentarius criticus » inséré dans la première édition d'Abel. Ces notes suivies de son nom proviennent de son édition des Orphica (1885).
 L. 2. Προοίμιον] « Proœmii lemma προοίμιον primus introduxit Steph. » (Henri Estienne, Poetae graeci principes heroici carminis. Paris, 1566.)

ἄψ ἀναχωρήσει προλιπῶν ἐριγηθέα νίκην ·
 οὐδὲ οἱ ἀθλητῆρι κονισσαμένῳ ἐν ἀγῶνι 25
 ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,
 οὐδ' εἰ χάλκεα γυῖα καὶ ἄγναμpton σθένος ἀνήρ
 ἄντικρυ στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαίνοι.
 Ναί μιν καὶ θήρεσσιν ὄρεσκόοισι λέοντα
 δεινὸν καὶ λαοῖσιν ἐοικότα δαίμονι τεύξω, 30
 καὶ οἱ καὶ βασιλεῦσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
 ῥεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι.
 τὸν δὲ καὶ ἥϊθεοι τερενόχροες ἱμερτῆσιν
 αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμησι,
 καὶ μαλακὴ χρύσειον ἐπὶ λέχος αἰὲν ἐρύσσει 35
 ἄλληκτον κούρη ἐπιεμένη φιλότητος ·
 εὐχομένου τε πρὸς οὐατ' ἀφίξεταί αἰὲν ἐόντων
 εὐχῆ, καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
 βήσετ' ἐπὶ τραφερὴν χθὸν' ἀκυμάντοισι πόδεσσι.
 Τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσιοι οἶον ἐόντα 40
 φεύξονται, καὶ ὀμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
 τίσουσιν καὶ οἶκον ἐοῦ στέρξουσιν ἀνακτος.
 Ἴδμεναι αἰ' κ' ἐθέλησι, δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
 κρυπτάδια σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανόωνται,
 ὅσσα τε κεκλήγασιν μετὰ σφίσιν ἡεροφοῖται 45
 ἀνθρώποις ἄφραστον ἰακχάζοντος ἀοιδῆν,
 οἰωνοί, μεγάλοιο Διὸς κραίπνοι ὑποφῆται.
 Ῥοῖζόν τε στῆσαι χαμαὶ ἐρχομένοιο ὀράκοντος
 εἴσεται ἡδ' ὄφρων ἰὸν σθέσαι ἐρπυστήρων.
 Δώσω οἱ καὶ φῶτα χόλω πίπτοντα σελήνης 50
 ῥύσασθαι καὶ νοῦσον ἀταρτηρὴν ἐλέφαντος,
 καὶ ψυχὴν ἐλάσαι τεθνηότος, ἢ κεν ἐρεμνοῦ
 ἐξ Ἄιδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτηται ἐκάστῳ.
 Ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείαο
 δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται, 55
 ἄμβροτοι, ἀτρεκέες, ῥίμφοι πρήσσουσαι ἕκαστα ·
 τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὅς κ' ἐφίχεται.
 Τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος Ἀργειφόντης
 ἀνθρώποισιν ὄρινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας
 φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς γηρύσασθαι. 60
 Ἄλλ' οὐ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

τέρφομαι ἤπερ χρυσὸν ἀπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.
 Ἡελίῳ γὰρ ἄγων ἱερόιον ἀντέβόλησα
 ἀγρόθεν ἄστυδ' ἰόντι περίφρονι Θειοδάμαντι
 καὶ μιν ἐλῶν χερὶ χεῖρα προσήύδων ὦδ' ἐπέεσσιν · 95

Ἐς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχωσιν ἀνάγκαι,
 ῥηϊδίως σοι, ἑταῖρε, καὶ αὔριον ἔσσεθ' ἰκέσθαι ·
 νῦν δέ σε μοι στείχοντι μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
 ὦρσεν ὑπαντιάσαι · τῷ μοι πρόφρων ἐπίνευσον
 ἐσπέσθαι · θυσίαι δ' ἱεροπρεπέες τελέθουσιν, 100
 ἅς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί · γάνυται δὲ φίλον κῆρ
 ἀθανάτων, εὖτ' ἄν σφι χοροὺς ἀνάγῳσιν ἄριστοι.
 Ἄξω δ' οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν · εἰσοράας γὰρ
 ἡμετέρων με κιόντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρώρειαν.
 Ἐνθα νεογνὸς ἐὼν ἔτλην ποτε μοῦνος ἀνελθεῖν, 105
 λαιψηρῶ πέρδικε μετασπόμενος προφυγόντε ·
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἀκούων οὐνομ' ἕκαστος
 ἰστάμενος μίμνασκεν, ὀρεξάμενον δὲ δοκεύσας,
 πρὶν μάρψαι χεῖρεσσιν ἀλυσκάζων προφύγεσκεν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῆ κεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθῶν · 110
 ἄψ δ' αὖτις γαίηθεν ἀναίξας ἐδίωκον.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κορυφήνδε μετασπόμενος κίον ἄκρην,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαγῆν ὀξεῖαν ὄροντε
 αἰγανέης ἐσσυντο θοώτερον ἢ βελέμνου
 ὑψίκομον ποτὶ φηγόν, ἐπεσσύμενον προιδόντε 115
 αἰνὸν ὄφιν, πετάσαντα γένυν πλείην θανάτοιο.
 Τὸν δ' ἐγὼ ἐγχριμφθεὶς ὑπεναντίον αἰξάντα
 οὐκ ἴδον · ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίθων λελίηντο ·
 πρὶν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δεινὸν
 ἐφρασάμην ἤδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι. 120
 Ἐνθ' εἴ τις σπεύδοντα παλίσσυτον εἰσενόησεν,
 οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἔπεσθαι
 οὔτε με νηπιάχοισιν οἶσατο ποσσὶ φέρεσθαι.
 Κέκλετο γὰρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι
 καὶ πνοιὴν ἀνέμου · παρὰ γὰρ ποσσὶν κακὸν ἦεν. 125
 Πολλάκι δ' εἴματος ἄκρου ἐπιφαύεσκεν ἀκωκαῖς ·
 καὶ κεν ὑπὲρ μοῖράν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ,
 εἰ μὴ μοι νόος ὦρτο θοῶς ἐπὶ βωμὸν ὀροῦται,
 τὸν ῥα παλαιότεροι Φαεσιμβρότῳ ἰδρούσαντο.

- Τῷ δ' ἄρ' ἔπι τρύφος αὔον ἐλαιίνης ἐλέλειπτο
 σχίζης, ἦντε μάρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλιπεν πῦρ ·
 τὴν ἐγὼ ἀρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
 ἐστρέφθην. μαίμησε δ' ὀρεσκόφου μένος αἶνον
 μάρνασθαι, μεμαῶτα ἰδῶν, εἴλειτο δὲ πυκνῶς
 γνάμπτων εὐκύκλως ταναὴν ῥάχιν · αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
 ἄλλος, ἔπειτα δέ τ' ἄλλος ἐλισσομένου τροχὸς ἦεν ·
 ἡδ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὑπὲρ αὐχένας ἡέρταζε,
 συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μείζον αὐτῆς.
 Καὶ τύπτων ἄρρηκτον ὀρεσκόφιο κάρηνον
 ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκφυρον ὄζον ἄκιχυν ·
 οὐδ' ἄρα μόρσιμος ἦα δαφοινῷ θηρὶ δαμῆναι.
 Τοῦνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισιν
 ἐσπομένῳ δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
 γνόντες ἐπεδραμέτην · μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκον.
 Οἱ μὲν ἄρ' ὑλάσσοντες ἐπέδραμον · αὐτὰρ ὄγ' αἶψα
 ἀντίον ἔσσυτο τοῖιν, ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὀρούσας
 προτροπάδην, ὡς τίς τε Διὸς γαμψώνυχα φεύγων
 αἰετὸν ἐν πυκνοῖσι λάθῃ θάμνοισι λαγῶός,
 τῷ ἴκελος μήλοισι μιγείς ὀλοοῦ ἀπὸ θηρὸς
 ἐκρύφθην μέσσοισιν ἐνὶ πτήξας ἐρίφοισιν.
 Ὅφρα μὲν οὖν ἀκάκητα πατὴρ ἐμέθεν ζώεσκεν,
 αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βωμόν,
 τίνων Ἥελίῳ ζῳάγρια παιδὸς ἐοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραί μιν ἀπήγαγον ἡελίοιο,
 αὐτὸς ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον
 εἰαρινόν, θαλέθοντα νεήνιδος οὔθατι μητρός,
 ἔρχομ' ἐς ἀκρώρειαν, ἄγων χορὸν ἡδὺν ἐταίρων ·
 σὺν δέ σφιν καὶ τῷδε δρακοντοφόνῳ κύνε βήτην
 αὐτομάτῳ · γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βωμόν ἄνακτος
 τερπωλὴ χλοερόν τε πέδον μαλακαί τ' ἔπι ποῖαι
 καὶ λασίαις πτελέησιν ὑπο σκιῇ · ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῶν
 ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένι πέτρης
 λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζεται εἴκελον ῥοδῆ.
 Ἴόμεν · οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι.
 Ὡς ἐφάμην · ὃ δέ μ' ὦδε προσηύδα δαιμόνιος φῶς ·
 Ἄλλά σε μὲν κρείων Φαεσίμβροτος ἐξ ἀλεγεινῆς
 αἰὲν ἄγοι κακότητος ἀδακρύτοιο τε πέμποι

130

135

140

145

150

155

160

165

ὄλβου πρὸς μέγα δῶμα φιλοφροσύνης ἔνεκα σφῆς.
 Οὐδὲ μὲν οὐδέ σ' ἐγὼ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω ·
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερήιον εἰσαναβαίνεις,
 ὄφρα σευ εὐχομένοιο κλύοι θεός, ἐγγυαλίξω. 170

1] Κρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάξεο χερσὶ
 λαῶν, ἀπόρροϊαν πυριφεγγέος ἀμβρότου αἴγλης ·
 αἴθει δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ.
 Τόν κ' εἶ περ μετὰ χεῖρας ἔχων παρὰ νηὸν ἴκηαι,
 οὔτις τοι μακάρων ἀρνήσεται εὐχολῆσι. 175

Κέκλυθι δ' ὄφρα μάθοις μένος ἀργενοῖο λίθοιο ·
 εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῦ ἐθέλοισ πυρὸς ἐκ φλόγας ὄρσαι,
 κέκλωμαι αὐαλέων μιν ὑπὲρ δαίδων καταθεῖναι ·
 αὐτὰρ ὄγ' ἡελίου κατεναντίον αὐγάζοντος 180

αὐτίχ' ὑπὲρ δαίδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσσει ·
 ἦ δ' ὅτε καρφαλέης τε θίγη καὶ πίνος ὕλης,
 καπνόν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον, μετὰ δὲ φλόγα πόλλήν
 ὄρσει · τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγενέες ἱερὸν πῦρ.
 Τάων οὐχ ἐτέρης μάλλον φλογὸς ἔλπομ' ἐγωγε 185
 ἀθανάτοις οὔτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.

Πρὸς δ' ἔτι τοι καὶ τοῦτο, φίλος, μέγα θαῦμα πιφαύσκω ·
 αὐτόν, ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶ κε μάλ' ὦκα
 ἐκ πυρὸς ἀρπάξης, ψυχρὸς πέλει ἀμφοφάσθαι ·
 ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεῖς κάμνοντα σαώσει. 190

2] Δεύτερον εὐχομένω τοι ἀρηγόνα λαῶν ὀπάσσω,
 θεσπεσίοιο γάλακτος ἐνίπλεον, ἥύτε μαζὸν
 πρωτοτόκου νύμφης ἢ μηκάδος οὐθατοέσσης ·
 τὸν ὅρα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτην ἀδάμαντα
 κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ὄφρα θυηλὰς 195
 ἀζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν ·
 οἱ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὔνεκεν αἰεὶ
 μεμνηῆσθαι κακότητος οἰζυρῆς ἀπερύκει

Après le vers 171] « περι κρυστάλλου in B, Pal., V; ὁ κρύσταλλος M; κρίσταλλος P; κρύσταλλος edd. ante Tyrwh. ».

Après le vers 190] « περι γαλακτίτου λίθου in B; γαγαλίτης M; γαλατίτης in P; περι γαλατίτου in Pal., V; γαλακτίτης edd. ante Tyrwh. »

194. ἀνακτίτην] « ἀνακτίτην A, M (hic ex ἀνακτίτην) et Herm.; ἀνακτίτην B, P, Pal. V et

edd. ante Herm; ἀνακτίτην conj. Salmas. ad Solinum, p. 97 a D. » Etc. Cp. Damigéron, art. 34 (anachitem, alias anathiten). « Ἀνακτίτην, conciliatorem, esse voluit Gesnerus, etc... Malim ἀναρτίτην ab ἀναρτάω ductum. »

Après le vers 229] « Titulus πετρακῆς edd. ante Tyrwh. »

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

- μαλλον κεν θάλποιτο θεῶν νόος αἰὲν ἔόντων.
 δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψεαι, ὡς ἐνὶ κήπῳ
 ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐπασσυτέροις κομόωντα. 235
- Τοῦνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀχάτη δενδρήεντι
 θῆκαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' ἀχάτου,
 ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράσθαι.
 Τὸν δὲ τεοῖσι βόεσσιν ἀνασχίζουσιν ἄρουραν
 ἀμφὶ κέρα δοιῶ βαλέειν ἢ καρτερόν ἀμφὶς 240
 ὦμον ἀροτρεύοντος ἀτειρέος ἀγροιώτου ·
 καὶ κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
 μεστὸν ἴοι φερέκαρπον ἐς αὐλακα κόλπον ἔχουσα.
- 5] Σκέπτεο καὶ θηητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
 ἀθανάτοισι κέρας · ποτὶ γὰρ νόος οὐρανόωνων 245
 μειδιάει φύσεως πολυδαιδάλου ἔργον ἰδόντων ·
 ἦτοι μὲν κέρας ἐστί, ταναύποδος οἷα φύονται
 ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο · φύει γε μὲν οὐ ποτε κόρση
 πέτρην, ἀλλ' ἔμπης πέλεται κρατερὴ τόγε πέτρη.
 Οὐδέ κεν ἂν γνοίης, κέρας ἀτρεκὲς ἢ λίθος ἐστί, 250
 πρὶν κέ μιν ἀμφαφῶν εὐρῆς νημερτέα λᾶαν.
 Αἰεὶ τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην,
 εἰ καὶ φεδνοκάρηνος ἔοις · εἰ γὰρ μιν ἐλαίῳ...
 τριβόμενον τρίβειν κροτάφους πάντ' ἤματα σεῖο,
 αἰ δὲ νέαι περὶ βρέγμα τεὸν τρίχες ἀνθήσουσι. 255
 Πρωτόγαμον δ' αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια κούρην
 τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροιτο
 λᾶαν · ὁ δ' ἀρρήκτοισιν ὁμοφροσύνησιν ἄμ' ἄμφω
 ὕστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.
- 6] Ποιμένι δ' ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο 260
 υἱεὶ κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
 βάρβαρον ἀγγέλλω, Συριηγενέος κελαδεινοῦ
 ὕδασιν Εὐφρήταο διαινόμενον ζαμίλαμπιν ·

Après le vers 243]. Titre des mss. B, Pal., V
 et des edd. antérieures à Tyrwhitt : περὶ
 κέρατος ἐλάφου.

Après le vers 253] « Lacunae signa posuit
 Abel; sed fort. ἐν γὰρ οἱ ἐλαίῳ || τριβομένῳ
 τρίβειν κτλ., scribendum est. » Abel (οἱ rend
 le vers faux). « Versum amissum esse sta-
 tui, in quo miscendi notionem expressam

fuisse credo ». Je propose εἰ γὰρ σὺν ἐλαίῳ ||
 τριβομένῳ τρίβεις κτλ., sans lacune. Cp.
 l'Épitomé des *Lithica orphiques* (ci-après),
 art. 4 du Baroccianus.

260. A mg. : περὶ ζαμιλάμπου.

Après le vers 266] « Titulus ἱασπις in M, P,
 edd. ante Tyrhw.; περὶ ἱάσπεως λίθου B.;
 περὶ ἱάσπεως Pal., V. »

ὅς τοι φυταλιῆς ἔνεκεν ῥέξαντι θυηλὰς
κλήμασιν αὐτίκα σείο φερεσταφύλοισιν ἄλωήν
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφύσασθαι μέθυ δώσει.

265

7] Καὶ γλαφυρὴν κομίσας ἑαρόχροον αἴ κεν ἴασπιν
ἱερά τις ῥέζη, μακάρων ἰαίνεται ἦτορ,
καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν ἀρούρας ·
ἦδε γὰρ αὐχμηρῆσιν ἄγει πολὺν ὄμβρον ἀρούραις.

270

8] Λύχνι, σὺ δ' ἐκ πεδίου ῥόθιον τ' ἀπόεργε χάλαζαν
ἡμετέρου καὶ κῆρας, ὅσαι στιχόωνται ἐπ' ἀγρούς ·
καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
ἤυτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρός ἐκ φλόγα πέμπεις ·
ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος · ὀππότε δὴ πῦρ
νηδὺν ἀμφιέσησιν ἐνιπλείοιο λέβητος,
ψυχρὸν ἐπειγομένοιο πυρός μένει ἔνδοθεν ὕδωρ ·
εἰ δέ τις ἐν ψυχρῆσι λίπη κονίησι λέβητα,
παφλάζει κρατεροῖο κυκώμενον ἔνδοθι χαλκοῦ.

275

9] Ἐσθλοὶ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες εἶναι
κλείονται θνητοῖσι θυηπολέουσι τόπαζοι.

280

10] Φημί δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
ἀγλαόν, ἱμερτοῦ τέρενα χροά παιδὸς ἔχοντα ·
καὶ ἐ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσσητῆρα τετύχθαι.

11-12] Καὶ πίτυος δακρύοισι λίθου μένος ὀψιανοῖο
καὶ σμύρνην μίσγειν εὐώδεα καὶ φολίδεσσιν
ἀργυφέαις λεπιδωτὸν ἀποστίλθοντα κελεύω.
αὐτίκα γὰρ τοι ταῦτα πυρός καθύπερθε πάσοντι
ἀθάνατοι δώσουσι θεοπροπίας ἀγαθῶν τε
ἔσσομένων λυγρῶν τε · καὶ εἴσεαι ἄσσ' ἐθέλησθα.
καὶ νεύρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.

285

290

13] Δοιῶ δ' Ἡελίου χρυσότριχε λᾶε πέλονται,
ἄμφω θεσπεσίω · θάμβος δέ τοι ἔσσετ' ἰδόντι.
ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύασιν,
ὀρθαί, λαμπετόωσαι · ἰδεῖν γε μὲν οἶον ἔθειραι,
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλων · τὸν μὲν τε νοήσεις
κρύσταλλον λευκὴν · εἰ δ' οὐκ ἔχεν ἔνδον ἐθείρας,

295

271. A mg. περί λυχνίτου — Λύχνι, σὺ] λύχνις δὲ
vulg. Correxit Tyrwh.
Après le vers 279] A mg., B : περί τοπαζίτου ;
Pal. V : περί τοπάζου ; M, P : τόπαζος.

Après le vers 281] « περί ὀπαλλίου λίθου A mg.,
B (P, Pal. λίθον); περί ὀπαλλίου V ».

κρύσταλλός κεν ἔην · ὃ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
εἵκελος εἰσιδέειν · εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὄγ' ἐθείρας
χρυσόλιθός κεν ἔην · ἀτὰρ ἐσθλῶ φημι τετύχθαι. 300

Ἐν γὰρ σφιν μέγα δὴ τι φερέσθιος ἔμβαλε πνεῦμα
Ἥελιος, ῥέζειν ἐρικυδέας αὐτίκα φῶτας
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν · καί τοι σέβας ἔσσεται αὐτῶν.
Αἶψα γὰρ ἠρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαυόν,
οἷ κε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσι. 305

14] Τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνηεῖ μειλίσσεσθαι
μαγνήσση · τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο θούριος Ἄρης,
οὔνεκεν, ὁππότε κεν πελάση πολιοῖο σιδήρου,
ἤυτε παρθενικὴ γλαγερόχροα χερσίν ἐλοῦσα
ἠίθεον στέρνῳ προσπτύσσεται ἱμερόεντι, 310
ὥς ἦγ' ἀρπάζουσα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ
ἄψ' ἄλλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον.

Ἦτοι μὲν μὴν φασὶ καὶ Ἥελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης, ὅτε κεν θέλγητρα παλύνῃ ·
καὶ μὴν ὑπερθύμοιο τεκοκτόνος Αἰήταο
κύδηεν κούρη πολυμήχανος. Αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε δαήμεναι, εἰ ἔθεν ἀγνὸν
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ σῶμα φυλάσσει. 315

Ἔς γὰρ μὴν κομίσας, ὑπὸ δέμνια κάτθεο λάθρη,
χείλεσιν ἀείδων θελξίμβροτον ἀτρέμας ῥοδὴν ·
ἠ δὲ κατακνώσσοισα καὶ ἠδέει περ μάλ' ἐν ὕπνῳ,
ἀμφὶ σε χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπτύσσειν μενεαίνει ·
εἰ δέ ε' μαχλοσύνησιν ἐλαύνοι δῖ' Ἀφροδίτη,
ὑψόθεν ἐς γαῖαν τετανύσσεται ἐκπροπεσοῦσα. 320

Καὶ δοιῶ μάγνησσαν ἀδελφειῶ φορεόντων,
θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ἔριδος ποθέοντε ·
καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπί καλῆ
θέλξεις ἐν στήθεσσι ἀγῶν μελιηδέα πειθῶ. 325

Καὶ τοι πολλὰ κεν ἄλλα δυνησόμενος καταλέξαι
θέσκελα τοῖο λίθοιο, τί τοι πλέον οὐρανίωνων
φθέγγωμαι; Τῶν αἶψα καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ὄφρα κε σεῖο 330

Après le vers 306] « μαγνήτις M, P, edd. ante
Tygrwh. ; περί μαγνήτεως Pal. ; περί μαγνήτεως
λίθου B ; περί μαγνήτεος V. »

307. A mg. : περί μαγνήτου.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

- καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο ·
 ἀενάω δ' ἐνὶ πέτρον ἐχέφρονα πίδακι λούων,
 φάρεσιν ἐν καθαροῖσιν, ἄτε βρέφος, ἀλδήσασκε, 370
 καὶ θεὸν ὧς λιπαρῆσιν ἀρεσσάμενος θυσίησι,
 λᾶαν ὑπερμενέεσσιν ἀοιδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
 Ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρω λύχνοισιν ἀνάπτων,
 χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεουδέα πέτρον ἀείρων,
 μητέρι νήπιον υἷον εἰκῶς ἀγκὰς ἐχούση. 375
 Καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὄπα δαιμονίην ἐπακοῦσαι,
 ὦδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῆσι δαείης ·
 ὅπποτε γάρ μιν πάγχυ κάμης ἐνὶ χεῖρεσι πάλλων,
 ἔξαπίνης ὄρσει νεογιλοῦ παιδὸς αὐτὴν,
 μαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι. 380
 Χρὴ δέ σε τετληῶτι νόῳ ἐπακουέμεν αἰεὶ,
 μή πως ἠπεδανοῖο λυθεῖς ὑπὸ δείματος ἔξω
 ἐκ χειρῶν οὐδάσδε βαλῶν χόλον αἰνὸν ὀρίνης
 ἀθανάτων. Τόλμα δὲ θεοπροπίην ἐρεεῖναι ·
 πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα. Καί μιν ἔπειτα 385
 πλησίον ὀφθαλμῶν, ὅτε κεν λήγησι, πελάσσας,
 δέρκεο · θεσπεσίως γὰρ ἀποψύχοντα νοήσεις.
 Τῷδε μὲν Ἀτρείδῃσιν ἀλώσιμον ἔφρασε πάτρην
 Λαομεδοντιάδης, φοιβήτορι λᾶι πιθήσας.
 Σοὶ δέ τι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίταο πιφαύσκω · 390
 ἔρπετὰ γὰρ δὴ πάμπαν ὑποτρομέοντι ἔοικας.
 Σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μεῖζον ἀκοιμήτοιο νόοιο
 δεῖμα Φιλοκτῆτης, μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης.
 τοῦνεκα Πριαμίδαο σαόφρονος οὐ ποτε νόσφιν
 ἤθελεν ἔρχεσθαι, γουνούμενος, ὄφρα τιν' εἶπη 395
 θαλπωρὴν, εἴ πέρ ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
 ἔρχηται, πῶς κεν πολὺν γένος ἐκπροφύγησι.
 Τῷ δ' ὄγε Λητοῖδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα Φοῖβον
 κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
 Εὐτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀχειρεκόμης ἀγορεύειν 400
 μαντοσύνας, μέγαν ὄρκον ἐκέκλετο πρῶτον ὁμόσσαι,
 ψευδέα μὴ ποτε μῦθον ἐνισπέμεν ἀνθρώποισι.
 Τοῦνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
 Φράζεο νῦν, ἦρωσ ἐκατηβόλε, μῦθον ἐμεῖο.
 Αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι 405

- τίκτει καὶ κακότητα καὶ ἄλγεος ἄλκαρ ἐκάστου ·
 γαῖα μὲν ἔρπετὰ τίκτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγὴν ·
 ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 κάρτος ἀπειρέσιον καὶ ποικίλον · ὅσσα δύνανται
 ῥίζαι, τόσσα λίθοι · μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίζης, 410
 ἀλλὰ λίθου πολὺ μεῖζον · ἐπεὶ μένος ἄφθιτον αἰεὶ
 γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν ·
 ἢ δὲ καταθνήσκει τε, μινυνθάδιον θαλέθουσα,
 καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος, ἐφ' ὀππόσον ἔμπνοός ἐστιν ·
 εἰ δέ κ' ἀποπνεύσῃ, τίς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς; 415
 Ἐν μὲν δὴ βοτάναις ἄγυριν λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν
 δῆεις, ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ρεῖᾶ κεν εὖροις.
 Ἦτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. ἀλλὰ σύ γ' ἦρως,
 λαῖ σιδηρίτη πεφυλαγμένος, ἔρπετὰ πάντα
 θαρσαλέως, εἰ καὶ τοι ὀμιλαδὸν ἀντιόωσιν, 420
 ἔρχεσθαι διὰ μέσσα, κελαινῆς οὐκ ἀλεγίζων
 λώβης · οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνηῆσθαι ὀδόντων,
 οὐδ' εἴ κεν στείχοντος ἐνιχρίμπτοινο πόδεσσιν.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύνανται,
 ἀλλὰ μετὰ σφισι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ' ὁμοῖα 425
 ἔσσουνται · τὰ δὲ καὶ περ ἐναντίον αἰξάντα,
 ἄψ ὀπίσω παλίνορσα μεθερπύζειν μενεαίνει ·
 καὶ σφισιν ἐξαπίνης ῥόθος ἴσταται, οὐδέ τι πρόσσω
 νίσσεται, ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
 γλώσσησιν μεμάασι περισσάινειν σκύλακες ὡς. 430
 Πολλάκι καὶ κατέδαρθε δαφροινῶν ἄγχι δρακόντων
 ἀμφὶ κυνηγεσίησι μένων ἐν τάρφῃσιν Ἰδῆς
 θηρητῆρ Εὐφορβος ἀρωγῇ τῆδε πεποιθώς.
 Δῶκα γὰρ ἀντομένῳ λίθον ἱερόν · οὐδ' ὄφρις αὐτῷ
 ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη. 435
 Τέρπετο δ' Εὐφόρβῳ περικαλλεῖ φέρτατος ἀνδρῶν
 αἰχμητῆς Μελάνιππος, ἀνεψιὸς ἐσθλὸς ἐμεῖο,
 εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἶδῃ κάρτος ἄρειον
 αἰζηοῦ ποθέων δουρικλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
 τοῦνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλωμένου οὐ ποτε νόσφιν 440
 ἔσθενεν Εὐφόρβοιο μένειν Ἰκετάονος υἱός ·
 ἀλλ' αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὖρεσιν ἀντιθέοιο
 καγγαλόων κούροιο μετ' ἴχνια σὺν τε κύνεσσιν

- ἔσπετο σὺν θ' ἐτάροις ἔθελέν τέ οἱ οἶος ἔπεσθαι.
 Ἦ μὲν κέν μιν πολλὰ πατήρ μενέαινεν ἐρύκειν, 445
 ἀσχαλόων ἐὼν υἷα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι ·
 καὶ Ηριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν · οὐδ' ὄγε θυμῷ
 πείθετ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκέ ποτ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι.
 Ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλας ἠρύκακεν ὕδρος,
 νέρθεν ὑπὸ κνήμην ὀλεσίμβροτον ἰὸν ἐλάσσας · 450
 τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοή νόσος ἔλλαβεν, οὐνεκ' ἔμελλεν
 αὔθι λελείψεσθαι, τό ρά μιν καὶ μάλλον ἔτειρεν.
 Οἰκτείρων δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμείο,
 αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διατρίψαντα κέλευσα
 λεπταλέην ἄγχην ἐπιπασσέμεν ἔλκει λυγρῷ · 455
 καὶ ρά μάλ' αὐτίκα φῶτα κραταιὴ κάλλιπε νοῦσος.
 Τοῖον γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίκτεν ὀρείτην,
 ὅστε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἠρώεσσι κομίζει
 καὶ στείρησι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι.
 ποικίλα γὰρ θνητοῖσι λίθους ἔρδειν ἀγορεύω. 460
- 18 bis] Ὡς καὶ ἐῆς ποτε μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπακούσας,
 ἀνδρῶν εὖ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκέσασθαι,
 Βουκολίδης Εὐφορβος ἀγαυοῦ φάσκειν ὀφίτου
 φάρμακα μὴ μούνων ὄφρων κατένωπα δύνασθαι,
 ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος ἠδὲ βαρεῖαν 465
 ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδύνην · ἤδη δέ τιν' ἀνδρῶν
 οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὤπασεν αἶψα
 καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν αὐτῆς.
 Ἦδη καὶ τινα φῶτα χόλπῳ χρυσέης Ἀφροδίτης
 ἔργα πρὸς ἡμερόεντα γάμων ἀμενηνὸν ἐόντα 470
 μεμνησθαι φιλότητος ἀκεσσάμενος προΐαλλεν.
 Ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλῃς μιν, ὀδωδὴν ἐρπετὰ τοῖο
 φεύξεται, οὐδ' ἔτι πω μενέει σχεδόν, οὐδ' ἐνὶ χειρῇ.
- 19] Φεύγει καὶ κνίσσησι γαγάτην ὀρνυμένησι,
 τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκέει πάντας αὐτμῆ. 475
 χροιὴν δ' αἰθαλόεις, πλατύς, οὐ μέγας ἔπλετ' ἰδέσθαι,
 καρφαλέη δ' ἔκελον πεύκη φλόγα δῖαν ὀρίνει.

448. « ἐπεὶ οὐκ contrahuntur. » Hermann.

461. Voir ci-dessus les vers 338-353 (§ 18), consacrés à l'ὀφίτης. Il est évident, d'après le contexte, que malgré la similitude du sujet,

on ne peut rapprocher les deux morceaux. Après le vers 473] « γαγάτης M et edd. ante Tyrwh.; γατάτης P; περὶ γαγάτου B, Pal. V, A mg. »

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

καὶ Περσηιάδαο μένος μέγα κουραλίοιο
 ἤδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
 Τοῦδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὅσα φύονται,
 Φοῖβος ἀχειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
 μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφωμένου εἶδος · ὅ τίς τοι
 ψευδός κεν φαίη · τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι. 515
 Χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει, οὐδ' ἐνὶ γαίῃ,
 ἦν γε φυτῶν ἴσμεν στερεὴν τροφόν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 ἀτρυγέτῳ, ἵνα φύκι', ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας,
 ἦτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ὑφ' ἄλμης ·
 αὐτὴ δ' ἐν βένθεσσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
 νήχεται, ὄφρα ἐ κύματ' ἀποπτύσῃ αἰγιαλόνδε.
 Ἔνθα δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπλησθεῖσαν ὑπ' αἴθρης
 βάζουσ', οἳ περ ἴδοντο, κρατυνομένην ὀράασθαι. 525
 Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῳ περιπαχνωθεῖσα
 πετροῦται, καὶ χερσὶν ἐν ὀκριόεντα τεῆσιν
 ἀμφαφάεις λίθον, ὃς πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
 Σχῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει, οἷον ἔην περ,
 οἳ τε κλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασιν,
 ἦ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐτρέφη εἰν ἀλί ρίζα,
 φλοιός θ' ὅσπερ ἔην · φλοιὸς δέ γε λάϊνός ἐστι.
 Τερπωλὴ δ' ἠδεῖα θεωμένου ἐς φρένα σεῖο
 βήσετ' · ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα τί μοι θέλγητρον ἰδόντι
 αἰὲν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται · οὐδὲ δύνανται 535
 ὅσπερ κορεσθῆναι θηευμένου, ἀλλὰ με θάμβος
 σεύεται ἐν στέρνοισιν οἰόμενον τέρας εἶναι ·
 καὶ οἱ πιστεύων περ ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον.
 Ἄλλ' οὐ Γοργεῖην μὲν ἐτώσιος ἀνθρώποισι
 σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι · οὐδ' ἄρα Περσεύς 540
 ὠκυπέτης πέλεται ψευδὲς τέρας ἠγήσασθαι.
 Γοργόνα γὰρ Περσῆϊ δρακοντοέθειραν ἀκούεις
 Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι,
 παρθένον ἀργαλέην, ἐρεβώπιδα, κῆρα μέλαιναν
 ἀνθρώπων, οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδροφόνῳ βάλεν ὅσπερ ·
 οἳ μιν δεῖμα πέλωρον ἀάσχετον ἀθρήσαντες
 αἴσῃ λαϊνῆ τεθνηότες ἐστήκασιν.
 Τὴν δ' οὕτ' εὐρύστεργος ἐναντίον Ἀτρυτώνῃ

δέρκεσθαι μενέαινεν, ἀδείμαντός περ ἑοῦσα,
 οὔτε κασιγνήτῳ κέλετο, κρατερόφρονι φωτί, 550
 χρυσογόνῳ Περσῆϊ φονευομένην περ ἰδέσθαι,
 ἀλλὰ δόλῳ θήρειον ἀφήρπασεν αὐχένα κούρης,
 ἦκα μάλ' ἐξόπιθεν χαμψώνυχον οὐ προῖδούσης
 ἀμφιβαλῶν ἄρπην Κυλληνίδα λευκανίησι.
 Τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπή, 555
 καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινὸν
 πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένοις ὑπὸ νεκρῆς.
 Ἄλλὰ τότε αἰγιαλόνδε φόνῳ πεπαλαγμένος ἦρως
 ἐλθῶν, εἰσόκε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσση,
 θερμὴν ἐξ ομάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσαν 560
 Γοργεῖην κατέθηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνησιν.
 Ὄφρα δ' ὄγ' ἐν δίνησιν ἀναψύχεσκε θαλάσσης,
 στείχων ἔκ τ' ὀλοοῖο πόνου δολιχῆς τε κελεύθου,
 τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
 αἵματος οἷ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράτι θάμνοι. 565
 Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρες
 λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνουον αὔραι·
 πήγνυτο δ' ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεὴν οἴσασθαι
 οὐδ' ἔτ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
 Ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὑγρὸν δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης 570
 ὄλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὄλεσεν εἶδος.
 Τὴν μὲν ἄρα χροίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρὴν,
 ἀμφασίη δ' ἦρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησεν
 ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
 διογενῆς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη. 575
 Θῆκε δ', ἀδελφειοῦ κλέος ἀφθιτον ὧς κε πέλοιτο,
 αἰεὶ κουράλιον προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
 Ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη,
 φῦλα φυλασσόμεναι κρυερὴν ἐς δῆριν ἰόντα,
 ἢ δολιχὴν ἔρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχει τις, 580
 ἢ περόων ἄλα δῖαν εὐσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ.
 Καὶ γὰρ Ἐνυαλίοιο θεὸν δόρυ μαινομένοιο
 καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἀπο ληϊστήρων,
 καὶ πολιὸν Νηρηῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι
 ἐσθλή κουραλίοιο βίη θνητοῖσιν ὀπάσσει. 585
 Γλαυκὴν δ' ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν

σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσι.
 Φάρμακα δ' ὅσα πέλονται ἀτάσθαλα καὶ κατάδεσμοι
 ἀραί τ' ἀγνάμπτοισιν Ἐριννύσι πάγχυ μέλουσαι,
 εἴτε μύσος· κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν 590
 ἀνὴρ, εἴθ' ὅσα λύματ' ἐπὶ σφίσιν ἠδ' ἐπαιιδὰς
 σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσι,
 πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 Κόψας δὲ σπείρειν ξανθῇ Δημήτερι μίσγων,
 καὶ τοι λαιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης 595
 αὐχμούς τ' ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας
 ἀτηρήν τε χάλαζαν, ἀπειρεσίοισι βελέμνοισι
 ἀγρῶ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
 Βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει,
 εὐλάς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρουσίβην, 600
 ἦτε κατ' οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῇ
 ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύγουσα κάθηται.
 Ἐκ τε μυῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
 βραῖσει, καὶ Κρονίδαο παραίσσουσι κεραυνοί,
 παιδὸς ἐοῦ κλέος ἔρξαι ἐτώσιον ἀζομένοιο. 605
 Κεῖνο πολὺ πρότιστον ἀνερχόμενος περάτηθεν
 κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρρεν Ἀργειφόντης.
 τύνη δ' ἀκρήτιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
 μέμνεο πευκεδανῆς ἔνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ εἶπον.
 23] Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ' ἀκρήτου Βρομίοιο 610
 μορφῆν παντοίην ἐπειμμένον ἐσθλὸν ἀχάτην.
 Πολλὰ μὲν οὖν βέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι·
 ἐν γὰρ οἱ δῆεις ὀρόων ὑάλωπιν ἴασπιν
 σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
 Ἐν δ' ὅ γε μιλοπάροχος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ 615
 δῆεις καὶ χροίην ἐαροτρεφῆος μήλοιο.
 Ἄλλ' οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὖρης
 εἶδος ἔχοντα δαφρινὸν ἀμαίμακέτιο λέοντος·
 τῷ καὶ μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
 ἦνδανεν ἡμιθέοισι, κατὰστικτον σπιλάδεσσι 620
 πυρσῆσιν λευκαῖς τε, μελαινομέναις χλοεραῖς τε.
 Τὸν δ', εἰ σκορπείην ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν .

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

- Ἡελίου · καὶ κέν τις ἐπιψαύων ἐρίσειε
 λᾶαν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχοι γε μὲν αἷμα πεπηγός.
 Ἐν γάρ οἱ χρῶς αὐτὸς ἐτήτυμον αἵματός ἐστιν, 660
 ἐν δὲ καὶ ὕδατι ρεῖα δαμασθεῖς ἀτρεκέες αἷμα
 γίνεται · αἱματόεις δὲ καὶ οὖνομα λᾶας ἔτ' ἀνδρῶν
 ἐκ προτέρων κέκληται · ἀκήρατα δ' οὖνεκ' ἔοικε
 φάρμακ' ἔχειν, νημερτές ἀπόρροϊάν μιν αἰδοῖ
 οὐρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι. 665
 Οὐ γὰρ ὅ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν οἰζὺν
 ἐρχεσθαι ποτὶ ὅσσε, παλαιότερην δ' ἀπερύκει
 πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος · κεράσας δὲ
 ἰχῶρι σφετέρῳ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσας...
 ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον · ἀσχαλάα γὰρ 670
 εἴργεσθαι θνητοὺς ὄρααν ἐρατεινὰ πρόσωπα
 πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
 Καὶ γλήνησι τεῆσιν, ὀμιλήσας κυλίκεσσι...
 ἀνέρος αἰδοίων ἄχος ἔσσεται, ὅς κε πίησι.
 Καὶ μιν ἐγὼν Αἴαντι δαίφρονι πόλλ' ἐπέτελλον, 675
 ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλῆος
 ἐσσυμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζειν.
 Καὶ κεν Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
 κῦδος Ἀθηναίη περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν ·
 ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔακε παραιφραμένοιο πιθέσθαι · 680
 τοὔνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέρριζεν ὄνειαρ,
 λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ. ἀτὰρ αὐ γε τοῖο μὲν αἴσαν
 ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
 ἐρπετοῦ αἱματόεντα δαεῖς λίθον, αἰὲν ἐταίρους
 πινόμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσι κέλευε. 685
 Καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα Δόλωνα
 αὐτοκασιγνήτῳ μεμαῶς φίλον Ἐκτορι θεῖναι,
 πρόφρων ὥπασα λᾶαν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι ·
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροικεν ἀπάντων
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἐταῖρος. 690
 Τοῖο δ' ἔκητί μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
 ἰέμενος, λιπαραῖον ἐπίκλησιν παρὰ πατρὸς

- ὤπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αὐτὸς
 ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ,
 σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρῶν Ἀστυρίηθεν 695
 χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμιστε,
 μυρία κεῖθι μάγοισι πορῶν πολυίδμοσι δῶρα.
 Εἰ δ' ἄγε δέχγυσο μῦθον · ἐγὼ δ' ἐδάην, τά κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντος ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν
 — οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θύηλῆν ἐμφύχοιο — 700
 Ἥλιον εὐρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα
 καὶ χθόνα πίειραν, πάντων τροφὸν οὐθατόεσσαν.
 Δεύτερον αὖτ' αἰθωνος ὑπὲρ λίθον Ἡφαιστοιο
 τήκειν, ἠδείη ταναοὺς θέλγοντα δράκοντας
 ὀδμῆ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες, 705
 σπερχόμενοι ποτὶ βωμόν, ἀολλέες ἐκπρομολόντες
 χηραμόθεν, ῥώονται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
 Αὐτὰρ ἔπειτα λίνιο νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
 ἐστάμενοι τρεῖς, ὅξυ φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
 ἄορ, ἀναρπάζειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα 710
 κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύησι.
 Τοῦ δὲ διαμελεῖστί δαίζέμεν ἐννέα μοίρας ·
 τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερχέος ἠελίοιο,
 τρεῖς δ' ἐτέρας γαίης ἐριβώλου λαοβοτείρης,
 τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυίδμονος, ἀψεύστοιο · 715
 τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένος αἵματοέστας
 δεξάσθω · καὶ δῶρον ἐλάϊνον Ἀτρυτώνης
 ἠδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιγόρου καταχεύειν,
 ἐν δ' ἄλας ἀργεννοὺς βαλέειν, θεράποντας ἐδωδῆς ·
 ἐν δὲ σφιν καὶ ὄριμὸν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα 720
 μῖξαι ῥυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον ·
 ἐν δὲ καὶ ὄσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέντα
 ἴμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
 Ὅφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
 τόφρα δὲ κικλήσκειν μακάρων ἄρρητον ἐκάστων 725
 οὔνομα · τέρπονται γάρ, ἐπεὶ κέ τις ἐν τελετῆσι
 μυστικὸν ἀείδησιν ἐπώνυμον οὐρανίωνων.
 ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
 σευέμεναι τρίποδος καχομήχανον · ἐς δ' ἄρα τοὺς γε
 πνεῦμα διυπετὲς ἔνδον ἄγειν ἱεράς ἐπὶ μοίρας. 730

- Ὅπποτε δ' ἐψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἴκηται,
 δαίνυσθαι τότε ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
 αὐτόθεν ἐκ τρίποδος · τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτοι ·
 καὶ σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἠδὺ
 καὶ λίπ' ἐπήρατον ἠδὲ μελίσσης ἄνθιμον εἶδαρ ·
 καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόροιο
 παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, ἀμφὶ δὲ κόρσαις
 σφωϊτέραις πέπλους ἐλέειν οἰκόνδε κιόντας ·
 μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
 ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὅσσε φέροντας
 ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον μηδὲ προτιμυθήσασθαι,
 εἴ κέν τις ξύμβληται ὀδίτης ἔστ' ἂν ἴκησθε
 ἐς δόμον · ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλάς ἀθανάτοισιν
 ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
 Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὅσα τ' ἔσσεται, ὅσα τε κοῦφοι
 ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὅσα τε θῆρες
 ὠμησταὶ τετράπεζοι ἐνὶ σφίσιν ὠρύονται.
 26] Ἐνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ Βακχικὰ νεβρίταο
 δῶρα λίθου, Βρομίω κεχαρισμένα · τὸν περ ἔχοντες
 ἄνθρωποι θύοιτε · καὶ ἀράων αἴουσιν
 Οὐράνιδοι. Γυμνῶ δὲ ῥάχιν ποδὶ πευκεδανοῖο
 εἴ κέν τις θλίψας ὄφρεως διὰ σάρκας ἀκάνθη
 ὀηώση σφρετέρας, ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῶ
 νεβρίτης. Ἐρδῶ δ' ἀλόχῳ πόσιν ἱμερόεντα.
 27] Ἐνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
 κρτερὰ φάρμακα σεῖο, βροτοσσόε θέσκελε πέτρη,
 τῆς ὄνομα χροιή τε πέλει χλοεροῖο πράσοιο.
 28] Ἐνθεν καὶ σέο, ὅς ἐχάλαζιε, πειρηθῆναι
 ἐν θυμῶ βαλόμην, καὶ σευ μένος εὔρον ἄριστον.
 Ἄμφω γάρ, καὶ νοῦστον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
 καὶ μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίζεις.

754. νεβρίτης] « νευρίτης A ; νευρίτις B, P, Pal, V
 et edd. ante Herm. νευρίτις M ; νεβρίτης Herm.
 ex Tyrwhitti conj. ad v. 748 (νεβρίτις vel po-
 tius νεβρίτης) ». La leçon νεβρίτης ne fait pas
 de doute.

Après le vers 757] Espace d'un vers, sans

titre dans B. P. Pal., V. Titre dans les édd.
 d'av. Tyrwh. : χαλάζιος.

Après le vers 761, nous ajoutons ἐπίλογος
 comme rubrique correspondante au προσί-
 μιον.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ÉPITOMÉ

ΟΥ.

PARAPHRASE DU LAPIDAIRE ORPHIQUE

ET ARTICLES COMPLÉMENTAIRES

Ms. B, f. 175 v. ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Textes contenus dans le Baroccianus 131 (= B),

P. 138, Abel. 1] Λίθος κρύσταλλος ὁ πᾶσι γνῶριμος. Οὗτος ὠνόμασται μὲν ἀπὸ τῆς
κρυσταλλοειδοῦς καὶ διαυγοῦς ὄψεως · ἔχει δὲ καὶ φυσικὰς ἐνεργείας τοιαύτας · εἴ-
10 τις αὐτὸν ἐπάνω θείῃ κατὰ ξηρῶν δάδων ἢ καὶ ἄλλης τινὸς ὕλης εὐπρόηστου καὶ
ταχέως ἀντιλαμβανομένης πυρός, ὁ δὲ ἥλιος ἐξ ἐναντίας αὐτὸν ταῖς ἀκτῖσι περιεσ-
τράψαι, πρῶτον μὲν ὀλίγην τινὰ καὶ οὗτος ἀκτῖνα πρὸς τὴν παρακειμένην ὕλην
ἐκπέμπει · ἔπειτα καὶ καπνὸν ἐγείρει, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ φλόγα πολλήν. Καὶ τοῦτο
τὸ ἱερὸν πῦρ ὠνόμαζον καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων. Τὸ δὲ θαυμαστότερον, ὅτι καὶ
15 αὐτὸν τὸν τῆς φλογὸς αἴτιον λίθον ἀρπάζων τις ἐκ τῆς ἀναφθείσης ὕλης καὶ ταῖς
χερσὶ κρατῶν ψυχρὸν εὐρίσκει καθὼς τὸ πρότερον. Φασὶ δὲ ὅτι καὶ τοῖς νεφροῖς
περιδεθεῖς τὸν νοσοῦντα τούτους ἰᾶται.

P. 139. 2] Λίθος γαλακτίτης, ὃν καὶ τινες τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἀνακτίτην, οἱ δὲ
λήθαιον ἀπεκάλεσαν · ἀλλὰ γαλακτίτην μὲν, ὅτι τριβομένου ἰχώρ ἀπορρέει καθάπερ
20 γάλακτος · ἀνακτίτην δὲ καὶ λήθαιον, ὅτι φορῶν τις αὐτὸν καὶ προσίων τοῖς οἰκείοις
δεσπόταις καὶ ὀμιλῶν εὐμενεῖς αὐτοὺς εὐρίσκει καὶ λήθην λαμβάνοντας τῶν αὐτοῦ
πολλάκις κακῶν · ὃν καὶ οἱ Ἑλληγες προσιόντες τοῖς ἱεροῖς τῶν θεῶν αὐτῶν ἐφόρου
ὡς δι' αὐτοῦ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. Ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν τινὰ ἐνέργειαν · αἰγῶν γὰρ

1. Sur la constitution de ces textes, voir, dans la Préface, l'article relatif aux lapidaires orphiques.

6. Les mots illisibles dans le ms. B ont été suppléés et les lacunes comblées en partie à l'aide du Vaticanus 578 (V), base de l'édi-

tion Abel. Nous avons adopté le texte de cette édition excepté lorsque la leçon de B nous paraît équivalente ou préférable à celle de ce texte.

18. ἀπεκάλεσαν] προσηγόρευσαν Abel. — τριβόμενος ἰχώρας B. Correction d'Ab.

ἢ προβάτων πολλάκις ἀποσβεννυμένων καὶ λειπομένων τοῦ γάλακτος, εἴ τις αὐτὸν τρίψας τε καὶ λειάνας καὶ μετὰ ἄλμης μίξας ἐπιρράνη τὸ ποίμνιον ἐπιμελῶς, εὐροίαν αὐτοῖς προξενήσει τοῦ γάλακτος, ὥστε τὰς μητέρας σχιρτώσας μεθ' ἡδονῆς παρέχειν τοῖς ἑαυτῶν γεννήμασι τοὺς μαστούς. Λέγουσι δὲ ὅτι καὶ γυναῖξί τὸ αὐτὸ δύναται ποιεῖν πρὸς γαλακτοτροφίαν τριβόμενος καὶ πινόμενος. Ἄλλὰ καὶ περὶ αὐχένιον τοῖς 5 νηπίοις καταδεσμούμενος ἀπείργει, φασί, πάντα φθόνον, καὶ ἄνοσον καὶ ἀνεπιβούλευτον διαφυλάττει τὸ νήπιον, καὶ ὅτι τὸν τοῦτον φοροῦντα καὶ βασιλεῖς αἰδοῦνται καὶ δῆμοι καὶ δικασταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ ἀπλῶς ἡδὺς τοῖς πᾶσι δοκεῖ, κἂν ἀλλότριοι καὶ ἔθνη τυγχάνωσιν. Ἔστι δὲ τὴν χροιάν ἔντεφρος, ἦτοι στακτίζων, ἀρμόζει δὲ καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν ἔλκη καὶ ρεύματα τριβόμενος καὶ μετὰ ὕδατος ἀλειφόμενος. 10

P. 140. 3] Λίθος εὐπέταλος ὁ καὶ δενδραχάτης · ὠνόμασται δὲ οὕτως ὅτι καθάπερ πέταλα δένδρων ἐν αὐτῷ διαφαίνονται μετὰ κλάδων συνεχεστέρων. Οὗτος δὲ τοῖς κέρασι τῶν βοῶν περιδεσμούμενος ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σπόρου ἢ καὶ ἐν τῷ ὤμῳ τοῦ σπορέως ἢ τοῦ ἀρότρου εὐφορίαν παρέχει.

P. 141. 4] Λίθος ἐλαφοκερατίτης. ὠνόμασται δὲ καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς θεᾶς · ἐλάφου 15 γὰρ ἔοικε κέρατι καὶ οὐκ ἂν εὐκόλως τις διαγνοίη ὀρῶν πότερον ἢ κέρας ἐστὶν ἢ λίθος πρὸ τοῦ καὶ τῆ χειρὶ κρατῆσαι τοῦτον καὶ ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τε καὶ σκληρότητος κατὰ ἀλήθειαν ἐπιγνῶναι. Θαυμαστὴν δὲ τούτου φασί τὴν ἐνέργειαν · εἰ γάρ τις αὐτόν, φασί, κατατρίψας καὶ μίξας ἐλαίῳ φαλάκρας ἐπιχρίσειε, συνεχέστερον ἀναβληστήσουσι τρίχες νέαι, καὶ κομήτης ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ φαλακροῦ γενήσεται · ἀλλ' 20 ὅτι καὶ τοῖς νεονύμοις ἔρωτα πρὸς ἀλλήλους ἐμποιεῖ καὶ ὁμοφροσύνην φορούμενος, καὶ διαφυλάττει τὸν πόθον αὐτοῖς μέχρι γήρωσ.

P. 141. 5] Λίθος ἱασπιδος, ὁ καὶ πᾶσι πρόδηλος · χρήσιμος δὲ καὶ οὗτος, ὡς φασί, ταῖς ἀρούραις πρὸς εὐφορίαν. Ἄλλὰ καὶ ὑετόν, ὡς λέγουσιν Ἕλληνες, ἐξ ἀνομβρίας κατάγειν ἐπὶ τὰς αὐτὰς καὶ ἐπιληψίας ὠφελεῖν, καθὼς καὶ οἱ πολλοὶ μαρ- 25 τυροῦσι.

P. 141. 6] Λίθος λύχνης, ὁ καὶ λυχνίτης λεγόμενος. Τοῦτον δὲ πολυωφελέστατον εἶναι λέγουσι · καὶ γὰρ ἀποκωλύειν γαλάζας καὶ πᾶσαν φθορὰν ὅσαι γίνονται κατ' ἀγρούς ·

1. « Num ἀποσβεννυμένου καὶ λειπομένου? » Ab.

5. περιουχένιος Ab.

6. ἀπείργει B. « ἀπείργειν codd., quod correxi. » Ab.

8. ἀλλότριοι καὶ om. B.

9. ἦτοι στακτίζων] Glose byzantine insérée dans le texte. Le mot byzantin στάκτη est synonyme de τέφρα. (Tyrwhitt.)

11. οὗτος] οὕτως Ab.

14. ἢ τοῦ ἀρότρου om. Ab.

15. καὶ om. B.

20. γενήσεται] φανήσεται B.

22. τοὺς πόθους Ab.

24. Verba ὡς λέγ. Ἕλλ. om. Ab.

25. κατάγειν ἐ. τ. α. δύναται κ. ἀποτρέπειν ἐπιλ. Ab. — πολλοὶ] Χοιποὶ Ab.

26. Réd. de l'art. ἱασπιδος dans le Vindob. med. gr. 30 (C) d'après Abel (p. 141) : Λίθος ἱασπιδος ὁ καὶ πᾶσι δῆλος · ἐναντίας δυνάμεις ἔχειν φασί. Παφλάζοντος τοῦ ὕδατος ἐν λέβητι ὑπορριπτούμενον αὐτὸ ὑποχλιαίνειν αὐτό. Τοῦναντίον δὲ ψυχροῦ τυγχάνοντος ταχύτερον τοῦτον παρασκευάζειν τε καὶ ἀναπαφλάζειν.

28. ἀποκωλύει Ab. — Lire πάσας φθοράς.

ἀλλὰ καὶ, ὡσπερ ὁ κρύσταλλος, καὶ αὐτὸν ἄνευ πυρὸς φλόγα πέμπειν · ἔχειν δὲ καὶ ἐναντίας δυνάμεις · παφλάζοντος μὲν γὰρ τοῦ λέβητος ἐπιρριπτούμενον αὐτῷ ὑποχλιαίνειν αὐτόν · τούναντίον δὲ ψυχροῦ τυγχάνοντος ταχύτερον τοῦτον παρασκευάζειν, ζέειν τε καὶ ἀναπαφλάζειν.

- P. 142. 5 7] Λίθος τόπαζος ἦτοι τοπάζιον. Ὀφελιμώτατον τοῦτον εἶναί φασιν ὥστε πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰᾶσθαι. Ὁμοιος δὲ ἐστὶ τῷ κρυστάλλῳ, ἕξαιγος καθὰ καὶ ὁ κρύσταλλος. Ὁ μέντοι τοπάζιός ἐστὶ χλωρός, οὐ λίαν ἐοικῶς σεύτλου χροιά, στιβαρός, πυκνός, διαυγής. Οὗτός ἐστὶν ὁ ἄρσην · ὁ δὲ θηλυκὸς ἐλαφρότερος τὰς τε ἀκτῖνας πρὸς τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου ἡδυτέρας βάλλει παρὰ τὸν ἄρσηνα. Ἐπὶ πάντων
10 δὲ καθόλου εἰς ὁ σκοπὸς πρόκειται τῶν τε ἀρσενικῶν καὶ τῶν θηλυκῶν λίθων. Δέον οὖν τοῖς μὲν ἄρσεσι τὸν ἀρσενικὸν διδόναι, ταῖς δὲ θηλείαις τοὺς θηλυκοὺς. Λαθῶν οὖν τὸν προκείμενον λίθον ἐπιχάρασσε αὐτῷ τὸν τοῦ σταύρου χαρακτῆρα. Οὗτος τελεσθεὶς καὶ φορούμενος πολλὴν ἀγάπην περιποιεῖται τοῖς ἔχουσι καὶ πολλῶν ἀγαθῶν δοτῆρ γίνεται. Ἐπι δὲ καὶ κατὰ θάλασσαν ἀκίνδυνον τὸν φοροῦντα διατηρεῖ,
15 καὶ κέρδη μεγάλα διὰ τὰς ἐμπορίας περιποιεῖται. Ἀλλὰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς νοσοῦσιν, ὥστε πᾶσαν ὀφθαλμίαν ἰᾶσθαι. Οὐδὲν δὲ ἕτερον ἀξιόλογον ἱστορεῖται περὶ αὐτοῦ. Καὶ πρὸς τὰς ὑδρομαντείας ἄκρως ποιεῖται. Ἐὰν δὲ τις σταφυλῆς θαλασσίας οἶνον πῖη καὶ εἰς μανίαν περιτραπῆ, τρίψας τὸν λίθον ἐπὶ ἀκόνης μεθ' ὕδατος οἴδου τῷ μαινομένῳ · περιάψον δὲ αὐτῷ καὶ τὸν λίθον ἐπὶ τὸν τράχηλον, καὶ
20 ἰαθήσεται. Ἐπίχαριν δὲ τὸν φοροῦντα τοῖς ὀμιλοῦσι ποιεῖ, καὶ ῥητορικώτερον ἐν τοῖς λόγοις.

- P. 143. 8] Λίθος χρυσόθριξ, ὁ καὶ τοῦ ἡλίου καλούμενος. Διπλοῦς οὗτος τὸ εἶδος · ὁ μὲν ἐοικῶς κρυστάλλῳ, πλὴν ὅσον καθάπερ ἀκτῖνές τινες αἰ τρίχες αὐτῷ ἐμπεφύκασιν · ὁ δὲ τῷ χρυσολίθῳ κατὰ πᾶν ὅμοιος, πλὴν ὅσον καὶ αὐτῷ καθάπερ ἀκτῖνες
25 αἰ τρίχες περιουγάζονται. Διὸ καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῶν τριχῶν αὐτοὺς χρυσότριχας ὠνόμασαν, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἡλίου λίθους. Φορούμενοι δὲ οὗτοι, φασίν, εὐπρεπεστέρους καὶ σεμνοτέρους τοὺς ἀνθρώπους ποιοῦσι καὶ παρὰ πᾶσιν αἰδοῦς ἀξίους.

- P. 143. 9] Λίθος μάγνης, ἡ καὶ μαγνήτις λεγομένη, ἥστινος τὴν φύσιν καὶ τὴν ἐνέρ-

5. Λίθος τόπαζος] Cp. Damigéron, art. 29. — Rééd. du ms. V : Λίθος τοπάζιος ὁ καὶ τοπάζιον καλούμενος. Οὗτος τίμιός ἐστι καὶ πολύτιμος διὰ τὸ σπανίως εὐρίσκεσθαι. Γεννᾶται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ. Ὁμοιος κ. τ. λ.

7. χροιά] χρῆσιν B.

8. θῆλυς B.

12. ἐπιχάρασσε ~ χαρακτῆρα] Rééd. du ms. V : ἐπιχάρασσε αὐτῷ Ποσειδῶνα ἐν ἄρματι ἰππικῶ ἐστῶτα καὶ τῇ μὲν εὐωνύμῳ τὰς ἡνίας κρατοῦντα τοῦ ἄρματος, τῇ δεξιᾷ δὲ ἀστράχνας. Ἐστῶ δὲ

ἐπ' αὐτῷ καὶ ἡ Ἀμφιτρίτη. « B eorum loco ἐπιχ. ~ χαρ. habet e manifesta interpolatione. » Abel.

13. οὕτως B, f. mel.

14. ἐκ Θεοῦ δοτῆρ B (par interpolation ?).

15. Verba ἀλλὰ καὶ ~ περὶ αὐτοῦ om. A.

17. Verba καὶ πρὸς τὰς ὑδρ. ~ ποιεῖται om. B.

25. περιουγάζονται V. « Fortasse περιουγάζονται scripsit. » Abel.

29. ὁ καὶ μαγνήτης καλούμενος B ; ἡ καὶ μ. λεγ. Ab.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

πυθανομένου τινος ἀποκρίνεσθαι, ἔπειτα πρὸς τὸ τέλος καθάπερ ἔμψυχον ἀποπνέειν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν Ἑλλήνων παῖδες οἱ τοῖς κτίσμασι λατρεύειν ἐθέλοντες καὶ δαιμονίων φωνῶν ἀκούειν σπουδάζοντες. Ἡμεῖς δὲ τοῦ μὴ καὶ ταῦτά τινος ἀγνοεῖν ἔνεκα παραθέντες ἐνταῦθα καὶ ταῦτα πρὸς τὰ λοιπὰ βαδιούμεθα. Ὅσα γὰρ φασὶ τὰς
⁵ ῥίζας τῶν βοτανῶν δύνασθαι, τσαῦτα καὶ τὰς τῶν λίθων φύσεις. Τσαύτην δὲ φασὶ δύναμιν τοῦτον τὸν σιδηρίτην ἔχειν, ὥστε καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ παμπληθεῖ κατὰ τινος ἐφορμῶσι, διὰ μέσου τούτων ἀβλαβῆ τὸν φοροῦντα τὸν λίθον τοῦτον πορεύεσθαι· οὐκ ἀβλαβῆ δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ φυγαδευτὴν· εὐθύς γὰρ αὐτὰ πάντα πρὸς φυγὴν ὀρμᾶσθαι, μὴ φέροντα τὴν φυσικὴν αὐτοῦ πνοὴν τε καὶ δύναμιν. Πολλάκις
¹⁰ δὲ τις καὶ ἐν κυνηγησίοις σχολάζων καὶ ἐν ἐρήμοις ἢ ὄρεσι καθεύδειν ἀναγκαζόμενος μέσον τῶν θανασίμων ὄφρων καὶ σκορπίων οὐδὲν ἐξ αὐτῶν πείσεται τοῦτον ἐπιφέρόμενος. Καὶ ὄφιοδήκτοις δὲ πᾶσιν ἐπιπασσόμενος, ἀλλὰ καὶ τραύμασι παντοίοις, εἴτε ἀπὸ ξιφῶν εἴτε καὶ ἀπὸ ἐτέρων τινῶν αἰτιῶν, ἀλεξιφάρμακον γίνεται· καὶ στείραις δὲ γυναιξὶ περιδεσμούμενος εὐτοκίαν φασὶ παρέχειν.

¹⁵ Les articles γαγάτης, σκορπίος, κορσίτης sont omis dans le ms. B. Ils figurent dans le ms. V (voir plus loin) sous les n°s 17, 18, 19.

P. 145. 11] Λίθος ὄφίτης. Οὗτος ἀπὸ τοῦ ἀντιφάρμακον εἶναι τῶν ὄφρων ὑπὸ τῶν παλαιῶν ὠνόμασται· καὶ ὀφθαλμοῖς δὲ ἀμβλυποῦσιν ὀξυωπίαν παρέχει καὶ κεφαλαλγίαν παύει καὶ βαρυηχοῖαν καθαίρει οὕτως ὥστε καὶ λεπτῆς ὀμιλίας τὸν
²⁰ φοροῦντα τοῦτον λοιπὸν ἀκούειν δύνασθαι. Φασὶ δὲ καὶ τὸν ἀκίνητον πρὸς ἀφροδίσια καὶ ἡλίθιον ὑπὸ τούτου πρὸς κίνησιν καὶ ἐπιθυμίαν ἔλκεσθαι· καὶ θυμιώμενον δὲ ἔρπετὰ πάντα διώκειν, οὐ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρωθεν ἐκ τῶν φωλεῶν αὐτῶν.

P. 148. 12] Λίθος κοράλιος. Καὶ τοῦτόν φασὶ πρὸς ἀσπίδας μάλιστα καὶ πρὸς ἀσπίδων
²⁵ δῆγματα χρησιμώτατον καὶ ἀποτρόπαιον εἶναι. Θαυμάσιον δὲ οἶον ἱστοροῦσι περὶ αὐτοῦ· ἐκ γὰρ ἐτέρου εἶδους πρὸς ἕτερον μεταφέρεσθαι· χλωρὴν μὲν γὰρ πρῶτον βοτάνην φύεσθαι καὶ οὐδὲ ἐν τῇ χέρσῳ, ἀλλ' ἐν τῇ θαλάσῳ, καθὰ καὶ τὰ βρύα· πρὸς δὲ τὸ γῆρας ἤκουσαν καὶ μαραινομένην τὰ μὲν φύλλα περιμαραίνεσθαι τε καὶ καταρρεῖν· αὐτὴν δὲ ἐν τοῖς βάθεσι νήχεσθαι ἐλαφρῆν, μέχρις ἂν πρὸς τὴν χέρσον
³⁰ ὑπὸ τῶν κυμάτων ἀποπτυσθῇ· ἐπὶ δὲ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀέρος ἀναπλησθῇ, ξηραίνεσθαι καὶ στερεοῦσθαι μᾶλλον· ἐγγχρονίζουσαν δὲ πλέον ἀποπετροῦσθαι καὶ ταῖς χερσὶ τριβομένην τελείως λθον εὐρίσκεισθαι, τὸ δὲ σχῆμα φυλάττειν τὸ ἐξ ἀρχῆς,

1. ἀποκρίνεται B.

3. Verba Ἡμεῖς ἄ βαδιούμεθα om. B.

4. φησι B.

5. τὰς om. B.

17. L'art. ὄφίτης est précédé, dans le ms. V, de l'art. ὄφιῆτις. — Λίθος ὄφίτης ἕτερος Ab.

19. βαρυηχοῖαν] μυρμηκίαν B, « ex mera interpolatione ». Abel.

21. ἔλκεσθαι. Abel ex Ambros. (C); ἔρχεσθαι B, V.

26. γὰρ om. B.

27. φύεσθαι] φαίνεσθαι B.

28. τε om. B.

οἶον ὅτε ἦν βοτάνη, τῶν τε κλάδων καὶ τοῦ φλοιοῦ, καὶ εἶναι καθαπερεὶ θάμνον ἢ καὶ δενδρύριον λίθινον ἀκριβῶς, ὥστε καὶ τέρψιν ἔχειν τοῖς θεωμένοις οὐκ ἄχαριν. Λέγουσι δὲ αὐτῷ καὶ ἑτέρας τινὰς ἐνεῖναι θείας δυνάμεις · ἕκ τε γὰρ πολεμίων καὶ μάχης ἀβλαβῆ τὸν φοροῦντα διαφυλάττεσθαι, καὶ μακρὰν δὲ τινα καὶ ἔρημον στελλομένῳ πορείαν, καὶ φυλακτήριον εἶναι καὶ παντὸς κακοῦ ἀποτρόπαιον, καὶ κινδύνους δὲ διαδιδράσκειν ληστῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλεοῦσι σωτήριον εἶναι, καὶ παντὸς κινδύνου καὶ ναυαγίου ῥύεσθαι, καὶ φαρμάκων δὲ θανασίμων καὶ μαγειῶν πασῶν ἀντίπαλον πεφυκέναι καὶ μiasμάτων πάντων καὶ καταδέσμων καθαρτήριον καὶ ὥσπερ ἀντίλυτρον. Κοπτόμενος δὲ καὶ τῷ σίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς σπειρομένοις μιγνύμενος πᾶσαν βλάβην ἀπὸ τῆς ἀρούρης ἀπείργει. Αἰγούσι δὲ καὶ αὐχμοῦ καὶ χαλάζης καὶ 10 πάντων τῶν τοιούτων ἀποτρεπτικὴν ἔχειν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ τῶν καταβιβρωσκόντων πάντων καὶ λυμαينوμένων τοῖς ληΐοις ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν γίνεσθαι, σκωλήκων τε καὶ ἰπῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀερίων, ἐρυσίθης καὶ ἀκρίδος καὶ βρούχου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν πρηστήρων καὶ κεραυνῶν, πινόμενον δὲ μετ' οἴνου ἀκράτου μάλιστα προφυλακτικὸν παντοίων φαρμάκων γίνεσθαι. Καὶ σπλήνα μὲν τήκει σὺν 15 ὕδατι πινόμενον καὶ πρὸς ἀναγωγὰς αἵματος ἐνεργεῖ. Ἀναπληροῖ δὲ καὶ σαρκῶν κοιλώματα.

P. 150. 13] Λίθος ἀχάτης. Οὗτος παντοῖος μὲν τὴν μορφήν · πολυχρώματος γὰρ καὶ πῆ μὲν ἰάσπιδι προσεικῶς, πῆ δὲ τῷ σαρδίῳ, πῆ δὲ τῷ σμαράγδῳ, καὶ τοῦ μὲν ἰάσπιδος τὸ ὑελῶδες ἔχει, τοῦ δὲ σαρδίου τὸ αἱματῶδες, τοῦ δὲ σμαράγδου τὸ 20 αἰγλήεν τε καὶ λαμπρόν. Ἄλλοτε δὲ καὶ τὸ φοινικοῦν καὶ ἐρυθρὸν ἐν αὐτῷ καὶ οἶον

2. « δενδρύριον B. » Ab. Le ms. B porte bien δενδρύριον.

6. L'édition Abel, établie d'après le Vaticanus 578 (V), présente ici (entre ληστῶν et ἀλλὰ καὶ) l'interpolation suivante, évidemment empruntée au texte grec de Damigéron, comme Eug. Abel l'a d'ailleurs fait remarquer : Ἐάν δὲ ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς μάχαις ἐπὶ χειρᾶς τοῦτον κρατῆς, ἔσται φυλακτήριον ἀνίκητον καὶ ἐπιτευκτικὸν καὶ καταπληκτικὸν ἄφοβον. Ἐκλήθη δὲ οὗτος καὶ ὑπὸ τινῶν γοργόνιος, διὸ (l. διότι) εἰς αὐτὸν εἰσχαράσσουσι Γοργόνα καὶ κατακλείουσιν ἐν χρύσῳ ἢ ἀργύρῳ. Καὶ τελεσθεὶς ἔστι μέγιστον φυλακτήριον πρὸς πάντα φόβον καὶ ἐπήρειαν πονηρῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις πρὸς ἐφόδους πονηρῶν καὶ πρὸς ἐρπετὰ παντοῖα · ἔστι γὰρ ὁ λίθος Ἑρμοῦ. Ποιεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄνειρων καὶ φαντάσματα ἀπωθεῖται τῇ ἰδίᾳ ἀντιπαθείᾳ · μέγιστον δὲ φυλακτήριον καὶ πρὸς ὀργὴν δεσπότου γλυφέντος ἐν αὐτῷ ζωδίου Ἐκάτης ἢ Γοργόνος προτομῆς. Ὁ φορῶν δὲ αὐτὸν οὐδέποτε ὑπὸ φαρμάκων ἀλώσεται, οὔτε ὑπὸ κεραυνοῦ ἢ

ἀστέρος πληγήσεται ἢ πόνηροῦ δαίμονος. Ἄλυπον δὲ ποιεῖ τὸν φοροῦντα αὐτόν, ἀλλὰ καὶ μiasμάτων πάντων καὶ καταδέσμων καθαρτήριον ὑπάρχει. Ἐν οἴκῳ τε ὧν ὁ λίθος δαμιόνων καὶ φαντασμάτων καὶ κεραυνῶν ποιεῖται δίωξιν. (Cp. le vieil interprète latin de Damigéron, chap. 7.) — Après σωτήριον εἶναι] Nouvelle interpolation du ms. V : Ἐάν δὲ ἐν πλοίῳ αὐτὸν σχίσας εἰς τὸ καλούμενον χαλκήσιον (lire καρρήσιον) ἐμβάλης σὺν δέρματι φώκης, φυλακτήριον ἔσται ἄριστον. Cp., plus loin, le *Lapidaire nautique*, art. 4.

7. Après ῥύεσθαι]. Autre interpolation du ms. V (*Lapidaire nautique*, même art.) : ἀντιπάσχει γὰρ ἀνέμοις καὶ κλύδωσι καὶ ἀκαταστασίαις παντοίαις.

9. ἀντίλυτρον Ab. ; om. V.

14. Entre κεραυνῶν et πινόμενον] Interpolation du ms. V : καὶ ἐν ἀμπέλοις δὲ καὶ ἐλαιῶσι τὸ αὐτὸ ποιεῖ σπαρεῖς.

15. τήκει] « τήλει B. » Abel. B porte bien τήκει.

16. σαρκῶν] « σαρκεῖν B. » Abel. B porte bien σαρκῶν.

μιλτῶδες, ἀλλὰ καὶ χαλκῷ τὸ χρῶμα πολλάκις ἔοικεν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ μῆλψ ·
 πάντων δὲ προκρίνουσι μάλιστα τὸν εἶδος ἔχοντα λίαν ἐρυθρὸν καὶ αἱματῶδες, δν
 καὶ δαφροινὸν καλοῦσι · τοῦτον δὲ αὐτὸν καὶ κατάστικτον εἶναί φασιν, ὡσπερ τὸν
 λέοντα φολίσι πυρσαῖς, ἧ καὶ ποικίλας ἀναμεμιγμένας ἐχούσαις καὶ λευκάς καὶ
 5 μελαίνας, καὶ χλωράς · τοῦτον τοῖς σκορπιόδηκτοις ὠφελεῖν, εἰ περιαρτήσῃ τοῦτον
 τῷ δήγματι. Ἔτι δὲ καὶ ἐρωτικός, ὡς φασιν, καὶ τίθησιν ἐπιθυμητοὺς ἄνδρας τε καὶ
 γυναιξὶ καὶ γυναῖκας ἀνδράσι περιεπτόμενος, καὶ θέλγειν δὲ πάντας ἰκανώτατος ἐν
 ταῖς ὀμιλίαις, καὶ τῶν αἰτήσεων μὴ ἀποτυγχάνειν ποιεῖ, καὶ πρὸς πᾶσαν νόσον
 ἀπλῶς εὐρίσκειται χρησιμώτατος, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τριταίους καὶ τεταρταίους
 10 καὶ πᾶν τοιοῦτον γένος νοσημάτων. Σημεῖον δὲ τῆς τούτου δυνάμεως κάκεῖνο
 ποιοῦνται · ἐφομένοις γὰρ κέρασιν ἧ καὶ ὀστέοις ἐμβαλὼν τις αὐτὸν ἐπ' ὀλίγον,
 εἶτα καὶ ἀνασχόμενος εὐρήσει πάντα ῥαδίως τηκόμενα.

ARTICLES COMPLÉMENTAIRES

Les §§ suivants du ms. B sont simplement mentionnés en partie par
 15 Abel (p. 153) d'après leurs titres. Aucun d'eux, le § 19 excepté, ne cor-
 respond au poème des *Lithica*.

14] (F. 476 v.) Λίθος σμάραγδος ὁ κάλλιστος καὶ πολύτιμος δύναμιν ἔχει
 πρὸς [πᾶσαν χάριν καὶ ἐπιτυχίαν ἐν πάσῃ πράξει. Τοὺς γὰρ ἀγνῶς φοροῦντας
 αὐξάνει βίῳ τε καὶ λόγῳ καὶ πράξει καὶ πράγματι. Ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ὑδρομαντείαν,
 20 καὶ δούλοις πρὸς ἐλευθερίαν συμβάλλεται · ὅς γὰρ αὐτὸν κατασκευάσει καὶ τελέσει
 πάντων ἐπιτεύξεται. Δεῖ δὲ αὐτὸν κατασκευάσαι οὕτως. Κτησάμενος τὸν λίθον,
 κέλευε ἀδάμαντι γλυφῆναι κάνθαρον · εἶτα εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐστῶσαν Ἴσιν.
 Ἔπειτα τρύπησον εἰς μῆκος καὶ ἐμβαλὼν χρυσῆν βελόνην, φέρει περὶ τὸν
 δάκτυλον. Οὗτος ὁ λίθος γεννᾶται ἐν Ἰνδία, ὅπου ὁ Φισῶν ποταμὸς ἐκ τοῦ Παρα-

3. Après καλοῦσι] Addition de V : ἀφ' οὗ καὶ
 λεοντοδέρην τινὲς αὐτὸν καλοῦσι τῶν παλαιῶν.

5. ἧ περιαρτύσει B. — Réd. de V, après σκορπιό-
 δήκτοις : ὠφελιμώτατον εἶναι · εἰ γὰρ τις καὶ
 ψυχορραγῶν τύχη παρὰ τοῦ τραύματος καὶ
 περιαρτήσῃ τοῦτον περὶ αὐτῷ ἧ καὶ ἐπιπλάσση
 μάλιστα συγκόψας, αὐτίκα κατὰ βραχὺ τὰς
 ἀλγηδόνας ἀπομαραίνει καὶ σώζει τὸν κάμνοντα.

8. ποιεῖν B, V.

9. ὁμοίως] ἐξαιρήτως V, f. mel.

10. τοιοῦτον] τοιόνδε V. — Les mots σημεῖον δὲ
 ὁ τηκόμενα sont omis dans le ms. B, qui,
 après νοσημάτων contient la fin de l'article
 αἱματίτης (n° 22 dans le ms. V), depuis les
 mots καὶ μετὰ ὕδατος (ci-après, p. 171, l. 23).

17. Λίθος σμάραγδος]. Article publié par Abel
 (Damigeron, chap. vi, p. 168, note), d'après
 l'Ambrosianus 95 (A). Nous insérons ici les
 variantes utiles du ms. V, dans lequel ce
 morceau est le premier du *Lapidaire* de
 Socrate et Denys, publié plus loin. — Ἀσμά-
 ραγδος V.

18. πρὸς om. B. — γὰρ] δὲ A. — φορ. αὐξάνει]
 βιοῦντας αὐξεί A.

19. ὑδρομαντείας A; ὑδρομαντίας B.

20. Verba ὅς γὰρ ὁ δάκτυλον (l. 24), om. B. —
 πελέσει A. Abel : « πελέσει (sic). »

22. αὐτοῦ om. V. — Ἴσιν] ἴσιον V.

24. γεννᾶται] γίνεται B. — Φυσῶν A; Φεισῶν B.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

χρῶμα, καὶ ἕτερον κηροῦ εἶδος, ἔσωθεν δὲ ὑπόλευκα διαφανέστατα δενδρύφια. Ἀρμόζει δὲ τοῖς οἰκονομοῦσι πράγματα · πιθανὸν γὰρ καὶ εὐπορον καὶ ἐγχειροῦντα ποιεῖ · συμβάλλεται δὲ ἐν τοῖς ἐν ἀγρῷ σπείρουσι <εἰ τις> περιτίθησιν αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα ἢ τὸν τράχηλον, τοῦτον ἔχων σπορεὺς, πολλαπλασίονα γεωργήσει · καὶ 5 ἀπλῶς εἰπεῖν, μεγάλας ὠφελείας ἔχει · ἔτι μὲν καὶ εὐπορίαν δίδωσι τῷ φοροῦντι.

21] Λίθος ἰασπαχάτης. Οὗτος ὕδρωπα θεραπεύει καὶ δίψαν παύει παραδόξως · φυλάσσει δὲ καὶ τὸ σῶμα ὑγιᾶς καὶ ἐρρωμένον.

22] Λίθος σαρδαχάτης θελκτήριος πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν καὶ λόγων εὔρεσιν καὶ ἐπιφορᾶς, καὶ ἐχθρῶν ἀμυντικὸν καὶ ὑπαγωγὸς πρὸς ἔρωτα. Τοῦτον ὁ φορῶν 10 προσφιλῆς πᾶσιν ἀνθρώποις γίνεται. Ἔτι δὲ καὶ φίλοι μαχομένων μέσον θείσ τὸν λίθον ἢ δοὺς αὐτὸν ἐτέρῳ κρατεῖν ἐν τῇ χειρὶ, παραχρῆμα διαλλαγῆσονται. Τελεῖται δὲ τῇ ὑπογραφῇ ταύτῃ. + <SΛO5\N5VZ<>S<ΛΠΡVNI +. Οὗτος ὁ λίθος ἐστὶ χρώματος κιτρίνου, ἔχων ζώνας ἄσπρας καὶ ἐτέρας ζώνας ξανθιζούσας.

23] Λίθος πολύζωνος. Οὗτος στιβαρὸς ἐστὶ, πυκνός, στερεός, ὑπόχρους, 15 ἔχων ζώνας πυρώδεις, ἀεριζούσας, ἀφεγγεῖς (*sic*) καὶ ἐτέρας μακρὰς ζώνας ὡς ἐπιλευκιζούσας · καὶ ἐκ τῶν τοιούτων μακρῶν ζωνῶν, εἴπερ ὄφεος δέρμα περιέζωσται, οὗτος ποιεῖ φίλων συστάσεις πολλῶν, πράξεις τε καὶ κέρδη ἐκ πολλῶν ἀφορμῶν δίδωσιν, ἀπολύει περιεπτόμενος περιόδους νοσωδεῖς καὶ δίκας.

24] Λίθος πάγχρους · ποιεῖ τοῖς ἐπιληπτικοῖς καὶ ἰκτερικοῖς ἄκρως. Περιάπτε 20 δὲ ἀρπεδονίῳ βάμμα βυκίνῳ εἰς τὸν τράχηλον, καὶ ἔσται παραχρῆμα ὑγιᾶς ὁ πάσχων. Ἴνα δὲ ἴδῃς ὅτι ἀληθῆς ἐστὶ, ἐπειδὴ εἰσιν ὅμοιοι αὐτῶν πολλοὶ μηδαμοῦ χρήσιμοι, βάλλου εἰς χύτραν καινὴν χρώματα πολλὰ καὶ διάφορα ζῶα γραφικὰ καὶ ὑπόκαυσον πολὺ πυρὶ ἐπὶ ὥρας δύο · καὶ ἐὰν ἢ ἀληθῆς ὁ λίθος, πάντα τὰ χρώματα γίνεται ὡς μιλτός, τὴν δὲ ὀσμὴν ἔξει ροδίνου <ἦτοι?> μύρου καλλίστου. 25 Τοῦτον τὸν λίθον λέγουσι πάγχρουν · καλεῖται δὲ <καὶ> ὑπό τινων ταωνίτης διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν χροιάς πολλὰς καὶ ποικίλας · ἔχει γὰρ ἐν ἑαυτῷ ὡς ἐπὶ ταῶνος μὀρφωσιν.

art. 3 (εὐπέταλος) (art. 3 du ms. B), ci-dessus p. 161, après le mot συνεχεστέρων de ce même article. Reproduit par Abel, p. 140, l. 10, note.

1. καροῦ Ab.

4. ἢ εἰς τὸν τράχ. Ab. — ἔχω Ab., leçon dénuée de sens. — πολλαπλασίονα Ab.

5. ἔχει ὁ λίθος Ab. — μὲν] μὴν Ab. — Après φοροῦντι] Le ms. V, cité par Abel (*ibid.*), continue ainsi : χάρασσε δὲ εἰς λίθον Ἑρμῆν τέλειον τῷ (*sic*) εὐωνύμῳ χειρὶ βαλάντιον φέροντα, τῇ δὲ δεξιᾷ βιβλίον, πρὸς δὲ τοῖς ποσὶ κυνοκέφαλον τὰς χεῖρας ἐκτείνοντα ὡσπερ εὐχόμενον.

7. ὑγιᾶ B.

11. Réd. de R : Τέλης δὲ εἰς τὸν λίθον ὑπογραφὴν ταύτην ·

ΕΛCCO, SΛN OY3 < ΠΡVNI.

13. ἄσπρας] λευκάς R.

15. F. 1. εὐφεγγεῖς.

19. Πάγχρους] Panchrus dans Plin, H. N., XXXVII, 66.

20. βάμμα βυκίνῳ] F. 1. βομβυκίνῳ (mot supposé ; cp. bombycinus, dans Plin, H. N., XI, 26. Autre conjecture : βάμμα βυσσίνῳ (?).

23. F. 1. πολλῷ πυρὶ.

25. ταωνίτης] Taos dans Plin, H. N., XXXVII, 72.

26. ἐπιταῶνος B.

25] Λίθος σμυρνίτης υπόχλωρός ἐστίν, ἀποτριβόμενος δὲ ὁσμὴν δίδωσι σμύρνης ὁμοίαν · ἔστι δὲ χαριτήσιον μέγα, μάλιστα δὲ γυναιξί · πολλοὶ γὰρ ἐρασθήσονται αὐτῆς ἀπλανῶς τῇ δυνάμει · ἀντιφάρμακον οὗτός ἐστι τοῖς πάσχουσι · διαιρεῖται δὲ ὑποτριβόμενος.

26] Λίθοι χελιδόνιοι γίνονται εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν χελιδονίων. Οὗτοι⁵ φορούμενοι χάριν ἔχουσιν ἐπιτευκτικὴν εἰς ὅτι ἂν βούλῃ. Ποιοῦσι δὲ προσφιλεῖς καὶ ἐρασμίους καὶ εὐπράκτους, εἴτε γυνὴ ἔχει αὐτόν, εἴτε ἀνὴρ. Ἄλλως δέ · οἱ χελιδόνιοι λίθοι εἰς τὰς κοιλίας τῶν χελιδόνων εὐρίσκονται · βελτίονες δὲ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῶν νοσσιῶν λαμβανόμενοι. Γένη δὲ αὐτῶν εἰσὶ δύο, μέλας καὶ πυρρός. Λάμβανε δὲ τὰς χελιδόνας ἐξ ἱεροῦ τόπου, βέλτιον γὰρ ἐστίν · εἰ δὲ μή, ἀπὸ ἀγορᾶς¹⁰ ἐπισήμου τόπου δημοσίου, πλεῖστον καὶ ἰσχύουσιν αὐτά. Ταύτας οὖν ἄρας θῦσον καὶ ἄρον τοὺς λίθους · εἰσὶ γὰρ ἀναγκαῖοι πρὸς σεληνιαζομένους τε καὶ ἐπιληπτικούς.

27] Λίθος ἱερακίτης ὁμοίος ἐστὶ τῇ τοῦ ὀρνέου πτερώσει · ἔχει δὲ ἐν αὐτῷ ἰνάρια ἀργυρίζοντα καὶ χρυσίζοντα · ὃν διήρας λίνῳ (?) τῷ ἀπὸ τῆς καλάμης φόρει. Ἀγαθός ἐστι, πρᾶος ταῖς ἀπαντήσεσι · πρὸς δὲ τὰ διορατικὰ τῶν ὀμμάτων ἄκρως¹⁵ ποιεῖ · τὴν δὲ βαρυωπίαν ἣν <περ λέ> γουσίιν τι<νες> ἄμβλωσιν, ἣ νεφέλιον ὁ λίθος περιαφθεῖς κατὰ τοῦ μετώπου ἀφαιρεῖται, ὄξυδορκίαν τε καὶ εὐοψίαν πάνυ παρέχει, οἷαν καὶ (f. 477 r.) αὐτὸ τὸ ζῶον ἔχει, καθὼς καὶ Δαρεῖος (?) ἀποφ<αίνει?> ... (demi-ligne illisible) ὄξυ... ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τοῦ ζώου ἢ ἐν τῷ μετώπῳ ο ἀναγ πρὸς ὄνυχας... πρακτὸς τοῖς²⁰ κεκτημένοις · ὁμοίως δὲ καὶ μυῖαις ἀντιπάσχει ἄκρως · ἐὰν γὰρ μυῖα (?) τὸν φοροῦντα αὐ<τόν>, οὐ καθιστήσεται μυῖα ἐπ' αὐτόν.

28] <Λ>ίθος δρακοντί<της> ... ἐκ ζῶντος (?) λαμβάνεται · ἔστι ... ἐπιμήκης τελούμενος ζῶναις τρισί, πορφυρᾶ, ὑακινθίνῃ καὶ λευκίνῃ · ἔμπνους δὲ ἐστὶ κινού<μενος>, <...χρή>σιμος πρὸς ἀμαύρωσιν.²⁵

29] <Λ>ίθος ἀσπαλακίτης ἔμπνους ἦν καὶ αὐτός · ἐμφορῆς ἐστὶ... ἐπιτέλλοντι, καὶ χρήσιμος πρὸς θησαυρῶν εὔρεσιν · ἀκίνητος γὰρ ἐστὶν ὁ φορῶν αὐτόν ἐν ὣσί... .

30] Λίθος σαυρίτης ἐκ σαύρας ζώσης λαμβάνεται · εὐειδέστατος δὲ ἐστὶ καὶ δίχρους β...ρύων (?)... Ἀφροδίτην παρ... Πρὸς ἀγωγὰς δὲ χρήσιμὸς³⁰ ἐστίν · ἄξις γὰρ ἦν βούλει ἐπευξάμενος αὐτῷ τὴν ἀρρ ισιν... .

1. σμυρνίτης, Myrrhites dans Pline, xxxvii, c. 63.
6. βούλει B.

11. Les mots ἐπισήμου τόπου δημοσίου sont probablement une glose byzantine insérée dans le texte.

13. Cet article contient plusieurs mots que le fac-similé photographique n'a pu faire reparaitre.

16. Les lettres suppléées ici sont restées en blanc dans le ms.

20. Cp. *Damigéron*, art. XXVI.

23. ζῶντος] Cp. Pline, H. N., XXXVII, 57.

27. ἀκίνητος] F. I. ἀνίκητος. — Voir plus loin (p. 172) le § 4 du ms. R.

29. σαυρίτης] Cp. Pline, H. N., XXXVII, 67.

31] Λίθος φρυνίτης. Ἐκ βατράχου φρυνίτης λαμβάνεται · ὁμοιος δέ ἐστι κατὰ πάντα χελώνη · οὗτος χρήσιμος ἐστὶν εἰς ἀγωγήν γυναικῶν, ἐπειπόντος σου ταύτην τὴν εὐχήν · περιπατήσει γὰρ πάντα τὸν χρόνον ἢ γυνή.

32] <Λ>ίθος ὑαινίτης ποιεῖ μεγάλα πράγματα · παρέχει δὲ καὶ ὄξυδορ-
5 κίαν · οὗτος εὐρίσκεται εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ζώου καὶ τελούμενος ποιεῖ πολλὰς ἐνεργείας καὶ τὰ ἐν σκοτειᾷ φαίνεσθαι.

Textes contenus dans le Vaticanus graecus 578 (V).

1, 2, 3, 4] §§ 1, 2, 3, 4 du Baroccianus 131 (B).

5] Λίθος ὁ καλούμενος ζαμίλαμπις, ὅστις φύεται μὲν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ
10 ποταμοῦ Εὐφράτου, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ρευμάτων αὐτοῦ γυμνούμενος φανεροῦται. Περιδεσμούμενος δὲ ταῖς ἀμπέλοις πολυσταφύλους αὐτὰς καὶ εὐφόρους παρασκευάζει.

6, 7, 8] §§ 5, 6, 7 de B.

P. 143, Abel. 9] Λίθος ὀψιανός. Οὗτος τὴν κλῆσιν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προβλέπειν καὶ προμαντεύεσθαι τοὺς παλαιούς τὰ μέλλοντα · τρίβοντες γὰρ αὐτὸν καὶ ἅμα τῇ
15 εὐωδιστάτῃ σμύρνῃ μιγνύντες καὶ κατὰ πυρὸς ἐπιρραίνοντες πρὸς τὰς κινήσεις αὐτοῦ καὶ τὰ ἄλματα καθάπερ ἐκ τοῦ ἄλματος καὶ οἱ ἥπατοσκόποι τῶν μελλόντων κατεστοχάζοντο. Αἰέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ νεύρων χαλεπὰ πάθη ἰᾶσθαι ἐπιπασσόμενον καὶ ἐπαλείφειν λεπίδας.

10, 11] §§ 9 et 10 de B.

P. 145. 20 12] Λίθος ἡ ὀφιῆτις. Αὐτὴ τριβομένη, φασίν, καὶ ἐπιπασσομένη πᾶσιν ἔλκεσίν τε καὶ τραύμασιν ὑγείας περιποιητική.

13] § 11 de B.

P. 145. 14] Λίθος ὀστρίτης καλούμενος τριβόμενος καὶ σὺν οἴνω πινόμενος ὀδυνή-
φατος, ἤγουν παντὸς ἀλγήματος καταπαύων ὀδύνας.

25 15] Ἀδελφὴ τούτοις καὶ ἐχιτίς, ἀπὸ τῆς ἐχίδνης ὀνομαζομένη, ἣτις καὶ τοῦ παλαιοῦ, φασί, Φιλοκτήτου τὸ σκέλος ἰάσατο κατὰ τοῦ ἐν αὐτῷ τραύματος τοῦ πολυετοῦς καὶ ἀνιάτου συνεχέστερον ἐπιπασσομένη.

16] § 10 de B (λίθος σιδηρίτης).

P. 147. 17] Λίθος γαγάτης. Τὸ αὐτὸ καὶ τοῦτόν φασι δύνασθαι, καπνίζομένου φεύ-

6. Après l'article ὑαινίτης, le ms. B contient, sans séparation, trois morceaux qui n'ont plus aucun rapport avec les précédents et que nous publierons dans les « Additions et corrections ». Le premier correspond à l'article νυκτερίς publié ci-dessus, p. 68, d'après un court fragment du ms. A, complété par le

vieil interprète. — Le deuxième concerne la trempe du fer. (Cp. la *Collection des Alchimistes grecs*, publiée par Berthelot et Ruelle, V, III, 1.) — Le troisième donne un procédé pour chasser les fauves.

16. ἄλματος] αἷματος V. Correxit Abel. F. 1. πάλματος.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

εἶναι καὶ πρὸς μαντείας αὐταῖς συμβάλλεσθαι. Λέγουσι δὲ καὶ παυσίπονον αὐτὸν εἶναι τὰς ὀδύνας παντοίων ὄφρων ἐξιώμενον, τιθέναι δὲ καὶ τῇ γυναικὶ τὸν ἄνδρα φίλτατον καὶ ἐπιθυμητόν, καὶ ἀσπίδων δὲ ἀποτρεπτικὸν γίνεσθαι · τούτου δὲ τὴν χροιάν ὁμοίαν εἶναι πρᾶσφ ἡλωρῶ.

P. 153. 5 25] Λίθος ὁ γαλαζίτης. Καὶ τούτου δὲ τὴν δύναμιν ἀρίστην εἶναι λέγουσιν ὡς καὶ πυρετῶν ἀποτρεπτικὴν καὶ σκορπιοδήκτοις ἰατικὴν, καὶ μαντικὴν δὲ φανεροῦσαν τὰ μέλλοντα τῷ φοροῦντι.

Textes contenus dans le manuscrit de Paris 2419 (R)

1] Ἀποτέλεσμα γλυπτικὸν μαγνήτου. § 9 du ms. B.

10 2] Ἀποτέλεσμα γλυπτικὸν τοῦ λίθου σαρδαχάτου. § 22 de B.

3] Περὶ τῶν λίθων τῶν γινομένων ἐν τοῖς χελιδον<ίοις>. § 26 de B.

4] Ἀποτέλεσμα γλυπτικὸν λίθου ἀσπαλακίτου. (Cp. le § 29 de B.) Ὁ λίθος ὁ ἀσπαλακίτης ἔμπνους καὶ αὐτὸς καὶ ἐμφορῆς τῷ ἀποβάλλοντι, χρήσιμος δὲ καὶ πρὸς <τὴν> τῶν <θη>σαυρῶν εὕρεσιν. Γλύψον δὲ εἰς αὐτὸν τὸν λίθον τὸν
15 ἀσπαλακίτην ἄνθρωπον γυμνὸν κατέχοντα δίκελλαν, καὶ οἶον ἐπικεκυφῶτα καὶ σκάπτοντα, καὶ γυρόθεν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα ταῦτα ·

A M R T O A M H H

καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦτο · APAM · καὶ κατακλείσας ἐν χρυσῷ κανθάρφ φέρει ἐν τῷ μικρῷ σου δακτύλῳ τῷ δεξιῷ, καὶ ἔσθῃ ἀνίκητος καὶ ἀκίνητος ἔνθα
20 εἰσὶν χρήματα.

5] Περὶ λίθου γαλακτίτου. § 2 de B.

6] Περὶ λίθου ἐλαφοκερατίτου. § 4 de B.

7] Περὶ λίθου τοπαζίου. § 7 de B.

8] Περὶ λίθου σιδηρίτου. § 10 de B.

25 9] Περὶ λίθου περιλευκίου ἀποτέλεσμα. — Ὁ λίθος ὁ περιλεύκιος οὕτως ἐν τῷ βίῳ εὐπορίαν [εὐπορος] χρημάτων ποιεῖ. Γλύφεται δὲ ἐν τῷ λίθῳ ὦδον ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ φορῶν αὐτὸ ἐν βίῳ καὶ πραγμάτων ἄληπτός ἐστιν καὶ εἰς εὐπορίας πολῶν.

§ 10. Περὶ λίθου ἐτέρου ὄνυχίτου. — Λίθος ἕτερος ὄνυχίτης ἔχων ἐν
30 αὐτῷ βέλτιστον χροῶμαν, μέσον δὲ λευκόν. Οὗτος περιχαραχθεὶς ἄνδραν καὶ

7. Après φοροῦντι] Suit, dans le Vaticanus 578, le morceau intitulé Σωκράτους καὶ Διονυσίου περὶ λίθων, dont la fin manque. Nous le publions ci-après.

8. Sur cette partie du ms. R, voir, dans la préface, la notice des manuscrits.

18. καθαρῷ R. Corr. conj.

γυναῖκαν ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ Κρόνου, ποιεῖ δὲ τὸν φοροῦντα δόξαν εἰς ὄχλον, καὶ εὐημερίαν ἐν τῷ βίῳ καὶ εὐτεχνίαν ποιεῖται.

§ 11. Περὶ ἐτέρου λίθου ὄνυχίτου. — Λίθος ἕτερος ὄνυχίτης διαυγής, ἐπίλευκος καθάπερ ἀήρ · ἔστιν δὲ οὗτος <ὄνυχίτου> γένος, καὶ ὁ φέρων αὐτὸν οὐκ ἔᾱ ὄλως τὸν στόμαχον ἀλγῆσαι ὅσας ἂν κέκτηται τροφάς. Χάραξον δὲ εἰς αὐτὸν σπείραμα ὄφρως ἔχων κεφαλὴν μετὰ καὶ ἀκτίνων · ἔρρωσθαι δὲ ποιεῖ τὸν φοροῦντα ὥστε θαυμάσαι. Ὁ δὲ φορῶν αὐτὸν μὴ ἀποτίθεσθαι ἑαυτόν.

1. Κρόνου en signe. — δόξαν] F. l. ἔνδοξον. Cp. | 7. F. l. μὴ ἀποτιθέσθω αὐτόν.
Socrate et Denys, § 9.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

ζων κάρφη, ὡσπερὶ καὶ ὁ μαγνήτης τὸ σίδηρον. Γίνεται δὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅπου καὶ ὁ προγεγραμμένος.

6] Λίθος ὁ βαθυλώνιος · οἱ δὲ σάρδιον τοῦτο καλοῦσι · βαθυλώνιος δὲ ἐστὶν ἕτερος λίθος ὑποκείμενος τοῖς Χαλδαίοις. Ὁ δὲ βαθυλώνιος ἔχει ὡς ἄνθρακος 5 καιομένου αὐγῆν, ἡδὺς δι' ἐσπέρας < καὶ > ἡλίου ἀνατολῇ · οὗτος ὁ σάρδιος εἰς Βαθυλώνα γίνεται λευκίζων, ἔχων ζώνας μέσον ἀπαυγαζούσας. Οὗτος φορούμενος ὑπὸ λαμπρῶν ἀνδρῶν, μάλιστα τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ποιεῖ αὐτοὺς ἐν μάχαις τιμᾶσθαι δόξαι. Γεγλυμμένην ἔχει Ἄρτεμιν τελείαν καὶ παρισταμένην αὐτῇ ἔλαφον. Ποιεῖ δὲ τὸν φοροῦντα ἀνδρεῖον, γοργόν, γενναῖον, εὐψυχον · ἀπωθεῖται δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν 10 πολεμίων ἐπιφερόμενα τραύματα, καὶ περιάψας τὸν λίθον εἰς τὸν τόπον οὐκ ἔᾶ τὸ τραῦμα οἰδῆσαι. Τηρεῖ δὲ καὶ ἀνώδυνον τὸν φοροῦντα ἀπὸ τῶν τραυμάτων ὧν ἔχει. Γλύφεται δὲ καὶ Ἄρης ὁ δεσπόζων τοῦ λίθου · τούτῳ γὰρ ἀνάκειται.

7] Λίθος σαρδώνιος. Οὗτος ὑπὸ πάντων τῶν μάγων μόλογος λέγεται διὰ τὸ μαλάσσειν καὶ ἀπαλύνειν τὰς τῶν ὑπερεχόντων δυνάμεις. Οὗτος φυλακτήριον 15 μέγα ἐστίν. Ἀθηναῖοι δὲ τούτῳ χρῶνται τῷ λίθῳ, ὅτι ἐπιτευκτικός ἐστι · λαμβάνουσι δὲ αὐτὸν μηνὶ ξανθικῷ, ἡλίου ὄντος ἐν Κριῷ καὶ γλύφουσι κριὸν καὶ Ἀθηναῖαν καρδίαν κρατοῦσαν. Οὗτος ἔχει ζώνας ποικίλας πολλὰς, τὰς μὲν ἀεριζούσας, τὰς δὲ χρώματα ἐχούσας μέλιτος, ἀλλὰ καὶ μελαίνας καὶ ὑπολευκιζούσας καὶ ἐτέρας λευκοτέρας.

8] Λίθος ὄνυχίτης. Οὗτος ἐν τῇ Ἰνδικῇ γίνεται, λευκὰς ζώνας πλείστας ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἀεριζούσας. Ἐπιχάρασσε δὲ ἐπ' αὐτῷ σπείραμα ὄφρεως ἔχον προτομήν ἡγουν κεφαλὴν κυνός. Οὗτος φορούμενος τὰ ἐντὸς πάντα φυλάττει καὶ οὐκ ἔᾶ βλαθῆναι τὸν φοροῦντα αὐτόν · ἔχει δὲ ζώνας λευκάς, ὡς εἴρηται, καὶ ὀλίγον ξανθιζούσας.

9] Λίθος ὄνυχίτης ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸ μὲν τι μέλιτος χρῶμα, τὸ δὲ τι μέλαν, μέλιτος δὲ λευκόν. Οὗτος ἐπιχαραχθεὶς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν εὐτεχνίαν ποιεῖται. Ἐὰν δὲ ἐν ὄχλῳ προπορεύεται ὁ φορῶν, ἐνδοξότητα καὶ εὐημερίαν αὐτῷ προξενεῖ.

10] Λίθος ὄνυχίτης ἕτερος, ὃν τινες περιλεύκιον καλοῦσιν. Ἐὰν γλυφῇ εἰς 30 αὐτὸν ὦν καὶ μέσον τοῦ ὦου κάρθρον, ἄληπτος ἐν τῷ βίῳ ἐστὶ καὶ χρημάτων καὶ πραγμάτων εὐπορήσας πολλῶν.

3. σάρδιος V.

5. ἡδὺς] « F. I. ἡδη » F. de Mély, qui propose de supprimer la ponctuation après αὐγῆν et après ἀνατολῇ.

8. δόξαις V.

13. μαλοχός V.

14. ἀπελαύνειν V. Corrigé d'après l'Épitomé, art. 16 du ms. B.

15. ἐπιτευτικός V, faute très fréquente dans tous nos mss.

16. ξανθικός, mois du calendrier syro-macédonien.

17. ἀεριζούσας V.

27. ἐνδοξότατος A, V. Correxī. Cette confusion se produit souvent dans les manuscrits abrégés.

11] Λίθος ὄνυχίτης ἕτερος λευκὸς καὶ διαυγῆς διόλου καθάπερ ἀήρ. Ἔστι δὲ οὗτος ὄνυχίτου γένος. Ἐπιχάρασσε οὖν εἰς αὐτὸν σπείραμα ὄφρεως ἔχον προτομήν ἤτοι κεφαλὴν λέοντος καὶ ἀκτῖνας. Οὗτος φορούμενος οὐκ ἔα ὄλως ἀλγῆσαι τὸν στόμαγον. Ἀλλὰ καὶ ὅσαις ἂν χρήσῃ τροφαῖς εὐπεπτήσαις · ὁ δὲ φορῶν μὴ ἀποτίθεσθω αὐτόν.

5

12] Λίθος ὄνυχίτης ἕτερος, μέλας τῇ ὄψει διόλου. Οὗτος ὠφέλιμος ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Γλύφεται δὲ ἐν αὐτῷ Χνούβιος ἔχων κεφαλὰς τρεῖς.

13] Λίθος χρυσόλιθος ὑγρὸς, διαυγῆς, χρυσίζων, διαφανῆς. Οὗτος φορούμενος κοσμίους ποιεῖ καὶ ἀγαθοὺς ταῖς γνώμαις · μάλιστα δὲ ταῖς γυναίξι φορεῖν ¹⁰ συμφέρει. Ἐπιχάρασσε οὖν Ἀφροδίτην καὶ τελέσας ἔχε. Ηοιεῖ δὲ πολλὴν χάριν.

14] Λίθος <ὁ>πάλλιος. Même texte que dans le Baroccianus, article 19, sauf quelques variantes mentionnées aux notes de cet article.

15] Λίθος ἀχάτης. Οἱ ἀχάται μεγίστην δύναμιν ἔχουσιν · εἰσὶ δὲ Ἑρμοῦ. Ὁ δὲ ὁμόχρους λέοντος δορᾶ ἰσχύοι πρὸς τοὺς σκορπιοδήκτους προστεθείς ἢ λειωθείς ¹⁵ καὶ παραχρισθείς μεθ' ὕδατος · αὐτίκα γὰρ ἄπονον ποιεῖ τὸν πληγέντα. Εὐθετος δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐχιοδήκτοις, τριθείς καὶ ἐπιπασθείς < ἐπὶ > τοῦ δήγματος, ἢ καὶ μετὰ οἴνου ποτισθείς. Φορούμενος δὲ ἐν τῷ δακτυλίῳ ποιεῖ τὸν φοροῦντα εὐπροσήγορον καὶ εὐόμιλον καὶ εὐπειθῆ καὶ δυνατὸν καὶ ἐν πᾶσι περιχαρῆ, εὖρωστον τε καὶ εὖχρουν. Τελεῖται δὲ οὕτως. Λαβὼν βελόνην χαλκῆν, γράφε ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦτο ἸΑΧΩ, ²⁰ καὶ ὑπόθεσ εἰς τὸν δακτύλιον τὸν λίθον, καὶ ἐντυπώσας φόρει. Οὗτός ἐστιν ὀλοκίτρινος.

16] Λίθος ἀνταχάτης. Ἔστι μὲν πολλῶ διαφορώτερος τῷ εἶδει τοῦ ἀχάτου, τῇ δὲ δυνάμει κράτιστος. Οὗτος ὁ λίθος τριταῖον τε καὶ τεταρταῖον καὶ πάσῃν ἄλλην περίοδον νόσου ἰᾶται. Γίνεται δὲ οὕτως. Τρίψας ὑποθυμία εἰς διαπύρους ἀνθρακας ὡς ἀντὶ λιθανώτου · οὐκ ἄγαν δὲ λεπτὸν θυμιᾶται, ὡς ἂν ἐπὶ πλείονας ²⁵ ὥρας μείνας ἐλκυσθῆ διὰ τῶν αἰσθήσεων · καὶ οὕτως ἀπαλλάσσεται τῆς περι...
Reliqua desiderantur.

6. F. suppl. ταῖς <βρέφος> ἐν γ. ἐχούσαις.

7. χνούβιος] χούβιος V. Cp. le nom du dieu égyptien Chnuphis (Leemans, *Papyri graeci musei Lugduni-Batavi*, t. II, p. 58), ou, mieux, le nom d'Anubis, mercure égyptien « πάντων θεῶν ὑπερέτης » (Wessely, *Neue griechische Zauberpapyri*, p. 38, vers 557). Anubis est ψυχαγωγός comme Hermès; d'autre part, en mythologie et en alchimie, Hermès est tricéphale.

14. Article publié par Abel, *Damigeron*, p. 177, note, d'après le ms. V.

15. προτεθείς V. προστεθείς Ab. qui propose προσδεθείς.

17. ἐπιμασθείς τοῦ δήγματος V. ἐπιπασθείς τῷ δήγματι Ab. Addition conj.

21. οὗτος δὲ ὀλοκίτρινος Ab.

22. Article publié par Abel dans sa première édition du poème orphique, note sur le vers 637, p. 98.

23. πάσης V. Correxist Ab. « πάσης retinendum » F. de Mély.

25. ἀντιλιθανώτου Ab.

26. περι...] F. I. περιπνευμονίας.

27. Note du copiste de 1894 : Fol. 217. Nihil de lapillis pretiosis, sed est fragmentum incerti epistolae quod incipit : Γνώμης ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐξ ἐμοῦ προγινομένοις...

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

8] Λίθος γαγάτης ὁ ἐν Λυκίᾳ εὕρισκόμενος παρὰ τὸν Γάγην ποταμόν · ξηραίνει δὲ ἱκανῶς καὶ μαλάσσει καὶ διαφορεῖ · τὸ ἀφέψημα δὲ αὐτοῦ πινόμενον ἔλμινθας ἐκτινάσσει, καὶ περιεπτόμενος κεφαλαλγίας χρονίας παύει · καὶ ὠκυτοκίας ἐργάζεται τῇ χειρὶ κρατούμενος · προσαγόμενος δὲ πυρὶ καὶ ἐν οἴνῳ σθεννύμενος ὠφελεῖ
5 καρδιακοὺς τοῦ οἴνου ποθέντος.

9] Λίθος γαλακτίτης παραπλησίαν τῷ μοροξῶ χρόαν ἔχων, ὑπόχλωρον καὶ γαλακτώδη χυλὸν ἀνίησιν · οὗτος πολυγάλους τὰς γυναῖκας ποιεῖ λουσαμένας καὶ μεθ' ὕδατος ἢ οἴνου πιούσας · μίγνυται δὲ καὶ ὀφθαλμικαῖς δυνάμεσι. Φασὶ δὲ αὐτὸν περιεπτόμενον τραχήλῳ παιδίων ὀδοντιῶντων ἔκφρυσιν παρασκευάζειν.

10] Λίθος ἡλέκτρον ἢ λυγγούριον ἢ σούχινον. Πινόμενος οὗτος ἴαται δυσουρίαν καὶ στομαχικοὺς ὠφελεῖ καὶ ὠχριάσεις · καὶ τὸ ἡλεκτρον δὲ σὺν μαστίχῃ πινόμενον ἀλγήματα στομάχου ἴαται.

11] Λίθος θρακίας γίνεται μὲν ἐν Σινθίᾳ ἐν ποταμῷ τῷ λεγομένῳ Πόντῳ · δύναμιν δὲ ἔχει τὴν αὐτὴν τῷ γαγάτῃ · ἱστόρηται δὲ ἐκθερμαίνεσθαι ὑφ' ὕδατος,
15 σθένεσθαι ὑπὸ ἐλαίου καθάπερ καὶ τὴν ἀσφάλτην.

12] Λίθος ἰασπιδος · Ἄφροι ζομουράδ. Ὁ μὲν τίς ἐστὶ σμαραγδίζων, ὁ δὲ χρυσταλλίζων καὶ φλέγματι ἐοικώς · ὁ δὲ ἀερίζων · ὁ δὲ καπνίζων · ὁ δὲ λευκίζων καὶ ἀποστίλβων · ὁ δὲ τερμινθίζων. Δοκοῦσι δὲ πάντες εἶναι φυλακτῆρια περιεπτόμενοι καὶ ὠκυτοκίαν ἐργαζόμενοι καὶ ἀλγήματα στομάχου ἰώμενοι, καὶ ὀδύνης...

20] Λίθος ἰασπαχάτης ἐκ τῆς σμαραγδιζούσης ἐστὶν ἰάσπιδος καὶ τοῦ ἀχάτου · δύναμιν δὲ ἔχει δίψους παυστικὴν · καὶ ὑδρωπικοῖς βοηθεῖ, καὶ ἥπατικοῖς καὶ περιπνευμονικοῖς πινόμενος · καὶ τὸ σῶμα εὐανθὲς ποιεῖ.

14] Λίθος ἱερακίτης καὶ ἰνδικὸς περιεπτόμενος μηρῷ δεξιῷ τὰς αἰμορροΐδας ἀναξηραίνουσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπειράθημεν · ὁ δὲ Διογένης ἐν τῷ περὶ λίθων οὕτω
25 φησὶν · Ἱερακίτης λίθος ὑπόχλωρος μὲν ἐστὶ καὶ πρὸς τὸ μέλαν ἐπικλίνει · δύναμιν δὲ ἔχει ἀναξηραντικὴν αἰμορροΐδων.

15] Λίθος ἰνδικὸς τὴν μὲν χρόαν ἐστὶν ὑπόπυρρος · τριβόμενος δὲ πορφυροῦν

1. A. γαγάτης. Cp. Diosc. V, 145. — ἐν Λυκίᾳ] Item Diosc. Note de Kühn : Ex Galeno, *Fac. simpl.*, l. IX, p. 205. Steph. Byz. Γάγαι, et Nicandr. Scholia ad Theriaca, v. 37. Vulgo Κιλικία. — Γάγην] F. I. Γάγην.

6. A. γαλακτίτης. Cp. Diosc., V, 149.

9. τραχήλων παιδίων I. Correxī. — παρασκευάζει I.

10. F. I. λυγγούριον. Cp. Diosc. II, 100 (λυγγούριον), art. placé entre celui des urines et celui du miel. Urine de lynx pétrifiée.

11. ἡλέκτρον] F. I. ἡλεκτρον.

13. A. θρακίας.] ἀνθρακίας I. Correxī e Diosc. V, 146. — Σινθία] Σινθία I, Diosc., vulg.

Correction de Saumaise, *Plin. exercit.*, p. 179.

14. γαγάτῃ] γάγῃ I. Correxī e Diosc.

16. A. ἰασπιδος. Cp. Diosc., V, 159.

18. τερμινθίζων V; τερεβινθίζων Diosc.

19. καὶ ὀδύνης...] F. suppl. καὶ ὀδ. <πραϋντικοί>. Cp. Aétius, II, 36, ubi : ἰασπιδος ἀλγήματα παύει καὶ παραλύσεων καὶ ὀδονῶν ἐστὶν πραϋντικός. (V. ci-dessus, p. 133. l. 10.)

23. αἰμορροΐδων I, ici et partout.

26. ἔχειν I.

27. A. ἰνδικὸς. Cp. Diosc., V, 107. — ὑπόπυρρος I. Correxī ex Plinio, H. N., XXXVII, 61 (subrufo colore.)

άνιησι χυλόν · καὶ μετ' ἀκράτου οἴνου πινόμενος αἰμοπτύϊκούς ὠφελεῖ · καὶ αἰμορροΐδας ἀναξηραίνει.

16] Λίθος κίσσηρις ρυπτικῆς ἐστὶ δυνάμεως, ὡς καὶ ἡ σμύρις. Λαμπρύνει τοὺς ὄδοντας.

17] Λίθος ἰασπιδος καλούμενος ὁ ἐκ τῆς Αἰθιοπίας κομιζόμενος ὑπόχλωρός ἐστὶ · καὶ γαλακτώδη χυλόν ἀνίησιν · καὶ διὰ τοῦτο ἀρμόζει εἰς τὸ καθᾶραι καὶ ρύψαι τὰ χωρὶς φλεγμονῆς ἐπισκοτοῦντα ταῖς κόραις.

18] Λιθόκολλα μίγμα οὔσα μαρμάρου ἢ λίθου λιπαροῦ καὶ ταυροκόλλης · δύναται δὲ περὶ πυρὶ τρίχας κολλᾶν.

19] Λίθος μελιτίτης ἠδύτητος καὶ θερμότητος μετείληφε · καὶ διὰ τὴν γεῦσιν οὕτως ὠνόμασται · ἐνεργεῖ δὲ ὁμοίως τῷ γαλακτίῳ.

20] Λίθος μοροξός, οἱ δὲ λευκογραφίδα καλοῦσι κατ' Αἴγυπτον γινομένην · τούτῳ χρῶνται λαμπρύνοντες τὰς ὀθόνας.

21] Λίθος μαγνήτης εἴτε ἡρακλείας · Ἄφροι χαζαρμές · παραπλησίαν ἔχει δύναμιν τῷ αἱματίτῳ, ξηραντικὴν καὶ ρυπτικὴν καὶ ἐλκτικὴν, ψυχρὰν, καὶ ξηρὰν τῆς β' τάξεως. Φασὶ δὲ χειραγρούς ἢ ποδαγρούς κρατοῦντας αὐτὴν ἀνοδύνως διάγειν. Βοηθεῖ δὲ καὶ σπασμοῖς. Ἄριστος δὲ ὁ τὸν σίδηρον εὐχερῶς ἔλκων, καὶ τὴν χροῶν κυανίζων · πυκνὸς δὲ καὶ οὐκ ἄγαν βαρὺς · εὐεργεῖ δὲ εἰς ὅσα καὶ ἡ σκωρία τοῦ σιδήρου.

22] Λίθος νάξιος καὶ τὸ τῆς ναξίας ἀκόνης ἀπότριμμα ψυκτικῆς ἐστὶ δυνάμεως · ὅθεν καὶ μετ' ὄξους ποθὲν σπλῆνα ἀναιρεῖ · καὶ ἐπιληψίας ὠφελεῖ καὶ ποδαγρικοῖς μετὰ ῥοδίνου προσάγεται.

23] Λίθοι μέλανες, πλακώδεις, ἀσθενῆ φλόγα γεννῶντες, εἰ κατὰ πυρὸς ἐπιτεθειέν · οἱ ἐν τῇ Κοίλῃ Συρίᾳ πλησίον τῆς Ἰεριχῶ ἐν λόφῳ γινόμενοι, ἔνθα καὶ ἡ ἄσφαλτος γίνεται, ὅθεν καὶ τὴν ὀσμὴν τοιαύτην κέκτηται · ἐχρησάμην δὲ αὐτοῖς εἰς ἐμφυματα χρόνια ξηραντικοῖς καὶ κολλητικοῖς οὔσι.

24] Λίθος ὀφίτης ὁ μὲν τίς ἐστὶ στιβαρὸς καὶ πιμελώδης, σποδοειδής, ὁ δὲ γραμμὰς ἔχων. Ἰστόρηται οὗτος λήθαργον καὶ κεφαλαλγίας ὠφελεῖν · καυθεῖς δὲ

1. ἄνησι I. — αἰμοπτοῖκούς I. Corr. conj. Les mss. de Galien et de Dioscoride adoptent généralement la forme αἰμοπτοϊκός.

3. A. κίσσηρις. Cp. Diosc., V, 124.

5. A. ἰασπιδος. Cp. Diosc., V, 153 (λίθος ὁ θυῖτης καλούμενος). Galien, *Fac. simpl.*, p. 198 : θυῖτης ὡς ἰασπιδος ὀνομαζόμενος (?). (Notes de Kühn, Diosc., t. I, p. 816.)

8. Λιθόκολλα. Cp. Diosc., V, 163 : δύναται διὰ μηλωτίδος πεπυρωμένης τρίχας ἀνακολλᾶν τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς.

10. A. μελιτίτης. Cp. Diosc., V, 150. — Voir aux

Additions l'art. μελιτίτης des *Notha Dioscoridis*.

11. γαλακτίῳ] F. I. γαλακτίτη sicut apud Diosc.

12. A. μοροξός (vulgo μόροξος). Cp. Diosc., V, 151 (μόροχθος). Galien et Aétius : μόροξος.

14. A. μαγνήτης (μαγνίτης I). Cp. Diosc., V, 147.

18. ἄγαν] ἄγειν I. Correxī e Diosc.

20. A. νάξιος. Cp. Diosc., V, 167.

27. A. ὀφίτης (σοφίτης I). Cp. Diosc., V, 161. — σπονδοειδής I.

28. λίθαργον I.

καὶ ῥυπτικῆς καὶ θρυπτικῆς γίννεται δυνάμεως · πινόμενος δὲ μετ' οἴνου λευκοῦ καὶ λέπτου τοὺς ἐν κύστει λίθους θρύπτει.

25] Λίθος ὀστρακίτης τὸ < ἐκ > τῶν κεραμίδων ῥυπτικῆς ἐστὶ δυνάμεως · καὶ μᾶλλον ὁ ἐκ τῶν κλιβάνων · σαρκώδης δὲ ἐστὶ καὶ δύσχρηστος ὁμοίως ὀστράκω · ᾧ χρῶνται ἀντὶ κισσήρεως αἱ γυναῖκες πρὸς ἄρσιν τριχῶν · ἐπέχει δὲ καὶ τὰ καταμήνια πινόμενον σὺν οἴνῳ. Ἐὰν δὲ τις ἐπὶ ἡμέρας δ' μετὰ τὸν ἀφεδρον πίη, ἀσυλληψίαν ποιεῖ · σὺν μέλιτι δὲ ἐπιτιθέμενος, μασθοὺς φλεγμαίνοντας ὠφελεῖ καὶ νομὰς ἴστησι.

26] Λίθος ὀστρακίτης ὁ ἐκ τῶν κλιβάνων ὀστράκων, ὃν ἡφαιστιάδα καὶ γάγον ὀνομάζουσι · κάλλιστόν ἐστὶν ἐπουλωτικὸν φάρμακον.

27] Λίθος πυρίτης, ἀφ' οὗ ὁ χαλκὸς μεταλλεύεται · οὗτος δεύεται μέλιτι καὶ εἰς ἀνθρακίαν τίθεται · καὶ ῥιπίζεται συνεχῶς ἕως κίρρος γένηται · δύναμιν δὲ ἔχει θερμαντικὴν, καθαρτικὴν καὶ συσταλτικὴν τῶν ὑπερσαρκούντων.

28] Λίθος σχιστός εἴτε ἀμίαντον γεννᾶται μὲν ἐν τῇ καθ' ἐσπέραν Ἰβηρία · ἀριστος δὲ ἐστὶν ὁ παρακροκίζων εὐθρυπτός τε καὶ εὐσχιστος · δύναμιν δὲ τὴν αὐτὴν τῷ αἱματίτη ἔχει.

29] Λίθος σμύρις τουτέστι τῆς σμύρνης · Ἄφροι σεμβεδίν · ἐστὶ δὲ λιπαρά, ἥτις ἀλφούς ἢ δακτύλους σμήχει, ῥυπτικῆς δυνάμεως οὔσα · χρησιμεύει δὲ καὶ εἰς σαπήματα οὐλῶν καὶ ὀδόντων σμῆξιν.

30] Λίθοι οἱ ἐν σπόγγοις εὐρίσκόμενοι θρυπτικῆς δυνάμεως εἰσιν, οὐ μὲν οὕτως ἰσχυρὰς ὥστε τοὺς ἐν κύστει λίθους θρύπτειν, τοὺς δὲ ἐν νεφροῖς οἴνω ποθέντες.

31] Λίθος συριγγίτης ἐστὶ λεπτός, συριγγοειδής, διατετρωμένος, περὶ θάλασσαν εὐρίσκόμενος καὶ ἐν πέτραις κεκολλημένος · ἀπαρτῶμενος τοῦ πάσχοντος ἀκρῶς ἀναξηραίνει, κατορθοῖ τὰς σύριγγας. Τοῦτον οἱ κούρσορες εἴσω βουβῶνων φοροῦσι.

32] Λίθος σεληνίτης, ὃν ἀφροσέλινον καλοῦσι, διὰ τὸ εὐρίσκεσθαι αὐτὸν ἐν τῇ σελήνῃ νυκτός. Οὗτος γεννᾶται ἐν Ἀραβίᾳ · λευκός, διαυγής, κοῦφος. Τούτου

1. πινόμενος Ν θρύπτει]. Cette phrase, moins complète chez Dioscoride (V, 162) s'y rapporte aux pierres trouvées dans les éponges.
3. A. ὀστρακίτης. Cp. Diosc., V, 164. — τὸ] F. l. ὁ.
4. σαρκώδης Ν δύσχρηστος] πλακώδης καὶ εὐσχιστος Diosc. f. mel.
7. ἐπιτιθέμενον I.
9. ἡφαιστιάδα I. Correxī. Cp. Pline, H. N., XXXVII, 60 : hephaestitis.
11. A. πυρίτης. Cp. Diosc., V, 142.
12. ῥιπίζεται I. — κίρρος] κυγρός I. Correxī e Diosc.

14. A. σχιστός. Cp. Diosc., V, 144.
15. περικροκίζων I. Correxī e Diosc.
17. A. σμύρις. Cp. Diosc., V, 165.
18. δακτύλους] F. l. δακτυλίου. ἥτις Ν σμήχει] ἢ τὰς ψήφους οἱ δακτυλιογλύφοι σμήχουσι. Diosc. — χρησίμη εἰς σήπτας (alias ὀπτὰ; f. l. σηπτὰ) καὶ καυστικά. Diosc.
20. Λίθοι etc.] Texte identique chez Diosc., V, 162.
23. F. l. διατετρωμένος.
27. A. σεληνίτης. Cp. Diosc., V, 158.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

LE PSEUDO-HIPPOCRATE

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΩΝ ΛΙΘΩΝ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

1] Λίθος ό κουράλιος. Μετ' οίνου πινόμενος έρπετοδήκτοις βοηθεϊ. 'Ο βαστάζων αυτόν έν πολέμω άβλαβής μένει · και φυλακτήριόν έστιν παντός κακοῦ, κινδύνου, πολέμου, θαλάττης, μαγιῶν. Σπλήνα τήκει, φάρμακα φυλάττει, και σάρκας αναπληροϊ, και πασίν έστιν ήγαπημένος ό βαστάζων αυτόν.

2] Λίθος ό άχάτης. Οὔτος δέ λίαν έρυθρός τοϊς σκορπιοπλήκτοις ώφελιμώτατος ήν, και τοῦς ψυχορραγοῦντας έπιτιθέμενος ώφελει. Φασίν τινες ότι έρωτικός ήν, τίθησιν έπιθυμητάς άνδρας τε και γυναϊκας περιεπτόμενος. Θέλγει μέν την καρδιαν και τῶν αιτήσεων μη άποτυγχάνειν ποιει · και προς πασαν νόσον άπλωσ εύρίσκεται 10 χρήσιμος.

3] Λίθος αίματίτης. "Οπη αν προστριβεις αιμα εργάζεται. Οὔτος μετὰ μέλιτος ή γάλακτος λειωθείς όφθαλμικας όδύνας ιαται · έν χειρι κρατούμενος ή φορούμενος έν δικαστηρίοις νίκην εργάζεται, και χαρίεντα ποιει τον βαστάζοντα. Και μεθ' ύδατος πινόμενος ιοβόλων ώφελει δήγματα. 15

4]* Σαφείρι. "Εναι δυο λογίαις, ειναι πλάβα, και από κεινα όπου (f. 341 r.) σούρνου εις το άσπρον · ειναι χρεία να ειναι καθάριος, και έναι λαμπρά κλόρου · και να έγνωρίσης αν έναι φίνα, και έχει την αυτήν βερτουδα, και υγιάίνει όλα τα

2. Texte, inédit en majeure partie, tiré du ms. grec 2316 de la Bibliothèque nationale (H), fol. 340 v. Sur ce texte, tour à tour grec ancien et néo-grec, voir, dans la Préface, la notice des manuscrits. M. Émile Legrand a publié nos §§ 1, 2, 3, 4 et 6 dans sa *Bibliothèque grecque vulgaire*, t. II, p. xxiii. Le savant professeur de grec moderne à l'École des langues orientales vivantes nous a fait l'amitié de constituer et d'annoter la partie néo-hellénique du texte restée inédite et de reviser le texte ancien.

— Nous ne mentionnons que les variantes importantes. — Les articles en néo-grec sont marqués d'un astérisque.

7. Οὔτος] ὄντως H.

8. ήν, deux fois]. M. Ém. Legrand propose de lire le néo-grec είν'.

9. θέλγει] θέργει H. (Forme néo-grecque).

16. ειναι] ήνη H.

17. ειναι χρεία να ειναι] ήνε χρίανα ήνε H. — να est toujours écrit sans accent dans le manuscrit.

πρήσματα · καὶ ἔναι εἰς τὸν αἱματοπόπον, νὰ τὴν βαστάζῃ ὁ καθεὶς ἄνθρωπος καὶ παίρνει ὄλων τὸ κλόρε · καὶ ἔναι καλὸν εἰς ὅλες ταῖς ἀρρωστίαις τοῦ ἀνθρώπου.

5 5] * Ρομππῆ. Ἔναι κόκκινον ὡσάν νηστία, καὶ φέγγει εἰς τὰ σκοτεινὰ καὶ δέ το ὡσάν τὸ σαφεῖρι, καὶ ἔχει τὴν σεβερδες (*sic*) ἀπ' ὅλες ταῖς πέτραις · ἔναι ἢ καλιότερα καὶ ἀφεντεύει ὅλες ταῖς πέτραις, ὡς ἂν ὁ Χριστὸς τὰ πάντα ὄλα.

6] * Μπαλάσιον. Ἔχει κλόρε ὡς ἂν τὸ κουκκίν τοῦ ροδίου · ὄχι πολλὰ κόκκινον, οὐδὲ πολὺ ἄσπρη · ἀμὴ ἔναι καθάρια καὶ φωτεινὴ, καὶ φαίνεται ὡς ἂν τὸ σαφεῖρι; καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν βερτοῦδαν εἰς τὸν δρωπικά, ὅπου ἔχει περίσσιον αἷμα, καὶ εἰς τὸν πόπον καὶ ἰλαρόνει πολλὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου ὅπου τὸ βαστάζει.

10 7] * Σμελάτρον. Ἔναι πέτρα πράσινη καὶ οὐδὲν ἔναι κανέναν πράγμαν πράσινον · καὶ ἂν ἔν' καὶ τὴν λίμα τὴν τζακίσης, οἱ λιμαδούρες ὅπου θέλουσιν εὐγῆ, ἂν εἶναι καλὰ πράσινες, ἔναι καλὰ φίνα · ἂν ἔν' καὶ ἔναι εὐρεσιμία, ἢ χαριστική, ἀξιάζει (?) καλιότερα · καὶ ἔχει τινὰ βερτοῦδε · ὅπου τὴν βαστάζει ἀπάνου του μεγιοράρει ὄλα του τὰ πράγματα · καὶ ἂν ἔναι ταχὺ ἔχει μέσα του τελέντο (f. 341 v.) καὶ τὴν 15 ἡμέραν ἐκείνην μέσα του καλόν · καὶ ἀπὸ κακὰ γεύματα · καὶ ἂν ἔναι καὶ κανέναν παιδὶν μικρὸν ἢ μεγάλον τὴν βαστᾶ εἰς τὸν σφόντυλάν του οὐδὲν φοβᾶται δαιμονικόν.

8] * Τοπάτζο. Ἔναι πέτρα κιτρίνη εἰς τὸ κλόριν τοῦ ἀλεφαντίνου, ἔλλαμπρη, εἰς δὲ τὴν θεωρίαν ὡσάν τὸ σαφεῖρι, καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν χάριν. Ἔναι εἰς τοὺς 20 ἀνθρώπους καλόν, ὅπου θέλου νὰ κρατοῦν · καὶ ἂν θέλῃς νὰ τὴν προβαρήσης ἂν ἔναι φίνα εἰς τὴν βερτοῦδα, βάλε τὴν εἰς ἕναν χάρκωμαν ὅπου νὰ βράζῃ, καὶ εἰς μίαν θέλει ἀποδράση τὸ νερόν, καὶ ὡστ' ὅπου νὰ ἔναι ἢ πέτρα μέσα, οὐδὲν πόρη πλέον νὰ βράση τὸ χάρκωμα, οἷον τὸ νερόν ὅσι στίαν καὶ ἀβάλης.

9] * Γρανάτον. Ἔνε κόκκινη καὶ καθάρια, καὶ ἔχει ἔλλαμπρον κλόρε, καὶ δέ 25 τὴν εἰς τὸ λίμα, ὡσάν τὸ σαφεῖρι · καὶ ἔναι καλόν διότι κάμνει καθάριον πρόσωπον ἐκείνους ὅπου τὴν θεωροῦν. Καὶ ὅπου ἀρχίζει νὰ κάμνη σπίτιν νὰ τὴν βαστάζῃ ἀπάνω του θέλει κάμνη σπίτιν καλόν.

10] * Διασέτηνα. Ἔναι κόκκινη καὶ σκούρα, εἰς τὸ κλόρε ὡσάν τὸ ζαφεῖριν · ὅπου τὴν βαστᾶ ἀπάνω του δίδει τοῦ κορμίου του καλόν, καὶ παίρνει ὄλους τοὺς 30 πόπους.

11] * Διαμάντιν. Ἔχει κλόρε τοῦ σιδέρου, καὶ ἔναι καθαρὴ καὶ φωτεινὴ, καὶ εἰς τὸ κλόρε ὄλωνων τῶν καθαρῶν, ἔναι τὸ καλιότερο διαμάντιν, καὶ ἐνσκαράδον καὶ ποντάρισε ἕνα σίδερον, οὐδὲ το τζακίζει. (f. 342 r.) Ἄν θέλῃς νὰ τὸ προβαρίσης, δὸς τὸ ἀπάνω εἰς τὸ σίδερον, ἂν ἔναι καλὰ φίνα, καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν χάριν. Ἔναι 35 καλὴ εἰς τὰς γυναῖκας τὰς ἐγγαστρομένας · νὰ τὴν βαστάζῃ οὐδὲν ἀποφαίνεται καὶ

1. ἔναι] ἔνε H, ici et partout.

6. ὄχι πολλὰ κόκκινον] ὄχη πόλα κόκκινον H.

12. ἀξιάζει] ἐξηάζη H.

13. βερτοῦδε] μερτοῦδε H.

14. ταχὺ] F. 1. τραχὺ? (C. E. R.).

23. F. 1. ὄση στία καὶ ἀ βάλῃς (?).

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

22] Λίθος ὁ βαθυλώνιος, ὁ καὶ σαρδόνυξ, φορούμενος ἐν μεγάλαις δόξαις τιμᾶσθαι ποιεῖ τὸν φοροῦντα · εἰ δὲ ἐν τραύματι ἐπιτιθῆ, τάχιστα ἰᾶται αὐτό.

23] Λίθος τοπάζιον ὁμοίος ἐστὶν κρυστάλλῳ · φορούμενος δὲ (f. 343 r.) πολλὴν ἀγάπην ποιεῖ ὑπὸ πάντων ἔχει τὸν φοροῦντα, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν κύριον, καὶ ἀκίνδυνος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ μένει. Λειούμενος καὶ πινόμενος ὄξυν τὸν νοῦν ἐμποιεῖ, καὶ εὐμαθῆ καὶ ῥητορικώτατον ἐν λόγοις. Καὶ πινόμενος πάλιν τοὺς μαινομένους καὶ μαινιῶντας σώφρονας καὶ πραεῖς ἐργάζεται.

24] Λίθος ὄνυχίτης μέλας μὲν ἔξωθεν, ἔσωθεν δὲ λευκός · φορούμενος δὲ εὐεξίαν καὶ εὐτεχνίαν ποιεῖ τοῦ φοροῦντος καὶ ἐνδοξοτάτην εὐημερίαν προξενεῖ, καὶ οὐκ ἔῃ βλαβῆναι τὸν φοροῦντα αὐτὸν ἐν τινὶ πάθει.

25] Λίθος ὁ περιλεύκιος πινόμενος καὶ φορούμενος ἐνδοξὸν βίον ποιεῖ, καὶ πολλῶν πραγμάτων καὶ χρημάτων κύριος ὑπάρχει.

26] Λίθος σάμιος πινόμενος στόμαχον ὠφελεῖ, καὶ ὀφθαλμῶν ρεύματα [τὰ] ἴστησιν σὺν γάλακτι · κρατούμενος δὲ ὠκυτόκιος γίνεται.

27] Λίθος κρύσταλλος τοὺς νεφραλοῦντας περιδεθεῖς ἰᾶται.

28] Λίθος γαλακτίτης, ὁ καὶ ἀνακτίτης καὶ ἄνθεος λέγεται. Οὗτος φορούμενος καὶ ὀμιλῶν τοῖς ἐχθροῖς λήθην λαμβάνοντες τῶν κακῶν καὶ φίλοι ἀποκαθίστανται. Τριβόμενος καὶ ραινόμενος ἐν ποιμνίῳ πολὺ γάλα ἐργάζεται, καὶ γυναιξὶν ὁμοίως. Πάλιν ὁ βαστάζων αὐτὸν καὶ βασιλεῖς αἰδοῦνται (f. 343 v.) καὶ δικασταὶ καὶ δῆμοι, καὶ ἀπλῶς ἡδὺς καὶ περιδόξος τοῖς πᾶσι δοκεῖ. Ἀρμόζει δὲ καὶ πρὸς ρεύματα ὀφθαλμῶν.

29] Λίθος εὐπέταλος, ὁ καὶ δενδραχάτης, δεσμούμενος ἐν τοῖς κέρασι τῶν βοῶν, τῷ τοῦ σπόρου καιρῷ ἢ καὶ τοῦ ἀροτρώως εὐφορίαν τῇ γῆ ἐκείνῃ ἐργάζεται καὶ πολυκαρπίαν.

30] Λίθος ἐλαφοκερατίτης, ὃς ὁμοιοῦται ἐλάφου κέρατι · τριβόμενος δὲ καὶ σὺν ἐλαίῳ χρισθεὶς φαλακρὸν κομήτην ἐργάζεται. Τριβόμενος καὶ κατ' ἀμφοτέρων πινόμενος ὀνομάτων ἔρωτα κατ' ἀλλήλων ποιεῖ, καὶ ἠγαπημένος διατηρεῖ μέχρι γήρωσ.

31] Λίθος ζαμπιλάμπης πινόμενος παρὰ γυναικὶ στείρα εὐθὺς παιδοτόκον ποιεῖ, καὶ ἐν ἀμπέλῳ καὶ δένδρῳ ἀκάρπῳ ῥωννύμενος εὐφορίαν καὶ εὐκαρπίαν ποιεῖ.

32] Λίθος ἴασπις ἐνσπαρεῖς ταῖς ἀρούραις σὺν τῷ σπόρῳ πολλὴν εὐκαρπίαν

16. γαλακτίτος H. — ἄνθεος] F. I. λήθαιος (ANΘEOC-ΛΗΘΑΙOC). Cp. *l'Épitomé orphique*, § 2 du ms. B : οἱ δὲ λήθαιον ἀπεκάλεσαν.

17. λήθην] λίθων H. Peut-être faut-il corriger et compléter ainsi cette phrase d'après *l'Épitomé* : Οὗτος φορ. <ὁ φορῶν> καὶ ὀμιλεῖ τοῖς ἐχθροῖς <καὶ> λήθην λαμβάνοντας τ. κ. καὶ φίλους ἀποκαθίσταται. — Voir ci-après

p. 202, l. 16.

20. ρεύματι H.

22. δενδράχματος H.

27. καταλλήλων H. Corr. conj. F. I. κατ' ἀλλήλων. Cp. § 16.

30. ῥωννύμενος] F. I. ζωννύμενος. Cp. *l'Épitomé*, § 5 du ms. V (περιδεσμούμενος). M. Ém. Legrand propose ῥαινόμενος.

ποιεῖ, καὶ θυμιώμενος δαίμονας ἐξ ἀνθρώπου διώκει, καὶ εὐρωστίαν ποιεῖ τοῦ σώματος.

33] Λίθος ὁ λυχνίτης βασταζόμενος ἀπὸ κινδύνου πολλοῦ ῥύεται τὸν βαστάζοντα.

34] Λίθος ὁ ψιανὸς παρατριβόμενος τῇ ὄψει ἀρίστος διατηρεῖ αὐτὴν · ὀφθαλμούς καὶ τὸ πρόσωπον εὐειδὲς ποιεῖ καὶ χαλεπὰ τὰ πάθη ἰᾶται ἐπιπασσόμενος. 5

35] Λίθος ὁ χρυσόθριξ φορούμενος (f. 344 r.) εὐπρεπεῖς καὶ σεμνοὺς τοὺς φοροῦντας ποιεῖ καὶ πᾶσιν ἡδεῖς καὶ τιμῆς ἀξίους.

36] Λίθος μαγνίτης ὁ καὶ μαγνηῆτις λέγεται · οὗτος ἐνέργειαν ἔχει διὰ τοῦ ἀέρος ἔλκειν τὸν σίδηρον πρὸς αὐτόν · εἰ γάρ τις αὐτὸν λάθρα ὑπὸ τὴν κλίνην θήσει, εἰ μὲν ἐστὶν γυνὴ καθαρὰ καὶ ῥυπαρίας ἀμέτοχος, εἰς ὕπνον τρέπεται καὶ τὰς χεῖρας 10 ἀπλοῖ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περιφύεται. Εἰ δὲ πόθοις ῥυπαροῖς καὶ ἀλλοτρίοις κατεχομένη, ἀφυπνώσασα καταπίπτει τῆς κλίνης. Ἀλλὰ καὶ δύο ταύτην ἀδελφῶν φοροῦντων πάσης ἔριδος αὐτοὺς ἀπαλλάττει καὶ φιλονεικίας, καὶ ὁμόνοιαν ἐμποιεῖ. Φερομένη δὲ καὶ <κατὰ> τοῦ στήθους μετὰ μεμυκότης καρποῦ παιονίας ἐπιτηδειοτάτη ἐστὶν πρὸς τὸ θέλξαι καὶ πεῖσαι λαόν. 15

37] Λίθος ὁ σιδηρίτης τριβόμενος καὶ ἐπιπασσόμενος ἐρπετῶν δῆγματα ὀνίνησι. Φασὶ δὲ τινες <ὅτι> ὁ φορῶν αὐτὸν κἄν πάντα τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ θηρία κατ' αὐτοῦ κινήσουσιν, ἀβλαβὴς μένει. Φασὶν δὲ καὶ <ὅτι> πινόμενος οὗτος μαντικὸν τὸν ἄνθρωπον ἐργάζεται · περιδεσμούμενος δὲ στεῖραν γυναῖκα παιδοτόκον ποιεῖ.

38] Λίθος ὁ φίτης ἀντιφάρμακον ἦν σκορπίων καὶ ὄφρων καὶ ὀξυδερχίαν ποιεῖ καὶ 20 κεφαλαλγίαν παύει καὶ βαρυηχοίαν (f. 344 v.) καθαίρει · καὶ πινόμενος ἀφροδίσια παρορμᾷ · καὶ θυμιώμενος ἐρπετὰ διώκει.

39] Λίθος ὁ κορσίτης πινόμενος μετὰ μέλιτος καθαίρει τὰ ἐντὸς καὶ ὑδεριῶντας ὠφελεῖ καὶ φαρμακευομένους καὶ ἐρπετῶν καὶ κυνῶν δῆγματα.

40] Λίθος γαγάτης. Οὗτος καπνιζόμενος ἐρπετὰ διώκει · τοὺς ὑπὸ τὴν ἱεράν 25 νόσον δαμαζομένους ὀσφραϊνόμενος ὠφελεῖ. Γυναῖκας αἰμορροούσας θυμιώμενος ὠφελεῖ. Ἰχῶρας καὶ πτύαλα πινόμενος ὠφελεῖ. Κεφαλαργίαν θεραπεύει καταπλασσόμενος. Πρὸς πόνον πινόμενος ὠφελεῖ. Εἰς πόνον ὀδόντων διαλυόμενος μετ' οἴνου ὠφελεῖ. Εἰς πόνον ὀφθαλμῶν μετ' οἴνου ὁμοίως. Εἰς ἀπόστημα μετ' οἴνου θετούμενος · εἰς ῥίγη περιεπτόμενος καὶ πινόμενος καὶ θυμιώμενος ὠφελεῖ. Ἐρπετὰ καὶ 30 παντοῖαι ἐπιβουλαί... Πινόμενος παρὰ τῆς γυναικὸς ἐν τῇ καθάρσει σύλληψιν

4. ἀρίστος H. F. I. ἀρεστῶς (C. E. R.). F. I. ἀρίστως (Em. L.).

7. ἡδεῖς] ἡδὲς H.

10. εἰ μὲν] οἱ μὲν H.

14. κατὰ restitué d'après l'Épitomé, § 9 du ms. B. — μεμικότης] F. I. μεμυκότης?

17. κατ' αὐτῆς H.

20. ἦν] M. Em. Legrand propose εἶν'.

21. βαρυηχοίαν H. Corrigé d'après l'Épitomé, § 11 du ms. B.

28. πρὸς πόνον] manque le nom du lieu affecté.

29. θετούμενος (τού au-dessus de θε) H. F. I. ἡθούμενος.

30. ἐρπετὰ ~ ἐπιβουλαί] Phrase incomplète. « Fugat serpentes » Plin., H. N. XXXVI, 34.

ἐνεργεῖ · καὶ δένδρα ἄκαρπα καὶ ἄμπελον ἐπιπάσσομενος ἐνεργεῖ. Πινόμενος μετ' οἴνου καθαίρει τὰ ἐντὸς ἀπὸ παντὸς ῥύπου καὶ πόνου. < Ἡρὸς > πᾶσαν αἱμορραγίαν. Καύσας τὸν λίθον ἀνάδευε ἐλαίῳ, καὶ ἐπίθεις, καὶ ἰαθήσεται. Λέγουσιν τινες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κοράλλιος λίθος.

5 41] Λίθος δενδρίτης. Οὗτος ὡσπερ δενδρῶδές (f. 345 r.) ἐστιν φυτὸν ἀπολιθούμενον οὐκ ἐν χέρσῳ φυόμενον, ἀλλ' ἐν τῷ πέλματι τῆς θαλάσσης, ἐρυθρὸς τῇ χροῇ λίθος. Δύναμιν δὲ ἔχει ξηραντικὴν καὶ μετρίως στυπτικὴν. Ἀρμόζει γοῦν αἱμοπτοῖκοῖς καὶ δυσεντερικοῖς πινόμενος. Βασταζόμενος οὖν οὗτος μετὰ τινος πῶας ἐν ἐλαφείῳ δέρματι, ὁ βαστάζων, πᾶσα πύλη αὐτῷ ἀνοιγήσεται · καὶ δεσμούς καὶ κλεῖθρα
10 λύσει · ἄγρια θηρία αὐτῷ ὑποτάσσονται, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔσται εὐάρεστος καὶ ἡγαπημένος, καὶ ὅπερ ἂν θέλη τεύξεται, καὶ ἡ βουλή περιγενήσεται αὐτῷ · ὁ γὰρ κλείσας τὴν νοσσιὰν τοῦ δενδροκολάπτου ἀσφαλῶς, φέρει τὸ εἰρημένον βοτάνιον, καὶ προσεγγίσας λύει τὰ κλεῖθρα · ὁ ταύτης ἐπιτυχῶν ποιήσῃ ἃ οὐκ ἔστιν λαλεῖν, ὡς οὔσα θειοτάτης φύσεως.

5. Sur l'art. δενδρίτης, cp. les *Cyranides*, l. I, lettre Δ, §§ 12 et 13. — Οὗτος] οὕτως H. — ἀπολυθούμενον H. Correxī.
6. τῇ χροῇ λίθῳ H.

7. αἱμοπτ. καὶ δυσ.] L'accusatif dans le ms.

9. αὐτοῦ H (néo-grec ?)

11. ὁ γὰρ] F. l. ὁ δὲ.

12. δενδροκαλύπτου H. — τὸν εἰρημένον βότανον H.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

7] Ὀψιανὸς λίθος μέγας οὐ λίαν, ἀλλ' ὑπόχλωρος, εὕρισκόμενος ἐν τῇ Φρυγίᾳ καὶ Γαλατίᾳ · ὅς καὶ πίσσα καλεῖται, διὰ τὸ προστριβόμενον αὐτὸν ὀσμὴν παρέχειν πίσσης. Χρήσιμος δέ ἐστι φορούμενος τοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ ποταμοὺς τὴν πορείαν ποιουμένοις.

1. Ὀψιανός] Cp. Damigéron, art. XXV.

| 4. ποιουμένους *a.*

S. ΕΠΙΦΑΝΕ

I

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ

Ἐπισκόπου Κύπρου πρὸς Διόδωρον ἐπίσκοπον Τύρου περὶ τῶν ιβ' λίθων τῶν ὄντων ἐν τοῖς στολισμοῖς τοῦ Ἀαρῶν βιβλίου.

< ΠΡΟΛΟΓΟΣ >

Αἴτησας παρ' ἐμοῦ, τιμιώτατε Διόδωρε, περὶ τῶν ἐν τῷ λογεῖω τῆς ἐπωμίδος τοῦ ἱερέως ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρῶν προστεταγμένων τότε ἐμπεπορπηθῆσαι λίθων, τὰς τε ὀνομασίας, τὰς τε χροῶς, εἴτ' οὖν ἰδέας τούς τε τόπους καὶ τὰς εἰς θεοσέβειαν φορούσας τῶν αὐτῶν λίθων θεωρίας, καὶ ἕκαστος λίθος ὑπὲρ ποίας φυλῆς 10 ἐτέτακτο, πόθεν τε εὔρηται καὶ ποίας πατρίδος...

Τετραχῆ δὲ διαιρεῖται τὸ λογεῖον καὶ αὐτὸ τετράγωνον σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ εὖρος ὁμοίως. Τοῦ μὲν πρώτου στίχου πρῶτος λίθος σάρδιον, εἶτα τοπάζιον, εἶτα σμάραγδος.

Τοῦ δὲ δευτέρου στίχου πρῶτος λίθος ἄνθραξ, εἶτα σάπφειρος, εἶτα ἴασπις. 51

Τοῦ τρίτου στίχου πρῶτος λίθος λυγκούριον, εἶτα ἀχάτης, εἶτα ἀμέθυστος.

1. Première édition par Conrad Gesner, *De omni rerum fossilium genere, gemmis, lapidibus, metallis, et hujusmodi libri aliquot, plerique nunc primum editi*. Tiguri, excudebat Iacobus Gesnerus, MDLXV. Petit in-8. (C. G.); — reproduite par Denis Petau, *S. Epiphaniï opera*, t. II, 1622, p. 225 (D. P.); — puis dans la *Patrologie grecque-latine* de Migne, t. XLIII, p. 294. — Voir dans la Préface l'article consacré à la lettre de S. Epiphane, conservée en majeure partie dans une vieille traduction latine anonyme, reproduite par Foggini, lettre dont ce texte grec n'est qu'un abrégé, réduit à son tour dans les *Quaestiones* de St. Anastase le Sinaïte, chap. 40, et dont Facundus, au VIe siècle, a

cité le début. (*Pro defensione trium capitul. concilii Chalcedon. ad Justinianum imp.*, II, 4.)

4. περὶ τῶν ιβ' λίθων κ. τ. λ.] Voir *Exode*, XXVIII, 15.

7. λογεῖω] λογίω C. G. partout. Mot traduit dans la vulgate par *rationale* (λόγιον). Corrigé d'après le texte des Septante. Voir la note de Hase dans le *Thesaurus-Didot*, voce λογεῖον.

11. Note de C. G. : « Deest aliquid et sententia pendet. » — Traducteur latin anonyme (T. L.) : vel ex qua patria probentur. — Trad. de Facundus : et ex qua patria. F. l. καὶ <ἐκ> ποίας πατρίδος.

16. λιγύριον mss. ; λιγκούριον C. G. Correxi.

Τοῦ τετάρτου στίχου πρῶτος <λίθος> χρυσόλιθος, εἶτα βηρύλλιον, εἶτα ὄνυχιον.

Καὶ οὗτοι μὲν εἰσιν οἱ ιβ' οἱ ἐν τῇ ἐπωμίδι τοῦ ἱερέως ἐξηρητημένοι, ὧν καὶ <αί> διαφοραὶ καὶ οἱ τόποι οὗτοι.

5 1] Πρῶτος λίθος σάρδιος ὁ Βαβυλώνιος οὕτω καλούμενος · ἔστι δὲ πυρωπὸς τῷ εἶδει καὶ αἵματοειδῆς, σαρδίῳ τῷ ἰχθύι τεταριχευμένῳ ἑοικώς · διὸ καὶ σαρδῖος λέγεται ἀπὸ τοῦ εἶδους λαβὼν τὸ ἐπώνυμον. Ἐν Βαβυλῶνι δὲ τῇ πρὸς Ἀσσυρίαν γίνεται. Ἔστι δὲ διαυγῆς ὁ λίθος · δυνάμεως δὲ ἔστι θεραπευτικῆς, ᾧ κέχρηται οἱ ἱατροὶ πρὸς οἰδήματα καὶ ἄλλας πληγὰς ὑπὸ σιδήρου γιγνομένας. Ἔστι δὲ καὶ
10 ἄλλος σαρδόνυξ ὃς καλεῖται μολοχάς · μαλακτικὸς δὲ ἔστι στεατωμάτων, τῆς δὲ αὐτῆς ιδέας τυγχάνει ὑποχλωρίζων, ἐμβριθέστατος δὲ μᾶλλον παρὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, ὅτε ἡ ἀρχὴ τῶν Παθῶν.

2] Λίθος τοπάζιον, ἐρυθρὸς τῷ εἶδει ὑπὲρ τὸν ἄνθρακα · γίνεται δὲ ἐν Τοπάζῃ, πόλει τῆς Ἰνδίας, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσέ ποτε λίθους λατομούντων, ἐν καρδίᾳ ἐτέρου
15 λίθου ὃν οἱ λατομοῦντες θεασάμενοι φαιδρὸν, καὶ ὑποδείξαντες ἀλάβαστρον τισιν ἀπέδοντο ὀλίγου τιμήματος. Θηβαῖοι δὲ προσήνεγκαν τῇ κατ' ἐκεῖνον καιρὸν βασιλίσσῃ · ἡ δὲ λαβοῦσα ἐν τῷ αὐτῆς διαδήματι μέσον τοῦ μετώπου περιέθετο. Ἐχει δὲ ὁ λίθος δοκιμὴν τοιάνδε · τριβόμενος ἐν ἱατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀποδίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα τὸν χυλόν, ἀλλὰ γαλακτώδη · ἐμπίπλησι δὲ κρατῆρας ὅσους ἂν
20 θέλῃ ὁ ἀποτρίβων, καὶ τοῦ προτέρου σταθμοῦ οὐκ ἐλαττοῦται οὐδ' ὄλως. Χρησιμεύει δὲ καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ [οὔτος] χυλὸς πρὸς πάθος ὀφθαλμῶν · καὶ πινόμενος δὲ ἀντιπαθεῖ πρὸς ὕδρωπας καὶ τοῖς ἀπὸ σταφυλῆς θαλασσίας μαραινομένοις.

3] Λίθος σμάρραγδος. Οὗτος καλεῖται καὶ πράσινος · ἔστι δὲ καὶ χλωρὸς τῷ εἶδει, καὶ διαφορὰ τις ἐν αὐτοῖς · τινὲς μὲν γὰρ αὐτοὺς νερωνιανοὺς καλοῦσιν,
25 ἄλλοι δὲ δομετιανούς. Καὶ ὁ μὲν νερωνιανὸς πικρὸς ἔστι, τῷ εἶδει σφόδρα χλωρίζων, διειδῆς δὲ καὶ στίλβων. Καλεῖσθαι δὲ νερωνιανὸν εἴτ' οὖν δομετιανὸν διὰ τοιαύτην αἰτίαν, ὅτι φασὶν ἔλαιον Νέρωνα εἶτε Δομετιανὸν ἐν σκεύεσι βαλεῖν ἱκανοῖς, καὶ ἐκ τοῦ ἰοῦ τῷ χρόνῳ χλωραίνεσθαι τὸ ἔλαιον, καὶ ἐκ τούτου τὴν πέτραν ποτιζομένην περισσοτέρως ἐξανθεῖν τῇ χροιά. Ἄλλοι δὲ φασὶ Νέρωνα τινὰ τεχνίτην
30 τῶν παλαιῶν πιναροποιῶν, εἴτ' οὖν λιθουργῶν ἐφευρεῖν τὸ ἀναγκαϊότατον τοῦ σμαράγδου, καὶ ἐκ τούτου νερωνιανὸν καλεῖσθαι, οἱ δὲ δομετιανόν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι εἰσι σμάρραγδοι, ὁ μὲν πρῶτος ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάνυ ἑοικώς τῷ νερωνιανῷ, ὁ δὲ

7. ἐπώνυμον edd. Correxī.

15. « Fort. ὡς ἀλάβαστρον ». C. G.

17. αὐτῆς edd. Correxī.

25. πικρός] C. G. propose de lire μικρός.

28. ἱκανοῖς Le traducteur latin, qui traduit Nicaenis, a dû lire νικηνοῖς. Voir Foggini.

30. πιναροποιόν C. G., D. P. fort. mel. — Foggini : « Quænam est ars pinaria ? » Ce doit être l'art de teindre en vert. Cp. Berthelot et Ruelle, *Collection des alchimistes grecs*, II, iv, 12-14. — λιθουργὸν C. G., D. P., fort. mel.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

σμάραγδόν ἐστι χλωρίζουσα, ἀλλὰ ἀμβλυτέρα καὶ ἀμαυροτέρα · καὶ ἔνδοθεν χλωρὸν ἔχει τὸ σῶμα, εἰκυῖα ἰῶ χαλκοῦ ἔχοντι φλέβας τετραστίχους. Ὡς δὲ τοῦτο ἠκούσαμεν εἶναι φαντασίας, ὡς οἱ μυθολόγοι λέγουσιν. Ἄλλη δὲ ἐστὶ γλαυκοτέρα θαλάσσης, βαθυτέρα τῷ ἄνθει καὶ τῇ βαφῇ · ἄλλη δὲ ἐν τοῖς σπηλαίοις, ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰδῆς ἐν τῇ Φρυγίᾳ, ὁμοιάζουσα τῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος κόχλου, διαυγεστέρα μᾶλλον, ὡσπερ οἶνω ὁμοιάζουσα ἢ ἀμεθύστου ξανθοτέρα · οὐ γάρ ἐστι μιᾶς χροιάς οὐδὲ τῆς αὐτῆς δυνάμεως · ἀλλ' ἢ μὲν ἐστὶ χαυνοτέρα καὶ λευκοτέρα, οὔτε πάνυ στίλβουσα, οὔτε πάλιν ἀποδέουσα. Ἄλλη δὲ κρυστάλλου ὕδατι ὁμοία · λέγεται δὲ ὑπὸ μυθοποιῶν ἄκος εἶναι φαντασιῶν. Εὐρέθη δὲ παρὰ Ἰθηρσι καὶ ποιμέσιν Ἰρχανῶν τοῖς κατὰ τὴν Κασπίαν γῆν. Ἄλλη δὲ ἰασπις οὐ πάνυ λάμπουσα, χλωρά, ἣτις ἔχει γραμμὰς μέσας. Καὶ ἄλλος ἰασπις ὁ παλαιὸς καλούμενος ὁμοίος ἢ χιόνι ἢ ἀφρῶ θαλάσσης. Τοῦτόν φασι οἱ μυθοποιοὶ τοὺς θῆρας ἐν ἀγρῷ φοβεῖσθαι, καὶ τὰ φάσματα.

7] Λίθος λιγύριον. Τούτου δὲ τὴν εὐρεσιν οὐδαμῶς ἔγνωμεν, οὔτε παρὰ φυσιο-
 15 λόγοις, οὔτε παρὰ τισιν ἀρχαίοις τοῖς περὶ τούτων μεμεριμνηκόσιν. Εὐρομεν δὲ λαγκούριον (*sic*) οὔτω καλούμενον λίθον, ὃν τινες τῇ τρανῇ διαλέκτῳ λαγούριον καλοῦσι · καὶ τάχα τοῦτο οἶμαι τὸ λιγύριον, ἐπειδὴ αἱ θεῖαι γραφαὶ τὰ ὀνόματα ἐτέρως μετεποιήσαντο, ὡς τὸν σμάραγδον πράσινον, καὶ ὅτι πῶς ἐν τῇ τῶν λίθων τούτων ὀνομασία οὐκ ἐμνήσθησαν καὶ ὑάκινθου, καίτοι γε προόπτου καὶ ἐντίμου
 20 ὄντος λίθου · ὥστε εἰς νοῦν ἡμᾶς λαβεῖν μήποτε τὸ λιγύριον τοῦτο καλεῖ ἢ θεία γραφή. Ὑάκινθος οὖν τὰς μὲν ἰδέας ἔχει διαφόρους · ὅσῳ γὰρ εὐρίσκεται ὁ λίθος βαθύτερος τῇ χροιά, τοσοῦτον ἀναγκαιότερός ἐστὶ τῶν ἄλλων. Ἔοικε δὲ ὑάκινθος τῇ ἐρέα ἢ ὑποπορφυρίζων ποσῶς. Διὸ καὶ ἡ θεία γραφή ἐξ ὑάκινθου καὶ πορφύρας τὰ ἱερατικὰ ἐνδύματα κεκοσμηθῆναι φησι. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος λίθος καλεῖται θαλασ-
 25 σίτης, ὁ δὲ δεύτερος ῥοδινός, ὁ τρίτος νάτιβος · ὁ τέταρτος λέγεται χαννιαῖος, ὁ δὲ πέμπτος περιλεύκιος. Εὐρίσκονται δὲ οὗτοι ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ βαρβαρίᾳ τῆς Σκυθίας. Οὗτοι δὲ οἱ λίθοι μετὰ τοῦ εἶναι πολύτιμοι ἔχουσι καὶ ἐνέργειαν τοιαύτην · βαλλόμενοι εἰς ἄνθρακας πυρὸς αὐτὰ μὲν οὐ βλάπτονται, τοὺς δὲ ἄνθρακας

2. ἔχοντι] C. G. propose ἔχουσα, qui vult peut-être mieux. — Ὡς δὲ τοῦτο ἴ λέγουσιν.] Rédaction proposée par C. G. : καὶ ταύτην ἄκος εἶναι φαντασμάτων οἱ μυθολόγοι λέγουσιν. Rédaction du T. L. : Delectantur autem phantasiae, id est speculationes huic insidere, sicut asserunt qui fabulosa commemorant. St. Jérôme. *Comment. in Isaiam*, XV, 54 : (Jaspis) alius est enim quo phantasmata fugari autumant. (Foggini.) F. suppl. Ὡς δὲ τοῦτον ἦκ. <φυλακτήριον> εἶναι <πρὸς> φαντασίας, ὡς κ. τ. λ.

14. λιγύριον mss. et edd. C. G. propose λυγκού-

ριον. Foggini maintient la vulgate.

17. αἱ θεῖαι γραφαὶ] *Exode*, XXVIII, 19.

18. πῶς] πῶς mss. et edd. Correxī.

22. βαθύτερος] βαθὺς mss. et ed. Correction proposée par C. G. et confirmée par T. L. : colore profundior.

25. νάτιβος] In T. L. : alius oppalius. — νάτιβος] Cp. Nonius, ch. 16 : « Pullus color est quem nunc spanum vel nativum dicimus. » (Foggini.)

26. παραλεύκιος mss. et edd. Correxī Foggini ex T. L. Note de C. G. : περιλεύκος in sequenti cap.

σβεννύουσιν · οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ εἰ λαβῶν τις τὸν λίθον ἐνειλίσση ὀθόνη καὶ ἐπιθῆ ἔπ' ἄνθρακας πυρός, οὐδ' αὐτὴ ἢ καλύπτουσα ὀθόνη φλογίζεται, ἀλλὰ μένει ἀσινής. Λέγεται δὲ ὁ λίθος ταῖς τικτούσαις γυναιξίν εἰς εὐτεχνίαν χρησιμεύειν · ἔστι δὲ καὶ φασμάτων ἀπελαστικός.

8] Λίθος ἀχάτης. Οὗτος ὑπελήφθη εἶναι περίλευκος καλούμενος, ὃς ὑπὸ τὸν 5 ὑακίνθον εὐρίσκεται · θαυμαστός δέ ἐστι, τῷ εἶδει ὑποκυανίζων, ἔξωθεν περιφέρειαν λευκὴν ἔχων, μαρμάρου τρόπον ἢ ἐλεφαντίνου. Καὶ οὗτος δὲ περὶ τὴν Σκυθίαν εὐρίσκεται. Ἔστι δὲ ἐκ τούτων τῶν λίθων ἀχάτης χρῶμα ἔχων λέοντος. Τριβόμενος δὲ μεθ' ὕδατος καὶ χριόμενος ἐπὶ δῆγματος θηρίου ἀποτρέπει ἰὸν σκορπίου καὶ ἐχιδνῶν καὶ τῶν τοιούτων. 10

9] Λίθος ἀμέθυστος. Οὗτος κατὰ τὴν αὐτοῦ περιφέρειαν φλογίζων ἐστὶ βαθέως · ἢ δὲ αὐτὴ ἐστὶ λευκοτέρα ἐκ τοῦ μέσου, οἴνωπὸν ἀποπέμπουσα εἶδος. Ἡ δὲ μορφή αὐτοῦ διάφορος · τάχα δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ὄρεσι γίνεται τῆς Λιβύης · ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ὑακίνθῳ καθαρῷ παραπλήσιος, ὁ δὲ ἀμφικόχλω. Γίνεται ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς θαλάσσης τῆς αὐτῆς Λιβύης. 15

10] Λίθος χρυσόλιθος. Τοῦτόν τινες χρυσόφυλλο, κεκλήκασι. Χρυσίζων μὲν ἐστὶν · εὐρίσκεται δὲ ἐν τῷ φρέατι διπέτρῳ παρὰ τὸ τεῖχος τῆς Ἀχαιμενίτιδος Βαβυλῶνος · τὴν γὰρ Βαβυλῶνα καὶ τὸ φρέαρ ἐκεῖνο Ἀχαιμενίτιδα καλοῦσιν, ὅτι, φασίν, ὁ πατὴρ Κύρου τοῦ βασιλέως Ἀχιμενεὺς ἐκαλεῖτο. Ἔστι δὲ καὶ χρυσόπαστος. Οὗτος στομαχικοῖς καὶ κοιλιακοῖς τριβόμενος καὶ πινόμενος ἰαματικὸς ὑπάρχει. 20

11] Λίθος βηρύλλιον γλαυκίζων μὲν ἐστὶ, θαλασσοβαφής, ἔχων εἶδος καὶ τῆς ὑδαρεστέρας ὑακίνθου. Γίνεται δὲ περὶ τὸ τέρμα τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου Ταύρου. Εἰ δέ τις θελήσει κατ' ἀντικρὺ τοῦ ἡλίου τοῦτον ἀνακλάσαι, φαίνεται ὡς ὕελος κέγχρους ἔχων ἐνδοθεν διαυγεῖς. Ἄλλη δὲ τις βήρυλλος ταῖς κόραις τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ δράκοντός ἐστὶ παραπλησία. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πάλιν ὁμοία κηρῷ · 25 ἐφάνη δὲ αὕτη περὶ τὴν ἔξοδον τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ.

12] Λίθος τὸ ὄνυχιον. Οὗτος ὁ λίθος ξανθὴν πάνυ ἔχει τὴν χροιάν. Τέρπεσθαι δὲ τῷ λίθῳ τούτῳ φασὶ τὰς νύμφας τῶν βασιλέων ἢ καὶ πλουσίων ἀνδρῶν, αἵ τινες καὶ εἰς ἐκπτώματα ἴδια ἀνατρεψάσασαι ἔχουσι τὸν λίθον τοῦτον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ὄνυχίται ὁμωνύμως καλούμενοι, οἳ τινες κηρῷ τῷ μελιχρόφῳ εἰσὶ παραπλήσιοι · 30 τινὲς δὲ φασὶν αὐτοὺς ἐξ ὕδατος στακτοῦ πεπηῆχθαι. Ὀνυχίτας δὲ αὐτοὺς λέγουσι

7. C. G. prop. ἐλέφαντος.

14. ἀμφικόχλω mot inconnu simplement noté dans le *Thesaurus* d'H. Est. éd. Didot, d'après ce passage. C. G. propose αἵματι κόχλου, comme plus haut (p. 196, l. 5).

19. Ἀχιμενεὺς] C. G. prop. Ἀχαιμένης. — Χρυσόπαστος] C. G. prop. χρυσόπρασος. Le T. L. :

Chrysopasus, et, en marge du ms. de Foggini : chrysoprasus.

23. ἀνακλάσαι mss. ; et edd. Correction prop. par C. G.

29. ἐκπτώματα mss. pocula T. L. Correction de C. G.

31. στακτοῦ] ἀτάκτου mss. et edd. Correxī e T. L. : ex guttis aquae.

φυσιολογικῶς, ἐπεὶ ὁ ὄνυξ τῶν ἀστείων ἀνδρῶν μαρμάρῳ ἐστὶ συνδιαζόμενος σὺν τῇ τοῦ αἵματος ἰδέα · ἄλλοι δέ που καὶ τὸν λίθον τὸν μαρμάρινον ἀπὸ τοῦ Δοκιμίου ψευδωνύμως ὄνυχίτην καλοῦσι διὰ τὸ καθαρὸν τῆς λευκότητος.

La suite manque dans le texte grec. Elle se trouve, incomplète elle-même, dans la vieille traduction latine.

II

ΗΕΡΙ ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ ΛΙΘΟΥ

10 Ὅν καὶ αὐτὸν ἐφόρει ὁ ἀρχιερεὺς τρεῖς ἐνιαυτοῦ εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὁ λίθος ὁ ἀδάμας ἐμφορῆς ἐστὶ κατὰ τὴν χροιάν τῷ ἀέρι · τοῦτον δὲ ἐφόρει ὁ ἀρχιερεὺς ὅτε εἰσῆρχετο εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων · τρεῖς δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσῆρχετο, τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα, τῆς πεντεκοστῆς, καὶ τῆς σκηνοπηγίας. Ἦν δὲ κείμενος ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἀρχιερέως ὅτε ἐνεδιδύσκετο τὸν ποδήρη, καὶ ἐπάνω τοῦ ποδήρους 15 ἐπενεδύετο τὴν ἐπωμίδα · κατέβαινε δὲ ἡ ἐπωμὶς ὀλίγον κατώτερον τοῦ στήθους · ἦν γὰρ σπιθαμῆς καὶ ἡμισείας τὸ μῆκος · ἐκ δεξιῶν δὲ καὶ ἐξ εὐωνύμων ἐπάνωθεν τῶν μαζῶν, ἔνθα δύο ἀσπιδίσκοι ἦσαν συνερραμμένοι ἀπηώρηντο δύο σμάραγδοι. Εἰς μέσον δὲ τούτων ἦν ἡ δήλωσις, ὅς ἦν ὁ δηλωθεὶς ἀδάμας τὴν χροιάν ἀερίζων. Ἐπάνω δὲ τῶν ὤμων οἱ δηλωθέντες δώδεκα λίθοι. Τρεῖς δέ, ὡς εἴρηται, τοῦ ἐνιαυ- 20 τοῦ ἐδήλουτο τῷ λαῷ διὰ τοῦ πετάλου. Καὶ εἰ ἐν ἁμαρτίᾳ εὐρέθησαν, καὶ μὴ ἐν ταῖς ἐντολαῖς ἃς ἐδεδώκει ὁ Θεός, ἐτρέπετο, φασίν, ἡ χροιά τοῦ λίθου καὶ ἐγένετο μέλας, καὶ ἐκ τούτου ἐγίνωσκον ὅτι θάνατον ἐξαπέστειλε Κύριος · ἠνίκα δὲ ἐν μαχαίραις αὐτοὺς ἔπεμπεν, ἐγένετο αἱμάτινος, ὡς ἐν τῷ Ἰερεμῖα φησίν. « Ἐξαπόσ- 25 τειλον τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξελεθῆτωσαν ὅσοι εἰς θάνατον εἰς θάνατον, ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν, καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν εἰς λιμὸν, καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς αἰχμαλωσίαν. » Εἰ δὲ ἐγένετο ὡσεὶ χιῶν λαμπρός, ἐγίνωσκεν ὁ λαὸς ὅτι οὐδα-

1. συνδιαζόμενος edd. C. G. prop. συνδιαζόμενος (lire συνδιαζόμενος) vel ὁμοιαζόμενος. Foggini, d'après Saumaise citant un ancien ms., prop. συνερυθριαζόμενος. (Cp. dans le T. L. : obrubescit.) Notre corr. est conjecturale.

3. δοκιμίου edd. Correction de Foggini. (Docimium, ville de Phrygie mentionnée par Étienne de Byzance.)

7. Foggini doute que ce morceau soit de S. Epiphane. Il ne figure pas textuellement dans la vieille traduction latine, mais la

comparaison de cette traduction avec le texte grec donne lieu à quelques rapprochements, comme on le verra dans les notes ci-après. Au surplus, la vieille traduction se termine par les mots « cetera desiderantur ».

14. Réd. du T. L. (p. 54) : Oportebat autem, et si capere non poterat (smaragdus), dextros sinistrosque distingui, et ideo in utroque lapide, posito in dextra scilicet et sinistra, conscripta sunt nomina, etc.

21. Jérémie, XV, 1-2.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

MICHEL PSELLUS

ΨΕΛΛΟΥ

ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Κεφάλαιον α'. Αἰτιολογίσασθαι μὲν σοι τὰς ἐν τοῖς λίθοις δυνάμεις οὐκ ἂν
τολμήσαιμι, οὐδὲ μιμήσομαι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν δογματικῶν τὴν προπέτειαν, ὅ
δυνάμενος ἀφ' ἐκάστου πολλὰ εὐρεσιλογεῖν. Ἐκάστης δὲ τῶν διεγνωσμένων ἡμῖν
λίθων καὶ ἄς μάλιστα ἀγαπῶμεν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἐνούσας δυνάμεις ἀνακαλύψω σοι,
ἵνα ἐν καιροῖς αὐτοῖς χρῶο καὶ τινα ὠφέλειαν καρπίζοιο παρ' αὐτῶν · καὶ ἵνα τὰς
ἀγνώστους ἡμῖν λίθους ἐάσω τὸν ὀνοκάρδιον καὶ τὴν ὀλκάδα, καὶ τὸν σπογ-
γίτην, τὸν τε λειμωνιάτην, καὶ τὸν λύγκουρον, τὸν τε τριγλίτην, καὶ 10
τὸν τριόφθαλμον, καὶ τὸν σακόνδιον καὶ συριγγίτην, καὶ τὸν σχιστόν, καὶ
ὅσοι τοιοῦτοι, ὧν τὰ ὀνόματα μόνον ἴσμεν, οὐ μὲντοι γε αὐτοῖς ἐντυγχάνομεν, ἀπὸ
τῶν γνωριμωτέρων ἡμῖν ἀπάρξομαι.

Κεφ. β'. Αὐτίκα ὁ ἀδάμας · χροιάν μὲν οὗτος ἔχει ὑελίζουσαν καὶ στιλπνήν,
κραταιὸς τέ ἐστιν καὶ δύσθραυστος · ἡμιτριταίους πυρετοὺς σθένυσιν ἐξαρτῶμενος. 15

Κεφ. γ'. Ὁ αἱματίτης · ὀνομάζεται δὲ οὕτως, ὅτι βρεχόμενος ὕδατι αἱμα-
τώδη χροιάν ἀφίησιν · ὀφθαλμίας ἰᾶται μεθ' ὕδατος ἐγχριόμενος.

Κεφ. δ'. Ἡ ἀμέθυσος ὑακινθώδης μὲν ἐστὶ τὴν χροιάν, ἰᾶται δὲ καὶ κεφαλαλ-
γίας, καὶ τοὺς πίνοντας οἶνον φυλάττει νήφοντας, ὅθεν αὐτῷ καὶ τοῦνομα.

Κεφ. ε'. Ὁ ἄνθραξ ἐν Ἰνδοῖς μὲν ἔχει τὴν γένεσιν · ἐστὶ δὲ ἄνθραξιν ἐμφερής, 20

2. Reproduit d'après L. Ideler, *Physici et medici graeci minores*, t. I, Berlin, 1841, p. 244-247, et collationné par nous sur le manuscrit 1630 de la Bibliothèque nationale (Z). — Voir, dans la Préface, l'article consacré à ce texte.

10. λιγγούριον Maussac. F. l. λυγκούριον.

11. σακόνδιον Z. F. l. σακόνδιον. Cp. Pline, Π. N. XXXVII, 40, où on lit *sacondion*. Cp. Méli-ténote (ci-après p. 208), vers 1184.

14. μὲν om. Z, f. mel.

17. ἐγχριόμενος Ideler, d'après Maussac. Nous corrigeons les leçons fautives.

18. Ἡ om. edd., Z habet.

καὶ ὁ μέντοι ἐστὶ τηλεφεγγής, ὁ δὲ βραχὺ τι μελάντερος · φοινικίζει δὲ πρὸς ἥλιον καθορώμενος · εὐρίσκειται δὲ ἐν ὄρεσιν ἀντιλάμπων ταῖς ἀκτῖσι ἡλιακαῖς καὶ ποικιλλόμενος μέν. Τοῦτον οἱ λιθογνώμονες ἴσασι, οὐ μὴν γε καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ μεμαθήκασιν, εἰ μὴ μόνον τὸν ἀνθρακίτην τὸν παρὰ Θεσπρωτοῖς γενόμενον, ἔλαττον
5 τὸ πυραυγὲς ἔχοντα, κεφαλαλγίας ἰᾶσθαι φασὶ παρὰ τῷ κάμνοντι θυμιώμενον.

Κεφ. ς'. Ὁ ἀχάτης · ἐστὶ δὲ ποικίλος τὴν χροιάν καὶ διηγλαϊσμένος · καὶ ὁ μὲν πάρωχρος, ὁ δὲ φοινικόχρους ἢ σαρκοειδής. Ὁφθαλμῶν ρεύματα καὶ κεφαλαλγίας ἰᾶται, ἐπέχει δὲ καὶ ῥοῦν γυναικῶν καὶ τῷ ὑγρῷ ὕδρωπι ἀντίθετός ἐστι καὶ τοσοῦτον αὐτῷ τὸ περιὸν τῆς ξηραντικῆς δυνάμεως ὡς καὶ ὕδωρ ἀναπίνειν δύνασθαι
10 καὶ κενὸν ἄγγος ποιεῖν.

Κεφ. ζ'. Ὁ δὲ βήρυλλος · τρεῖς δὲ τούτου τοῦ λίθου μορφί · καὶ ὁ μὲν αὐτῶν ἐλαιοβαφής ἐστὶ τὴν χροιάν, ὁ δὲ θαλάττη προσεικώς, ὁ δὲ λαμπρὸς τὰς αὐγὰς καὶ ὁμοφυῆς καὶ λάμπων πόρρωθεν. Οὗτος οὖν ὁ λίθος ἐντάσεις ἰᾶται καὶ σπασμούς καὶ ὀφθαλμῶν ὀδύνας καὶ ἴκτερον.

15 Κεφ. η'. Ὁ γαλακτίτης ἀπορρήτῳ βρύει γάλακτι, ἔνθεν γὰρ αὐτῷ καὶ τοῦνομα · κατασπᾶ δὲ γάλα ταῖς γυναιξί · λήθην δὲ ἐργάζεται τῶν κακῶν καὶ μνήμην τῶν καλῶν · ἀντίθετος δὲ ἐστὶ καὶ θηρίων πληγαῖς περιήπτος γεγονώς.

Κεφ. θ'. Τὸ ἤλεκτρον · ἐστὶ δὲ τὸ μὲν Ἰνδικόν, τὸ δὲ Λιγυστικόν · οἰκειοῦνται δὲ αὐτὰ καὶ Σκύθαι καὶ Αἰθίοπες · γίνεται δὲ παρὰ τὸν Ἡριδανὸν ποταμόν. Ἐνιοὶ
20 δὲ καὶ δάκρυον αὐτό φασὶ δένδρου τινός · κοῦφον γὰρ ἐστὶ καὶ θυμιᾶται ὡς ὁ λιβανωτός καὶ ἡ μαστιχή. Ἰᾶται δὲ δυσουρίαν περιεπτόμενον καὶ πυρετὸν ἀπαλλάττει καὶ στομάχου ρεῦμα ἴστησι, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δὲ ἐγγχιόμενον ὀξυδορκίαν χαρίζεται.

Κεφ. ι'. Ἡ ἴασπις φύσει κρυσταλλοειδής, ὀλίγου ἐπιτεινομένη τὴν χροιάν ·
25 καὶ ἀρίστη μὲν ἡ πορφυροῦσα, δευτέρα δ' ἡ φλεγματικωτέρα καὶ παράλευκος · ἐστὶ δὲ τις καὶ ἀεροειδής · ἀναστέλλει δὲ ρεύματα κεφαλῆς καὶ τοὺς ἐφιάλτας ἀπωθεῖται, καὶ λοιμικοῖς ἀντιτάττεται πάθεσι καὶ ἐπιληπτικοῖς. Ἔστι δὲ τις ἴασπις καὶ σμαραγδίζουσα, ἥδε ἐμφορῆς χίονι, καὶ ἄλλη ἐμφορῆς ἄρνου ἐγκεφάλῳ, ἧς οὔπω οὐδεὶς ἐγνώκει τὴν δύναμιν.

30 Κεφ. ια'. Ὁ ἰδαῖος δακτύλος ἐν Ἰδῆ τῆς Κρήτης γίνεται, καὶ ἐστὶ τὸ σχῆμα δακτύλῳ ἀνδρός ἐμφορῆς τῷ ἀντίχειρι, τὴν χροιάν σιδηρόχρους · οὗτος ὁ

1. Il faudrait : καὶ μέντοι ὁ μὲν ἐστὶ...; Le manuscrit de Maussac porte καὶ ὁ μὲν τος..; καὶ ὁ μέντοι τίς ἐστὶ Z, mel. — Verba φοινικίζει ~ καθ. restituit Z.

2. ποικιλλόμενος μέν]. La phrase nous paraît inachevée.

9. περιὸν] Melius παριὸν (Maussac).

18. Λιβυτικόν] Λιβυστιόνα Maussac; Λιβυστικὸν Z, f. mel. — F. l. οἰκειοῦται.

19. Verba αὐτὰ ~ γίνεται δὲ om. edd., restituit Z.

21. καὶ ἡ μαστιχή Z.

25. καὶ παράλευκος] καὶ restituit Z.

27. καὶ σμαρ.] καὶ restituit Z.

28. ἥδε Z; ἡ δὲ Ideler, f. mel.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

Κεφ. κβ'. Χρυσήλεκτρος. Οὔτος φορούμενος περι τράχηλον σθέννυσι πυρετούς.

Κεφ. κγ'. Χρυσόπρασος. Οὔτος περι τοὺς καρπούς φορούμενος παρέχει ὀξυδούριαν, στόμαχόν τε ἰᾶται < καὶ > καρδιαλγοῦντας καὶ λύει ἐμπνευματώσεις.

5 Κεφ. κδ'. Χαλαζίας. Λευκός ἐστίν οὔτος καὶ στερεός καὶ κρυστάλλῳ μικρῷ ἑοικώς. Περιαρτώμενος δὲ ἰᾶται σκορπίων πληγὰς.

Κεφ. κέ'. Τοπάζιον λίθος ἐστὶ διαφανής, ὑέλῳ παρεμφερής · φύεται δὲ εἰς τὸν Ἀραβικὸν λεγόμενον κόλπον ἐν τινὶ πελαγίᾳ νήσῳ, καὶ ἡμέρας μὲν οὐχ ὄραται, κρύπτει γὰρ αὐτοῦ τὸ φέγγος ἥλιος, νυκτὸς δὲ διαλάμπει πόρρωθεν. Καὶ
10 τραχὺς μὲν εὐρίσκεται καὶ ἀνώμαλος, τεχνικοῖς δὲ ὄργανοις λεαίνεται. Οὔτος μαινομένους ἀποκαθίστησι τριβείς καὶ ποθείς · δρᾶ δὲ τὰ αὐτὰ καὶ περίαπτος.

Κεφ. κς. Τούτων δὲ τῶν παρὰ τοῖς λίθοις δυνάμεων αἰτίας πολλοὶ ἐθάρρησαν ἀποδοῦναι, τῶν μὲν ἀρχαιοτέρων σοφῶν Ἀναξαγόρας καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος, τῶν δὲ οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν ὁ ἐκ τῆς Ἀφροδισιάδος Ἀλέξανδρος, ἄνθρωπος
15 περι πάντων ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ τῶν ἀπορρήτων τῆς φύσεως προχειρότατος. Σοὶ δὲ ἀποχρῶσα ἔστω ἢ ἐκάστου τῶν λίθων δύναμις καὶ ἐνέργεια · τοὺς δὲ λόγους αὐτῶν καὶ τὰς αἰτίας παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον.

2. τοῖς κάρποις Z, f. mel.

3. Maussac supplée καὶ dans sa traduction.

14. Ἀφροδισίας edd.; corr. Z.

MÉLITÉNIOTE

EXTRAIT DE SON POÈME ALLÉGORIQUE SUR LA TEMPÉRANCE

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΚΑΙΝῇ ΤΑΥΤῃΣ ΟΝΤΩΝ ΠΑΝΤΟΙΩΝ ΛΙΘΩΝ

- Ms. 1720. Fol. 109 v. 1115 Εἶχεν ἡ κλίνη γύρωθεν πολλὰς τὰς ἀρμονίας
Διὰ χρυσοῦ διαφανοῦς πάσας ἐσκευασμένας ·
Εἰς ἑκατὸν γὰρ ἀρμογὰς ὑπῆρχεν ἡρμοσμένη
Χρυσοκολλήτους λίθους τε πολλοὺς καὶ πλείστους λίαν,
Τοπάζιον, ὑάκινθον, ἄνθρακα καὶ λυχνίτην,
1120 Σάπφειρον, σαρδονύχιον, σμάραγδον καὶ νυχίτην,
* Χρυσόλιθον, ἀδάμαντα, κοράλλιον, ἀχάτην,
Πάλλιον καὶ μηδίκειον, μαγνήτην, σιδηρίτην,
Ἄγ. υτήν, περιλεύκιον, κεγχρίτην, αἱματίτην,
Τακτώριον, βηρύλλιον, σάρδιον, γαλακτίτην,
1125 Ἀμέθυσον καὶ κρύσταλλον, ἴασπιν καὶ θυίτην,
Ἀμίαντον τὸν κύπριον, ἀργυροδάμαντά τε,
Ἀραβικὸν καὶ ἄσσιον ὁμοῦ καὶ σεληνίτην,
Μόροχθον, Ἰουδαϊκόν, μεμφίτην τὸν ἐκ Μέμφης,

1. Voir, dans la Préface, l'article consacré à Méliténiole.

2. Poème tiré du ms. 1720 de la Bibliothèque nationale, fol. 101 v., par Emm. Miller et publié dans les *Notices et extraits des manuscrits*, t. XIX, 2e partie (1858). Nous avons collationé de nouveau ce manuscrit.

ταύτης] Scil. κόρης. Il s'agit de la jeune vierge qui, dans le poème, personnifie la tempérance, laquelle réside au Paradis. Le fragment que nous reproduisons est une description de son lit et des pierres précieuses dont il est orné.

Vers 1120. σμ. καὶ νυχίτην]. « Il faut peut-être lire σμ., ὄνυχίτην. » (Emm. Miller.) Toutes les notes placées ainsi entre guillemets sont empruntées à ce savant.

1122. « Ms. πάλιον pour ὀπάλλιον ». — Nous proposons Ὀπάλλιον καὶ μηδικόν.

1123. ἀγ.υτήν] Mangeure de ver ayant supprimé une lettre. Miller a lu ἀ...τήν. « Il faut ici, dit-il, un mot de trois syllabes, peut-être γαγάτην, que le poète ne mentionne pas. Voy. Dioso., V, cxlv. »

1124. Τακτώριον] Voyez ci-dessus, p. 167, l. 4.

1127. ἄσσιον ms. Correxit E. M.

- Πυρίτην μολυβδοειδῆ καὶ ξένον ὄστρακίτην,
 1130 Σάμιον καὶ ἀράβιον, σχιστόν, ἀστρώτην θεῖον,
 Φρυγίοναν, ἀχάτην τε καὶ < τὸν > ἀρωματίτην,
 Ἐντιπαθήτην κράτιστον καὶ μέγαν ἀναγκίτην,
 Ἄνθρακίτην περίφημον, ἀστρίτην, ἀντιζώην,
 Ἄσπηγάτην, ἀγήτην τε καὶ λίθον ἀφιδνάνην,
 1135 Εὐπλόκαμον Ἄφροδίτην, σχόντα τὴν κλῆσιν οὕτως,
 Καὶ λίθον ἄλλον ἄψυκτον, ἀφροδισιακόν τε
 Ἔτερον λίθον ὀφθαλμὸν οὕτω πως κεκλημένον,
 Καὶ βῶλαν, βαλανίτην τε, βάπτην καὶ βατραχίτην,
 Βῆλον, βοκάρδιον ὁμοῦ καὶ μέγαν βοτρυίτην,
 1140 Καὶ βοστρυχίτην ἐν ταύτῳ βρονταῖον, γαιανίδα,ν,
 Γαλλαϊκόν καὶ τράχηλον γεράνου ξένον λίθον,
 Γασυνδανῆ, γοργόνιον καὶ γαλαξίαν ἄλλον,
 Δενδρίτην δῆλον, δαφνικόν μετὰ τῆς γαλσοπέτρας,
 Διάδοχον καὶ διφυῆ καὶ δενδραχάτην μέγαν,
 1145 Διωνησία ἔλυθρα, ἑροσόλιθον, δρυίτην,
 Ἐλαιακόνην, ἔνυδρον μετὰ τοῦ δρακοντίου,
 Εὐόρχην καὶ ἐγκάρσιον, ἐξέβαινον τὸ κρεῖττον,
 Ἐξηκοντάλιθον ὁμοῦ καλούμενον αἰδοῖον,
 Ἐρώτυλον, ἐρυθθαλῆ, βακτριανὸν εὐμήκην,
 1150 Εὐμίθρυν τε, τὸν εὐσεβῆ τε λίθον, ἐπιτάλλον,
 Εὐρήν, εὐχήτην θαυμαστόν, ζαμπιλάμπην, ζανθήνην,
 Ζαγάνην καὶ καλούμενον ἄλλον ἡλίου λθον,

1130. ἀστρώτην] « Probablement pour ἀστροτήτην. » (E. M. renvoie à Pline, Π. N., XXXVII, XLIX.) — Toutes les citations de Pline se rapportant à ce livre de l'*Histoire naturelle*, nous en supprimons l'indication dans les notes suivantes.

1131. « Je lirais φρύγιον, αἰμυχάτην. » E. M. renvoie à Galien, t. XII, p. 201 et à Pline, H. N., chap. LIV.

1132. ἀνεγκίτην ms. Corr. proposée par E. M.

1133. ἀντιζώην] E. M. renvoie à Pline, Π. N., LIV, où il propose de corriger *atizoen* en *antizoen*.

1134. ἀσπιγάτην] « Je corrigerais ἀσπιλάτην. Voy. Pline, *ibid.* » — ἀγήτην] « Il faut lire αὐγήτην ou plutôt αὐγίτην (voy. Pline, *ibid.*). »

1135. E. M. renvoie à la *Veneris gemma* de Pline, H. N., XL.

1137. ὀφθαλμὸν, <ἀμπέλου>. Pierre citée dans

Marbode, 49, dit E. M., sous le nom d'*ophthalmias*.

1140. γεανίδα ms. Corr. proposée par E. M.

1143. γαλσοπετρας] « Lisez γλωσσοπέτρας. Pline, LIX. »

1145. « Je lirais διονυσίαν ἐρυθράν. Pline, LVII, etc. »

1147. « Lisez ἔνορχιν — ἐγκάρδιον — ἐξέβαινον. »

1149. ἐρώτηλον ms. (Corr. prop. par E. M.) — ἐρυθθαλῆ] « Peut-être l'*eristalis* de Pline, LVIII. »

1150. « Lisez εὐμίθρην. Pline, *l. c.* » — ἐπιτάλλον.] Miller propose ...λίθον, εὐπέταλόν τε, d'après Pline, *l. c.*

1151. εὐρήν] Miller conjecture εὐνήν « répondant à l'*eunéos* de Pline, *l. c.* » — εὐχήτην] F. I. εὐχαίτην. Cp. dans Hermès, ἱερὰ βίβλος περὶ δεκανῶν, 3° décan du Cancer. — ζαμπηλάμπην ms. — ζανθήτην ms.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

- 1175 Ἐτερον ὀδοντοειδῆ, παχνίαν, ὄστρακίαν,
 Ὀψιανόν, παιδέρωτα, πάγγανον, παρδαλίτην,
 Πανέραστον, πολύζωνον, πολύτριχον, πιστρίτην,
 Πολιόν, σαγδά, ποντικόν, ῥοδοειδῆ καὶ σάνδην,
 Πυρροποίκιλον κάλλιστον, σανδάσηρον, σαρδίτην,
 1180 Καὶ σαρδαχάτην κραταιὸν ὁμοῦ καὶ σαρδαμίτην,
 Σαρκίτην, πανσπανόπολιν, σκόρπητα καὶ σπογγίτην,
 Σιδηροποίκιλον ὁμοῦ σμαραγδοχίτην, τάνην,
 Σύρτιδα καὶ συνόδοντα καὶ στεατίτην κρεῖττον,
 Καὶ συριγγίτην καὶ σχιστόν, σοκόνδιον, τριγλίτην,
 1185 Τηκόλιθον, τριόφθαλμον, ὑόφθαλμον, φυκίτην,
 Ὑαίνιον καὶ φλογισμόν, αἴνεμον φοινικίτην,
 Χλωρίτην, χαλκοσμάραγδον, χαλκόφωνον τὸν μέγαν,
 Καὶ χαλαζίαν θαυμαστὸν καὶ χερονίτην θεῖον,
 Χρυσόπρασον, χρυσήλεκτρον καὶ λίθον χοασπίτην,
 1190 Χρυσοειδῆ τὸν δυνατὸν καὶ μέγαν χρυσολάμψιν,
 Καὶ μελανίζοντα σφοδρῶς τῇ χροῇ δαιμονίτην,
 Ὅν φέρων εἰς δακτύλιον ὁ Σολομῶν ὁ μέγας
 Τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὑπέταξε θεόθεν ·
 Καὶ λίθων ἄλλων διαυγῶν καὶ ξένων θεωρίας,
 1195 Ἄς ἀκριβῶς γινώσκουσιν οἱ συγγραφεῖς τῶν λίθων,
 Ὡς τὰς αὐτῶν ποθήσαντες διδάξαι θεωρίας,
 Καὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν δεῖξαι φανερωτάτην.

1175. ἐτ. ὀδ.] « Peut-être l'odontolycius de Damigéron, xviii. Le mot παχνίας m'est inconnu. »

1177. πιστρίτην Miller. Nous croyons lire πετρίτην dans le ms.

1179. F. I. πυροποίκιλον. Granit rose(?) Voir *Thesaurus linguae graecae*, éd. Didot, voce πυροποίκιλος.

1181. πανσπανόπολιν]... « Je lirais καὶ σπαν... et peut-être σπαρτόπολιν, qui serait le *spartopolis* de Pline, lxxiii. On trouve cependant σπάνιος dans le lapidaire inédit cité plus

haut. » (Cp. Socrate et Denys, ci-dessus, p. 175, l. 11.)

1182. Miller conjecture σμαραγδαχάτην.

1183. συνόδοντα ms. Correxit Miller.

1186 αἴνεμος, adjectif inconnu ou altéré ?

1188. χερονίτην] « Lisez χελωνίτην. »

1190-2. Note (inédite) en marge du ms. : Λίθος ὃν ἐφόρει Σολομῶν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ αὐτοῦ.

1196. τὰς] lecture de Miller; τοὺς (?) ms. — ποθήσαντας ms. — L'auteur mentionne encore une pierre précieuse au vers 1198 :

Τὰ ταύτης δὲ κανόνια λίθος ὀφίτης ἦσαν...

ADDITIONS ET CORRECTIONS

Page 3, l. 9. Lire ὄρκον.

Page 6, l. 10. Titre dans le ms. I : Βίβλος θεραπευτικὴ κατὰ στοιχεῖον περὶ τῆς δυνάμεως τῆς βρυονίας, ἀετοῦ τοῦ πτηνοῦ καὶ ἀετίτου λίθου καὶ ἀετοῦ ἰχθύος κοινῆς καὶ ἰδίας. — l. 15. ἡ πρώτη] καὶ πρώτη I. — ἥτις ἐστὶν ἡθ. I.

Page 9, l. 6. Lire καθαίρει. — l. 13. Lire τριώβολον. — l. 32. Lire ἔπειτα.

Page 16, l. 7. Lire μυελόν.

Page 18, l. 13. Lire φοινικόπτερος.

Page 21, l. 19. Lire ἐπειδὴ.

Page 30, l. 8. Lire αἰμορροϊκὰ ἄνωθεν.

Page 31, l. 9. Lire τροχοῦ.

Page 33, l. 17. Lire χειμῶνες.

Page 31, l. 21. Ajoutez en note : Lire πυρώδη.

Page 39, l. 21. Lire σέλινον.

Page 45, l. 21. Lire πυρῶδες (*sic*).

Page 47, l. 5. Lire χυλόν. — l. 10. μεσιτείαν] F. l. μισητίαν. Le v. i. a lu cependant μεσιτείαν et traduit : *amorem et pacem*.

Page 51, l. 1. Le ms. 2502 de la Bibliothèque nationale (M) contient un texte désigné en ces termes dans l'Inventaire sommaire de M. H. Omont : *Ejusdem* (sc. Hermetis Trismegisti) *liber ad eundem* (sc. Asclepium) *de animalium proprietatibus et remediis quae ex illis peti possunt, cum figuris* (fol. 30 v°). Ce texte n'est autre chose qu'une rédaction à peine différente, — mais souvent plus complète que notre texte grec — des livres III, II et IV des *Cyranides*, placée sous le nom d'Hermès Trismégiste et accompagnée de nombreux dessins au trait. Nous nous proposons de revenir ailleurs sur cette rédaction et d'en noter les différences d'avec notre édition. Le ms. M a pu être copié, pour cette partie, sur le Codex medicus graecus L de la Bibliothèque impériale de Vienne. (Voir le catalogue de Lambécius, éd. Kollar, l. VI, 2e partie.) Nous indiquons ci-après les textes que nous avons publiés d'après le vieil interprète latin et qui sont restitués par le ms. M.

Page 56, l. 16. Extrait du ms. de la Bibl. nat. 2510, fol. 83 r. (Corrigendis correctis.)

τῆς. Βατράχου τὸν ἔμπροσθεν δεξιὸν πόδα ἐκτίλας περιάπτε τῷ τριταίζοντι περιοδικῶς, καὶ τὸν χλωρὸν δὲ βάτραχον περιάπτε τεταρταίζοντι.

Τοῦ αὐτοῦ δὲ χλωροῦ βατράχου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄρας ζῶντος ἀπ' αὐτοῦ, καὶ δῆσεις εἰς λινὸν ῥάκος, καὶ περιάψαι <ὀφθαλμοῖς?> τινός · φυλαχθήσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀβλαβεῖς πάντοτε.

Ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ περιαιπτομένη ῥηγία ἰᾶται.

Τὰ δὲ ἐντὸς αὐτοῦ ληφθέντα κρυπτῶς καὶ περιαιπτόμενα νοσοῦντι, εἰ μὲν ἔχει πρὸς ζωήν, ἀπύρετον ποιεῖ παραχρῆμα.

— L. 18. Leçon du ms. M : ΧΟΥ·Ε.ΧΕ'. ΔΑΒΗΝΑ'Φ.

Page 56, l. 23, lire τὰς πυρκαϊὰς.

Page 57, l. 22. En note : *In ora, i. idacuaia i. joa. Q. a. VIII. irayo og. j. voi. kook ξ I coochi v. i.*

Page 66. (Περὶ λαγῶου). On retrouve le texte grec des §§ 12, 13 et 16 dans le ms. M. (Texte de trois *Cyranides* attribué à Hermès.)

Page 68. (Περὶ μύρμηκος). Texte grec des §§ 1 et 2 dans M.

Page 69, l. 4. Xilonatis] ξυλόδατος M, ms. qui donne le texte grec des §§ 1, 2 et 4.

Page 77, l. 25, (note). Lire εἰς addidi; in homine v. i.

Page 81, l. 6. Lire ἰπταμένου.

Page 95, ligne 30. Lire ἐκ πληγῆς avec M.

Page 99, ligne 19. F. l. λύσις.

Page 105, l. 12. Texte grec du § 10 dans M.

Page 107, l. 1 (note). Texte grec de l'addition du v. i. dans M. — l. 4 (note) et l. 12 (note). Texte grec des additions latines *ibid.*

Page 108, l. 23. Lire οὐρίχ (sc. πνοῆ).

Page 109, l. 28. Lire νεμόμενα.

Page 111, l. 3-7. Texte grec des §§ 3 et 4 dans M.

Page 112, l. 14-18. Texte grec des §§ 11 et 11 *bis* *ibid.*

Page 113, l. 1 et 2. Lire 113 *bis* et 114 *bis*.

Page 118, l. 5. Texte du § 3, plus complet que l'addition latine dans M. — l. 21. Texte grec du § 5 *ibid.*

Page 119, l. 2. Texte grec plus complet *ibid.* — l. 12 (note). Texte grec *ibid.*

Page 120, ligne 14. Lire ἀφειλόμην. — Supprimer la note.

Page 122, §§ 1, 2, 5, texte grec dans M. — Lire Χάννος dans la note.

Page 123, §§ 20, 21, 22; l. 22 (lire Psari) et l. 27 (note). Texte grec dans M.

Page 136, article 25. Lire ΑΙΜΑΤΙΤΗΣ, 642-685. — ΛΙΠΑΡΑΙΟΣ, 686-747.

Page 170, l. 6. Premier morceau du ms. B, à rapprocher du texte grec et des additions du vieil interprète :

<N>υκτερίς ἢ καὶ ῥομφαία καλουμένη πᾶσι γνωστή · ζῶον γάρ ἐστι καὶ πτηνόν · ἴπταται μὲν γὰρ ὡς χελιδὼν ἐν νυκτί, τῇ δὲ ἡμέρᾳ κρύπτεται, διὸ καὶ καλεῖται νυκτερίς. Τίττει δὲ ὡς τετράπιδον, καὶ θηλάζει ὡς μῦς. Ταύτης τὸ αἷμα ὠφελεῖ ὀφθαλμικοὺς ὅτε τρίχας ἔχουσι, ταύτας γὰρ ἀνασπᾶσας πρῶτον καὶ τοῖς τόποις ἐπιχρίσας, οὐκέτι ἄλλαι φύσσονται, ἀλλὰ καὶ ἐν βλεφάρῳ·

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

γὰρ] δὲ, f. mel. — 24. ὀλίγου] ὀλίγον. — 25. ὑποπορφυροῦσα. — 28. ἤδε] ἡ δὲ. — 30-31. τὴν δὲ χροιάν. — P. 203, l. 6. Post ὀστρακώδης] verba ὁ δὲ πορφύρεται add. — 9. μαγνίτης] μάγνης. — 13. ἀναφέρει] ἀναφαίνει. — 19. μέσον. — 21. μελαγχολικούς. — 22. ἔχων ἔνδον συναυξ. — 24. δείκνυσιν. — 26. γλαυκοῦ] λευκοῦ. — 28. πινομένη δὲ καὶ. — P. 204, l. 8. πελαγία] πλαγία]. — 9. ὁ ἥλιος.

Page 202, l. 30. Lire δάκτυλος.

Page 206, vers 1132. Lire Ἄνθρακίτην.

INDEX

Les noms de matières sont en petite romaine.

Les titres bibliographiques en *italique*.

Les noms de personnes en PETITES CAPITALES.

Une * indique les mots qui manquent dans les lexiques.

Pour les mots qui manquent dans les lexiques, le premier chiffre indique la page et le second la ligne.

A

Ἄαρών, 193.
 Ἄαρθαρέη (?), 150.
 ABEL (Eugène), 135 suiv.,
 160 suiv.
 Ἄγαράκ, 131.
 Ἄγαρηνοί, 179.
 Ἄγελείη [Pallas], 153.
 ἀγήραντος. — Voir λίθοι.
 * ἀγριομαρούλιον, 75, 17, note.
 ἀδάμας. — Voir λίθοι.
 Ἄδης (orphique Ἄϊς), 138.
 ἀετίτης. — Voir λίθοι.
 AETIUS, 131.
 ἀετός, πτηνόν, 6, 81.
 ἀετός, ἰχθύς, 6, 103.
 ἀηδών, 16, 85 (pour mémoire),
 80 (ἐδών).
 Ἄθηνα, 176.
 Ἄθηναίη, 156.
 Αἴας, 156.
 Αἴγυπτος, 94, 96, 171, 181, 191,
 203.
 αἰδοῖον. — Voir λίθοι.
 Αἰήτης, 146.
 Αἰθίοπες, 202.
 Αἰθιοπεία, Αἰθιοπία, 181, 195,
 203.
 αἰθυία, 86.
 αἰλουρος, 59.

αἱματόεις (λίθος), αἱματίτης.
 — Voir λίθοι.
 αἱματίστα. — Voir λίθοι.
 αἱμαχάτης. — Voir λίθοι.
 αἶξ, 55, 72.
 Ἄϊς. — Voir Ἄδης.
 Ἄχειρεκόμης (épithète d'Apol-
 lon), 148, 152.
 ἀκόνη (ναξία —). — Voir λίθοι.
 * ἀκρόπτερον (inconnu dans
 le sens de mât), 41, 12.
 * ἀκροχόρδονον, 35, 5.
 ἀλαβανδηνός, ἀλαβανδικός (λί-
 θος). — Voir λίθοι.
 * ἀλάβης (?), ἀλάβητος, 49, 4.
 ἀλέκτωρ, 84.
 Ἄλέξανδρος (βασιλεύς), 4.
 Ἄλέξανδρος (= Πάρις), 147.
 Ἄλέξανδρος (ὁ ἐκ τῆς Ἀφροδι-
 σιάδος —), 204.
 ἄλευρον, 125.
 ἀλκύων, 85.
 * ἀλφαιωνία, 40, 27.
 ἀλώπηξ, 52.
 Ἄμαθούς, 195.
 ἀμέθυστος. — Voir λίθοι.
 ἀμία, 104.
 ἀμιάντον. — Voir λίθοι.
 ἄμπελος, 6, 125-127.

ἀναγκίτης. — Voir λίθοι.
 ἀνακτίτης. — Voir λίθοι.
 * ἀναμάομαι, 55, 18.
 Ἄναξαγόρας, 204.
 ANASTASE LE SINAÏTE (Saint),
 193.
 * ἀνεπιτυχία, 44, 17.
 ἀνθίας, 103.
 ἄνθεος (?). — Voir λίθοι.
 ἀνθρακίτης. — Voir λίθοι.
 ἄνθραξ. — Voir λίθοι.
 * ἀνταναίρω ou ἀνταναιρέω (se
 trouve seulement dans les
 glossaires grecs). 101, 13,
 ἀνταχάτης, ἀντιαχάτης. — Voir
 λίθοι.
 ἀντιζώη. — Voir λίθοι.
 ἀντιπαθήτης. — Voir λίθοι.
 ANUBIS, 177, note.
 * ἀνωβλεπής, 30, 4.
 * ἀπόγευμα, 21, 17; 31, 25.
 Ἄπόλλων, 147.
 Ἄραβία, 182.
 ἀραβικός. — Voir λίθοι.
 ἀράχνη, 62.
 ἀράχνιος, 62.
 * ἀραχνοποιέω, 62, 12.
 Ἄργειφόντης, 138, 154.
 ἀργυροδάμας. — Voir λίθοι.

Ἄργυροτόξος, 159.
 Ἄρης, 27, 146, 176.
 ἄρκτος, 51.
 ἄρμενιакόν. — Voir λίθοι.
 ἄρμένιον, ἄρμένιος (λίθος). —
 Voir λίθοι.
 * ἄρπεδόνιον (connu seule-
 ment par les glossaires),
 168, 20.
 ἄρπη, 17, 84.
 Ἄρποκρατίων, 3, 4, 8, 10, 21,
 24, 42, 43, 48, 49.
 ARCHIGÈNE, 133.
 Ἄρτεμις, 176.
 ἄρωματίτης. — Voir λίθοι.
 Ἄσῆρ, 199.
 * ἀσκληπίας, ἀδος (inconnu
 dans le sens d'ἀσκληπιασ-
 μός, hémorrhoides), 41,
 22.
 ἀσπαλακίτης. — Voir λίθοι.

ἀσπιγάτης ου ἀσπίλατης. —
 Voir λίθοι.
 ἄσσιος. — Voir λίθοι.
 Ἄσσοι, 179.
 Ἄσσυρία, 157, 171, 194.
 Ἄσσύριοι, 14, 33.
 ASTRAMPSYCHUS (Pseudo-)(?),
 191.
 ἀστρίτης. — Voir ὀστρίτης.
 ἀστρώτης. — Voir λίθοι.
 ἀσφάλαξ, alias ἀσπάλαξ, 54, 76.
 Ἄτλας, 152.
 Ἄτρείδης, 148.
 * ἀτριχία, 35, 4.
 Ἄτρυτώνη [Pallas], 152, 157.
 Ἄττική, 179, 203.
 αὐγήτης, αὐγίτης (?). — Voir
 λίθοι.
 ἀφιδνάνη. — Voir λίθοι.
 * ἀφικλίτης (ου ἀμφικλιτής?),
 3, 1.

Ἄφροική, 195.
 * ἀφροδισία, ας, nom commun,
 71, 15.
 ἀφροδισιακός λίθος, — Voir
 λίθοι.
 Ἄφροδισιάς, 204.
 Ἄφροδίτη, 17, 24, 25, 26, 27,
 29, 36, 146, 150, 163, 169,
 177.
 Ἄφροι, 179, 180, 181, 182.
 ἀφροσέλινον. — Voir λίθοι.
 * ἀφυά, ᾶς (pour ἀφύη ?), 113,
 10. (Hésychius : ἀφυά, μεμ-
 βράς.)
 ἀφύδιον, 18.
 Ἄχαιμενιτίς, 197.
 ἄχαρνος (alias ἀχάρνη), 104.
 ἀχάτης. — Voir λίθοι.
 Ἄχιλλεύς, 156.
 Ἄχιμενεύς, 197.
 * ἀχύλωψ (f. l. ἀχλύωψ), 35, 7.

BI

Βαβυλών, 171, 176, 194, 197.
 βαβυλώνιος. — Voir λίθοι.
 Βαγανανά, 131.
 βάκερα (alias βάκκαρις ?), 22.
 βάκχαι, 22, 171.
 βακχικά, 158.
 Βάκχος, 151.
 βαλανίτης. — Voir λίθοι.
 Βαλλά, 199.
 βάπτης. — Voir λίθοι.
 βάρβαροι, 195.
 βατράχιον, 39.
 βατραχίτης. — Voir λίθοι.
 βάτραχος, 56, 209.

βελονίς, 117.
 βεμβράς, 46.
 * βελότρωτος, 112, 24.
 Βενιαμίν, 199.
 BERTHELOT (Marcellin), 170.
 βῆλος. — Voir λίθοι.
 βήρυλλος, βηρύλλιον. — Voir
 λίθοι.
 Bible, 193, 195, 196.
 blanius, 105.
 bobes, 105.
 βοκάρδιον. — Voir λίθοι.
 βοστρυχίτης. — Voir λίθοι.
 βοτρυίτης. — Voir λίθοι.

βούρδων, 61.
 βούς, 56.
 βοῦφος, 86.
 βράθυ, βράθυος, 12.
 Βρόμιος [Bacchus], 154, 157,
 158.
 βρονταῖος. — Voir λίθοι.
 βρουωνία, 9.
 βρούσις, 12.
 βύσσα, 12.
 βῶλα. — Voir λίθοι.
 βῶλος (ἄρμενιακή —), 131, 133.

Γ, G

Γάγας (alias Γάγης), ποταμός,
 171, 180.
 γαγάτης. — Voir λίθοι.
 Γάγης, 195.
 γάγζαρ ἔλαρ. — Voir λίθοι.
 Γάδ, 199.
 γαιανίδας (?). — Voir λίθοι.
 * γαιτάκη (f. l. γαιτάνη), 90, 24.
 (A rapprocher du néo-grec
 γαιτάνι, γαιτάνικι, lacet.)

γαιώδης (λίθος). — Voir λί-
 θοι.
 γαλάκτιος, γαλακτίς, γαλακτί-
 της. — Voir λίθοι.
 γαλαξίας. — Voir λίθοι.
 Γαλατία, 192.
 γαλῆ, 57.
 * γαλῖς (idem quod γαλέος,
 Hésychius), 57, 10.
 γαλλαϊκός. — Voir λίθοι.

γαλσόπετρα. — Voir γλωσσό-
 πετρα.
 gammagus, 112.
 γασυδανῆς. — Voir λίθοι.
 Γελλώ, 70.
 * γενησίλφη, 42, 9.
 Geoponica, 125.
 GESNER (Conrad), 193.
 γῆς ἔντερα, 105.
 * γλάνεος, έου, 106, 10. (On

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

Z

Ζαβυλών, 199.
 Ζαγάνη. — Voir λίθοι.
 * Ζαλάθω ου ζηλάθω, 63, 24
 (pour θηλάζω).
 Ζαμίλαμπις, ζαμπιλάμπης. —
 Voir λίθοι.
 Ζανθήνη. — Voir λίθοι.
 Ζαρινακά, 131.
 Ζαριναχά, 131.
 * Ζαῦρα (pour σαῦρα), 60, 12.

Ζαχαρίας, 199.
 Ζελφά, 199.
 Ζεύς, 129, 137, 138, 141, 144,
 155. — (Voir aussi Κρονί-
 δης.)
 * Ζήνη, 89, 2. (A rapprocher
 du néogrec ζῆνα, hanne-
 ton.)
 Ζμάραγδος (pour σμάραγδος).
 — Voir λίθοι.

* Ζμαρίς, 116, 14 (pour σμαρίς).
 Ζμῖλαξ, 17.
 * Ζμύραινα (pour σμύραινα),
 17, 26; 109, 14.
 Ζμύρνα, pour ζμύραινα, 17.
 Ζομουράδ. — Voir λίθοι.
 Ζώγιον, 17.
 Ζῶκος, 17.

H

ἠδονίς, 18.
 ἠλεκτρον. — Voir λίθοι.
 ἠλέκτρον λίθος — Voir λί-
 θοι.
 ἠλικτός. — Voir λίθοι.
 * ἠλιοδρόμος, 89, 9. (Noté
 par Coumanoudis (Sup-
 plément au *Thesaurus* d'H,
 Estienne), comme existant
 dans le ms. Coislin 194,
 fol. 4 v°.)

ἠλιος, ἠέλιος, 127, 140, 141,
 145, 146, 156, 157.
 ἠλιοτρόπη. — Voir λίθοι.
 ἠλίου ζωή, ὁ φοινικόπτερος, 18.
 ἠλίου λίθος. — Voir λίθοι.
 * ἠλιόφεγγος, 175, 14.
 * ἠμικράνιον, 35, 24 (pour
 ἠμίκρανον).
 ἠμίλονος, 61.
 * ἠπαρ, poisson, 109, 24 (pour
 ἠπατος, ου).

ἠπατίτης. — Voir λίθοι.
 ἠρακλείας. — Voir λίθοι.
 ἠρακλῆς, 137, 159.
 ἠριδανός, 202.
 ἠρίτης. — Voir λίθοι.
 ἠρύγγιος, 18.
 ἠφαιστιάς, ἠφαιστίτης. — Voir
 λίθοι.
 ἠφαιστος, 157.

Θ

θαλασσίτης. — Voir λίθοι.
 Θεοδάμας, 135, 140.
 Θεός, 3, 5, 6, 7, 22, 198 et
 199 (Κύριος).
 θεοί, 43.
 Θερμόδων, 195.

θηλυκάρδιος. — Voir λίθοι.
 θηλύρριζος. — Voir λίθοι.
 * θήραφος, 62, 2. (On connaît
 θηράφιον.)
 θρακίης, θράκιος. — Voir λίθοι.
 θρίσσα, 110.

θύτης. — Voir λίθοι,
 θύννος, 22, 110.
 θύρ, 22.
 θύρσις, 22.
 θυρσίτης. — Voir λίθοι.
 θωπεῖον, 89.

Ἰακώδ, 199.
 ἰασπαχάτης. — Voir λίθοι.
 ἰασπις. — Voir λίθοι.
 Ἰαχῶ, 177.
 Ἰθηρες, 196.
 Ἰδα, 149, 196, 202.
 ἰδαῖος δάκτυλος. — Voir λίθοι.
 ἰερακίτης. — Voir λίθοι.

* ἰερακίτης, plante, 75, 17.
 (On connaît ἰερακιάς et ἰε-
 ράκιον.)
 ἰεραξ, 89.
 Ἰερεμίας, 198.
 Ἰεριχῶ, 181.
 Ἰησοῦς, 23.
 Ἰκετάων, 149.

ἰκτίς, 23.
 Ἰλιον, 157.
 Ἰνδία, 166, 194, 195.
 Ἰνδική (γῆ), 162, note, 176.
 Ἰνδικός (λίθος). — Voir λίθοι.
 Ἰνδοί, 191, 195, 203.
 Ἰνδός, 195.
 ἰδανθος(?), 56, 13 (pour ἰονθος).

Ἰουδαία, 194.
 Ἰούδας, 199.
 ἰουδαϊκός. — Voir λίθοι.
 ἰούλης (alias ἰουλίας, ἰούλη),
 23, 111.
 * ἰππάριον (?), 35, 10 (inconnu
 en tant qu'affection des
 yeux. — F. I. λιπάριον).
 hippocampus, 111.

ἵππος, 62.
 ἵππουρος, 110.
 IRIARTE, 183.
 Ἰσάχαρ, 199.
 Ἰσις, 166.
 * ἰσοκάρδιον 29, 16. (Lire
 * ἔσωκάρδιον?.)
 Ἰσπανία, 179.
 Ἰσραήλ, 199.

* ἰσχυρόστομος, 87, 30.
 ἰτέα, 23.
 ἴυξ, 24.
 * ἰχθυόκολλον (τὸ), 107, 5,
 note.
 ἰωά, ὠία', 57.
 Ἰωάννης [S. Jean-Baptiste],
 199.
 Ἰωσήφ, 199.

K, C

καδμία. — Voir λίθοι.
 καλλαίνος. — Voir λίθοι.
 καλλαίς. — Voir λίθοι.
 * καλυκοειδής, 44, 10.
 κάμηλος, 63.
 καντζεστονή. — Voir λίθοι.
 καπνίτης. — Voir λίθοι.
 Καππαδοκία, 183.
 καππαδόκιος. — Voir λίθοι.
 κάραβος, 12, 113.
 * καρδίδιον, 29, 18 (f. I. κλα-
 δίδιον?).
 Καρία, 33.
 καρίς, 112.
 καρκινεῖος. — Voir λίθοι.
 καρκίνος, 112.
 καρτερίτης. — Voir λίθοι.
 καρύα, 130.
 κάρυον, 129.
 καρχηδόνιοι λίθοι. — Voir λίθοι.
 Καρχηδών, 195.
 Κασπία γῆ, 196.
 Κάσσανδρα, 159.
 κάστανον, 129.
 καστόριον, 64, note.
 κάστωρ, 64.
 * καταστίκτω, démanger (?),
 99, 9.
 κατοπτρίτης. — Voir λίθοι.
 κατοχίτης. — Voir λίθοι.
 κάττα, 59.
 κεγχρίτης. — Voir λίθοι.
 κεδρίτης. — Voir λίθοι.
 κεράμιος. — Voir λίθοι.
 κεραιμίτης. — Voir λίθοι.
 κεραύνιος, κεραυνίτης. — Voir
 λίθοι.

κέφαλος, 111.
 κηραχάτης. — Voir λίθοι.
 κηροειδής. — Voir λίθοι.
 κηρός. — Voir λίθοι.
 cichonatis, 69.
 Κιλικία, 33.
 * κιναιδίος, βοτάνη, 24.
 * κιναιδίος, ἰχθύς, 24.
 * κιναιδίος, πτηνόν, 24. (On
 connaît κιναιδίον par Hé-
 sychius.)
 κιναιδίος, κίναιδος. — Voir
 λίθοι.
 κιοτεγάτρα. — Voir λίθοι.
 * κικκαῖον, 42, 19
 kirykes, 113.
 κίσσα, 91.
 κίσσηρις. — Voir λίθοι.
 κισσία. — Voir λίθοι.
 κισσός, 130.
 κίχλη, 112.
 Κλωθώ, 155.
 κνηκίτης. — Voir λίθοι.
 κοβελθώ, 59.
 * κοβεύς ου κοβέος (pour
 κωβιός), 112, 7.
 Κοίλη Συρία, 181.
 Κοιρανίς, 3, 51.
 Κοιρανός, 3, 51.
 κοιρανός (Κρονίδης τις δ), 19.
 κόλιθος. — Voir λίθοι.
 κομίτης. — Voir λίθοι.
 * κονιδισμός, 35, 4.
 κοράλιος, κοράλλιος, κουρά-
 λιον, κουράλιος. — Voir
 λίθοι.
 κόραξ, 90.

corascos, 111.
 κορκαλλίς. — Voir λίθοι.
 κορολαγχίτης. — Voir λίθοι.
 κορσήμες (λίθος), κορσίτης. —
 Voir λίθοι.
 κορώνη, 12, 90.
 κόσσυφος, 91.
 * κούκωψ, κούκοφος, 42, 8.
 κοχλίας, 113.
 * κράγγιτα (?), 27, 9 et la
 note.
 Κρήτη, 202.
 κριθή, 125.
 κριός, animal, 70.
 Κριός, constellation, 176.
 κροκίας. — Voir λίθοι.
 κροκόδειλος, 65.
 Κρονίδης [Ζεύς], 19, 137, 139,
 153, 154.
 Κρόνος, 25, 155.
 κρύσταλλος — Voir λίθοι.
 Κυλληνίς, 153.
 κυνήγησις ζώων ἀγρίων, 209.
 κυνοπόταμος, 64.
 κύπρισσος, 12.
 κύπρινος, 112.
 Κύπρος, 89, note, 193, 195.
 κυρανίς, 3, 4, 5, 49.
 Κυρανός, 3, 4, 8, 10, 11, 21, 22,
 24, 28, 42, 49, 50.
 Κύριος. — Voir Θεός.
 κυρίτης. — Voir λίθοι.
 Κύρος, 197.
 κύων, 63.
 κύων θαλάσσιος, 111.
 κωβιός, 112.

Λ

λάβραξ, 28.
 labrax, 114.
 λαγκούριον. — Voir λίθοι.
 λαγώς, 66.
 λαγώς, 114.
 λαζουέρδ. — Voir λίθοι.
 λαμπυρίς, 91.
Lapidaire nautique, 191.
 λάρος, 91.
 LEEMANS, 177.
 LEGRAND (Émile), 185, note.
 Λεία, 199.
 λειμωνιάτης. — Voir λίθοι.
 * λέκυφος (?), 102, 6, note.
 λεοντοδέρης, λεοντοδερίτης. —
 Voir λίθοι.
 λεπιδωτός. — Voir λίθοι.
 λέςβιος. — Voir λίθοι.
 Λευί, 199.
 λευκαχάτης. — Voir λίθοι.
 λευκογραφίς. — Voir λίθοι.
 λευχομέτωπον (ὄρνειον), 99.
 λευκοποίκιλος. — Voir λίθοι.
 λήθαιος. — Voir λίθοι.
 Λῆμος, 147.
 * λήμιον, 27, 11.
 Λητοίδης, 148, 159.
 λίθανος, 28.
 Λιβύη, 25, 33, 94, 163, 195,
 197.
 λιθυικός. — Voir λίθοι.
 λιγυστικός, 202.
 λιθάργυρος. — Voir λίθοι.

ΛΙΘΟΙ

ἀγήραντος, 179.
 ἀδάμας, 27, 191, 198, 201, 205.
 ἀετίτης, 6, 11, 179.
 αἰδοῖον, 206.
 αἱματίστα, 179.
 αἱματίτης, 155 (non nommé),
 171, 179, 185, 201, 205.
 αἱματόεις, 156.
 αἱμαχάτης, 206 (par con-
 jecture.)
 ἀκόνη (ναξία —), 181.
 * ἀλαβανδηγός, ἀλαβανδικός,
 133, 5.
 ἀμέθυστος, 201, 205.

ἀμέθυστος, 193, 197, 199.
 ἀμίαντον, 182, 205.
 * ἀναγκίτης, 27, 8; 206, vers
 1132.
 * ἀνακτίτης, 188, 16.
 ἄνθεος (?), 188.
 ἀνθρακίτης, 206.
 ἄνθραξ, 175, 191, 193, 195, 199,
 201, 205.
 * ἀνταχάτης, 177, 22.
 * ἀντιαχάτης, 155, vers 637.
 * ἀντιζώη, 206, vers 1133.
 * ἀντιπαθήτης (?), 206, vers
 1132. (Cp. ἀντιπαθές, Dios-
 coride, V, 39.)
 ἀραβικός, 205.
 ἀργυροδάμας, 205.
 ἀρμενιακόν, 133.
 ἀρμένιον, ἀρμένιος (λίθος), 133,
 179.
 ἀρωματίτης, 206.
 ἀσπαρακίτης, 169, 172.
 ἀσπηγάτης ου ἀσπηλάτης, 206,
 vers 1134.
 ἄσσιος, 179, 205.
 * ἀστρώτης (ου ἀστροῦτης), 206,
 vers 1130. (On connaît ἀσ-
 τερίτης λίθος, Eudoc. Viol.,
 p. 67, Villoison.)
 * αὐγίτης, αὐγίτης (?), 206,
 vers 1134.
 * ἀφιδάνη, 206, vers 1134.
 ἀφροδισιακός (λίθος), 206.
 ἀφροσέλιος, 182.
 ἀχάτης, 144, 154, 177, 185,
 193, 197, 199, 202, 205.

βαθυλώνιος, 176, 188, 194.
 βαλανίτης, 206.
 βάπτης, 206.
 βατραχίτης, 39, 206.
 βῆλος, 206.
 βηρύλλιον, 194, 197, 199, 205.
 βήρυλλος, 12, 191, 202.
 * βοκάρδιον, 206, vers 1139.
 * βοστρυχίτης, 206, vers 1140.
 βοτρυίτης, 206.
 βρονταῖος, 206.
 * βῶλα, 206, vers 1138.

γαγάτης, 132, 150, 170, 180, 189,
 205 (par conjecture), 210.
 γάγζαρ ἔλαρ, 179.
 γαιανίδας (?), 206.
 γαιώδης (λίθος —), 179.
 γαλάκτιος, 181.
 γαλακτίς, 143.
 γαλακτίτης, 132, 160, 180, 188,
 202, 205.
 γαλαξίας, 206.
 * γαλλαϊκός, 206, vers 1141.
 (Cp. γαλαϊκός, *Thesaurus-
 Didot*, voce κάλις.)
 * γασυδανῆς, 206, vers 1142.
 * γλωσσόπετρα (?), 206, vers
 1143.
 γνάθος, 13.
 γοργόνιος, 163, note, 206.
 * γρανάτον, 186, 24 (néo-grec?).
 * δαιμονίτης, 208, vers 1191.
 δαφνικός, 206.
 δενδραχάτης, 167, 188, 206.
 δενδρήεις (λίθος), 144.
 δενδρίτης, 14, 190, 206.
 διάδοχος, 206.
 διαμάντιν, 186.
 * διασέτηνα (?), 186, 28 (néo-
 grec?).
 διονυσία ἐρυθρά, 206 (par con-
 jecture.)
 δομετιανός, 194.
 δρακοντίας, 206.
 δρακοντίτης, 169.
 * δροσόλιθος, 206, vers 1145.
 δρυίτης, 206.
 * δρύοψ, 191, 13 (inconnu
 comme pierre).
 ἐγκάρδιον, 206 (ἐγκάρσιον dans
 le ms.).
 ἐλαιακόνη, 206.
 * ἐλαφοκερατίτης, 144 (non
 nommé), 161, 15; 188, 25.
 ἔνορχις, 206 (εὐόρχη dans le
 ms.).
 ἔνυδρος (?), 206.
 * ἐξέβενον, 206, vers 1147.
 * ἐξηκοντάλιθος, 206, vers 1148.
 (Cp. Plin., *H. N.*, XXXVII,
 60.)

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Devenez Intelligent

Plus de 2000 ans de
connaissances humaines
en 797,885 volumes

Accès instantané
\$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

μηδικός, 29.
 μήδιος, 207.
 * μηκωνιάτης, pour μηκονίτης.
 207, vers 1170. (Cp. Pline, *H. N.*, XXXVII, 63.)
 * μιθράξιος, 207, vers 1171.
 μολοχάς, 194.
 μόλοχος (pour μολοχίτης?),
 167, 176.
 μοροξός (*sic*), 180, 181.
 μόροχθος, 181, note, 205, 207.
 μυρθυλίτης (?), 207.
 μυρσινίτης, 207.
 νάξιος (λίθος—), 181.
 ναρκισσίτης, 207.
 * νασμίτης, 207, vers 1172.
 νάτιβος, 196.
 νεβρίτης, 158, 171, 187, note.
 νεμεσίτης, 30.
 νερωνιανός, 167, 194.
 νευρίτης, 187. — Voir aussi
 νεβρίτης.
 νίλειος (νείλειος?), 207.
 * νιπάριον, 207, vers 1173.
 * νορκά (?) (Miller propose
 δλκά), 207, vers 1173.
 * νωρίτης, 207, vers 1173.
 ὀδοντοειδής, 208.
 ὀλκάς, 201.
 ὀλύμπιος (λαῖας), 156.
 ὄμβριος, 207.
 ὀνοκάρδιον, 201, 207.
 ὄνυξ, 203.
 ὀνύχιον, 194, 197, 199.
 ὀνυχίτης, 33, 167, 172, 173,
 176, 177, 188, 197, 205 (νυ-
 χήτης dans le ms.).
 ὀπάλλιος, 145, 167, 177, 205
 (πάλλιος, dans le ms.).
 ὀρείτης, 207.
 ὀρμίσκιον, 207, vers 1174.
 ὀσπαλάτης (?), 207.
 ὀστρακίας, 208.
 ὀστρακίτης, 182, 206.
 ὀστρίτης, 147, 170, 206 (ἀστρί-
 τιν dans le ms.), 207.
 * οὐννίων, 27, 8.
 ὀφθαλμός < ἀμπέλου >, 206.
 ὀφρίτης, 147, 170.
 * ὀφιόκοιλος, 191, 16.
 ὀφίτης, 150, 164, 181, 189, 208, n.
 ὀψιανός, 25, 26, 64, 145, 170,
 189, 192, 207.

* πάγγανος, 208, vers 1176.
 (Cp. pangonius, Pl., *H. N.*,
 XXXVII, 66), et παγγώνιος
 λίθος, VV. LL. *Thesaurus-*
Didot.) F. I. πάγγωνος.
 πάγχρους, 38, 168.
 παιδέρω, 208.
 * πανέραστος, 208, vers 1177.
 (Cp. paneros, Pline, *H. N.*,
 XXXVII, 66).
 πανσπανόπολις (?), 208. (Miller
 propose καὶ σπανόπολις ου
 σπαρτόπολις.)
 * παρδαλίτης, 208, vers 1176.
 (Cp. pardalios, Pline, *H.*
N., XXXVII, 73.)
 πατάστα (?), 187.
 * παχνίας, 208, vers 1175.
 περιλεύκιος, 172, 176, 188, 196,
 205.
 περίλευκος, 197. (Cp. perileu-
 cos, Pline, *H. N.*, XXXVII,
 66.)
 πιστρίτης (?) (πετρίτης?), 208.
 πολιός, 208.
 πολύζωνος, 168, 208.
 * πολύτριχος (connu comme
 plante), 208, vers 1177. (Cp.
 polytrichos, Pline, *H. N.*,
 XXXVII, 73.)
 ποντικός, 208.
 πορφυρίτης, 34.
 πυρίτης, 48, 182, 206.
 πυρροποίκιλος, 208.
 ρινόκερος, 36, 71.
 ροδινός, 196.
 ρουμβή, 186.
 * σαγδά (connu comme par-
 fum), 208, vers 1178. (Cp.
 sagda, Pline, *H. N.*,
 XXXVII, 67.)
 σακόδιον, 201. — Voir aussi
 σοκόνδιον.
 σάμιος (λίθος —), 188, 206.
 σανδάσηρος, 208, vers 1179.
 (Cp. sandaseros, Pline, *H.*
N., XXXVII, 28.)
 * σάνδη, 208, vers 1178.
 σάπφειρος, 36, 183, 193, 195,
 199, 203, 205. — Voir aussi
 σαφείρι.

* σαρδαμίτης, 208, vers 1180.
 * σαρδαχάτης, 168, 8; 208,
 vers 1180. (Cp. sardachates,
 Pline, *H. N.*, XXXVII,
 54.)
 σάρδιον, 176, 193, 194, 199, 205.
 * σαρδίτης, 208, vers 1179.
 σαρδόνυξ, 34, 167, 194, 203.
 σαρδονύχιον, 205.
 σαρδώνιος (λίθος —), 176.
 * σαρκίτης, 208, vers 1181.
 (Cp. sarcites, Pline, *H. N.*,
 XXXVII, 67.)
 * σαυρίτης, 169, 29 (inconnu
 comme pierre).
 σαφείρι, 185.
 σεληνίτης, 182, 203, 205.
 σεμβεδίν, 182.
 σιδηρίτης, 147, 149, 163, 170,
 189, 205.
 σιδηροποίκιλος, 208.
 σκόρπης (pour σκορπίτης?),
 208. (Cp. scorpites, Pline,
H. N., XXXVII, 72.)
 σκορπίος, 151, 171.
 σμαραγδος, 17, 166, 175, 183,
 187, 193, 194, 199, 203. —
 Voir aussi ζμάραγδος.
 σμαραγδοχίτης (?), 208. (Miller
 propose σμαραγδαχάτης.)
 Lire * σμαραγδοφίτης (?).
 σμελάτρον, 186.
 σμύρις, 182.
 σμυρονίτης, 169.
 σοκόνδιον, 208.
 σούχινον (pour σούχιον, suc-
 cinum ?), 180.
 σπάνιος ὁ λίθος, 175, 187.
 σπανόπολις (?), σπαρτόπολις.
 — Voir πανσπανόπολις.
 σπογγίτης, 201, 208.
 σπόγγος (λίθοι οἱ ἐν σπόγγοις
 εὐρισκόμενοι), 182.
 στεατίτης, 207.
 * συνόδους, 208, vers 1183.
 (Cp. synodontitis, Pline, *H.*
N., XXXVII, 67.)
 συριακός (λίθος —), 183.
 συριγγίτης, 182, 201, 208.
 σύρτις, 208.
 σχιστός, 182, 201, 206, 208.
 ταίτης, 38.
 τακτώριος, 167, 205.

* τάνη (connu seulement comme synonyme de δαίμων), 208, vers 1182.
 ταωνίτης, 168.
 τηκόλιθος, 132, 183, 208.
 τηρία (?), 207.
 τοπάζιον, 162, 188, 193, 194, 199, 203, 205.
 τόπαζος, 145, 162.
 τόπατσο, 186.
 τουρκέζον, 187.
 τράχηλος γεράνου, 206.
 τριγλίτης, 201, 208.
 τριόφθαλμος, 201, 208.
 * ύαινίος, 208, vers 1186.
 * ύαινίτης, 170, 4.
 ύάκινθος, 167, 175, 187, 196, 203, 205.
 ύαλος, 183.
 * ύέτιος, 38, 26.
 * ύόφθαλμος (connu seulement comme plante), 208, vers 1185.
 φλογισμός, 208 (pierre à supprimer si on lit ύαινίου και φλογισμόν...).

φοινικίτης, 208.
 φρύγιος, 183, 206 (par conjecture).
 * φρυνίτης, 170, 1.
 φρῦνος, 39.
 * φυκίτης, 208. — On connaît φυκίτης.
 χαζαρμές, 181.
 χαλαζίας, 204, 208.
 χαλάζιος, 158.
 χαλαζίτης, 171, 187.
 χαλκηδόνιος, 175, 187, 191.
 χαλκοσμάραγδος, 208.
 χαλκόφωνος, 208.
 * χαννιαῖος, 196, 25.
 χελιδόνιοι λίθοι, 169.
 chelonitis (du grec χελωνίτης), 123, 208, note.
 χερονίτης (?), 208. (Miller propose χελωνίτης).
 χλωρίτης, 208.
 * χοασπίτης, 208. (Cp. choaspites, Pline, *H. N.*, XXXVII, 56.)
 χρυσήλεκτρον, 204, 208.
 χρυσίτης, 44.
 χρυσοειδής, 208.

χρυσόθριξ, 145, 162, 189.
 * χρυσολάμπις, 208. — On connaît χρυσόλαμπις.
 χρυσόλιθος, 167, 177, 194, 197, 199, 203, 205.
 χρυσόπρασος, 158 (χλοερδόν πράσον), 204, 208.
 * ψωρίτης, 45, 10; 46, 3.
 * ώκυτόκιος, 46, 12.

SUITE DE A.

λιθόκολλα. — Voir λίθοι.
 λίθος ό έν τῇ ύδρου κεφαλῇ, 120.
 * λιθουρικός, 116, 22.
 limax, 113, 114.
 λιπαραῖος. — Voir λίθοι.
 λιπαρινός. — Voir λίθοι.
 λογεῖον, λόγιον, 193.
 λυγγούριον. — Voir λίθοι.
 λυγοῦμερ. — Voir λίθοι.
 Λύξ [montagnes], 28.
 * λύμηβρος, 46, 15 et la note.
 Λυκία, 33, 94, 171, 180.
 Λύκιοι, 94.
 λύκος, 65.
 λύχνις, λυχνίτης. — Voir λίθοι.
 * λώθηξ, 28, 4 et 10.

M

μάγνης, μάγνησσα, μαγνήτης, μαγνήτις, μαγνίτης. — Voir λίθοι.
 μάγος, 163, 167, 176.
 Μαῖα. 137.
 Μαινάδες, 22.
 μαινίς, 46, 115.
 Μικεδονία, 191.
 μαλάχη, 130.
 μαλλνεχαά, etc., 42.
 * μανδραγόριον, 48, 15.
 manuscrits (sigles des —), 2.
 μάραγδος. — Voir λίθοι.
 maris, *alias* smaris, 115.
 μάρμαρος. — Voir λίθοι.
 μάρτικ. — Voir λίθοι.
 * μαστοδοτέω, 74, 16.
 μβαλάσιον. — Voir λίθοι.
 Μέγαιρα, 143, 157.
 μελαγκόρυφος, 92.
 μέλκνες (λίθοι—). — Voir λίθοι.
 Μελάνιππος, 149.

Μελανίς γῆ (*alias* Μελαντίς γῆ, Μελαντίς αἴτη, Μελαντιτίς γῆ, Μελανδία γῆ), 32, 33, 34, 71.
 μελάνουρος, 115.
 * μελισσός, 92, 14.
 ΜΕΛΙΤΕΝΙΟΤΕ, 167, 205.
 μελιτίτης. — Voir λίθοι.
 μελίχροος. — Voir λίθοι.
 MÉLY (Fernand de), 177.
 μεμβράς, 46.
 μεμνόνιος. — Voir λίθοι.
 Μέμνων, 157, 171.
 Μέμφη, ville, 205.
 μεμφίτης. — Voir λίθοι.
 μέροψ, 15, 92.
 μηδίκειος, μηδικός. — Voir λίθοι.
 μήδιος. — Voir λίθοι.
 μηχανιάτης. — Voir λίθοι.
 Μήνη, 151.
 μιθράξις. — Voir λίθοι.

MILLER (Emmanuel), 205.
 Μοῖραι, 141, 155.
 μολοχάς, μόλοχος. — Voir λίθοι.
 μορέα, 28.
 μόρμυρος, 29.
 μοροξός (*sic*). — Voir λίθοι.
 μόροχθος. — Voir λίθοι.
 * μυγερός, 28, 26; 29, 4.
 * μυιοκεφάλιον (pour μυιοκέφαλον), 35, 9.
 * μυόγαλος, 42, 9.
 μυρθυκίτης. — Voir λίθοι.
 * μυρίκιον, 40, 19.
 μυρμηκολέων, 68.
 μύρμηξ, 68.
 μυρσινίτης. — Voir λίθοι.
 μῦς, 67.
 μῦς θαλάσσιος, 115.
 μυστήριον, 39, 43.
 myax, 116.
 Μωῦσης, 195.

N

νάξιος (λίθος —). — Voir λίθοι.
 νάρκα, 116.
 ναρκισσίτης. — Voir λίθοι.
 νασμίτης. — Voir λίθοι.
 νάτιθος. — Voir λίθοι.
 ναυκράτης, 30.
 νεβρίτης. — Voir λίθοι.
 Νεῖλος, 96.
 νεκύα, 30.
 * νεκυικός, 30, 25

Νέμεσις, 31,
 νεμεσίτης. — Voir λίθοι.
 Νέρων, 194.
 νερωνιανός. — Voir λίθοι.
 νευρίτης. — Voir λίθοι.
 * νευρότροπος, 105, 18.
 Νεφθαλείμ, 199.
 νεφραλγέω, 188, 15.
 Νεχεψώς, 132, 133, 183.
 Νηρεύς, 153.

νησσα, 30, 92, 94.
 νησσάριν, 92,
 Νίκανδρος, 135.
 νίλειος. — Voir λίθοι.
 νιπάριον. — Voir λίθοι.
 νορχά. — Voir λίθοι.
 νυκτερίς, 68, 170, note, 209.
 νωρίτης. — Voir λίθοι.

Ξ, Χ

Ξάνθος, 94.
 xilonatis, 69.
 ξίφιος, βοτάνη, 32.

ξίφιος, πτηνόν, 32.
 ξίφιος, ιχθύς, 32.
 ξίφιος, λίθος. — Voir λίθοι.

* ξοῦθρος, 92, 25.
 ξύθος, 116.
 * ξυσμάλιον (?), 40, 8.

Ο

Ὄβριμοπάτρη [Pallas], 153.
 ὀδοντοειδής. — Voir λίθοι.
 Ὄδυσσεύς, 156.
 * οἰνοπότος (pour οἰνοπότης, dans cette scholie du ms. A f. 113, r. : ὠφέλιμον εἰς οἰνοπότους, en regard de l'article περὶ ἐγγέλυος), 108.
 οἶνος, 127.
 ὀλκά. — Voir νορχά.
 ὀλκάς. — Voir λίθοι.
 * ὀλομάδιστος, 77, 25.
 ὀλύμπιος (λαῶς). — Voir λίθοι.
 Ὀλυμπος, 137.

ὄμβριος. — Voir λίθοι.
 ὀνοθούρης (lire ὀνοθοῦρις), 33.
 * ὀνόθουρις, 33, 8.
 ὀνοκάρδιον. — Voir λίθοι.
 ὄνος, 69.
 ὄνος θαλάσσιος, 116.
 ὄνουξ. — Voir λίθοι.
 ὄνυχιον, ὄνυχίτης. — Voir λίθοι.
 ὀπάλλιον. — Voir λίθοι.
 ὀρείτης. — Voir λίθοι.
 ὀρμίσκιον. — Voir λίθοι.
 ὄρνις (κατοικίδιος), 93.
 ὄρτυξ, 33, 93.

ΟΡΡΗΕΕ, 135, 160.
 ὄρφος, 33.
 ὄσπαλάτης. — Voir λίθοι.
 ὄστρακίας. — Voir λίθοι.
 ὄστρακίτης. — Voir λίθοι.
 ὄστρίτης. — Voir λίθοι.
 οὐννίων. — Voir λίθοι.
 Οὐρανίδαί, 158.
 Οὐρανός, 155.
 ὄφθαλμός < ἀμπέλου >.
 Voir λίθοι.
 ὄφιητις, ὄφίτης. — Voir λίθοι.
 ὄφιόκοιλος. — Voir λίθοι.
 ὄψιανός. — Voir λίθοι.

Π, Ρ

πάγγανος. — Voir λίθοι.
 πάγχρους. — Voir λίθοι.
 Πάθη [Pâques], 194.
 παιδέρω. — Voir λίθοι.
 Παλαιστίνη, 25, 183.
 * παλαμῖς (pour πηλαμύς), 22, 25. (Connu seulement par les *Vetera lexica*.)
 Παλλάς, 137.

Παμφυλία, 33.
 πανάκεια, 127.
 πανέραστος. — Voir λίθοι.
 πανσπανόπολις. — Voir λίθοι.
 Παράδεισος, 166.
 παρδαλίτης. — Voir λίθοι.
 * παρεκρίπτω (?) (dans les mss. A, C : παρακρίπτει), 33, 19.

Πάρις, 147.
 πατάστα. — Voir λίθοι.
 παχνίας. — Voir λίθοι.
 * παχυβλεφαρία, 35, 5.
 pelamys, 117.
 πελαργός, 93.
 πελεκάν, 94.
 πελεκάνος, 96.
 πελωρίς, 117.

CETTE PAGE EST VERROUILLÉE AUX MEMBRES GRATUITS
Achetez l'abonnement complet pour instantanément débloquer cette page

Ne soyez jamais sans un livre!

L'abonnement complet à Forgotten Books donne un accès universel à 797,885 livres depuis nos applis et notre site, pour toutes vos machines: tablette, téléphone, liseuse, ordinateur portable et de bureau.

Une bibliothèque dans votre poche pour \$8.99/mois

Continuer

*Une politique d'utilisation équitable s'applique.

Συμεών, 199.
 συνόδους,-οντος. — Voir λί-
 θοι.
 Συρία, 14, 25, 94, 183.

συριακός (λίθος —). — Voir
 λίθοι.
 συριγγίτης. — Voir λίθοι.
 συριηγενής, 144.

synagris, 118.
 σύρτις. — Voir λίθοι.
 σφραγίς, 73.
 σχιστός. — Voir λίθοι.

T

ταίτης. — Voir λίθοι.
 τακτώριος. — Voir λίθοι.
 τάνη. — Voir λίθοι.
 TANNERY (Paul), 191.
 ταυρόκολλα, 181.
 Ταῦρος, 197.
 ταῦρος, 72.
 τών, 97. — (Voir aussi
 τάως.)
 τρωνίτης. — Voir λίθοι.
 τάως, 38.
 * τετραῖζω (pour τετραταῖζω),
 45, 23.

τηκόλιθος. — Voir λίθοι.
 τηρία. — Voir λίθοι.
 Τόπαζα, ville, 194.
 τοπάζιον, τόπαζος, τόπατσο. —
 Voir λίθοι.
 * τούπαινα, 104, 17.
 τουρκέζον. — Voir λίθοι.
 τράγος, 73.
 * τραυλοηχέω, 42, 7.
 τράχηλος γεράνου. — Voir
 λίθοι.
 τριγλή, 119.
 τριγλίτης. — Voir λίθοι.

τριόφθαλμος. — Voir λίθοι.
 Τριτογένεια [Pallas], 153.
 τριφύλλιος (*alias* τρίφυλλος,
 τρίφυλλον, 38.
 * τριχόρροια, 63, 16 ; 74, 4.
 Τροία, 147, 171.
 τρυγών, ιχθύς, 38, 119.
 τρυγών, πτηνόν, 98.
 * τρωγλίτης, 92, 25. (Ms. A :
 στρογλίτης.)
 Τρῶες, 159.
 Τύρος, 193.

Υ

ΰαινα, 74.
 * ύάλνεις, 76, 12.
 ύάλνιος, ύαινίτης. — Voir λί-
 θοι.
 ύάκινθος. — Voir λίθοι.
 ύαλος. — Voir λίθοι.
 * ύγγος (?), 40, 20.

* ύγρόκοιλος (pour ύγροκοί-
 λιος), 56, 7.
 ύδρος, 119.
 ύέτιος. — Voir λίθοι.
 ύλλος, 38.
 ύμνος, 10, 15, 19, 30.
 ύόφθαλμος. — Voir λίθοι.

ύπέρεικον, 38.
 * ύπεριονίς, 98, 9.
 * ύπερωνίς (?), 38, 24 ; 39, 3.
 * ύποχύνω, 25, 31.
 Ύρακοί, 196.
 * ύστέρια, ων, 56, 15.

Φ, F

φάγρος, 119, note.
 φαεσίμβροτος (Ήώς), 140, 141.
 FACUNDUS, 193.
 φαλαρίς, 99.
 φασιανός, 98.
 * φάσουλος (pour φάσηλος?),
 30, 15.
 φήνη, 98.
 * φιλητήσιος, 40, 27.
 Φιλοκτήτης, 147, 148, 170.
 φιλτροπόσιμος, 45, 3 ; 70, 19 ;
 96, 8.

* φιμοκάτοχος, 57, 11 ; 76, 6.
 Φισών ποταμός, 166, 195.
 φλογισμός (?). — Voir λίθοι.
 FOGGINI, 193.
 Φοῖβος, 147, 152.
 φοινικίτης. — Voir λίθοι.
 φοινικόπτερος, 18.
 * φοινικόχρους,-χρους, 202, 7.
 φρέαρ δίπετρον, 197.
 Φρυγία, 183, 192, 196.
 φρύγιος (λίθος —). — Voir λί-
 θοι.

* φρύνη, 39, 17.
 φρυνίτης. — Voir λίθοι.
 φρῦνος, πτηνόν, 39.
 φρῦνος, ζῶον τετράπουν, 77.
 φρῦνος. — Voir λίθοι.
 φυκίτης. — Voir λίθοι.
 φυλακτήριον, 19, 40, 41, 176,
 etc.
 * φώκειος, 77, 20.
 φώκη, 39, 76, 120.

X, Ch.

χαζαρμές. — Voir λίθοι.
 χαλαζίας, χαλάζιος, χαλαζίτης.
 — Voir λίθοι.
 Χαλδαῖοι, 176.
 χαλκηδόνιος. — Voir λίθοι.
 χαλκός, 182.
 χαλκοσμάραγδος. — Voir λίθοι.
 χαλκόφωνος. — Voir λίθοι.
 χαμαιλέον, 78.
 χαννιαῖος. — Voir λίθοι.
 χάννος, 122.
 χαραδριός, 100.
 * χαριτήσιον, 121, 2 (inconnu
 au singulier?).
 χείλων, 123.

Χείρων, 137.
 χελιδών, πτηνόν, 99.
 χελιδών, θαλάσσιον ἰχθύδιον,
 123.
 χελιδόνιοι λίθοι. — Voir λίθοι.
 χελώνη, 122.
 chelone, 122.
 chelonitis. — Voir λίθοι.
 χερονίτης. — Voir λίθοι.
 χήν, χτηνάριον, 100.
 χλωρίτης. — Voir λίθοι.
 Χνούβιος, 177.
 χροασπίτης. — Voir λίθοι.
 * χοιρώνια, ων (pour χοιράδες),
 34, 5.

χουθεσοῦλε, 61, 9.
 χουόχ, 56.
 Χριστός, 23, 186, 199.
 * χρυσάνθεμος, ἡ (pour χρυ-
 σάνθεμον), 44, 10.
 χρυσήλεκτρος. — Voir λίθοι.
 χρυσίτης. — Voir λίθοι.
 χρυσοειδής. — Voir λίθοι.
 χρυσόθριξ. — Voir λίθοι.
 χρυσολάμψις. — Voir λίθοι.
 χρυσόλιθος. — Voir λίθοι.
 χρυσόπρασος. — Voir λίθοι.
 * χρυσόπτερον, 44, 7.
 χρυσοφός, 44.
 χρυσωχός, 123.

Ψ, Ps.

ψαμμοδύτης, 78.
 ψαρός, 45, 101.
 psarus, 123.
 PSELLUS (Michel), 201.
 PSEUDO-DIOSCORIDE, 179.

PSEUDO-HIPPOCRATE, 185.
 ψιττάκιον, 128.
 ψιττακός, 101.
 ψύλλιος (*alias* ψύλλιον), 45.
 psyllium marinum, 123, note.

* ψύλλος (poisson), 45, 9; 78,
 24; 123, 25.
 ψωρίτης. — Voir λίθοι.

Ω

ῶκιμος, 46.
 * ὠκύπτερος, 45, 14.
 ὠκυτόκιος. — Voir λίθοι.

ῶμις θαλασσία, 46.
 ὠδὸν ἀράχνης, 79,
 ὠδὸν ἰχθύων, 124.

ὠδὸν ὀρνίθων, 101.
 ὠρίων, 151.